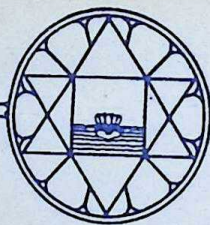

॥ अथ श्रीगौतमीयतन्त्रं प्रारभ्यते ॥

**SRI AUROBINDO LIBRARY
PONDICHERRY, INDIA**

Fumigated

MAY 1993

But thought nor word can seize eternal truth

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥ सिद्धाश्रमेवसन्ध
 नूकदाचिद्रौतमोमुनिः ॥ तपःस्वाध्यायनिरतोभक्तिमान्पुरुषोत्तमे ॥ १ ॥ नमस्यन्शिरसा
 कृष्णस्तुवन्वाचाजनार्दनम् ॥ जपन्कराभ्यांयज्ञेशं हृदिध्यायन्सदाहरिं ॥ २ ॥ समस्तश्रु
 तितत्वज्ञइतिहासपुराणवित् ॥ मन्त्रौषधिक्रियावश्ययोगसिद्धान्ततत्त्ववित् ॥ ३ ॥ धर्मार्थ
 काममोक्षार्थीनारदंप्राणिपत्यच ॥ विनयावनतोभूत्वापर्यपृच्छद्द्विजोत्तमः ॥ ४ ॥ भगवन्
 कामदामन्त्राःशत्रूदासीनवान्धवाः ॥ विभिन्नफलदास्तेतुनैकतफलदामताः ॥ ५ ॥ एतत्स
 मफलाःसर्वेनमन्त्राइतिनःश्रुतं ॥ येनसर्वफलावाप्तिःसर्वेषांबन्धुरेवयः ॥ ६ ॥ सर्ववर्णाधि
 कारश्चनारीणांयोग्यएवच ॥ तंत्रहीभगवन्मंत्रमल्पायासफलप्रदम् ॥ ७ ॥ तवनाविदि
 तंकिंचिद्दिद्यतेसचराचरे ॥ इतिश्रुत्वामुनिश्रेष्ठोनत्वाविष्णुमुवाचह ॥ ८ ॥ साधुपृष्ठंमया
 प्येवंपृष्ठःप्रावोचदजजः ॥ तथातेकथायिष्यामियथाप्रोक्तंस्वयंभुवा ॥ ९ ॥ सर्वेकामाःप्रसी
 दंतिकृष्णमंत्रजपाद्द्विज ॥ सर्वेषुमंत्रवर्गेषुश्रेष्ठोवैष्णवउच्यते ॥ १० ॥ गाणपत्येषुशैवेषुत
 थाशांक्तेषुसुब्रत ॥ वैष्णवेषुचसर्वेषुकृष्णमन्त्राःफलाधिकाः ॥ ११ ॥ विशेषतोदशार्णोऽयंज
 पमात्रेणसिद्धिदः ॥ मंत्रस्यज्ञानमात्रेणलभेन्मुक्तिंचतुर्विधां ॥ १२ ॥ अज्ञानतूलराशीनांज्व
 लनोऽयंमुनीश्वर ॥ अनेनसदृशोमन्त्रोजगत्स्वपिनविद्यते ॥ १३ ॥ अनेनाराधितःकृष्णःप्रसी

पौ तं.

१

दत्येवतक्षणात् ॥ तस्यसंक्षेपतोवक्ष्येसर्वसम्यक्शृणुष्वमे ॥ १४ ॥ पद्मयोनिर्वरारोग्यंदेवरा
 ज्यंशचीपतिः ॥ अवापुस्त्रिदशाःस्वर्गवागीशत्वंवृहस्पतिः ॥ १५ ॥ पक्षीणामधिपःसोऽभू
 द्ररूढोऽपिहिजोत्तमः ॥ कश्चित्कृष्णसमाराध्यधनेशत्वमवाप्तवान् ॥ १६ ॥ मंत्रेणकृष्णमा
 राध्यचंद्रःसर्वजनप्रियः ॥ करोतिस्ववशोकामःसर्वाँल्लोकाननेनच ॥ १७ ॥ मंत्राणांपरमंमं
 त्रंगुह्यानांगुह्यमुत्तमम् ॥ मन्त्रराजमिमंज्ञात्वाकृतार्थोजायतेनरः ॥ १८ ॥ पुत्रवान्धनवा
 न्वाग्मीलक्ष्मीवान्पशुभृत्यवान् ॥ सुभगःसम्मतःश्लाघ्योयशस्वीकीर्तिमान्भवेत् ॥ १९ ॥
 सर्वलोकाभिरामःस्यात्सर्वज्ञश्चभवेन्नरः ॥ अनेनत्रिषुलोकेषुयातामुक्तिंमुमुक्षवः ॥ २० ॥ मन्त्रे
 णानेनमन्त्रज्ञोभक्तिःस्यात्प्रेमलक्षणा ॥ समस्ततीर्थभूतश्चसमस्तक्षेत्रपावनः ॥ २१ ॥ रवेरि
 वदुराधर्षःशुचेरिवशुचिःसदा ॥ शंकरस्येवसिद्धीशोविष्णोरिवसदाश्रयः ॥ २२ ॥ बहुनाकि
 मिहोक्तेनरहस्यंशृणुगौतम ॥ निर्वाणफलदोमन्त्रःकिमन्यैर्वहुजल्पितैः ॥ २३ ॥ इतिश्री
 देवर्षिनारदप्रोक्तगौतमीयतन्त्रेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ गौतमउवाच ॥ समस्तवेदतत्त्वज्ञसर्वागमंविशारद ॥ अधूनाब्रुहिमेवमन्त्रराजंशिवोदि
 तम् ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ अधुनासम्प्रवक्ष्यामिविधानंमुनिनिर्गतम् ॥ यावन्मन्त्रक
 षिच्छन्दोदेवतादीन्यनुक्रमात् ॥ २ ॥ स्वांताक्षरंसमुद्धृत्यत्रयोदशस्वरान्वितम् ॥ पार्श्वतुर्यस्व

अ०

१

१

षिच्छन्दोदेवतादीन्यनुक्रमात् ॥ २ ॥ स्वांताक्षरसमुद्भूत्यत्रयादशस्वरान्वितम् ॥ पार्श्वतुर्यस्व

रयुतंछान्तंधातंतथाव्हयम् ॥ ३ ॥ अमृताक्षरमुद्भूत्यचैकतोमांसयुग्मकम् ॥ यतुर्यमुखवृत्ते
नपवनःस्वाहयान्वितः ॥ ४ ॥ दशाक्षरमनुःप्रोक्तोदृष्टादृष्टफलप्रदः ॥ बीजंशक्तिचवक्ष्यामि
ब्रह्मविच्चपरात्परम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मार्णमाययासार्धमांसार्णनादविंदुकम् ॥ एतद्वीजंसमाख्यातं
कृष्णतत्वंपरात्परम् ॥ ६ ॥ शुक्रार्णममृतार्णेनमुखवृत्तेनसंयुतम् ॥ गगनंमुखवृत्तेनप्रोक्ताश
क्तिःपरात्परा ॥ ७ ॥ एषाशक्तिःपरासूक्ष्मानित्यसंवित्प्रदायिनी ॥ ईश्वरोजगतांबीजंशक्ति
गुणमयीत्वजा ॥ ८ ॥ परमात्मातथाबुद्धिर्वायुःकुण्डलिनीतिच ॥ चतुर्विधंबीजशक्तीसर्व
मंत्रेषुचिन्तयेत् ॥ ९ ॥ त्रितयंतत्त्वसामान्यंतदिदानींनिरूप्यते ॥ ईश्वरोजगतांबीजमाद्यंब्र
ह्मतदुच्यते ॥ १० ॥ तस्यमायासमाख्याताशक्तिगुणमयीतुया ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चैवनित्यौ
कालश्चसत्तम ॥ ११ ॥ तत्त्वानिचेश्वरश्चैवब्रह्मेतिपञ्चमंस्मृतम् ॥ सर्गान्तःपुरुषश्चैतितुर्या
ख्याप्रकृतिःस्मृता ॥ १२ ॥ तत्त्वानिमांसरूपाणिकालश्चतत्त्वरूपकः ॥ ईश्वराख्योभवेन्नादो
विंदुश्चैतन्यचिन्मयः ॥ १३ ॥ एतद्विज्ञानमात्रेणजीवन्मुक्तोमहींचरेत् ॥ नास्यकालकलापे
क्षानतीर्थायतनानिच ॥ १४ ॥ क्लिंकारादसृजद्विश्वमितिप्राहश्रुतेःशिरः ॥ लकारात्पृथिवी
जाताककाराज्जलसम्भवः ॥ १५ ॥ ईकाराद्वह्निरूपन्नोनादाद्वायुरजायत ॥ विन्दोराका
शसंभूतिरितिभूतात्मकोमनुः ॥ १६ ॥ स्वशब्देनचक्षेत्रज्ञोहेतिचित्प्रकृतिःपरा ॥ तयोरैक्य

गौ. तं.

२

समुद्रूतिर्मुखवेष्टनवर्णकः ॥ १७ ॥ अतएवहिविश्वस्यलयः स्वाहार्णको भवेत् ॥ गोपीतिप्र
 कृतिर्विधात्जनस्तत्त्वसमूहकम् ॥ १८ ॥ अनयोराश्रयव्याप्तौ कारणत्वेन चेश्वरः ॥ सान्द्रानं
 दंपरंज्योतिर्वल्लभेन च कथ्यते ॥ १९ ॥ 'विपादूर्ध्वउदैत्पुरुष' इत्याहुः प्रथमागिरः ॥ बीजोच्चार
 णमात्रेणचित्स्वभावः प्रजायते ॥ २० ॥ वल्लभेन तु तदाह्यस्वाहया ज्ञानदाहनः ॥ इत्येवं कथितं
 तत्त्वं मुने वै ब्रह्मसम्मतम् ॥ २१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकश्रेष्ठो दिव्यानन्दः प्रवर्तते ॥ अथवा गोपीप्रकृ
 तिर्जनस्तदंशमंडलम् ॥ २२ ॥ अनयोर्वल्लभः स्वामी कृष्णात्मा ईश्वरः स्मृतः ॥ कार्यकारणयोरी
 शः श्रुतिभिस्तेन गीयते ॥ २३ ॥ अनेकजन्मशुद्धानां गोपीनां पतीरेव च ॥ नन्दनन्दन इत्युक्तस्त्रै
 लोक्त्या नंदवर्द्धनः ॥ २४ ॥ चिंतयेद्द्विरजोमन्त्री सर्वसंपत्तिहेतवे ॥ दशानामपितत्त्वानां साक्षी
 वेत्ता तथाक्षरः ॥ २५ ॥ दशाक्षर इति ख्यातो मन्त्रराजः परात्परः ॥ बीजपूर्वजपश्चात्परहस्यं कथितं
 मुने ॥ २६ ॥ लुप्तबीजस्वभावत्वाद्दशार्ण इति कथ्यते ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदो विराडिति
 स्मृतम् ॥ २७ ॥ श्रीकृष्णो देवता चास्य दुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ महेश्वरमुखाज्ज्ञात्वा यः साक्षात्त
 पसामनुम् ॥ २८ ॥ संसाधयति शुद्धात्मा स तस्य ऋषिरीरितः ॥ गुरुत्वान्मंस्तके चास्य न्यासस्तु
 परिकीर्तितः ॥ २९ ॥ सर्ववेदव्यापकत्वाद्द्विराडिति निगद्यते ॥ सर्वेषामपितत्त्वानां छादना
 च्छंद उच्यते ॥ ३० ॥ अक्षरत्वात्पदत्वाच्च मुखे छंदः प्रकीर्तितम् ॥ विनियोगोऽस्य मन्त्रस्य पुरु

अ०

२

२

चछंद उच्यते ॥ ३० ॥ अक्षरत्वात्पदत्वाच्चमुखेच्छंदः प्रकीर्तितम् ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरु

षार्थचतुष्टये ॥ ३१ ॥ ऋषिच्छंदोपरिज्ञानाच्चमंत्रफलभागभवेत् ॥ दौर्बल्यं याति मंत्राणां वि
नियोगमजानता ॥ ३२ ॥ मंत्रन्यासमथो वक्ष्ये दृष्टादृष्टफलप्रदम् ॥ प्रणवाभ्यां पुटं कृत्वा न
मौतान् दशवर्णकान् ॥ ३३ ॥ दक्षांगुष्ठादिवामांतन्यासः स्यात् सृष्टिरीरितः ॥ वामांगुष्ठादि
दक्षांतं संहतिः परिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ उभयोः करयोर्येष्ठापूर्विकास्थिति रिण्यते ॥ संहतिर्दोषसं
घानां हारिणी परिकीर्तिता ॥ ३५ ॥ विद्याप्रदा च सृष्ट्यंता वार्णिनां शुद्धचेतसाम् ॥ स्थित्यंता
स्यात् गृहस्थानां त्रयं काम्यानु रूपतः ॥ ३६ ॥ गृहस्थानां वनस्थानां स्थित्यंतं कश्चिदिच्छति ॥
संहारांतो मुनीनां च विरक्तस्य च सर्वशः ॥ ३७ ॥ न्यासत्रयं सदा कार्यमशक्तैरेकमेव ही ॥ वर्षा
न्यासांस्तथामंत्रीदेहे च परिविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ हस्तमूले कूर्परके मणिबंधेऽंगुलिमूलके ॥ अंगु
ल्यग्रे च विन्यस्य पादयोरपि विन्यसेत् ॥ ३९ ॥ हस्तमुलादि सृष्टिः स्यात् मणिबंधात् स्थितिः स्मृ
ता ॥ अंगुल्यग्रात्संहतिः स्यात् स्थित्यंतं त्रितयं न्यसेत् ॥ ४० ॥ ततः करांगयोर्न्यासस्तथैव
परिकीर्तितः ॥ अचक्राय तथा स्वाहा अंगुष्ठाभ्यां नमो वदेत् ॥ ४१ ॥ विचक्राय स्वाहेति त
र्जनीभ्यां ततोच्चरेत् ॥ सुचक्राय तथा स्वाहा मध्यमाभ्यां ततोच्चरेत् ॥ ४२ ॥ त्रैलोक्यरक्षण च
क्राय स्वाहेत्यनामिकेतथा ॥ असुरांतं च चक्राय स्वाहा कनिष्ठयोर्नमः ॥ ४३ ॥ रुक्मिणी प्र
कृतिर्वा मासाक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणः पुरुषः प्रोक्तो ज्योतिस्तुरीयविग्रहः ॥ ४४ ॥ संयोगा

गौ. तं.

३

त्क्रयोरेवंपरतत्वं प्रजायते ॥ अतएव समस्तानां वस्तूनां शोधकं स्मृतम् ॥ ४५ ॥ पंचांगानि
 ततः कुर्यादंगमन्त्रेण देशिकः ॥ पंचांगानि मनोर्यत्र तत्र नेतृं विवर्जयेत् ॥ ४६ ॥ अचक्राय तथा
 स्वाहा हृदयाय नमो वदेत् ॥ अंगुष्ठरहिते नैव कराग्रेण हृदं स्पृशेत् ॥ ४७ ॥ विचक्राय तथा स्वा
 हा शिरसे स्वाहेति संवदेत् ॥ शिरसि विन्यसेत्तद्वत्तथैव करशरव्या ॥ ४८ ॥ सुचक्राय तथा स्वा
 हा शिरायैव षडुच्चरेत् ॥ तथा धौं गुष्ठमुष्ट्या तु शिरसायां परिविन्यसेत् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्य रक्षणा
 र्थाय स्वाहेति कवचाय हुम् ॥ हस्ताभ्यां शिर आरभ्य पादांतं संस्पृशेत् यतिः ॥ ५० ॥ असुरांत
 कचक्राय स्वाहा स्त्राय षडुच्चरेत् ॥ ऊर्ध्वाधस्तालतितयं छोटिकाभिर्दिशो दश ॥ ५१ ॥ बंधये
 न्मुनिशार्दूलनित्यन्यासोऽयमीरितः ॥ ईज्यमानो हृदात्मा यं हृदये स्याच्चिदात्मकः ॥ ५२ ॥ किं
 यते तत्परात्मा च हृन्मन्त्रेण च देशिकैः ॥ सर्वांगादिगुणोत्तुंगसंविद्रूपे परात्मनि ॥ ५३ ॥ किं
 यते विषयाहारः शिरोमन्त्रेण धीमता ॥ हृच्छिरोरूपचिद्धाममयताभावनादृढा ॥ ५४ ॥ क्रिय
 ते निजदेहस्य शिरसामन्त्रेण सादरम् ॥ मन्त्रात्मकस्य देवस्य मन्त्रव्याप्तेन तेजसा ॥ ५५ ॥ सर्व
 तोवर्ममन्त्रेण क्रियते न्याससंभृतिः ॥ यद्दाति परं ज्ञानं संविद्रूपे परात्मनि ॥ ५६ ॥ हृदयादिम
 यं तेजः स्यादेतन्नेत्रसंज्ञकम् ॥ आध्यात्मकादिरूपं यत्साधकस्य विनाशयेत् ॥ ५७ ॥ अवि
 द्याजातमस्त्रं तत्परंधाम समीरितम् ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठं सर्वभूतहिते रतं ॥

अ०

२

३

यतजः स्यादतन्मन्त्रसंज्ञकम् ॥ आध्यात्मिकादिकप्रयत्नसंयुक्तस्य विनाशयत् ॥ ५७ ॥ अवि
द्याजातमस्त्रंतत्परंधामसमीरितम् ॥ गौतम उवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मविदां श्रेष्ठ सर्वभूतहिते रतम् ॥

॥ ५८ ॥ त्वमेव कृष्णदेवस्य अंतर्धामी निरामयः ॥ ५९ ॥ अविद्यादोषनिर्मुक्तः समस्तव्रतसं
युतः ॥ सर्वलोकैकगमकः सर्वलोकैकतत्ववित् ॥ ६० ॥ सर्वानुभावसाक्षी त्वं सर्वलोकनम
स्कृतः ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मंत्रराजं परात्परम् ॥ ६१ ॥ अष्टादशार्णो मंत्रस्तु गुह्याद्गुह्यतरः
स्मृतः ॥ तं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि यदि योऽग्योऽस्मि सत्तम ॥ ६२ ॥ भवार्णवनिमग्नं मां त्वमुद्धर्तुमि
हार्हसि ॥ इत्यादिस्तुतिभिः स्तुत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ६३ ॥ पार्श्वमासाद्य तद्दक्षतमतिरा
सीन्मुनीश्वरः ॥ ६४ ॥ नारद उवाच ॥ साधुपृष्टं त्वया ब्रह्मन् मयापि ब्रह्मणः श्रुतः ॥ मंत्रराजो
मुनिश्रेष्ठ सर्ववेदागमानुगः ॥ ६५ ॥ ततः प्रभृतिविप्रर्षे हरितामाप्तवानहम् ॥ तव स्नेहात्प्रद
क्ष्यामि यंतस्त्वं पुरुषप्रियः ॥ ६६ ॥ छिंकारं पूर्वमुच्चार्य कृष्णं तुर्यपदान्वितं ॥ गोविंदं च त
था चोक्त्वा दशार्णं च तथोच्चरेत् ॥ ६७ ॥ भक्त्या ते प्रणिपत्या च कथितो मंत्रनायकः ॥ गुह्या
द्गुह्यतरो ह्येष वांछाचिंतामणिः स्मृतः ॥ ६८ ॥ शौनकाद्याश्च मुनयस्तथान्ये देवमुख्यकाः ॥ मंत्र
राजपरिज्ञानात्सद्यस्तत्साम्यतांगताः ॥ ६९ ॥ कृष्णशब्दस्य सत्त्वार्थोऽणश्चानंदस्वरूपकः ॥
सुखरूपो भवेदात्मा भावानंदमयत्वतः ॥ ७० ॥ गोशब्देन ज्ञानमुक्तं तेन विन्देत तत्पदं ॥ गो
शब्दाद्देदयुक्तस्तेन बालभते विभुं ॥ ७१ ॥ एवमेतं कथितं मंत्रवासनामुनिसत्तम ॥ एत
ज्ज्ञानानुभावेन जीवन्मुक्तो न चान्यथा ॥ ७२ ॥ सर्वेषां मंत्रराशीनां मुख्योऽयं वरदो मनुः ॥ पुरा

त.

४

गतीर्थानि सर्वाणि स्नातानि तेन धीमता ॥ ७३ ॥ सिद्धक्षेत्राणि सर्वाणि सस्यक्लृप्तानि तेन वै ॥
 सकृदुच्चरणेनास्य सत्यमेव न चान्यथा ॥ ७४ ॥ किमन्येन बहूक्तेन स्मरणाच्चास्य मन्त्रवित् ॥
 जीवन्मुक्तो न संदेहो विष्णुरेव न संशयः ॥ ७५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्रोच्छद उच्यते ॥ कृ-
 ष्णः प्रकृतिरेतस्य दुर्गाधिष्ठातृदेवता ॥ ७६ ॥ वासुदेवः संकर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ नारा-
 यण इति ख्यातः पदपंचात्मकः परः ॥ ७७ ॥ अक्षरार्थस्तु कथितः पदस्यार्थ इति रितः ॥ तस्मा-
 द्विज्ञाय वैमन्ती पुरुषार्थचतुष्टयं ॥ ७८ ॥ लभते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं हि गौतम ॥ बीजशक्तीं-
 पुरा प्रोक्ते विनियोगश्च पूर्ववत् ॥ ७९ ॥ पंचांगानि मनोरस्य पदपंचक योजनात् ॥ ब्रह्मरंध्रे भु-
 वोर्मध्ये जिह्वाकूपे तथा पुनः ॥ ८० ॥ कंठदेशे हृदि तथा नाभौ लिंगे च मूलके ॥ घ्राणहृदये च
 क्षुषोश्च कर्णयोर्विन्यसेदिति ॥ ८१ ॥ जानुयुग्मे पदद्वंद्वे मन्त्रवर्णान् क्रमान्यसेत् ॥ ब्रह्मरंध्रे
 पुनः सर्वमंत्रव्यापकमाचरेत् ॥ ८२ ॥ मूर्ध्नि द्ववक्त्रे हृदि नाभौ मूले च पदपंचकं ॥ रोहावरोहतो-
 न्यस्य केशवाद्यानथो न्यसेत् ॥ ८३ ॥ वर्णन्यासं पुरा कृत्वा केशवाभ्यां स्तुतान्यसेत् ॥ भूतशु-
 द्धिलिपिन्यासं विनायस्तु प्रपूजयेत् ॥ ८४ ॥ विपरीतफलं दद्यादभक्त्या पूजनं न यथा ॥ मातृका-
 द्विविधा प्रोक्ता पराचाप्य परा तथा ॥ ८५ ॥ सुषुप्तौ तु परातस्या अपरा ब्राह्मदेशके ॥ अथांतर्मा-
 तृकान्यासो मूलाधारे चतुर्दले ॥ ८६ ॥ स्वर्णाभेव शषसचतुर्वर्णसमीरितः ॥ षड्दले वैद्युतनि-

अ०

२

४

४
तृकान्यासोमूलाधारेचतुर्दले ॥ ८६ ॥ स्वर्णाभेवशषसचतुर्वर्णसमीरितः ॥ षड्दलेवैद्युतनि

भेस्वाधिष्ठानेऽनलत्विषि ॥ ८७ ॥ वभमैर्यरैर्युक्तेवर्णैः षड्भिरलंकृते ॥ मणिपूरेदशदलेनी
लजीमूतसत्विषि ॥ ८८ ॥ डादिष्ठांतदलैर्युक्तेर्विदूङ्गासितमस्तके ॥ अनाहतेद्वादशारेप्रवाल
रुचिसन्निभे ॥ ८९ ॥ कादिठांतदलैर्युक्तेयोगिनां हृदयंगमे ॥ विशुद्धेषोडशदलेयूष्माभेस्व
रभूषिते ॥ ९० ॥ आज्ञाचक्रेचशुभ्राभेहृदयदशोभिते ॥ सहास्रारेमहापद्मेबिन्दुनादह
यान्विते ॥ ९१ ॥ अकथादित्रिरेखात्महृदयक्षत्रस्रमध्यगे ॥ तन्मध्येपरविंदुंचष्टाष्टिस्थि
तिलयात्मकं ॥ ९२ ॥ एवं समाहितमनाध्यायेन्न्यासोऽयमांतरः ॥ मूलादिब्रह्मरंध्रांतं विद्यांध्या
येच्चिदात्मिकां ॥ ९३ ॥ विंदोश्च्युतसुधासारैस्तर्पयन्मातृकां न्यसेत् ॥ एकैकं वर्णमुच्चा
र्यमूलाधाराद्भ्रुवोक्तिकम् ॥ नमोतइति न्यासोऽयमांतरः संप्रकीर्तितः ॥ ९४ ॥ बाह्यं वै मातृका
न्यासं शृणुष्ववाहितो मम ॥ यच्छ्रद्धयान्यसन्निहान्वागीशित्वं लभेदिह ॥ ९५ ॥ ललाटमुख
वृत्ताक्षिश्रुतिघ्राणेषु गंडयोः ॥ ओष्ठदंतोत्तमांगास्यदोः पत्संध्यग्रकेषु च ॥ ९६ ॥ पार्श्वयोः
पृष्ठतो नाभौ जठरे हृदये शके ॥ ककुधंसे च हृत्पूर्वपाणिपादयुगे तथा ॥ ९७ ॥ जठराननयो
न्यसेन्मातृकां न्यथाक्रमं ॥ चतुर्धामातृकाप्रोक्ता केवला बिंदुसंयुता ॥ ९८ ॥ सविसर्गासौ
भयाचरहस्यमपि कथ्यते ॥ विद्याकरी केवला च सोभया भक्तिदायिका ॥ ९९ ॥ सविसर्गापु
नदा च सविंदुर्मोक्षदायिनी ॥ केशवादिततो न्यासं कुर्यात्साधकसत्तमः ॥ १०० ॥ ऋषिः प्रजा

गौ. तं.

५

पतिश्छंदोगायत्रीदेवतापुनः ॥ अर्द्धलक्ष्मीहरिः प्रोक्तः श्रीबीजेन षडंगकं ॥ १०१ ॥ करशुद्धि
 विधानंचविधाय ध्यानमाचरेत् ॥ उद्यदादित्यसंकाशंतप्तजांबूनदप्रभं ॥ २ ॥ कमला
 वसुधाशोभिपार्श्वद्वंद्वंपरात्परम् ॥ विचित्ररत्नविहितनानालंकारशोभितम् ॥ ३ ॥ पीतवस्त्रप
 रीधानं शंखकौमोदकीकरं ॥ वामतश्चक्रपद्मे च ध्यात्वेवं विन्यसेत्ततः ॥ ४ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्य
 श्रीबीजंतदनंतरं ॥ मातृकार्णास्तितोन्यसेद्दृश्येहंतत्प्रकारकं ॥ ५ ॥ केशवं विन्यसेत्कीर्त्याकां
 त्यानारायणं न्यसेत् ॥ माधवं तुष्टिसहितं गोविंदं पुष्टिसंयुतं ॥ ६ ॥ धृत्या विष्णुं शांतियुक्तं मधुसू
 दनमेव च ॥ त्रिविक्रमं च क्रियया वामनं दययान्यसेत् ॥ ७ ॥ श्रीधरं मेधयान्यस्य लक्ष्मीकेशं च
 हर्षया ॥ श्रद्धया पद्मनाभं चलज्जादामोदरौततः ॥ ८ ॥ वासुदेवं ततो लक्ष्म्या संकर्षणं सरस्व
 तीं ॥ प्रद्युम्नं विन्यसेत्प्रीत्यारत्या चैवानिरुद्धकं ॥ ९ ॥ चक्रिणं जययान्यस्य दुर्गाया गदिनं तथा ॥
 शार्ङ्गिणं प्रभया सार्द्धं खड्गिनं सत्यया सह ॥ १० ॥ शंखिनं चंडया सार्द्धं वाण्या च हलिनं न्यसे
 त् ॥ विलासिन्या मुसलिनं शूलिनं विजया युतं ॥ ११ ॥ पाशिनं विरजा युक्तं विश्वयां कुशिनं न्यसे
 त् ॥ मुकुंदं विनया युक्तं सुनंदं ददौ न्यसेत् ॥ १२ ॥ सहस्रमृत्या नंदनं च नरं च ऋद्धिसंयुतं ॥ न
 रकजित्समृद्ध्या च शुद्ध्या सह हरिं न्यसेत् ॥ १३ ॥ बुद्ध्या कृष्णं भक्त्या सत्यं सात्वतं सतिसंयुतं ॥
 शौरिक्षमेशूरमेतथैवोमाजनार्दनौ ॥ १४ ॥ क्लेदिन्या भूधरं विश्वमूर्तिं क्लिन्नायुतं न्यसेत् ॥ वैकुं

अ०

२

५

रकजित्समृद्ध्याचशुद्ध्यासहस्रविंशतिपदेत् ॥ १७ ॥ सुद्ध्याष्टांशं भक्त्या सत्यं सात्वतं सतिसंयुतं ॥
शौरिक्षमेशूररमेतथैवोमाजनार्दनौ ॥ १८ ॥ क्लेदिन्याभूधरं विश्वमूर्तिं क्लिन्नायुतं न्यसेत् ॥ वैकुं

ठवसुदेन्यस्यवसुधापुरुषोत्तमौ ॥ १९ ॥ बलिनं परयायुक्तं बलानुजपरायणं ॥ बालं च सूक्ष्म
यायुक्तं वृषभं संध्ययायुतं ॥ २० ॥ वृषं च प्रज्ञयायुक्तं हंसं चैव प्रभायुतं ॥ वराहं निशयायुक्तं विम
लं मेघयासह ॥ २१ ॥ नृसिंहं विद्ययायुक्तं विन्यसेत्साधकोत्तमः ॥ एवमंगेषु विन्यस्य ध्या
त्वा पूर्वसमाहितः ॥ २२ ॥ भक्त्या तु पूजयेद्देवं सोऽभिष्टं फलमाप्नुयात् ॥ केशवादि रयं न्यासो
न्यासमात्रेण देहिनां ॥ २३ ॥ अच्युत त्वंददात्येव सत्यं सत्यं न संशयः ॥ केशवाद्या इमे श्यामाः
सर्वे नारायणाः स्मृताः ॥ २४ ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्भुजचतुष्टयाः ॥ पीतांबरधरानित्यं ना
नाभरणभूषिताः ॥ २५ ॥ साचगोपीसगोपश्च सचक्रं च सपंचकम् ॥ सगदश्च सशंखश्चर्द
क्षिणोर्ध्वकरक्रमात् ॥ २६ ॥ ओं नमो र्णिसमुच्चार्य नारायणमनुवंदेत् ॥ प्राणात्मानंतथोच्चार्य के
शवाय इति स्मरेत् ॥ २७ ॥ कीर्त्या च मनसायुक्तं इत्यादि न्यासमाचरेत् ॥ मुमुक्षुवश्च यतयश्च रे
युर्न्यासमुत्तमं ॥ २८ ॥ एवं वा विन्यसे न्यासं लक्ष्मीबीजपुरस्सरं ॥ स्मृतिं धृतिं महालक्ष्मीं प्रा
प्य ते हरितां व्रजेत् ॥ २९ ॥ वागुरायं न्यसेद्वाथ वागीशत्वमवाप्नुयात् ॥ यद्यदायं न्यसे न्यासं
तद्बीजैरंगकल्पनं ॥ ३० ॥ तत्त्वन्यासंततः कुर्यात्साधकः सिद्धिहेतवे ॥ कृतेन येन श्रीदेवरूप
तामेव यात्यसौ ॥ ३१ ॥ मादिकां तानथार्णांश्च बीजान्येकैकशो चरेत् ॥ नमः परायेत्युच्चार्य
ततस्तत्त्वात्मने नमः ॥ ३२ ॥ जीवप्राणद्वयं चोक्त्वा सर्वांगेषु प्रविन्यसेत् ॥ ततो हृदयमध्ये च

मौ. तं.
६

तत्त्वत्रयंचविन्यसेत् ॥ २९ ॥ वंबीजंमतितत्त्वंचअनहंकारमेवच ॥ यंबीजंचमनस्तत्त्वमित्ये
वंत्रितयंचविन्यसेत् ॥ ३० ॥ नंबीजंशब्दतत्त्वंचविन्यसेन्मौलौततःपरं ॥ धंबीजंस्पर्शतत्त्वंचविन्य
सेदाननेसुधीः ॥ ३१ ॥ दंबीजंरूपतत्त्वंचद्वयेविन्यसेत्ततः ॥ थंबीजंरसतत्त्वंचविन्यसेदथ
गुह्यके ॥ ३२ ॥ तंबीजंगंधतत्त्वंचपादयोरथविन्यसेत् ॥ णंबीजंश्रोत्रतत्त्वंचश्रोत्रयोरेववि
न्यसेत् ॥ ३३ ॥ ढंबीजंत्वक्तृत्वंचविन्यसेत्त्वचिसाधकः ॥ डंबीजंनेत्रतत्त्वंचनेत्रयोरथवि
न्यसेत् ॥ ३४ ॥ ठंबीजंरसनातत्त्वंरसनायामथोन्यसेत् ॥ टंबीजंघ्राणतत्त्वंचनासिकायांप्र
विन्यसेत् ॥ ३५ ॥ झंबीजंवाक्तत्त्वंचविन्यसेद्वाचिसाधकः ॥ ऋंबीजंपाणितत्त्वंचपारावा
रेप्रविन्यसेत् ॥ ३६ ॥ जंबीजंपादतत्त्वंचपादयोरेवविन्यसेत् ॥ लुंबीजंपायुतत्त्वंचपायौन्य
सेत्समाहितः ॥ ३७ ॥ चंबीजंलिंगतत्त्वंचविन्यसेदथसंध्यके ॥ टंबीजंतत्त्वमाकाशंपुन
मौलौप्रविन्यसेत् ॥ ३८ ॥ घंबीजंवायुतत्त्वंचवदनेविन्यसेत्पुनः ॥ गंबीजंतेजस्तत्त्वंचद्वद
येविन्यसेत्सुधीः ॥ ३९ ॥ खंबीजंजलतत्त्वंचततःशिशनेप्रविन्यसेत् ॥ कंबीजंपृथिवीतत्त्वंवि
न्यसेत्पादयोःपुनः ॥ ४० ॥ शंबीजंद्वत्पुंडरीकंतत्त्वंद्वदिचविन्यसेत् ॥ हंबीजंसूर्यमंडलत
त्त्वंद्वदिचविन्यसेत् ॥ ४१ ॥ संबीजंचंद्रमंडलतत्त्वंतत्रैवचप्रविन्यसेत् ॥ रंबीजंवह्निमंडलत
त्त्वंतत्रैवविन्यसेत् ॥ ४२ ॥ षंबीजंपरमेष्ठितत्त्वंवासुदेवंचमूर्धनि ॥ यंबीजमथपूंस्तत्त्वंसंकर्ष

अ०
२

६

Digitized by eGangotri Equipment Heritage Foundation, Jaigaon
लंतत्रैवविन्यसेत् ॥ ४२ ॥ षंवीजंपरमेष्ठितत्वंवासुदेवंचमूर्द्धनि ॥ यंवीजमथपूंस्तत्वंसंकर्ष

णमथोमुखे ॥ ४३ ॥ लंबीजंविश्वतत्वंचप्रद्युम्नंलृदिविन्यसेत् ॥ बंबीजंप्रकृतितत्त्वमनिरु
द्धमुपस्थके ॥ ४४ ॥ लंबीजंसर्वतत्वंचपादौनारायणंन्यसेत् ॥ क्षौंबीजंकोपतत्वंचनृसिंहं
सर्वगात्रके ॥ ४५ ॥ एवंतत्त्वानिविन्यस्यप्राणायामंसमाचरेत् ॥ दशाक्षरेणचेत्तत्रअष्टाविंश
तिरेचयेत् ॥ ४६ ॥ पूरयेद्दामयातद्द्वारयेत्तत्प्रमाणतः ॥ प्राणायामोभवेदेकोरेचपूरककुंभ
कैः ॥ ४७ ॥ अष्टादशार्णेनचेत्तत्रद्वादशैवंसमाचरेत् ॥ एकेनरेचयेत्कामवीजेनैवंपृथक्पृथ
क् ॥ ४८ ॥ पूरयेत्सप्तसप्तेनविंशत्यातेनधारयेत् ॥ सर्वेषुकृष्णमंतरेषुवीजेनानेनकारयेत् ॥
॥ ४९ ॥ अशक्तौकथितश्चैवंशक्तौचयोगिनामंतं ॥ अथवासर्वमंतरेषुवर्णानुक्रमतो जपन् ॥ ५० ॥
प्राणायामंचरेन्मंत्रिरेचपूरककुंभकैः ॥ मंतप्राणायामःप्रोक्तोयौगिकंकथयामिते ॥ ५१ ॥
रेचयेद्दक्षयाविद्धान्मात्राषोडशकेनच ॥ द्वाविंशन्मात्रयापूर्यचतुःषष्ठ्यातुधारयेत् ॥ ५२ ॥
एकश्वासश्चैकमात्रोमात्रायानियमोमतः ॥ वामजानुनितद्धस्तभ्रमण्यावताभवेत् ॥ ५३ ॥
कालेनमात्रासाज्ञेयामुनिभिर्वेदपारगैः ॥ प्राणायामोद्दिधाप्रोक्तःसगर्भश्चनिगर्भकः ॥ ५४ ॥
सगर्भोमंतजाप्येनप्राणायामोमतोबुधैः ॥ निगर्भश्चप्राणायामोमात्रायाःसंख्ययाभवेत् ॥ ५५ ॥
प्राणायामात्परंतत्वंप्राणायामात्परंतपः ॥ प्राणायामात्परंज्ञानंप्राणायामात्परंपदं ॥ ५६ ॥
प्राणायामात्परोयोगःप्राणायामात्परंधनं ॥ नास्तिनास्तिपुनर्नास्तिकथितंतवसुव्रत ॥ ५७ ॥

शौ. तं.

वत्सराभ्यासयोगेन ब्रह्मसाक्षाद्भवेदध्रुवं ॥ चैतन्यावरणं यद्यत्क्षीयते नातसंशयः ॥ ५८ ॥ प्रा
 णायामं विना मुक्तिमार्गो नास्ति मयोदितः ॥ प्राणायामं विना यद्यत्साधनं निष्फलं भवेत् ॥ ५९ ॥
 प्राणायामेन मुनयः सिद्धिमायांति नान्यथा ॥ प्राणायामपरो योगीनो योगीशिव एव सः ॥ ६० ॥
 गमनागमनं वायोः प्राणस्य धारणं तथा ॥ प्राणायाम इति प्रोक्तो योगशास्त्रविशारदैः ॥ ६१ ॥ प्रा
 णो वायुरिति ख्यात आयामस्तन्निरोधनं ॥ प्राणायाम इति प्रोक्तो योगिनां योगसाधनम् ॥ ६२ ॥
 आद्यं तयोर्विधीयंते नासिकापुटचारिणः ॥ रेचयेद्दक्षयानासा पूरयेद्दामतस्ततः ॥ ६३ ॥ द्वा
 त्विंशदभ्यसेन मन्तं प्राणायामः स उच्यते ॥ ब्रह्महत्यासुरापानमगम्यागमनं तथा ॥ ६४ ॥ स
 र्वमाशुदहत्येव प्राणायामेन वै द्विजः ॥ भ्रूणहत्यादिपापानि नाशयेन्मासमावृतः ॥ ६५ ॥ प्रा
 तःसायं चरेन्नित्यं षोडशप्राणसंयमान् ॥ नाशयेत्सर्वपापानि तूलराशिमिवानलः ॥ ६६ ॥ स
 र्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं स्मृतं ॥ स्वदेहस्थं यथा सर्पश्चर्मोत्सृज्य निरामयः ॥ ६७ ॥
 प्राणायामात्तथा गच्छेदविद्याकामकर्मजा ॥ अथवा किं बहुक्तेन शृणु गौतमतत्त्वतः ॥ ६८ ॥
 प्राणायामान्नेह परं योगिनां मुक्तिहेतवे ॥ प्राणायामं विधायेत्थं देहे पीठं प्रविन्यसेत् ॥ ७१ ॥
 आधारशक्तिं प्रकृतिं कूर्मसूकरमेव च ॥ पृथिवीक्षीरसिंघुं च श्वेतद्वीपं च मध्यतः ॥ ७० ॥
 तन्मध्ये रत्नगेहं च सर्वाभीष्टफलप्रदं ॥ गेहमध्ये कल्पवृक्षं सर्वरत्नमहोज्ज्वलं ॥ ७१ ॥ द

अ.
२७३
७

तन्मध्ये रत्नगेहं च सर्वाभीष्टफलप्रदं ॥ गेहमध्ये कल्पवृक्षं सर्वरत्नमहोज्वलं ॥ ७१ ॥ द

क्षांसेदक्षिणकटौ तथा वामद्वये पुनः ॥ धर्मज्ञानं च वैराग्यं विन्यसेदैश्वरं तथा ॥ ७२ ॥ मुख
पार्श्वे नाभिपार्श्वे तानपूर्वास्तु विन्यसेत् ॥ विन्यस्यैवं पुनर्हृदि पञ्चविंशमयं न्यसेत् ॥ ७३ ॥
प्रकृत्यष्टलसत्पतं विकारमयकेशरं ॥ तन्मध्ये विन्यसेन्मन्त्रीपञ्चाशद्दर्शनकर्णिकां ॥ ७४ ॥ प्र
णवस्थत्रिभिर्वर्णैर्विन्यसेन्मण्डलत्रयं ॥ कलाभिः सहितं तद्दशहादशषोडशैः ॥ ७४ ॥ अका
रोकारमकाराः प्रणवांशोद्भवाक्षराः ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशाख्याः समष्टिव्यष्टिरूपकाः ॥ ७६ ॥ स
मष्ट्या केवलं ब्रह्मसच्चिदानंदलक्षणं ॥ सबीजपूर्वकं स्तवस्त्वादीनथ विन्यसेत् ॥ ७७ ॥ त
दंशेनैव मतिमान् न्यसेदात्मचतुष्टयं ॥ आत्मा परात्माऽपरात्मज्ञानात्मानश्च ते मताः ॥ ७८ ॥
आत्मनो जागरे स्थूले विश्वात्मा विश्वरूपकः ॥ नामाद्यबीजसहितं हन्मध्ये च व्यवस्थिताः ॥
॥ ७९ ॥ अतएव हृदि न्यसेद्वागृत्तिर्हृदये स्थिता ॥ अंतरंगतया चायमंतरात्मा हृदंतरे ॥ ८० ॥
मनोमयस्तैजसाख्यो ह्यंतरिंद्रियवृत्तिधृक् ॥ अतएव मुने चायमंतरात्मेति कीर्तितः ॥ ८१ ॥ अं
बीजं चास्य गदितं तत्पूर्वं विन्यसेत् सुधीः ॥ परमात्मा सुषुप्त्याख्यो मनोव्यावृत्तिहारकः ॥ ८२ ॥
विनये चेंद्रियैस्तत्स्वसुखः केवले स्थितः ॥ पंबीजात् परमात्मानं यजेत्सर्वार्थसिद्धये ॥ ८३ ॥ सं
कर्षणः श्वानिरुद्धः प्रद्युम्नश्चेति तत्त्रयं ॥ ज्ञानात्मा सौवासुदेवः स्वयंभूः प्राज्ञरूपकः ॥ ८४ ॥
वृत्तित्रये विलीने तु केवलं सुखाचित्कलः ॥ सुखात्मा वासुदेवोऽसौचित्कलाप्रकृतिः परा ॥ ८५ ॥

गौ. तं.

८

बीजंतस्यप्रवक्ष्यामिकेवलंसुखचिन्मयं ॥ व्योमाक्षरं वह्निसंस्थंतुर्यस्वरसमन्वितं ॥ ८६ ॥
 नादविंदुकलायुक्तं बीजंतसुखचिन्मयं ॥ वेदमयोद्धृतं सारं सर्वकारणकारणं ॥ ८७ ॥ केशरे
 ष्वष्टशक्तीश्च अष्टप्रकृतिरूपिणीः ॥ मध्येशक्तिः पराख्याचचिदानंदस्वरूपिणी ॥ ८८ ॥ वि
 मलाकर्षिणीज्ञानाक्रियायोगात्रशक्तयः ॥ प्रवृत्तित्यातथेशानानुग्रहानवमीयुता ॥ ८९ ॥
 नवशक्तीः प्रविन्यस्यन्यसेत्तत्तमहामनुं ॥ नमो भगवते प्रोक्त्वा सर्वभूतात्मने पदं ॥ ९० ॥ वा
 सुदेवपदं देवं सर्वभूतात्मयोगसंयुतं ॥ सर्वात्मसंयोगयोगपद्मपोठात्मने नमः ॥ ९१ ॥ अयं पीठमनुः
 प्रोक्तः सर्वभूतात्मकः परः ॥ शामलं कोमलं धाम तत्रोपरिविचिंतयेत् ॥ ९२ ॥ इति श्रीनारद
 प्रोक्ते गौतमीयतन्त्रे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 नारद उवाच ॥ अथाखिलं न्यासजालं शृणुष्व आवहिनोऽनघ ॥ नित्यन्यासाः पुरा प्रोक्तायैर्विनावि
 फला भवेत् ॥ १ ॥ मंत्रतन्त्रार्चनासर्वाप्रकारेणाप्यनुष्ठिता ॥ फलाधिक्येच्छयान्यासान्सम
 स्तपुरुषार्थदान् ॥ २ ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र येन विष्णुमयो भवेत् ॥ स्वरषट्कं यथापूर्वपश्चा
 च स्वरषट्कं ॥ ३ ॥ मूर्तिद्वादशकं तद्दहा सुदेवेन संयुतं ॥ कपाले विन्यसेद्वा ताकेशवं सुस
 माहितः ॥ ४ ॥ नारायणं च जठरे अर्धमासंयुतं न्यसेत् ॥ हृदये माधवं चैव मित्रेण सह विन्यसे
 त् ॥ ५ ॥ गोविंदं गलकूपे च वरुणेन प्रविन्यसेत् ॥ विष्णुं च दक्षिणे पाश्वर्णे अंशुना सह विन्यसेत्

अ०

२

माहृतः ॥ ४ ॥ नारायणचक्रजटात्रयमासयुतन्यसेत् ॥ हृदयवायवंचैवमित्रेणसहविन्यसे
त् ॥ ५ ॥ गोविंदंगलकूपेचवरुणेनप्रविन्यसेत् ॥ विष्णुंचदक्षिणेपार्श्वेअंशुनासहविन्यसेत्

॥ ६ ॥ पृष्ठदेशेचप्रद्युम्नंत्वष्ट्रासहप्रविन्यसेत् ॥ ककुद्देशेऽनिरुद्धंचविष्णुनासहविन्यसेत् ॥
॥ ७ ॥ हादशाक्षरंमंत्रवरंविन्यसेद्ब्रह्मरंध्रके ॥ भुजांतदक्षिणेन्यसेद्भुगेनमधुसूदनं ॥ ८ ॥
पद्मनाभंदक्षगलेन्यसेद्दिवस्वतायुतं ॥ दामोदरमथेंद्रेणवामपार्श्वेन्यसेत्सुधीः ॥ ९ ॥ भुजां
तेवासुदेवंचपूष्णासहप्रविन्यसेत् ॥ संकर्षणंवामगलेपर्जन्येनचविन्यसेत् ॥ १० ॥ वासुदे
वोभवेत्साक्षाव्यापितस्तस्यतेजसा ॥ मातात्रिकंसमुद्धृत्यनमोभगवतेलिखेत् ॥ ११ ॥ वासु
देवंचतुर्थ्यंतंमन्त्रोऽयंसुरपादपः ॥ अस्यविज्ञानमात्रेणवासुदेवःप्रजायते ॥ १२ ॥ मनुसंपुटि
तान्यसेन्मातृकांविश्वमातरं ॥ तेनैवमंत्रसिद्धिःस्याद्दोषसंघातनाशनात् ॥ १३ ॥ दशार्णगो
लकंन्यासंवक्ष्येसंभूतिदायकं ॥ मंत्रंदशावृत्तिमयंगोपनीयंप्रयत्नतः ॥ १४ ॥ आधारेचध्व
जेनाभौहृदयेगलमुखांसके ॥ ऊरुहृयेकंधरायांनाभ्यांकुक्षिस्तनूये ॥ १५ ॥ पार्श्वहृयेतथा
श्रोण्योर्मस्तकास्थेचनेत्रयोः ॥ कर्णनासिकयोस्तद्वत्कपोलेकरसंधिषु ॥ १६ ॥ तदग्रे
पादयोःसंधीतदग्रेष्वपिचादरात् ॥ मंत्रकेतवप्राच्यादिदिशासुव्यापकंन्यसेत् ॥ १७ ॥ दोष्णो
स्तथाचोरुहृयेशिरोऽक्षिमुखदेशके ॥ कंठेहृतुंदकंचाधोजानु(१०)प्रपत्सुविन्यसेत् ॥ १८ ॥
श्रोत्रगंडांतवक्षोजपार्श्वेष्वेवहिस्फिच्युरौ ॥ जानुजंघांध्रियुगुले(१०)इत्थंवर्णान्प्रविन्यसेत्
॥ १९ ॥ विभूतिपंजरन्यासंसर्वभूतिप्रवर्तकं ॥ दशतत्वंततोऽन्यसेद्दशार्णशीघ्रसिद्धये ॥

गौ. तं.

९

॥ २० ॥ पृथिव्यप्तेजोमरुद्विदितिपंचतत्त्वकं ॥ अहंकारोमहत्तत्त्वंतथाप्रकृतिपुरुषौ ॥ २१ ॥
 परमात्माचतत्त्वानियथावदवधारय ॥ पादांबुद्धयेवत्क्रेमूर्ध्वपंचन्यसेत्ततः ॥ २२ ॥ हृदिह
 यंतयंन्यास्यासर्वांगिविन्यसेत्सुधीः ॥ मस्तकादिततो न्यसेद्यावत्यादावसानकं ॥ २३ ॥ अ-
 यंन्यासोगुप्ततमोमंत्राणांशिघ्रसिद्धिदः ॥ कार्योऽन्येष्वपिगोपालमंत्रेष्वपिविशालधीः ॥ २४ ॥
 दशाक्षरस्यवर्णाश्चसंहारक्रमतो न्यसेत् ॥ सृष्टिन्यासेमनोरस्यवर्णान्विपरितान्न्यसेत् ॥ २५ ॥
 एकैकाक्षरमुच्चार्यनमोतंतुततःपठेत् ॥ परायेतिचतत्त्वानितदंतेनमसासह ॥ २६ ॥
 मनसाविन्यसेन्न्यासान्पुष्पेनैवतथामुने ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांवाअन्यथाविफलंभवेत् ॥
 ॥ २७ ॥ इतीश्रीदेवर्षिनारदप्रोक्तेगौतमीयतन्त्रेवृत्तियोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ अथचंदावनंध्यायेत्सर्वदेवनमस्कृतं ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेतंपतत्रिगणनादि-
 तं ॥ १ ॥ भ्रमद्भ्रमरझंकारभ्रमरीकृतदिङ्मुखं ॥ कालिंदीजलकल्लोलशीतलानिलसेवितं ॥
 ॥ २ ॥ नानापुष्पलतावृद्धवृक्षखंडैश्चमंडितं ॥ समानोदितचंद्रार्कतेजोदीपेनदीपितं ॥ ३ ॥
 कमलोत्पलकल्हारधूलिधूसरितांतरं ॥ शाखामृगगणाकीर्णनानामृगनिषेवितं ॥ ४ ॥ हा-
 त्रिंशद्हनसंवीतंवैकुण्ठादतिसौख्यदं ॥ पुरंदरमुखैर्देवैःसर्वतःसमधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तन्मध्येरत्न-
 भूमिंचसूर्यद्युतिसमप्रभां ॥ तत्तत्कल्पतरूद्यानंनियतंरत्नभूषणं ॥ ६ ॥ माणिक्यशिखरोल्ला

अं.
३

९

त्रिशङ्खनस्वातवकुठाकानि सौख्यं ॥ पुस्तकसुखेनैवैतत्सर्वतः समधिष्ठितं ॥ ५ ॥ तन्मध्ये रत्न
भूमिचसूर्ययुतिसमप्रभां ॥ तत्तत्कल्पतरूद्यानंनियतरत्नभूषणं ॥ ६ ॥ माणिक्यशिखरोद्धा

सितन्मध्ये माणिमण्डपं ॥ नानारत्नगणैश्चित्रं सर्वतेजोविराजितं ॥ ७ ॥ फलभारोल्लसाच्चित्रं वि
तानैरुपशोभितं ॥ रत्नतोरणगोपूर्णं माणिक्यवेदिकान्वितं ॥ ८ ॥ दिव्यघंटासमायुक्तं मुक्ता
दामविराजितं ॥ कोटिसूर्यसमाभासं निर्मुक्तं षट्तरंगकैः ॥ ९ ॥ बुभुक्षाचपिपासाचप्राणस्य
मनसस्तथा ॥ शोकमोहौ शरीरस्य जरामृत्युषडूर्मयः ॥ १० ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तं कपाटाष्ट
कशोभितं ॥ रत्नप्रदीपावलिभिरन्तरेणोपशोभितं ॥ ११ ॥ तत्तत्कल्पतरूद्यायेत्स्थविष्टं
त्नवर्षणं ॥ सेवितं ऋतुभिः सर्वैः सुधाशीकरवर्षिणं ॥ १२ ॥ गारुन्माणिलसत्पत्रं प्रवालरक्त
पल्लवं ॥ मुक्तारत्नप्रसविनं पद्मरागफलोच्चलं ॥ १३ ॥ संसारतापविच्छेदिकुशलच्छायम
द्भुतं ॥ तन्मूले चितयेन्मन्त्री रत्नसिंहासनं शुभं ॥ १४ ॥ तत्र सूर्यसमाभासं पंकजं चाष्टपत्र
कं ॥ सर्वतत्त्वमयं तत्र चितयेज्जगदीश्वरं ॥ १५ ॥ संसारसागरोतीत्यैधर्मकामार्थसिद्धये ॥
इन्द्रनीलमणिमेघनवेन्दीवरसन्निभम् ॥ १६ ॥ पीतांबरधरं कृष्णपुंडरीकनिभेक्षणं ॥ रत्नने
त्राधरं रक्तपाणिपादतलं शुभं ॥ १७ ॥ कौस्तुभोद्भासितोरस्कं नानारत्नविभूषितं ॥ उद्दामवि
लसन्मुक्तारत्नहारविभूषितं ॥ १८ ॥ उद्दामविलसन्मुक्तारत्नहारोपशोभितम् ॥ नानारत्न
प्रभोद्भासिमुकुटं दीप्ततेजसं ॥ १९ ॥ हारकेयूरकटकुंडलैश्च सुशोभितं ॥ श्रीवत्सवक्षसं
चारुनूपुराद्युपशोभितं ॥ २० ॥ रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं कटिसूत्रांगुलीयकैः ॥ गोरोचनाकुंकुमे

गौ. तं.
१०

नललाटतिलकान्वितं ॥ २१ ॥ अलकाशोभितद्वक्त्रं पीतांबरयुगाढतं ॥ बिंबाधरपुटोद्भा
सिवंशाम्भुतरसान्वितं ॥ २२ ॥ बहिपत्रकृतापीडंवन्यपुष्पैरलंकृतं ॥ कदंबकुसुमोद्भूतचारु
मालाविराजितम् ॥ २३ ॥ कोटिकंदर्पलावण्यं विलसद्बधुरोदरं ॥ वेणुगृहीत्वाहस्ताभ्यामु
खेसंयोज्यवादिनं ॥ २४ ॥ गायंतं दिव्यगानैश्चन्द्रावनगतं हरिं ॥ स्वर्गादिव परिभ्रष्टकन्य
काशतमंडितं ॥ २५ ॥ गोगोवत्ससमाकीर्णवृहत्पण्डैश्चमंडितं ॥ गोपकन्यासहस्रैस्तुपद्म
पत्रायतेक्षणैः ॥ २६ ॥ अर्चितं भावकुसुमैस्त्रैलोक्यैकगुरुंपरं ॥ तुंबरुर्नारदश्चैव हाहाहुहुस्त
थैव च ॥ २७ ॥ किन्नरीमिथुनंचापिश्रुत्वागीतं तथाहरेः ॥ वीणादिसाधनं त्यक्त्वा विस्मया वि
ष्टचेतसः ॥ २८ ॥ तेस्तु वंति महात्मानं गायकावियतिस्थिताः ॥ सिद्धगंधर्वयक्षैश्च अप्सरोभि
र्विहंगमैः ॥ २९ ॥ स्थावरैः पन्नगैश्चापि सिद्धैर्विद्याधरैस्तथा ॥ शाखां मृगैर्मनुष्यैश्च वीक्षमा
णैः सुविस्मितैः ॥ ३० ॥ सर्वलक्षणसंपन्नैः सौंदर्येणातिशोभितं ॥ मोहनं सर्वगोपीनां लोका
नां पतिमव्ययं ॥ ३१ ॥ नारदेन च सिद्धेन विश्वामित्तेण धीमता ॥ पराशरेण व्यासेन भृगुणां गि
रसेन च ॥ ३२ ॥ दक्षेण सनकायैश्च सिद्धेन कपिलेन च ॥ वास्तुवागीशहारीतयाज्ञवल्क्योऽश
नः क्रतुः ॥ ३३ ॥ मार्कण्डेयभरद्वाजपुलस्त्यपुलहादिभिः ॥ वसिष्ठाद्यैर्मुनिर्द्रैश्च स्तूयमानं सुरा
सुरैः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मलोकंगतैः सिद्धैर्नागलोकगतैरपि ॥ अन्यैरपि सुरश्रेष्ठैः स्तूयमानं स्मरेद्दिभुं ॥

अ०
४

१०

॥ ३५ ॥ एवं यश्चित्तयेन्मवाचैतस्य कृष्णमव्ययं ॥ स सारसागरधोरमपिवत्सपदायते ॥ ३६ ॥

नः क्रतुः ॥ ३३ ॥ माकं द्यमभसदा जमुत्तमपुलहादिभिः ॥ वसिष्ठायैर्मुनींद्रैश्च स्तूयमानं सुरा
सुरैः ॥ ३४ ॥ ब्रह्मलोकंगतैः सिद्धैर्नागलोकगतैरपि ॥ अन्यैरपि सुरश्रेष्ठैः स्तूयमानं स्मरेद्दिभुं ॥

॥ ३५ ॥ एवं यश्चितयेन्मन्त्रीचेतसा कृष्णमव्ययं ॥ संसारसागरं घोरमपि वत्सपदायते ॥ ३६ ॥
॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे हंदावनध्यानो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥
॥ गौतम उवाच ॥ यद्यदुक्तं त्वया ब्रह्मन् तत्तत्सर्वं श्रुतं मया ॥ इदानीं परिपृच्छामि केषां चात्र धि
कारिता ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षायाश्चाधिकारित्वमाप्नोति गुरुसेवकः ॥ द्विजानामनुपे
तानां स्वधर्माध्यापनादिषु ॥ २ ॥ यथाधिकारो नास्तीह संध्योपासनकर्मसु ॥ तथा ह्यदीक्षि
तानां तु मंत्रतंत्रार्चनादिषु ॥ ३ ॥ नाधिकारस्ततः कुर्यादात्मानं शिवसंस्कृतं ॥ अतएव हि दी
क्षार्थं सर्वज्ञं गुरुमाश्रयेत् ॥ ४ ॥ सुंदरः सुमुखः स्वच्छः सुलभो बहुतंत्रवित् ॥ असंशयः संशय
च्छिन्नः निरपेक्षो गुरुर्मतः ॥ ५ ॥ वेदवेदांगवेदांतसिद्धांतज्ञानपारगः ॥ वाङ्मनःकायवित्तैश्च वि
ष्णोः शुश्रूणे रतः ॥ ६ ॥ विष्णुतंत्रानुसंधायी विष्णुविज्ञानवेदकः ॥ विष्णोः समर्पकः सम्यक्
त्विविधोत्पातकर्मणः ॥ ७ ॥ संमतः स तु दांतश्च मंत्रार्थज्ञानपारगः ॥ षट्चक्रभेदकुशलः षडध्व
ज्ञानपारगः ॥ ८ ॥ पिंडे पदे तथा रूपे रूपातीति विवेचकः ॥ पिंडं कुंडलिनीशक्तिः पदं हंसमुदा
हृतं ॥ ९ ॥ रूपं बिंदुरिति ज्ञेयं रूपातीतं निरंजनं ॥ संध्यात्रयविशेषज्ञो ह्यध्वषट्कविशोधकः ॥
॥ १० ॥ मंत्रचैतन्याविज्ञाता गुरुरुक्तः स्वयं भुवा ॥ नमोस्तु गुरवे तस्मै प्रत्यक्षाय यदाज्ञया ॥
॥ ११ ॥ मृद्भस्मदारुदृषदः फलं त्यागविकलं फलं ॥ पंचाम्नायविशेषज्ञो निग्रहानुग्रहक्षमः ॥

गौ. तं.

११

॥ १२ ॥ शिष्यस्यसंयशच्छेत्तागुरुर्भवतिनापरः ॥ वैष्णवन्यायसिद्धांतचिंतामणिरिवापरः ॥
 ॥ १३ ॥ आश्रमीज्ञानकुशलोगुरुर्भवतिनापरः ॥ मंत्रमंत्रार्थचैतन्यकुंडलीगतिवेदकः ॥
 ॥ १४ ॥ मंत्रसिद्धांतविधिविद्वुरभवतिनापरः ॥ सुदूरमपिगंतव्यंयत्नाभ्यायविदोजनाः ॥ १५ ॥
 तेऽपिस्तुत्यानमस्याश्चसेव्याश्वाभीष्टमिच्छता ॥ १६ ॥ एवंविधोगुरुर्ज्ञयोह्यन्यथाशिष्यदुःख
 दः ॥ शिष्यःकुलीनःशुद्धात्मापुरुषार्थपरायणः ॥ १७ ॥ अधीतवेदःकुशलःपितृमातृहिते
 तः ॥ धर्म्यविद्वर्त्यकर्ताचगुरुशुश्रूषणेतरः ॥ १८ ॥ अनित्यकर्मणांत्यागीनित्यानुष्ठान
 तत्परः ॥ जितेंद्रियोजितालस्योजितमोहोविमत्सरः ॥ १९ ॥ गुरुवद्गुरुपुत्रेषुभक्तिमान्त
 त्कुलेषुच ॥ एवंविधोभवेच्छिष्यस्त्वितरोगुरुदुःखदः ॥ २० ॥ वर्षैकेनभवेद्योग्यैविप्रःसर्वगु
 णान्वितः ॥ वर्षद्वयेनराजन्योवैश्यस्तुवत्सरैस्त्रिभिः ॥ २१ ॥ चतुर्भिर्वत्सरैशूद्रःकथिताशीष्य
 योग्यता ॥ यदाशिष्योभवेद्योग्यःकृपालुःसद्गुरुस्तदा ॥ २२ ॥ कृपयापरयासम्यक्दीक्षाया
 विधिमाचरेत् ॥ मासपक्षतिथिवारंक्षत्रादीन्विशोधयेत् ॥ २३ ॥ मंत्रारंभस्तुचैत्रेस्यात्सम
 स्तपुरुषार्थदः ॥ वैशाखेरत्नलाभःस्याज्येष्ठेतुमरणंध्रुवं ॥ २४ ॥ आषाढेबंयुनाशःस्यात्पूर्णायुः
 श्रावणेभवेत् ॥ प्रजानाशोभवैशाद्रेआश्विनेरत्नसंचयः ॥ २५ ॥ कार्तिकेमंत्रसिद्धिःस्यान्मार्ग
 शीर्षेतथाभवेत् ॥ पौषेतुशत्रुपीडास्यान्माघेमेधाविवर्धनं ॥ २६ ॥ फाल्गुनेसर्वकामाःस्युर्म

अ०

५

११

प्राविर्गमिवत् ॥ प्रजानां शोषेत्तथाभवेत् ॥ पौषेतुशत्रुपीडास्यान्माघेमेधाविवर्धनं ॥ २६ ॥ फाल्गुने सर्वकामाः स्युर्म
शीर्षेतथाभवेत् ॥ पौषेतुशत्रुपीडास्यान्माघेमेधाविवर्धनं ॥ २६ ॥ फाल्गुने सर्वकामाः स्युर्म

लमासं विवर्जयेत् ॥ पंचांगशुद्धे दिवसे सोदये चन्द्रसूर्ययोः ॥ २७ ॥ गुरुशुक्रोदये चैव शस्यते
मंत्रसंस्क्रिया ॥ रवौ गुरौ सिते सोमे कर्तव्या बुधशुक्रयोः ॥ २८ ॥ शुक्लपक्षे शुभादीक्षा कृष्णे स्या
त्पंचमावधि ॥ द्वादश्यां सर्वथा कार्या चामलायां शुभेऽहनि ॥ २९ ॥ कृष्णप्रिया द्वादशी सा कृ
ष्णदीक्षा प्रवर्तिनी ॥ उत्तरात्रयरोहिण्यो रेवती पुष्यवासवे ॥ ३० ॥ धनिष्ठा वायुमित्राश्विपि
त्र्यंत्वाष्ट्रं च नैऋतं ॥ ऐश वैष्णवहस्ताश्र्वदीक्षायां तु शुभावहाः ॥ ३१ ॥ अश्विनी रोहिणी स्वाति
विशाखा हस्तभेषु च ॥ कृष्णोत्तरात्रयेष्वेवं कुर्यान्मंत्राभिषेचनं ॥ ३२ ॥ शुभयोगेषु सर्वेषु दी
क्षा सर्वशुभावहा ॥ शुभानि करणान्याहुर्दीक्षायां च विशेषतः ॥ ३३ ॥ शकुन्यादीनि विधिं
च विशेषेण विवर्जयेत् ॥ चाराः सर्वे विवर्ज्याः स्युः स्थिरराशिषु सौख्यदाः ॥ ३४ ॥ त्रिषडायग
ताः पापाः शुभाः केंद्रत्रिकोणगाः ॥ दीक्षायां तु शुभाः सर्वे रंघ्रस्थाः सर्वनाशकाः ॥ ३५ ॥ शि
ष्यस्य जन्मसंक्रांतौ विशुद्धे अयनद्वये ॥ अन्येषु पुण्ययोगेषु ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ॥ ३६ ॥ शि
ष्यानुकूलकाले वा दीक्षा सर्वशुभावहा ॥ सूर्यग्रहणकाले तु नान्यदन्वेषितं भवेत् ॥ ३७ ॥
तत्र यद्यत्कृतं सर्वमनंतफलदं भवेत् ॥ विनायासेन मंत्रस्य सिद्धिर्भवति नान्यथा ॥ ३८ ॥ भू
मेः परिग्रहं कुर्याद्वा वदायतनं भवेत् ॥ शुक्लमृत्स्ना च याभूमिर्ब्राह्मी सा परिकीर्तिता ॥ ३९ ॥
क्षत्रियारक्तमृत्स्ना च हरिद्वैश्या प्रकीर्तिता ॥ कृष्णभूमिर्भवेत् शूद्रा च तु र्धा सा प्रकीर्तिता ॥ ४० ॥

गौ. तं.

१२

ब्राह्मीसर्वार्थसिद्धिः स्यात्क्षत्रियाराज्यदामता ॥ धनधान्यकरीवैश्याशूद्रातुर्निदितामुने ॥ ४१ ॥
 ततोभूमिंपरीक्षेत वास्तुज्ञानविशारदः ॥ शल्पादिशोधनं कुर्यात्तुषांगारादिदूरयेत् ॥ ४२ ॥
 एतदकरणे मंत्रीना किंचित्फलमाप्नुयात् ॥ विप्राशिषावेदघोषैर्मंगलाचारं पूर्वकं ॥ ४३ ॥
 वास्तोर्मंडलकं कुर्याद्यथाशोभयथाविधि ॥ पूर्वापरायतं सूत्रं विन्यसेद्धस्तमानतः ॥ ४४ ॥
 तन्मध्ये किंचिदालभ्य मत्स्यौहौ पारितोलिखेत् ॥ तयोर्मध्ये स्थितं सूत्रं विन्यसेद्दक्षिणोत्तरे ॥ ४५ ॥
 द्वाभ्यां द्वाभ्यां तथा द्वाभ्यां कोणेषु मकरान् लिखेत् ॥ मत्स्यमध्यस्थिताग्राणि तत्र सूत्राणि पातयेत् ॥ ४६ ॥
 चतुरस्रं भवेत्तत्र चतुःकोष्ठसमन्वितं ॥ तत्पुनर्विभवे मंत्रीचतुःषष्टिपदं तथा ॥ ४७ ॥
 ईशानाद्राक्षसं यावद्यावदग्रे प्रभंजनं ॥ एवं सूत्रहयंदद्यात्कर्णसूत्रसमाहितः ॥ ४८ ॥
 ब्रह्मणं पूजयेदादौ मध्यकोष्ठचतुष्टये ॥ दिक्चतुष्टेषु पूर्वादियजेदर्यमणं तथा ॥ ४९ ॥
 विवस्वतं ततो मितं महीधरमनंतरं ॥ कोणार्द्धकोष्ठद्वंद्वेषु बन्ध्यादीन् परितः पुनः ॥ ५० ॥
 सावित्रं सवितारं च शक्रमिंद्रजयं पुनः ॥ रुद्रं रुद्रजयं विद्वानापंचाप्यायवत्सकं ॥ ५१ ॥
 तत्कर्णसूत्रोभयतः कोष्ठद्वंद्वेषु देशिकः ॥ शर्वगुहं चार्यमणं भंजकं पिलिपिच्छकं ॥ ५२ ॥
 चरकीं च विदारीं च पूतनां च र्वयेत्क्रमात् ॥ अर्चयेद्दिक्षु पूर्वादिसार्द्धाद्यष्टपदेऽपि विमान् ॥ ५३ ॥
 अष्टावष्टविभागेन देवतादेशिकोत्तमः ॥ क्रमादीशानपर्जन्यौ जयंतः शक्रभास्करौ ॥ ५४ ॥
 सत्यो वृषांत

अ. ०

५

१२

१२
 जेनदेवतादेशिकोत्तमः ॥ क्रमादीशानपर्जन्यौजयंतःशक्रभास्करो ॥ ५४ ॥ सत्योदृषांत

रिक्षौचदिशिप्राच्याव्यवस्थिताः ॥ अग्निःपूषाचवितथोयमश्वगृहरक्षकः ॥ ५५ ॥ गंधर्वोभृ
 गराजश्चमृगोदक्षिणदिग्गताः ॥ निर्ऋतिर्दौवारिकश्चसुग्रीववरणौततः ॥ ५६ ॥ पुष्पदंतासु
 रौशोकरोगौप्रत्यग्दिशिस्थिताः ॥ वायुर्नागश्चमुख्यश्चसोमोभल्लाठएवच ॥ ५७ ॥ अकुला
 ख्योदित्यऽदितीकुबेरस्यदिशिस्थिताः ॥ उक्तानामितिदेवानांपदान्यापूर्यपंचभिः ॥ ५८ ॥
 रजोभिस्तेष्वथोतेभ्यःपायसान्नैर्बलिंहरेत् ॥ पायसैर्मधुरैःसर्वान्संयजेन्मधुरान्वितैः ॥ ५९ ॥
 ततद्द्रव्यैर्वामातिमान्पूजयेद्दोषशांतये ॥ पायसोदनलाजैश्चयुक्तंधूपप्रसूनकैः ॥ ६० ॥ अन्ना
 दिरससंयुक्तंमाषभक्तादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिंब्रह्मन्वास्तुदोषान्प्रणाशय ॥ ६१ ॥ गंधादि
 शर्कराऽपूपंपायसोपरिसंयुतं ॥ आर्यकारुण्यगृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६२ ॥ चंदनाभ्य
 चिंतनाथकर्पूरागरुमंडितं ॥ विवस्वन्वैगृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६३ ॥ सगुडंपायसंना
 थपुष्पादिसुसमन्वितं ॥ गृहाणेमंमहीतत्ववास्तुशांतिंप्रयच्छमे ॥ ६४ ॥ पिष्टकंसगुडंना
 थरक्तगंधादिशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिसूर्यविघ्नमत्रप्रणाशय ॥ ६५ ॥ शीतमन्त्रं तथापुष्पं
 कुंकुमादिसमन्वितं ॥ गृहाणेमंबलिंद्यंशक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ६६ ॥ ओदनंघृतसंयुक्तंवल्लभा
 धादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिंद्यमिंद्रजयनमोऽस्तुते ॥ ६७ ॥ पक्वापक्वमिदंमांसंवल्लभा
 दिसंयुतं ॥ गृहाणेमंबलिंद्यमिंद्रदेवनमाम्यहं ॥ ६८ ॥ समांसंघृतसंपक्वंगंधपुष्पादिसंयु

गौ. त.
१३

तं ॥ गृहाणेमंरुद्रजयवास्तुस्वस्तिप्रयच्छमे ॥ ६९ ॥ क्षीरखंडसमायुक्तं पुष्पादिभिरलंकृतं ॥ गृहाणेमंबलिंचापवास्तुशांतिं प्रयच्छमे ॥ ७० ॥ दधीदंगुडसंमिश्रं गंधादिभिस्तुसंयुतं ॥ गृहाणेमंचापवत्सविभ्रमत्रप्रणाशय ॥ ७१ ॥ सघृतं मांसभक्तं च वस्त्रगंधाद्यलंकृतं ॥ बलिं गृहाण सर्वे मंरक्षोविभ्रं प्रणाशय ॥ ७२ ॥ मांसं पुष्पादिसंयुक्तं माषभक्तोपरिस्थितं ॥ गृहाणे मंबलिंस्कंदरक्षोविभ्रं विनाशय ॥ ७३ ॥ समांसपिष्टकैर्युक्तं पक्वमांसोदकान्वितं ॥ अर्यमन्वै गृहाणे मंरक्षोविभ्रं प्रणाशय ॥ ७४ ॥ रक्तमांसोदनं मत्स्यगंधधूपसमन्वितं ॥ जंभकत्वं गृहाणे मंरक्षोविभ्रं प्रणाशय ॥ ७५ ॥ छागकर्णान्वितं मांसं वस्त्रगंधादिसंयुतं ॥ पिलिपिच्छे गृहाणे मंरक्षोविभ्रं प्रणाशय ॥ ७६ ॥ घृतेन साधितं मांसं वस्त्रगंधादिसंयुतं ॥ चरकित्वं गृहाणे मंरक्षोविभ्रं प्रणाशय ॥ ७७ ॥ रक्तपुष्पं समांसं वै रक्तवस्त्रादिसंयुतं ॥ विदारिवै गृहाणे मंरक्षोविभ्रं प्रणाशय ॥ ७८ ॥ पित्तरक्तास्थिसंयुक्तं रक्तगंधादिमंडितं ॥ गृहाणे मंपूतने त्वं रक्षोविभ्रं विनाशय ॥ ८९ ॥ सघृतं चाक्षतान् च वस्त्रगंधाद्यलंकृतं ॥ गृहाणे मंबलिं त्वीशवास्तुदोषापहारक ॥ ८० ॥ उत्पलंपायसैर्युक्तं वस्त्रादिकसमन्वितं ॥ गृहाणे मंबलिं दध्यं पर्जन्याय नमोऽस्तुते ॥ ८१ ॥ पंचहस्तं सुपीतं च ध्वजं भक्त्यादिमंडितं ॥ गृहाणे मंबलिं दध्यं जिष्णुसूतनमोऽस्तुते ॥ ८२ ॥ नानाभोगयुतं रत्नवस्त्रालंकारसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिं दध्यं शक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ८३ ॥

अ.
५

१३

॥ ८२ ॥ नानाभोगयुतं रत्नवस्त्रालंकारसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिंद्यं शक्रदेवनमोऽस्तुते ॥ ८३ ॥

रक्तपुष्पयुतं भक्तं रक्तगंधादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिंद्यं भास्कराय नमोऽस्तुते ॥ ८४ ॥ विना
नंधूम्रवर्णाभंगंधादिकसुशोभितं ॥ रक्तयुक्तं गृहाणे मंबलिंसत्यनमोऽस्तुते ॥ ८५ ॥ इदं तु माषभ
क्तं वैवस्त्रगंधादिपूजितं ॥ गृहाणे मंबलिंद्यं वास्तुदोषप्रणाशाय ॥ ८६ ॥ इदं तु स्वादुलं मांसं नै
वेद्यादिकसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिंद्यं व्योमशांतिप्रयच्छमे ॥ ८७ ॥ सुवर्णपिष्टकं चाथवस्त्रगं
धादिभिर्युतं ॥ घृतान्वितं गृहाणे मंसप्तजिह्वनमोऽस्तुते ॥ ८८ ॥ क्षीरं लाजामांसयुक्तं रक्तपु
ष्पादिसंयुतं ॥ गृहाणे मंबलिंद्यं पूषदेवनमोऽस्तुते ॥ ८९ ॥ दधिगंधादिभिर्युक्तं पीतपुष्पस
मन्वितं ॥ बलिवितथगृह्णे मंबलिंद्यं विभ्रमतप्रणाशाय ॥ ९० ॥ भक्तं मधुप्लुतं रक्तवस्त्रादिपरिमंडि
तं ॥ गृहाणे मंबलिंद्यं यमदेवनमोऽस्तुते ॥ ९१ ॥ पक्वमांसोदनं पीतवस्त्रादिपरिमंडितं ॥
प्रीतिकरं गृहाणे मंगृहरक्षनमोऽस्तुते ॥ ९२ ॥ नानागंधसमायुक्तं रक्तपुष्पादिभिर्युतं ॥ बलिं
गृहाणे गंधर्ववास्तुदोषप्रणाशाय ॥ ९३ ॥ इमांतेनाकुलीं जिह्वां माषभक्तोपरिस्थितां ॥ गृ
हाणे मंबलिं भृंगराजशांतिप्रयच्छमे ॥ ९४ ॥ एवं घृतगुडोपेतं गंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे
मंबलिंद्यं मृगदेवनमोऽस्तुते ॥ ९५ ॥ शर्करासंयुतं मिश्रं गंधपुष्पादिमंडितं ॥ निर्ऋते गृह्णे
मेप्रीतं बलिंदोषप्रणाशाय ॥ ९६ ॥ चंदनागरुकाश्मीरगंधपुष्पादिभिर्युतं ॥ गृहाणे मंबलिं
द्व्यं दौवारिकनमोऽस्तुते ॥ ९७ ॥ इदं तु पायसं नाथगंधपुष्पादिमंडितं ॥ सुग्रीववै गृहाणे मं

गौ. तं.
१४

बलिंशांतिप्रयच्छमे ॥ ९८ ॥ यवाग्राणिचगोदुग्धंभक्तोपरिसुशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिं
 चंजलराजनमोऽस्तुते ॥ ९९ ॥ कुशास्तरंमाषभक्तंघृतगंधादिसंयुतं ॥ पुष्पदंतगृहाणेमंब
 लिंदोषंप्रणाशय ॥ १०० ॥ मधुनासहितं पिष्टं गंधाद्यैरुपशोभितं ॥ बलिं गृहाणासुरेन्द्रस
 र्वदोषंप्रणाशय ॥ १ ॥ घृतमन्त्रसमायुक्तं कर्पूरादिसमन्वितं ॥ गृहणेमंबलिंशोकसर्वशांतिं
 प्रयच्छमे ॥ २ ॥ यवजंतंदुलनाथगंधपुष्पादिशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिंरोगसर्वदोषंप्रणाश
 य ॥ ३ ॥ सघृतंमंडकंचेदमन्नाद्यैरुपशोभितं ॥ गृहाणेमंबलिं हृद्यमृगवाहनमोऽस्तुते ॥ ४ ॥
 इदंतुल्लसंरंचानंदुग्धगंधादिमंडितं ॥ पातालेशगृहाणेमंसर्वविघ्नंप्रणाशय ॥ ५ ॥ नारिके
 लोदकंभक्तंपीतवस्त्रादिमंडितं ॥ गृहणेमंबलिंमुख्यसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ६ ॥ दधिगंधादि
 भिर्युक्तंपीतपुष्पसमन्वितं ॥ बलिंप्रगृह्यतांसोमसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ७ ॥ ओदनंघृतसंमिश्रं
 गंधपुष्पसमन्वितं ॥ गृहाणेमंबलिं हृद्यमल्लाटकनमोऽस्तुते ॥ ८ ॥ माषान्चघृताद्युक्तं गंध
 पुष्पादिमंडितं ॥ गृहाणेमंबलिं हृद्यं अर्गलाख्यनमोऽस्तुते ॥ ९ ॥ पोतिकांमधुसंमिश्रां वस्त्र
 गंधादिसंयुतां ॥ गृहाणेमंबलिं हृद्यं देवमातर्नमोऽस्तुते ॥ १० ॥ क्षीरखंडसमायुक्तं नानापुष्पो
 पशोभितं ॥ दैत्यमातर्गृहाणेमंसर्वदोषंप्रणाशय ॥ ११ ॥ स्वर्गपातालमध्येचयेदेवावास्तु
 देवताः ॥ गृहंत्विमंबलिं हृद्यंतुष्टायांतुस्वमंदिरं ॥ १२ ॥ मातरोभूतवेतालायेचान्येबालि

अ०

५

१४

कांक्षिणः ॥ विष्णोः पारिषदायै च ते पिण्डाहनिवमंबलिः ॥ १३ ॥ शालिः ॥ यः क्षेत्रपलेभ्यो बलिं दत्त्वा

पञ्चाभितः ॥ दत्तमोक्तगृहणिसर्वदापिपुण्यशायः ॥ ११ ॥ स्वगुप्तालिमध्यचयदवावास्तु
देवताः ॥ गृहं हन्ति मन्त्रं लिख्यं तुष्टायां तु स्वमंदिरं ॥ १२ ॥ मातरो भूतवेतालाये चान्ये बालि

कांक्षिणः ॥ विष्णोः पारिषदाये च ते पि गृहं हन्ति मन्त्रं बलिं ॥ १३ ॥ पितृभ्यः क्षेत्रपलेभ्यो बलिं दत्वा
प्रकामतः ॥ अभावादुक्तिमुदिश्य कुशपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे
वास्तुपूजनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ भूमिशुद्धिं विधायेत्थं रचयेद्यागमंडपं ॥ नवहस्तं सप्तहस्तं पंचहस्तं त्रिहस्तकं ॥ १ ॥
यथावच्च प्रकुर्वति दीर्घायामप्रमाणतः ॥ कर्तुं दक्षिणहस्तस्य मध्यमांगुलिपर्वणः ॥ २ ॥ म
ध्यस्य दैर्घ्यमानेन मानांगुलमुदीरितम् ॥ गृहादिकुंडकरणं मंडलं वेदिकास्तथा ॥ ३ ॥ मानां
गुलेन कर्तव्यं नान्यैरपिकदाचन ॥ प्रतिमाकरणे चैव मानांगुलमुदीरितं ॥ ४ ॥ वापीकूपत
डागाहिदीर्घिकाः सेतुरेव च ॥ मुष्ट्यंगुलेन मतिमान् कारयेत्फलहेतवे ॥ ५ ॥ रथादिदोलि
कां चैव पोतं शकटमेव च ॥ यवांगुलेन कर्तव्यं नान्येन तु कदाचन ॥ ६ ॥ मुष्ट्यंगुले प्रमाणा
नियत्किंचित्काथितानि च ॥ यजमानस्य कर्तव्यं नान्यस्यापिकदाचन ॥ ७ ॥ मसृणं रचयेद्दे
हं षोडशस्तं भसंयुतं ॥ मध्ये च तुष्ट्यंतत्र निरूप्यं द्वादशाभितः ॥ ८ ॥ चतुर्हस्समायुक्तं च तु
ष्कोणसमन्वितं ॥ विश्वकर्मानुष्ठितेन यथाशोभं निवेशयेत् ॥ ९ ॥ अष्टदिक्षु ध्वजान्ष्टौ तत्त
द्विक्पालवर्णतः ॥ पुष्पमालावितानाढ्यं सर्वाश्चर्यमनोहरं ॥ १० ॥ तस्याग्नेये चोत्तरे वा रच
येद्यागमंडपं ॥ तत्तत्स्थले चैकगेहे कुंडमेकं विनिर्मयत् ॥ ११ ॥ मध्ये च वेदिकां कुर्याद्दर्पणो

गौ. तं.
१५

पलवच्छुभां ॥ मंडपांतास्त्रिभागस्यचैकभागेननिर्मितं ॥ १२ ॥ मुष्टिमात्रोन्नतांसर्वलक्षणै
लक्षणांन्वितां ॥ ततःकुंडंचखनयेल्लक्षणंतस्यमेश्रृणु ॥ १३ ॥ पूर्वापरायतंसूत्रंहस्तमात्रं
सार्यच ॥ तस्याग्रयोर्मत्स्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टंयथाभवेत् ॥ १४ ॥ द्विभागेकृत्यतत्सूत्रंपातयेद्दक्षि
णोत्तरे ॥ तदग्रयोर्मत्स्ययुग्मंकुर्यात्स्पष्टंयथाभवेत् ॥ १५ ॥ चतुर्दिक्षुचतुःसूत्रंपातयेत्तत्प्रमा
णतः ॥ चतुरस्रंचतुःकोष्ठंभवेदतिमनोहरं ॥ १६ ॥ कोणसूत्रद्वयंदद्यात्प्रमाणंतेनलक्षयेत् ॥
चतुरस्रंभवेत्कुंडंसर्वलक्षणलक्षितं ॥ १७ ॥ ब्राह्मणैःक्षत्रियैर्वैश्यैःशूद्रैश्चसमनुष्ठितं ॥ सर्वक
र्मकरंप्रोक्तंशांत्याद्यखिलकर्मसु ॥ १८ ॥ अनेनजनयेत्सर्वकुंडानिमनुवित्तमः ॥ ततःकुंडं
खनेन्मंत्रीयथाशास्त्रविधानवित् ॥ १९ ॥ प्राच्यादिषुशिरःकृत्वानागःशेतेत्रिभिस्त्रिभिः ॥
भाद्रादित्रिषुभासेषुतस्यक्रोडगृहंशुभं ॥ २० ॥ त्यक्त्वासर्पस्यगात्रंचशिरःपुच्छंप्रयत्नतः ॥ शि
रोघाताद्भवेन्मृत्युःपिंडेषुपिंडघातनं ॥ २१ ॥ पुच्छेतुदुःखसंभूतिःक्रोडेसर्वार्थसाधनं ॥ या
वान्कुंडस्यविस्तारःखननंतावदीरितं ॥ २२ ॥ कंठमेकांगुलंत्यक्त्वामेखलास्तिस्त्रएवही ॥
कुंडस्यफलमानेनवेदाग्निनयनांगुलाः ॥ २३ ॥ चतुरस्रेभवेयुस्ताश्चतुरस्रास्तुशोभनाः ॥ होतु
रग्रेयोनिनामाकुंजराधरसन्निभा ॥ २४ ॥ षट्चतुर्द्व्यंगुलायामीवस्तारोन्नतशालिनी ॥ षडंगु
लाभवेद्दीर्घाचतुरंगुलविस्तृता ॥ २५ ॥ द्व्यंगुलाचोन्नतायोनिरेवंलक्षणलक्षिता ॥ स्थला

अ०
६

१५

ग्रयाननामाकुजराधराणि ॥ २४ ॥ पट्टपतुह्यगुलायामिवस्तारोन्नतशालिनी ॥ षडंगु
लाभवेद्दीर्घाचतुरंगुलविस्तृता ॥ २५ ॥ द्व्यंगुलाचोन्नतायोनिरेवलक्षणलक्षिता ॥ स्थला

दारभ्यनालंस्यात्सरंध्रं योनिमध्यतः ॥ २६ ॥ सूक्ष्माग्रंस्थूलमग्रं च सरंध्रं मानमिष्यते ॥ योनिम
ध्ये बलिकुर्यात्तदानीं ग्राहिसंज्ञकं ॥ २७ ॥ कुंडमध्ये भवेत्त्राभिपन्नं वाचतुरस्रकं ॥ द्व्यंगुलं
चोन्नतं तत्तु चतुरंगुलविस्तृतं ॥ २८ ॥ अर्द्धगुलं तयोर्न्यग्रं कुर्याद्दीपदधोमुखं ॥ यवद्वयप्रमा
णेन कुंडेष्वन्येषु वर्द्धयेत् ॥ २९ ॥ कंठंतु द्व्यंगुलं तत्र वर्द्धयेत्कुंडमानतः ॥ कर्णसूत्रप्रमाणेन
द्विहस्तं कुंडमुद्धरेत् ॥ ३० ॥ सर्वकुंडेषु सर्वत्र वर्द्धयेद्दिधिनाऽमुना ॥ कुंडंतु प्रकृतिः सूक्ष्मा सर्वल
क्षणलक्षिता ॥ ३१ ॥ उभौ पादौ करौ तस्य भवेत्कोणचतुष्टयं ॥ उदरं कुंडमित्युक्तं योनिः कार
णरूपिणी ॥ ३२ ॥ तेन तत्रैव हन्यानां विधातुः फलमुत्तमं ॥ फलं वितनुते सभ्यगन्यथा विष्णु
लायते ॥ ३३ ॥ सात्विकी मेखला पूर्वा द्वितीया राजसी स्मृता ॥ तृतीया तामसी ज्ञेया इत्युक्तं
कुंडलक्षणं ॥ ३४ ॥ मंडपस्योत्तरे भागे शालां पूर्वापरोक्षतां ॥ गढां कुर्याद्यथा शोभां सर्वदृष्टि
मनोहरां ॥ ३५ ॥ पूर्वापरायतां तत्र पंचसूत्रनिपातनात् ॥ दक्षिणोत्तरसूत्राणितद्देकादशा
पर्ययेत् ॥ ३६ ॥ मध्ये मध्ये विलुप्येत तत्स्यात्द्वादशकोष्ठके ॥ पंचवर्णरजोभिस्तत्पदानिता
निपूरयेत् ॥ ३७ ॥ पालिकाः पंचमुख्यश्च शरावाणि च पातयेत् ॥ द्विषट्द्वयष्टचतुर्विंशदुच्छि
तानि यथाक्रमं ॥ ३८ ॥ तावन्मात्रमुखान्यूर्ध्वपदानि परिकल्पयेत् ॥ तत्रिभागांगुलिमुख्ये
विस्तृतानि प्रकल्पयेत् ॥ ३९ ॥ नारायणमहेशानब्रह्मरूपाणि तान्यापि ॥ पालिकापंचमु

गौ. तं.

१६

ख्यश्चशरावाणिततःपरं ॥ ४० ॥ आक्षालितानिमंत्रेणपुण्यानितानिचैवाहि ॥ संवोष्टितानि
 परितास्त्रिगुणैःशुभतंतुभिः ॥ ४१ ॥ मृदालुकाकरीषैश्चपूरितानिसमंततः ॥ समर्चितस्वदे
 हानिपश्चिमादिक्रमेणच ॥ ४२ ॥ विन्यस्यशालिश्यामाकप्रियंगुतिलसर्षपान् ॥ मुद्रमाषौ
 तथाशिंविकुलित्थंचाढकीतथा ॥ ४३ ॥ प्रक्षालितानिशुद्धेनजलेनतदनंतरं ॥ अभ्यर्चित
 स्वदेवानिमूलमंत्रार्चितानिवै ॥ विप्राविषापंचघोषैःसहनिःसार्यतानथ ॥ ४४ ॥ विषिंच्य
 चहरिद्राभिर्नमस्यश्चपुनःपुनः ॥ वसनेनसमाच्छाद्यनवीनेनततःपरं ॥ ४५ ॥ शुद्धाङ्गिरासि
 षिंच्याथसाधंप्रातर्मुहुर्मुहुः ॥ इत्येवंसप्तरात्रवानवरात्रमथापिवा ॥ ४६ ॥ स्थापयेद्वापयेत्तत्र
 रात्रीशेभ्योबलिनिशि ॥ लाजातिलहरिद्राश्चसक्तुचूर्णतथादधि ॥ ४७ ॥ एतैःप्रथमरात्रौच
 भूतेभ्योबलिमुत्सृजेत् ॥ द्वितीयायांक्षिपेद्रात्रौपितृभ्यास्तिलतंदुलैः ॥ ४८ ॥ तृतीयायांच
 पक्षेभ्यःसुलाजादधिसक्तुभिः ॥ चतुर्थ्यारजन्यांदद्यान्नागेभ्यश्चपुनर्बलिं ॥ ४९ ॥ नारिके
 लोदकैर्मिश्रंसक्तुचूर्णमनोहरं ॥ पद्माक्षतैर्ब्रह्मणेचपंचम्यामुत्सृजेद्बलिं ॥ ५० ॥ सापूपमन्त्रं
 गायषष्ट्यामथसमाहरेत् ॥ गुडोदनंविष्णवेचसप्तम्यांविस्तरेद्बलिं ॥ ५१ ॥ अष्टम्यांमातृकाभ्यश्च
 छारैर्मेषैश्चपक्षिभिः ॥ मीनैस्तथाचमधुभिराहरेद्बलिउत्तमं ॥ ५२ ॥ तिलोदकंशिवायैचन
 वम्यामाहरेद्बलिं ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यतंस्वनामचनमौतकं ॥ ५३ ॥ बलिमंत्ररतयैवस्याद्वा

अ०

६

१६

वम्यामाहरेद्वलि ॥ प्रणवादचतुर्थतस्वनामचनमातकं ॥ ५३ ॥ बलिमंत्ररतथैवस्यादा

वाहनविसर्जने ॥ त्रिविधानांचपात्राणांपरितोबहिरेवहि ॥ ५४ ॥ अष्टादिक्षुचसंदद्याल्लोक
पालेषुयत्नतः ॥ प्रोक्तेषुतेषुपात्रेषुब्रह्मविष्णुहरान्यजेत् ॥ ५५ ॥ मुद्रप्रियंगुनिष्पावावा
युरग्निकुलित्थके ॥ आढक्यांरक्षसांदेहेवृद्धौवैवस्वतास्तिले ॥ ५६ ॥ इन्द्रःश्यामेराजमाषेव
रुणश्चतथामुने ॥ वस्त्रखंडेदृढेवध्वाकिंचित्किंचिज्जलंक्षिपेत् ॥ ५७ ॥ उद्धृत्ययामद्वितये
समतीतेचवापयेत् ॥ बीजानांदैवतंसोमःसरात्रौकांतिमान्यतः ॥ ५८ ॥ तस्मादाहृत्यबी
जानिनिशायामेववापयेत् ॥ प्ररूढाण्यंकुराण्येवनोदीक्षेतकदाचन ॥ ५९ ॥ आचार्यएवप्र
विशेच्छिष्योवाथतदाज्ञया ॥ प्ररूढैरंकुरैःकर्तुर्निर्दिशेच्चशुभाशुभं ॥ ६० ॥ श्यामैःकृष्णैरंकु
रैश्चअर्थहानिश्चदुःखवान् ॥ कुब्जैर्दुःखंविप्ररूढैर्मृत्तिकुर्यान्नसंशयः ॥ ६१ ॥ अचार्यःकारये
च्चैवप्रलयंवीक्ष्ययत्नतः ॥ शांतिकंसर्वथाकुर्यात्कर्तुरीप्सितसिद्धये ॥ ६२ ॥ ॥ इतिश्रीगौत
मीयतंत्रे नारदप्रोक्ते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारदउवाच ॥ अथदीक्षांप्रवक्ष्यामिसर्वासिद्धिप्रवर्तिकां ॥ यांविनानैवसिद्धःस्यान्मंत्रोवर्षशतै
रपि ॥ १ ॥ तदंगंकथितंपूर्वमिदानींकथ्यतेऽष्टाणु ॥ ददातिदिव्यभावंचक्षपणात्पापसंततः ॥ २ ॥
तेनदीक्षेतिविख्यातामुनिभिस्तंत्रपारगैः ॥ शिष्यःस्नातःसुवेषश्चसर्वद्रव्यसमान्वितः ॥ ३ ॥
आचार्यदृष्टुयाद्भक्त्यावलंकारभूषणैः ॥ कुर्यान्नांदीमुखंश्राद्धंब्राह्मणान्परितोषयेत् ॥ ४ ॥

गौ. तं.

१७

गोभूहिरण्यवस्त्राद्यैस्तोषयेद्गुरुमात्मनः ॥ यथाददातिसंतुष्टः प्रसन्नो वरदो मनुं ॥ ५ ॥ इदानीं पूर्व
 कृत्यं च प्रसंगात्कथयामिते ॥ यत्कृत्वाधिकारितां याति मंत्रयंत्रार्चनादिषु ॥ ६ ॥ यं विना नैव सि
 द्विः स्यान्नरकं च प्रपद्यते ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय चिंतयेद्गुरुदैवतं ॥ ७ ॥ स्वमूर्द्धनिसहस्रारकृष्णाख्यं
 परविंदुकं ॥ शशांकायुतसंकाशं वराभयलसत्करं ॥ ८ ॥ शुक्लांबरधरं श्रीमच्छुक्लमाख्यानुलेपनं ॥
 वामोरौरक्तशक्त्याचयुक्तं कृष्णाख्यमव्ययं ॥ ९ ॥ शिवे नैक्यं समानीय ध्यायेत्परगुरुं धिया ॥ मान
 सैरुपचारैश्च संतर्प्य मनसा सुधीः ॥ १० ॥ स्तोत्रैस्तु त्वानमस्कुर्यान्मंत्रदेवे समर्चयेत् ॥ अज्ञान
 तिमिरांधस्य ज्ञानांजनशलाकया ॥ ११ ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ अखंडमंड
 लाकारं व्याप्तं येन चराचरं ॥ १२ ॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ मूलाधारे त्रिको
 णाख्ये कोटि सूर्यसमात्विषि ॥ १३ ॥ ध्यायेत्कुंडलिनीं नित्यां कामबीजोपरि स्थितां ॥ श्यामां
 सूक्ष्मां च विश्वस्य सृष्टिस्थिति लयात्मिकां ॥ १४ ॥ विश्वातीतां ज्ञानरूपां चिंतयेद्दूर्ध्ववाहिनीं ॥
 चक्रषट्कं विनिर्भिद्य प्रापयित्वा परेशिवे ॥ १५ ॥ तदभेदसमापन्ना मना कुलमनाः स्मरेत् ॥
 पापयित्वा सुधापूरं स्रावयेच्छक्तिमंडलं ॥ १६ ॥ तेनैव चक्रभेदेन मूलाधारं समानयेत् ॥ अने
 न ध्यानयोगेन मंत्राः सिद्ध्यन्ति नान्यथा ॥ १७ ॥ वैरिपक्षे स्थिता ये च वृद्धा यौवनगर्विताः ॥
 ये चान्ये दोषदुष्टाश्च सिद्ध्यन्त्येव न चान्यथा ॥ १८ ॥ परेण च स्वमात्मानं कृष्णाख्येन विभावयेत् ॥

अ०

७

१७

येचान्येदोषदुष्टाश्चसिद्धयत्येवनचान्यथा ॥ १८ ॥ परेणचस्वमात्मानंकृष्णाख्येनविभावयेत् ॥

अहंकृष्णोनचान्योऽस्मिन्नहैवाहंनशोकभाक् ॥ १९ ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहंनित्यमुक्तस्वभा-
ववान् ॥ त्वमेवाहमहंत्वंचसच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ २० ॥ आवयोरंतराकृष्णनश्यत्वाज्ञा-
बलात्तव ॥ मयातीर्णोभवोघोरःकृत्यंकिंचिन्नमेऽस्तिहि ॥ २१ ॥ तथापिदेहिमेनाथआज्ञांत-
वनिषेवणे ॥ २२ ॥ जानामिधर्मनचमेप्रवृत्तिर्जानाम्यधर्मनचमेनिवृत्तिः ॥ केनापिदेवेनहृदि-
स्थितेनयथानियुक्तोऽस्मितथाकरोमि ॥ २३ ॥ एवंसंप्रार्थ्यमनसाकुर्यात्पौर्वाण्हर्कीक्रियां ॥
दीक्षितस्यविधानेनतथाचब्रह्मचारिणां ॥ २४ ॥ वानप्रस्थस्थितानांचशौचादिद्दिगुणा-
क्रिया ॥ संन्यासिनांविशेषेणकृत्यंचतुर्गुणंभवेत् ॥ २५ ॥ आचम्यविधिवन्मन्त्रीशुचौदेशे-
चसंविशेत् ॥ तथाप्रातस्तनींसंध्यांकुर्याद्गुरुनिषेवकः ॥ २६ ॥ जलेसंयोज्यतीर्थानिर्त्रिं-
वारमूलमंत्रतः ॥ क्षिप्वाभूमौकुशाग्रेणसप्तधामूर्ध्निसिंचयेत् ॥ २७ ॥ वामेजलंसमादाय-
मंत्रयेद्दक्षिणेनतु ॥ पुनर्वामेनतंक्षिप्वामूर्ध्निसिंचेत्त्रिवारकं ॥ २८ ॥ उपदेशेनगुरुणामुद्रया-
दिव्यसंज्ञया ॥ इडयाऽऽकृष्यतत्तोयंक्षालितांतर्मलंपुनः ॥ २९ ॥ दक्षयातज्जलंवज्रशिला-
यामथस्फालयेत् अस्त्रमंत्रेणाविधिवत्पुनराचमनंभवेत् ॥ ३० ॥ अघमर्षणमेतत्तुसर्वपाप-
निकृंतनं ॥ तोयांजलिंपुनःक्षिप्वासूर्यमंडलमध्यगां ॥ ३१ ॥ गायत्रींभावयेद्देवींसूर्यासनकृ-
ताश्रयां ॥ उद्यदादित्यसंकाशांपुस्तकाक्षवराभयां ॥ ३२ ॥ कृष्णाजिनधरांब्राह्मींध्यायेत्ता

गौ. तं.

१८

रकितेंबरे ॥ उत्थायकृष्णगायत्रीतदभेदशतंजपेत् ॥ ३३ ॥ कृष्णायविद्महेत्युक्त्वादामो
 दरायधीमहि ॥ तन्नोविष्णुःप्रचोदयात्गायत्र्येषाप्रकीर्तिता ॥ ३४ ॥ सर्ववेदमयीसर्वपाव
 नीवरदायिनी ॥ प्रणवाद्यामुक्तिकरीश्रीबीजाद्याचभोगदा ॥ ३५ ॥ लल्लेखाद्यामहासिद्धि
 करीसर्ववशंकरी ॥ वागुराद्याचवैदुष्याकामाद्याजनरंजनी ॥ ३६ ॥ ऐवंतेकथितामंत्रसंध्या
 मंत्रफलाप्तये ॥ नकुर्याद्यदिमोहेननदीक्षाफलमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ संक्षेपसंध्यामथवाकुर्या
 न्मंत्रीह्यशक्तितः ॥ सायंप्रातश्चमध्यान्हेकृष्णंध्यात्वामनुंजपेत् ॥ ३८ ॥ इतिसंध्यात्रयं
 प्रोक्तंकर्मणांसिद्धिदायकं ॥ संध्यायांपतितायांवैगायत्रीदशधाजपेत् ॥ ३९ ॥ यथाप्राणं
 यथाज्ञानंतथाकुर्यादतंद्रितः ॥ यद्यत्कृत्यमंगलार्थंतत्तत्कुर्यात्तथैवच ॥ ४० ॥ अदर्शदर्शो
 नंकुर्याद्भूतस्पर्शचकज्जलं ॥ सत्पोष्यपोषणार्थायक्षेमयोगंचंचितयत् ॥ ४१ ॥ स्नायाच्चकृ
 ष्णपूजार्थंनद्यादौविमलेजले ॥ शक्तस्त्रिषवणंकुर्यादन्यथाहिःसकृच्चवा ॥ ४२ ॥ ईज्यानुपं
 चधाप्रोक्तातासांभेदान्शृणुष्वमे ॥ अभिगमनमुपादानयोगःस्वाध्यायएवच ॥ ४३ ॥ ईज्या
 पंचप्रकारार्चक्रमेणकथयामिते ॥ तत्राभिगमनंनामदेवतास्थानमार्जनं ॥ ४४ ॥ उपलेपन
 निर्माल्यदूरीकरणमेवच ॥ उपादानंनामगंधपुष्पादिचयनंयथा ॥ ४५ ॥ ईज्यानामचेष्टदे
 वपूजनंचयथार्हतः ॥ स्वाध्यायोनामअर्थानुसंधानपूर्वकोजपः ॥ ४६ ॥ सूक्तस्तोत्रादिपा

अ.

७

१८

ठश्रहरेःसंकीर्तनंयथा ॥ सत्त्वादिशास्त्राभ्यासश्चस्वाध्यायःपरिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ योगोनांम

Digitized by eGangotri, Equipment Heritage Foundation, Jalandhar
१८
निलयदूराकरणमवच ॥ उपनिषद्नामगोप्यपादितयथा ॥ ४५ ॥ इज्यानामचेष्टदे
वपूजनंचयथार्हतः ॥ स्वाध्यायोनामअर्थानुसंधानपूर्वकोजपः ॥ ४६ ॥ सूक्तस्तोत्रादिपा

ठश्वहरेःसंकीर्तनंयथा ॥ तत्वादिशास्त्राभ्यासश्चस्वाध्यायःपरिकीर्तितः ॥ ४७ ॥ योगोनांम
स्वदेवस्यस्वात्मत्वेनैवभावना ॥ इतिपंचप्रकारार्चाकथितातवसुव्रत ॥ ४८ ॥ सामीप्यसा
रूप्यसादृश्यसायुज्यफलदाक्रमात् ॥ अनेनक्रमयोगेनशुद्धांतःकरणोभवेत् ॥ ४९ ॥ प्रा
तःकालेचमध्यान्हेस्नानार्थंतीर्थमाश्रयेत् ॥ स्नानंतुद्विविधंप्रोक्तमंतर्बाह्यविभेदतः ॥ ५० ॥
खेस्थितंपुंडरीकाक्षंमन्त्रमूर्तिप्रभुंस्मरेत् ॥ अनंतादित्यसंकाशंवासुदेवंचतुर्भुजं ॥ ५१ ॥
शंखचक्रगदापद्ममुकुटंवनमालिनं ॥ तत्पादोदकजांधारांनिपतंतींस्वमूर्द्धनि ॥ ५२ ॥ चिं
तयेद्ब्रह्मरंध्रेणप्रविशन्तींस्वकांतनुं ॥ तयासंक्षालयेन्मन्त्रीअंतर्देहगतंमलं ॥ ५३ ॥ तत्क्षणा
द्विरजोमन्त्रीजायतेस्फाटिकोत्तमः ॥ इदंस्नानवरंबाह्यंतीर्थहस्तादिकंस्मृतं ॥ ५४ ॥ योगि
नांस्नानमेतद्विकथितंपरमाद्भुतं ॥ बाह्यस्नानंतथाकुर्याद्यथाशास्त्रंविधानवित् ॥ ५५ ॥
मलप्रक्षालनंस्नानंस्वशाखोक्तंसमाचरन् ॥ मन्त्रस्नानंततःकुर्यात्कर्मणांसिद्धिहेतवे ॥ ५६ ॥
अस्त्रेणालोढ्यमृत्स्नावैत्रिभागांतांतुकारयेत् ॥ जलेचैकंद्वादशधानिःक्षिपेदस्त्रमुच्चरन् ॥ ५७ ॥
एकंमूर्द्धादिनाभ्यंतंपठन्मूलंविलेपयेत् ॥ शेषपादादिनाभ्यंतंतथैवपरिलेपयेत् ॥ ५८ ॥
गंगेचयमुनेचैवगोदावरिसरस्वाति ॥ नर्मदेसिंधुकावेरिजलेऽस्मिन्सन्निधिकुरु ॥ ५९ ॥
आवाहयामित्वांदेविस्नानार्थमिहसुंदरि ॥ एहिगंगेनमस्तुभ्यंसर्वतीर्थसमन्विते ॥ ६० ॥

गौ. तं.

१९

एवमावाह्याविधिवन्मूलमंत्रेणसंयुतः ॥ आमच्यांभसिसंयोज्यसोमसूर्याग्निमंडलान् ॥ ६१ ॥
 विचित्र्यमंत्रातन्मध्येविमज्जन्मूलमुच्चरन् ॥ उत्थायाचम्यतत्पश्चात् षडंगन्याससंयुतः ॥ ६२ ॥
 आत्मानंदशधासिंचेन्मुद्रयाकलशाख्य ॥ सप्तकृत्वोभिर्षिंचेद्दामनुनामंत्रितैर्जलैः ॥ ६३ ॥
 वामहस्तेकृतांमुष्टिंदक्षहस्तेनवेष्टयेत् ॥ कलशाख्याभवेन्मुद्रासर्वपापहराशुभा ॥ ६४ ॥
 शालग्रामशिलातोयमपीत्वायस्तुमस्तके ॥ प्रक्षेपणंप्रकुरुतेब्रह्महासनिगद्यते ॥ ६५ ॥ वि
 ष्णुपादोदकात्पूर्वविप्रपादोदकंपिबेत् ॥ विरुद्धमाचरेन्मोहादात्महासनिगद्यते ॥ ६६ ॥
 पृथिव्यांयानितीर्थानितानितीर्थानिसागरे ॥ सागरेयानितीर्थानिपादेविप्रस्यदक्षिणे ॥ ६७ ॥
 ततःसंक्षेपतोदेवान्मनुष्यांस्तर्पयेत्पितृन् ॥ पीडयित्वांबरचोरूप्रक्षाल्याचम्यवाग्यतः ॥ ६८ ॥
 धारयेद्वाससीशुद्धेपरीधानोत्तरीयके ॥ आच्छिन्नेसदृशशुक्लेआचमेत्पीठसंस्थितः ॥ ६९ ॥
 ऊर्ध्वपुंड्रं चंदनेनकृत्वासंध्यांसमाचरेत् ॥ पुर्वंतुकथितेसंध्यांयजेद्देवींसमाहितः ॥ ७० ॥ शा
 मवर्णांचतुर्बाहुंशंखचक्रलसत्करां ॥ गदापद्मधरां देवींसूर्यासनकृताश्रयां ॥ ७१ ॥ ध्या
 त्वाजलांजलिंक्षिप्त्वातर्पयेत्कृष्णमव्ययम् ॥ गुरुपंक्तिपुरातर्प्यतर्पयेदिष्टदेवतां ॥ ७२ ॥ ना
 रदंपर्वतंविष्णुंनिशठोद्धवदारुकान् ॥ विष्वक्सेनंचशैलेयंगुरुंचतर्पयेत्त्रिशः ॥ ७३ ॥ पं
 चविंशतिसंख्यातोदशधावात्रिधापिवा ॥ मूलमंत्रंसमुच्चार्यश्रुक्लिष्णंतर्पयाम्यहं ॥ ७४ ॥

अ०

७

१९

चविंशतिसंख्यातोदशधावात्रिधापेवा ॥ मूलमंत्रंसमुच्चार्यश्रुक्लिण्णंतर्पयाम्यहं ॥ ७४ ॥

नमोतोऽयंमनुःप्रोक्तस्तर्पणेविधितत्परैः ॥ ऊर्जितोजायतेमंत्रस्तर्पणान्नात्रसंशयः ॥ ७५ ॥
 सायान्हेवरदादेवीगायत्रीसंस्मरेद्यतिः ॥ शुक्लोशुक्लांबरधरां वृषासनकृताश्रयां ॥ ७६ ॥ त्रिने
 त्रांबरदांपाशंशूलंचनूकरोटिकां ॥ सूर्यमंडलमध्यस्थां ध्यायन्तद्व्यानमभ्यसेत् ॥ ७७ ॥
 पूजार्थंजलमादायसूर्येतीर्थानियोजयेत् ॥ स्मृत्वाज्योतिर्मयंविष्णुंगायत्रीमनसास्मरन् ॥ ७८ ॥
 शतावृत्याजपेत्तांतुधर्मकामार्थसिद्धये ॥ सर्वेपापाःक्षयंयांतिज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात् ॥ ७९ ॥
 मूलमंत्रं हृदिस्मृत्वापायाह्रैयागमंडपं ॥ हस्तौपादौचप्रक्षाल्यआचम्यवाग्यतःशुचिः ॥ ८० ॥
 सूर्यपूजांततःकुर्याद्विशेषेणतुदीक्षितः ॥ पुनर्हस्तौचपादौचप्रक्षाल्यविधिनायतिः ॥ ८१ ॥
 आचमनंततःकुर्याद्विशेषाद्वैष्णवान्वये ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिःपीत्वाद्वाभ्यांप्रक्षालयेत्करौ ॥ ८२ ॥
 हाभ्यामोष्ठौचसंमृज्यद्वाभ्यामृज्यान्मुखंततः ॥ एकेनहस्तंप्रक्षाल्यपादावपितथैकतः ॥ ८३ ॥
 संप्रोक्ष्यैकेनमूर्धानंततःसंकर्षणादिभिः ॥ आस्यनासाक्षिकर्णाश्रुत्वाभ्युदरकंभुजौ ॥ ८४ ॥
 स्पृशेदेवंभवेदाचमनंवैवैष्णवान्वये ॥ एवमाचमनंकृत्वासाक्षान्नारायणोभवेत् ॥ ८५ ॥
 केशवाद्याःपुराप्रोक्तावक्ष्येसंकर्षणादिकान् ॥ संकर्षणोवासुदेवःप्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ॥ ८६ ॥
 पुरुषोत्तमाधोक्षजनृसिंहाश्चतथाच्युतः ॥ जनार्दनोपेन्द्रहरिविष्णवोद्वादशेशरिताः ॥ ८७ ॥
 एषांस्मरणमात्रेणतत्त्वज्ञानंविजृम्भते ॥ ८८ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७॥

गौ. त्र.
२०

अथद्वादशशुद्धीश्ववैष्णवानामिहोच्यते ॥ गृहोपसर्पणचैवतथानुगमनंहरैः ॥ १ ॥ भक्त्या
प्रदक्षिणंचैवपादयोःशोधनंपुनः ॥ पूजार्थंपत्रपुष्पाणांभक्त्यैवोत्तारणंहरैः ॥ २ ॥ सतांच
रणसेवाचकरयोःशुद्धिरिष्यते ॥ तन्नामकीर्तनंचैवगणानामपिकीर्तनं ॥ ३ ॥ भक्त्याश्रीकृ
ष्णदेवस्यवचसःशुद्धिरिष्यते ॥ तत्कथाश्रवणंचैवतस्योत्सवनिरिक्षणं ॥ ४ ॥ श्रोत्रयोर्नेत्र
योश्चैवशुद्धिःसम्यगिहोच्यते ॥ पादोदकस्यनिर्माल्यमालानामपिधारणं ॥ ५ ॥ उच्यतेशि
रसःशुद्धिःप्रणतस्यहरैःपुनः ॥ आघ्राणंगंधपुष्पादेर्निर्माल्यस्यतपोधन ॥ ६ ॥ विशुद्धिः
स्याद्वैष्णवानांघ्राणस्यापिविधीयते ॥ पत्रपुष्पादिकंयच्चकृष्णपादयुगार्चितं ॥ ७ ॥ तदे
कंपावनंलोकेतद्विसर्वविशोधयेत् ॥ वृंदावनंततोध्यायेत्पूर्वोक्तेनैववर्त्मना ॥ ८ ॥ तन्मध्ये
स्वर्णभूमिंचध्यायेन्नवगृहंततः ॥ ततोऽगृहद्वारियजेत्पार्षदांन्विघ्नशान्तये ॥ ९ ॥ पूर्वहारित
तोगत्वासामान्यार्घ्यविशोधयेत् ॥ अस्त्रेणशंखंप्रक्षाल्यलृन्मंत्रेणप्रपूरयेत् ॥ १० ॥ मंत्रयेत्
प्रणवेनैवसामान्यार्घ्यमिदंस्मृतं ॥ द्वारिबाह्येयजेत्तत्रसर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ११ ॥ नंदंसुनंदंप्रा
ग्द्वारिदक्षेचंडप्रचंडकौ ॥ भद्रंसुभद्रंपश्चातेबलंप्रबलमुत्तरे ॥ १२ ॥ द्वौद्वौविघ्नौप्रतिद्वारेपर
तोविनतासुतं ॥ प्रणवादिनमोतेननाममंत्रेणपूजयेत् ॥ १३ ॥ ततोऽक्षतान्समादायदक्षे
नाराचमुद्रया ॥ प्रक्षिपेदस्त्रमंत्रेणगृहांतर्विघ्नशान्तये ॥ १४ ॥ अपसर्पतुतेभूतायेभूताभूमि

अ०

२०

संस्थिताः ॥ येभूताविष्कर्तारस्तेनश्यंतुशिवाज्ञया ॥ १५ ॥ भूतसंघान्समुत्सार्यदक्षपा
दपुरःसरं ॥ ध्यायन्विष्णुगृहाभ्यंतःप्रविशेत्ततःकंधरः ॥ १६ ॥ यजेत्तत्रैवब्रह्माणंवास्तुदोषोप
शांतये ॥ प्राङ्मुखःसंयतात्माचसंविशेद्दिहिहितासने ॥ १७ ॥ तथामृदासनेमन्त्रीकृष्णा
जिनकुशोत्तरे ॥ काष्ठासनेभवेद्रोगोवंशोवंशक्षयोभवेत् ॥ १८ ॥ शिलासनेचवाग्रोधःपल्ल
वेमतिविभ्रमः ॥ धरण्यांदुःखसंभूतिःपीडनंराजतोभवेत् ॥ १९ ॥ पृथ्वीविष्णुकलांनत्वा
ततःपूर्वमुखोभवेत् ॥ गंधपुष्पादिपात्राणिस्वदक्षेचनिवेशयेत् ॥ २० ॥ दीपावलिंचपरितोनै
वेद्यपुरतोऽन्यसेत् ॥ पद्मासनंस्वस्तिकंवाआचार्यविधिनाविशेत् ॥ २१ ॥ ऊर्वोरुपरिवि
न्यस्यसम्यक्पादतलेउभे ॥ पद्मासनमिदंप्रोक्तंयोगिनांलदयंगमं ॥ २२ ॥ जानूर्वोरंतरं
कृत्वासम्यक्पादतलेउभे ॥ ऋजुकायोविशेद्योगीस्वास्तिकंतत्प्रचक्षते ॥ २३ ॥ मंगलां
कुरपात्राणिचतुर्दिक्षुनिवेशयेत् ॥ आशीर्वाग्भिर्हिजातीनांवैष्णवंयागमारभेत् ॥ २४ ॥
शिष्यःसंवृणुयाद्भक्त्याआचार्यभक्तितत्परः॥वासोलंकारविभवैर्वित्तशाठ्यविवर्जितः॥ २५ ॥
ऋत्विजोवृणुयात्तत्रदशपंचत्रयंतथा ॥ पुण्याहंवाचयित्वाथपंचघोषपुरःसरं ॥ २६ ॥ भूत
शुद्धिततःकुर्यात्सर्वात्मनिविशुद्धये ॥ कृतांजलिपुटोभूत्वावामेगुरुत्रयंयजेत् ॥ २७ ॥
गुरुचपरमादिंचपरात्परगुरुंतथा ॥ दक्षपार्श्वेगणेशंचमूर्ध्निदेवंविभावयेत् ॥ २८ ॥ ततोऽमं

गौ. तं.

२१

डपमध्येतुस्थंडिलंगोमयांबुना ॥ उपलिप्ययथान्यायंतस्यमध्येनिधापयेत् ॥ २९ ॥ सूत्रं
 प्राक्प्रत्यग्रग्रंचविप्राशीर्वचनैःसह ॥ गुणितेनाभितोमत्स्यान्मध्यारभ्यप्रविन्यसेत् ॥ ३० ॥
 तन्मध्येस्थितयाम्योदग्रग्रसूत्रंनिपातयेत् ॥ ततोमध्याभ्यसेद्धस्तमानमात्रंदिशंप्रति ॥ ३१ ॥
 सूत्रेषुमकरभ्यस्येदष्टौवान्यतमःपुमान् ॥ सूत्राग्रमकरेभ्यश्चन्यसेत्कोणेषुमत्स्यकान् ॥ ३२ ॥
 कोणमत्स्यस्थिताग्राणिदिक्षुसूत्राणिपातयेत् ॥ ततोभवेच्चतुष्कोष्ठंचतुरस्रंतुमंडलं ॥ ३३ ॥
 तत्राग्निमारुतंसूत्रंनैऋतैशंचपातयेत् ॥ प्राग्याम्यवरुणोदीच्यसूत्राग्रमकरेषुच ॥ ३४ ॥ नि
 हिताग्रलग्रसूत्रंचतुष्केप्रतिपादयेत् ॥ एवंकृतेभवेयुस्तेकोणकोष्ठेषुमत्स्यकाः ॥ ३५ ॥ एते
 पुप्राग्वहरुणयाम्योदीच्यानिपातयेत् ॥ षट्पंचाशत्पदानिस्थुरधिकानिशातहयात् ॥ ३६ ॥
 यदातदाधोविभजेत्पदानिक्रमशःसुधीः ॥ पदैःषोडशकैर्मध्येपञ्चवृत्तत्रयान्वितं ॥ ३७ ॥ तैरष्ट
 चत्वारिंशद्भिःस्याद्राशीवीथिशोभितिः ॥ सहादशैःपदशतैःशोभाख्याःस्युश्चतुःपदाः ॥ ३८ ॥
 चतुष्पदाश्चोपशोभाःषट्पदैर्द्धारकोणके ॥ वृत्तवीथ्योरारचयेन्मध्येसूत्रचतुष्टयं ॥ ३९ ॥ प्रा
 ग्याम्यवारुणोदीच्यातद्भवेद्राशिमंडलं ॥ कर्णिकायाःकेशराणांदलसंधेर्दलस्यच ॥ ४० ॥
 दलाग्रवृत्तराशीनांवीथ्याःशोभोपशोभयोः ॥ वृत्तानिचतुरस्राणिव्यक्तस्थानानिकल्पयेत्
 ॥ ४१ ॥ भवेन्मंडलमूर्द्धाद्धकर्णिकाचतुरंगुला ॥ द्व्यंगुलानिकेसराणिसंधिश्चचतुरंगुलः

अ०

२१

॥ ४१ ॥ भवेन्मंडलमूद्धादिकाणिकाचतुरगुला ॥ इयंगुलानिकसराणिसंधिश्चतुरगुलः

॥ ४२ ॥ दलानांकणिकामानादग्रहयंगुलकं भवेत् ॥ अंतरालं पृथग् वृत्तत्रये ह्यंगुलमुच्यते
 ॥ ४३ ॥ ततश्चराशिचक्रं स्यात्स्वस्ववर्णाविभूषितं ॥ राशिमंडलकंकुर्यात्षड्भिरष्टाभिरे
 ववा ॥ ४४ ॥ हात्रिंशदंगुलं ह्येतत्परत्वात्तावदिष्यते ॥ वृत्तचक्रमुशं त्येके चतुरस्रं तु तद्विदः
 ॥ ४५ ॥ यदि वा वर्तुलमवायुश्च द्वादशराशयः ॥ ते स्युः पिपीलिकामध्यामा तु लिंगानि भा
 अपि ॥ ४६ ॥ चतुरस्रं भवेद्यस्माच्चक्रं द्वादशराशयः ॥ भवेयुः पंकजदलनिभा वा कथिता
 बुधैः ॥ ४७ ॥ तद्वहीरुचिरान्कुर्याच्चतुरः कल्पशाखिनः ॥ ललितानिरूढकुसुमान्दलप
 ल्लवशोभितान् ॥ ४८ ॥ जलजैः स्थलजैः श्वापिसुमनोभिः समानितान् ॥ हंससारसकारं ड
 शुक्रभ्रमरकोकिलैः ॥ ४९ ॥ मयूरचक्रवाकाद्यैरारूढविटपाँश्चतान् ॥ सर्वर्तुनिर्वृत्तिकरान्वि
 लोचनमनोहरान् ॥ ५० ॥ तद्वहिः पार्थिवंकुर्यान्मंडलं रुष्णकोणकम् ॥ मंडलानि तु तत्त्वज्ञो
 राश्यंतान्येव कारयेत् ॥ ५१ ॥ राश्यादन्यत्र रचयेत्प्रमाणादन्यमंडलं ॥ आवाह्यदेवतामन्या
 मर्चयत्यन्यदेवतां ॥ ५२ ॥ उभाभ्यां लभते शापं मंत्रातिरलदुर्मतिः ॥ कालात्मकस्य देवस्य
 राशिव्याप्तिमजानता ॥ ५३ ॥ कृतं समस्तं व्यर्थं स्यादज्ञेन ज्ञानमानिना ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 राशिनिसाधिपती न्यजेत् ॥ ५४ ॥ अवराणि च रूपाणि मंडलानि च मान्यधीः ॥ उपक्रमे
 दर्चयितुं होतुं वा सर्वदेवतां ॥ ५५ ॥ रजांसि पंचवर्णानि पंचद्रव्यात्मकानि च ॥ पीतशुक्लारु

गौ. तं.
२२

णकृष्णश्यामान्येतानिभूतले ॥ ५६ ॥ हारिद्रंस्यात्तथापीतंतांडुलंचसितंभवेत् ॥ तथादो
 पारजःक्षारसंयुक्तरक्तमुच्यते ॥ ५७ ॥ कृष्णंदग्धपलालोत्थंश्यामंबिल्वदलादिकं ॥ सिते
 नरजसाकार्यासिमारेखाविपश्चिता ॥ ५८ ॥ अंगुलोत्सेधविस्ताराप्रशस्तासर्वकर्मसु ॥
 पीतास्यात्कर्णिकाशुक्लपीतरक्ताश्वकेसराः ॥ ५९ ॥ जलान्यब्जस्यांतरालंश्यामचूर्णेनपूरयेत् ॥
 सितरक्तासितैर्वर्णैर्वृत्तत्रयमुदीरितं ॥ ६० ॥ नानावर्णविचित्रास्युश्चित्राकाराश्ववीथयः ॥
 द्वारशोभोपशोभास्युःसितरक्तनिशासिताः ॥ ६१ ॥ राशिचक्रावशिष्टानिकोणान्यग्रेषुया
 निवै ॥ पीठपादानितानिस्युरसितान्यरुणानिवा ॥ ६२ ॥ अथारुणानिदलानिदलसंधिर
 चितानिवै ॥ असितारुणरजसाविहितान्यपरेजनाः ॥ ६३ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारद
 प्रोक्ते अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 पंचगव्येनतद्रेहमंडलंचविशोधयेत् ॥ पलमात्रंदुग्धभागोगोमूत्रंतावदिष्यते ॥ १ ॥ घृतं
 चपलमात्रंस्याद्रोमयंतोलकद्वयं ॥ दधिप्रसृतिमात्रंस्यात्पंचगव्यमिदंस्मृतं ॥ २ ॥ अथ
 वापंचगव्यानांसमानोभागइष्यते ॥ मूलमंत्रेणसंमंत्र्यकुशाग्रेणैवशोधयेत् ॥ ३ ॥ तेनसर्ववि
 शुद्धिःस्यात्सर्वपापनिकृंतनं ॥ महांतिपातकान्येवकृत्वागव्यंपिवेद्यदि ॥ ४ ॥ नाशयेत्पा
 नमात्रेणइत्यूचुर्वेदवेदिनः ॥ भूतशुद्धिततःकुर्याद्येनपूर्वफलंलभेत् ॥ ५ ॥ ओंनमोसुदर्श

अ०
८.

२२

नायेत्युक्ताखेण च देशिकः ॥ तालत्रयं संविदध्यादूर्ध्वोर्ध्वं च समाहितः ॥ ६ ॥ दिग्बन्धनं छोटि
 काभिर्दर्शभिः कारयेत्सुधीः ॥ ततस्तेनैव जनितं तेजोरक्षात्विति स्मरेत् ॥ ७ ॥ विनिधायक
 रौ स्वांके उत्तानौ परिचिंतयेत् ॥ हुंकारेण समुत्थाय शक्तिं स्वाधारसंस्थितां ॥ ८ ॥ मुलाधार
 मथ स्वाधिष्ठानं च मणिपूरकं ॥ अनाहतं विशुद्धं च आज्ञाचक्रं च चिंतयेत् ॥ ९ ॥ गुदे च ध्वज
 मूले च नाभौ हृदये च ॥ कंठदेशे भ्रुवोर्मध्ये यथाक्रममनुस्मरेत् ॥ १० ॥ चिंतयेत्पुनराधा
 रं कनकाब्जं च तुर्दलं ॥ तन्मध्ये चिंतयेद्योनिं चंद्रार्काग्निसमन्वितां ॥ ११ ॥ तदंतश्चितयेन्मं
 त्रीजीवात्मानं समाहितः ॥ जपाबन्धूकसदृशं तडित्कोटिसमप्रभं ॥ १२ ॥ सूर्यकोटिप्रती
 कां शं चंद्रकोटिसुशीतलं ॥ प्रदीपकलिकाकारं कुण्डलिन्या समंतथा ॥ १३ ॥ सुषुम्णावर्तं
 नासोऽहमिति मंत्रेण योजयेत् ॥ सहस्ररेशिरःस्थाने परमात्मनि देशिकः ॥ १४ ॥ तत्रैव पंच
 भूतानि संहारक्रमतस्तथा ॥ वाक्पाणिपादपायूपस्थावचनादानमेव च ॥ १५ ॥ गतिर्वि
 सर्गानंदश्च श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनाः ॥ नासाशब्दस्तथा स्पर्शरूपरसोऽपि गंधकः ॥ १६ ॥ तत्त्वा
 न्येतानि पंचविंशत्पुरुषेण वियोजयेत् ॥ अहंकारं मनो बुद्धिं चित्तं तत्रैव योजयेत् ॥ १७ ॥
 बीजभावेन लीनानि सर्वाणि परिचिंतयेत् ॥ धूम्रवर्णं ततो वायुबीजं षड्विंदुलांछितं ॥ १८ ॥
 पूरयेदिडया वायुं सुधीः षोडशमात्रया ॥ मात्रायाश्च चतुःषष्ठ्या कुंभयेत्तं सुषुम्णया ॥ १९ ॥

गौ. तं.

२३

हात्रिंशन्मात्रयामंत्री रेचयेत्पिंगलाख्यया ॥ पूरयेदनयाचैवसंचित्यलीनमारुतं ॥ २० ॥
 रक्तवर्णवन्हिबीजं त्रिकोणं स्वस्तिकान्वितं ॥ तेन पूरकयोगेन मात्रया षोडशाख्यया ॥ २१ ॥
 चतुःषष्ठ्या मात्रया चानिर्वहेत्कुम्भकेन च ॥ वामपार्श्वे स्थितं पापपुरुषं कज्जलप्रभं ॥ २२ ॥ ब्रह्म
 हत्याशिरस्कंच स्वर्णस्तेयभुजहयं ॥ सुरापानद्वेदायुक्तगुरुतल्पकटिहयं ॥ २३ ॥ तत्संस
 र्गिपदद्वंद्वसंगप्रत्यंगपातकं ॥ उपपातकरोमाणं रक्तस्मश्रुविलोचनं ॥ २४ ॥ खण्डचर्मध
 रं क्रूरं कुक्षौ तत्र विचिंतयेत् ॥ अंगुष्ठपरिमाणं त्वधोमुखं कृष्णवर्णकं ॥ २५ ॥ मूलाधारोत्थि
 तेनैव वन्हिना निर्दहेच्चतं ॥ एवं संचित्य परितो हात्रिंशन्मात्रया ततः ॥ २६ ॥ भस्मना सहि
 तं मंत्री रेचयेत्पिंगलाध्वना ॥ नामना ज्ञ्यांचन्द्रबीजं कुन्देन्दुयुतसप्रभं ॥ २७ ॥ भालेन्दुर्विर्व
 संयोज्य ततः षोडशमात्रया ॥ सुषुम्णया चतुःषष्टिमात्रया बीजमैन्दवं ॥ २८ ॥ ध्यात्वाऽमृतम
 र्यांवृष्टिपंचाशद्वर्णरूपिणीं ॥ तया देहे विचित्यैवं मनसा पिंगलाध्वना ॥ २९ ॥ हात्रिंशन्मा
 त्रयामंत्रीलंबीजेन दृढं तपेत् ॥ स्वस्थाने हंसमंत्रेण पुनस्तेनैव वर्त्मना ॥ ३० ॥ जीवंतत्वानि
 चानीय स्वस्थाने स्थापयेत्ततः ॥ इति कृत्वा भूतशुद्धिमातृकान्यासमाचरेत् ॥ ३१ ॥ गौ
 तम उवाच ॥ भूतशुद्ध्या वद ब्रह्मन्करय शुद्धिः प्रजायते ॥ नात्मनः सर्वशुद्धीनां कारणं सा तु क
 थ्यते ॥ ३२ ॥ न जीवस्य ब्रह्मणा च सहैक्यं तस्य नित्यशः ॥ न देहस्य तदारभ्य नित्यता तस्य

अ०

९

२३

Digitized by eGangotri Equipment Heritage Foundation, Algaon
थ्यते ॥ ३२ ॥ नजीवस्य ब्रह्मणा च सहैक्यतस्य नित्यशः ॥ न देहस्य तदारभ्य नित्यता तस्य

कथ्यते ॥ ३३ ॥ मनसो नापि बुद्धेश्च कस्यस्यादिह शोधनं ॥ इत्यादिसंशयं छिन्धि त्वां हि ब्रह्म
समः स्वतः ॥ ३४ ॥ नारद उवाच ॥ शरीराकारभूतानां भूतानां यद्विशोधनं ॥ अव्ययब्रह्म
संयोगाद्भूतशुद्धिरियं मता ॥ ३५ ॥ अंतःकरणमध्ये तु ज्योतिरात्मा प्रवर्तते ॥ लिंगदेहं तु तं प्रा
हुर्योगिनस्तत्त्ववादिनः ॥ ३६ ॥ तस्य शोधनमात्रेण सर्वशुद्धिः प्रजायते ॥ तदेव विश्वज
नकः कारणं जन्मकारणं ॥ ३७ ॥ तद्वियोगे भवेन्मुक्तिर्नान्यथा जन्मकोटिभिः ॥ इत्येतत्क
थितं सर्वपुरुषार्थस्यानिर्णयं ॥ ३८ ॥ योगाद्यभ्यासयोगेन मंत्राभ्यासेन नाशयेत् ॥ भूतशुद्धि
विधायेत्ययोगी स्याद्देशिकोत्तमः ॥ ३९ ॥ न्यासं देहस्य सन्नाहं विदधीतानुपूर्वशः ॥ भूतशुद्धि
मातृकाचकेशवाद्या तथा च सा ॥ ४० ॥ तत्त्वन्यासं तथा कुर्यात्प्राणायामस्ततः परं ॥ पीठ
न्यासं तथा कृत्वा दशतत्वं तथा चरेत् ॥ ४१ ॥ विष्णुपंजरनामानमित्युक्तः क्रमसंग्रहः ॥ तथा
र्घ्यस्थापनं कुर्याद्यथा वदनुपूर्वशः ॥ ४२ ॥ स्ववामाग्रे चतुरस्रं मंडलं परिचिंतयेत् ॥ पुष्पैर
भ्यर्च्य तन्मंत्रांतराधारं प्रतिष्ठयेत् ॥ ४३ ॥ 'मँवन्हिमं डलायनमो' मंत्रो यंतस्य चेप्यते ॥ वृत्ता
कारेण तत्रैव वन्हेर्दशकलायजेत् ॥ ४४ ॥ धूम्रां चिह्नं रूष्माज्ज्वलिनी ज्वालिनी विस्फुलिं गि
नो ॥ सुश्रीः सुरूपा कपिला हव्यकव्यवहा अपि ॥ ४५ ॥ वन्हेर्दशकलाः प्रोक्ताः सर्वधर्महि
तप्रदाः ॥ शंखमस्त्रांभसाप्रोक्ष्य स्थापयेत्तत्र मंत्रवित् ॥ ४६ ॥ 'अँ अर्कमंडलायनम' इत्येवं परि

गौ. त.
२४

पूजयेत् ॥ वृत्ताकारेण तत्रैव कलाद्वादश पूजयेत् ॥ ४७ ॥ 'कंभं तपिन्यै' इत्युक्त्वा 'खवं तापि
निकां' तथा ॥ गंफमुच्चार्य धूम्रायै नमो तं परिपूजयेत् ॥ ४८ ॥ घंपं मरीचिमुच्चार्य ढं नंज्व
लिनिकां तथा ॥ चंधं रुचिं समभ्यर्च्य छंदं सुषुम्णां पूजयेत् ॥ ४९ ॥ जं थं च भोगदायुक्तं पूज
येत् कुसुमाक्षतैः ॥ ऋतं विश्वांसमभ्यर्च्य चणं च बोधिनिन्यसेत् ॥ ५० ॥ टं ढं धारिणिकां त
द्दत्तं ढं क्षेमां प्रपूजयेत् ॥ आदित्यस्य कलाः पूज्या पूर्ववत्सलिलादिभिः ॥ ५१ ॥ नमो ते
नैवमन्त्रेण चतुर्थीप्रत्ययान्विताः ॥ एवं शंखं समभ्यर्च्य कलाः सौर्यो धनप्रदाः ॥ ५२ ॥ वि
लोममातृकां जप्त्वा स्वष्टं मंत्रं तथा सुधीः ॥ पयसा तीर्थजे नैव पूरयेच्छंखमुत्तमं ॥ ५३ ॥ ऊमि
त्यक्षरमन्त्रेण चंद्रं तत्र प्रपूजयेत् ॥ अमृतामानदा पूषा तुष्टिः पुष्टीरतिधृतिः ॥ ५४ ॥ शशि
नीचंद्रिका कां तिज्योत्स्ना श्रीनीतिरंगदा ॥ पूर्णाऽपूर्णा मृताचेति कलाः षोडशकामदाः ॥ ५५ ॥
षोडशस्वरयोगेन नमो तेन प्रपूजयेत् ॥ तत्राक्षतादिपुष्पाणिसदूर्वाणि विनिक्षिपेत् ॥ ५६ ॥
वामेनाच्छाद्य हस्तेन षडंगं दक्षहस्ततः ॥ दशकृत्वोजपेन्मूलंगालिनीं शिखयान्यसेत् ॥ ५७ ॥
करौ प्रसार्य चान्योन्यं संपुटक्रमयोगतः ॥ प्रयोज्य दक्षिणांगुष्ठं तथा वामं कनिष्ठया ॥ ५८ ॥
वामयादक्षिणांगुष्ठं मुद्रेयंगालिनीमता ॥ अर्घ्यस्य फलदा प्रोक्ता शंखस्योपरि चालिता ॥ ५९ ॥
गंधादिभिः समभ्यर्च्य कृष्णाख्यं धाम योजयेत् ॥ अस्त्रेणैव तु संरक्ष्य धेनुं योनिं प्रदर्शयेत् ॥ ६० ॥

अ०
९

२४

तदक्षिणे तु शंखस्य ताम्रं वामार्तिकं तथा ॥ पात्रमेकं निधाया तथा तोयेन पूरयेत् ॥ ६१ ॥
 ताम्रपात्रं च विप्रर्षे विष्णोरतिप्रियं मतं ॥ तथैव सर्वपात्राणां मुख्यं शंखं प्रकीर्तितम् ॥ ६२ ॥
 मृत्पात्रं च तथा प्रोक्तं स्वार्णं वाराजतं तथा ॥ पंचपात्रं हरेः शुद्धं नान्यतन्नियोजयेत् ॥ ६३ ॥
 मुख्यपात्रोद्धृतं तोयं किंचित्त्रयं योजयेत् ॥ तेनामृतेन सर्वत्र द्रव्यं मंत्रमयं भवेत् ॥ ६४ ॥
 ततो धर्मादिभिर्मन्त्रैः पीठानि विन्यसेत् ॥ गंधाक्षतैः सुकुसुमैः पवित्रैर्जलयोजितैः ॥ ६५ ॥
 इति पीठं समभ्यर्च्य ध्यायेन्मन्त्रात्मदेवतां ॥ मूलादिब्रह्मरंध्रांतं विसृतं तु स्वरूपिणीं ॥ ६६ ॥
 कुंडलीं त्रिविधां तत्र तथा बीजाक्षरं त्रिधा ॥ तुरीयां कुंडलीं मूर्द्ध्वा सुदेवं तुरीयकं ॥ ६७ ॥
 लकारं मूलदेशे च द्रवत्स्वर्णनिभं स्मरेत् ॥ मूलादिहृदयं यावत् बन्धुं कुंडलिनीं तथा ॥ ६८ ॥
 हृदये कामबीजं च सूर्यायुतसमप्रभां ॥ हृदयाद्रलपर्यंतं ध्यायेदव्याकुलः सुधीः ॥ ६९ ॥ भ्रूम
 ध्याद्ब्रह्मरंध्रांतं मायाविंदुद्युतिप्रभां ॥ चंद्रकुंडलिनीं तद्दत्तं स्रवदमृतविग्रहां ॥ ७० ॥ विंदुना
 दमयं वा सुदेवं विदौ तुरीयकं ॥ देशकालाद्यवच्छिन्नं सर्वतेजोमयं स्मरेत् ॥ ७१ ॥ तुर्यकुंड
 लिनीं तद्दत्तं केवलं ज्ञानविग्रहां ॥ एवं ध्यात्वा पुनर्बीजं संपूर्णमनसा स्मरेत् ॥ ७२ ॥ चिदानं
 दमयं स्वच्छं एकात्मकं तथा गुरोः ॥ ७३ ॥ ध्यात्वा ध्यात्वा पुनर्ध्यात्वा सहजानंदविग्रहं ॥
 विडंच्युतसुधाभिस्तु तर्पयेच्च पुनः पुनः ॥ ७४ ॥ अंतर्याग इति प्रोक्तो जीवन्मुक्तिप्रदायकः ॥

गौ. तं.
२५

मुनीनांचमुमक्षूणामधिकारोऽत्रकेवलं ॥ ७५ ॥ अथवामानसेर्द्रव्यैः प्रकटैरपिसंयजेत् ॥ ध्या
त्वाहृत्पद्ममध्येतुवासुदेवयथोदितं ॥ ७६ ॥ स्वागताद्यैरुपचरेत्पाद्याद्यैर्वस्त्रभूषणैः ॥ गंध
पुष्पैर्वृषदीपैर्नैवेद्यैर्विधिनामुना ॥ ७७ ॥ पुष्पांजलीन्ततोदत्वावनमालांनिवेदयेत् ॥ अथवा
वायसंभूतैः प्रकटैरर्चयेत्प्रभुं ॥ ७८ ॥ स्वागताद्यैर्नैवेद्यांतैरात्माभेदेनपूजयेत् ॥ चंदनाग
रुनिष्पंदचार्चितांगःस्वयंगुरुः ॥ ७९ ॥ विष्णुपंजरमन्त्रेणतत्तत्स्थानेविधानवित् ॥ रचये
त्तिलकंभक्त्याप्रदीपकलिकानिभं ॥ ८० ॥ पुष्पांजलिंपंचकृत्वोविधिवत्तनुयाद्गुरुः ॥ तुल
सीयुगुलंपादद्वयेदक्षिणवामके ॥ ८१ ॥ हस्तादियुगलेपार्श्वद्वयेगंधहयान्वितं ॥ मलयु
ग्मंमूर्च्छदेशेमूलेनदक्षवामके ॥ ८२ ॥ षड्भिःसर्वतनौन्यसेत्पुनःसर्वैश्चसर्वतः ॥ एवं
पंचांजलिःप्रोक्तोहरिसान्निध्यकारकः ॥ ८३ ॥ श्रीखंडंदक्षिणेदद्यात्सितपुष्पेणसंयुतं ॥
मूर्च्छदेशेपद्मयुग्मंगंधयुक्तांनिवेदयेत् ॥ ८४ ॥ हृदयेऽसितपुष्पंचकस्तूरीरमसंयुतं ॥ वामे
गेचंदनंदद्यात्तथारक्तेनसंयुतं ॥ ८५ ॥ सर्वपुष्पांजलिंदद्यात्सर्वगंधसमन्वितं ॥ दक्षि
णेवासुदेवारूपंस्वच्छचैतन्यमव्ययं ॥ ८६ ॥ वामेचरुक्मिणिनित्यांरजोगुणमयींशुभां ॥
तेनसत्वरजोरूपंस्वात्मानांचिंतयेद्गुरुः ॥ ८७ ॥ मूलमंत्रंजपन्बुध्यासुषुम्णामूलदेशके ॥
मंत्रार्थतस्यचैतन्यंबीजंध्यात्वापुनःपुनः ॥ ८८ ॥ उदयादिलयांतंचमंत्रमेवसमभ्यसेत् ॥

अ०
९

२५

उदयः शब्दरूपश्चलयश्चार्थः प्रकीर्तितः ॥ ८९ ॥ ज्ञातृज्ञानविभागेन तन्मयो भवगौतम ॥
मनःसंहरणं शौचं मौनं मंत्रार्थचिंतनं ॥ ९० ॥ अव्यग्रत्वमनिर्वेदं जपसंपत्तिहेतवः ॥ एवंते
कथितं सम्यक्त्रिविधं यजनक्रमम् ॥ ९१ ॥ यान्कृत्वा संप्रदायेन मंत्रीवांछितमश्रुते ॥
अथ मंडलमध्ये तु पूजनं बाह्यगोचरं ॥ ९२ ॥ आरभेत्प्रकटैर्द्रव्यैर्नानारससुविस्तैः ॥ पा
द्यार्घ्याचं मनीयानि पात्राणि च स्वदक्षिणे ॥ ९३ ॥ संस्थाप्य उक्तद्रव्येण पूजितानि तु देशिकः ॥
अर्घ्यस्य त्रीणि पात्राणि पाद्यस्यापित्रयं भवेत् ॥ ९४ ॥ तथा चाचमनीयानि पात्राणि च विभा
गशः ॥ तथा कारणदौर्वल्यादेकमेव प्रचक्षते ॥ ९५ ॥ पूरयेद्दिधिना मंत्रीमंडलं शुभतंदुलैः ॥
शुद्धैरेवाक्षतैः सम्यक्क्यावत्पंकजमंडलं ॥ ९६ ॥ कुशान्विस्तीर्य तत्रैव पंकजं विष्टरान्वितं ॥
पुष्पाणि च विकीर्याथ कुंभस्थापनमाचरेत् ॥ ९७ ॥ हैमरौप्यं ताम्रमयं मार्तिकं वा स्वशक्तितः ॥
वित्तशाल्यं न कुर्वीत कृतेऽनिष्टमवाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ द्वात्रिंशदंगुलं कुंभं विस्तारोन्नतशालिनं ॥
षोडशहादशांगुल्यमतो न्यूनं न कारयेत् ॥ ९९ ॥ पौरस्त्रीनिर्मितैः सूत्रैर्विधिवत्त्रिगुणीकृते ॥
तेन संवेष्ट्य परितो यथानक्षरते क्वचित् ॥ १०० ॥ भग्ने मृत्युः साधकस्य क्षरणे चापदां पदं ॥ त
स्मादोषं प्रविज्ञाय कुर्यात्सर्वमतंद्रितः ॥ १०१ ॥ प्रक्षाल्य तत्तन्मंत्रेण गंधैः परिमलान्वितैः ॥
वेदविद्भिर्हिजैः सार्द्धं स्थापयेत्तारमुच्चरन् ॥ २ ॥ दुग्धदक्षत्वचांतो यैरथ वाप्यक्षरौषधैः ॥ वि

गौ. सं.
२६

ष्णुगंधाष्टकैर्वाथतीर्थोदकैस्तु पूरयेत् ॥ ३ ॥ चंदनागरुहीवेरकुष्ठकुंकुमरोचनाः ॥ जयमा
सीमुरामिति विष्णुगंधाष्टकं स्मृतं ॥ ४ ॥ गंधाष्टकमिदं लघ्वं विष्णोः सान्निध्यकारकं ॥ बन्धि
रूपमथाधारं कलाभिः सह पूजयेत् ॥ ५ ॥ तथा सूर्यमयंकुंभं तत्कलाभिः प्रपूजयेत् ॥ जलं
सोममयं तद्दत्तकलाभिश्च समर्पयेत् ॥ ६ ॥ तेजस्त्रयमिदं प्रोक्तं जलं तदात्मकं स्मृतं ॥ विलो
ममातृकावर्णैः सर्वत्र पूरणं स्मृतं ॥ ७ ॥ तथामूलं समुच्चार्य पूरयेद्दिगतामयः ॥ तीर्थमन्त्रे
ण तीर्थानियोजयेत्सूर्यमंडलात् ॥ ८ ॥ बृहच्छंखं तथा स्थाप्य स्वपुरोभाग एवाहि ॥ तत्राधारं
प्रतिष्ठाप्य पूजयेद्बृहन्मंडलम् ॥ ९ ॥ ततः शंखं प्रतिष्ठाप्य सूर्यात्मिकमथार्चयेत् ॥ प्रादक्षि
ण्यक्रमेणैव कलाः सर्वत्र पूजयेत् ॥ १० ॥ विलोममातृकां जप्त्वा तथा मंत्रं प्रपूरयेत् ॥ तत्र चं
द्रकलाः पूज्य प्राणस्थापनपूर्वकं ॥ ११ ॥ आवाहनादिकं कृत्वा कला एकैकशः क्रमात् ॥
संपूज्य विधिवद्बिहान् देवसांनिध्यहेतवे ॥ १२ ॥ प्रणवांशोद्भवाः सम्यक्कलास्तत्र प्रपूजयेत् ॥
स्त्रापनं तेषु संयोज्य गंधपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १३ ॥ एकैकामृचं वदन् मंत्री तत्र तत्र जलं क्षिपेत् ॥
पाथस्तेजोमयं तत्र योजयेद्गुरुसत्तमः ॥ १४ ॥ प्रथमं प्रकृतो हंसः प्रतद्दिष्णुरनंतरं ॥ त्र्यंबकं
तु तृतीयः स्यात्तद्दिप्रासोचतुर्थकम् ॥ १५ ॥ विष्णुर्योनिं कल्पयतु पंचमं परिकीर्तितं ॥ ऋक्पं
चकमिदं प्रोक्तं प्रणवांशस्वरूपकं ॥ १६ ॥ तारस्य पंचभेदेभ्यः पंचाशद्द्वर्णगाः कलाः ॥ स

अ०
९

२६

चकमिदंप्रोक्तंप्रणवांशस्वरूपक ॥ १६ ॥ तारस्यपंचभेदभ्यःपञ्चाशद्वर्णगाःकलाः ॥ स

ष्टिर्ऋद्धिःस्मृतिर्मेधाकांतिलक्ष्मीर्द्युतिःस्थिरा ॥ १७ ॥ स्थितिःसिद्धिरितिप्रोक्ताकचवर्गग
ताःक्रमात् ॥ अकाराद्ब्रह्मणोत्पन्नास्तप्तचामिकरप्रभाः ॥ १८ ॥ एताःकरधृताक्षस्त्रकपंक
जह्वकुंडिकाः ॥ जराचपालिनीशांतिरीश्वरीरतिकामिके ॥ १९ ॥ वरदाल्हादिनीप्रीति
दीर्घाःस्युष्टतवर्गजाः ॥ उकाराद्दिष्णुनोत्पन्नास्तमालदलसन्निभाः ॥ २० ॥ अभीतिदरच
क्राब्जबाहवःपरिकीर्तिताः ॥ तीक्ष्णरौद्रीभयानिद्रातंद्राक्षुद्दोधिनीक्रिया ॥ २१ ॥ उता
रिणीमृत्युरेताःकथिताःपयवर्गजाः ॥ रुद्रेणमार्णादुत्पन्नाःशरच्चंद्रनिभप्रभाः ॥ २२ ॥ उ
द्दहंत्योऽभयंशूलंकपालंबाहुभिर्बलं ॥ ईश्वरेणोदिताविंदोःपीताश्वेतारुणासिता ॥ २३ ॥
अनंताश्रवणस्थजपाकुसुमसन्निभाः ॥ अभयंहरिणंठंकंदधानाबाहुभिर्वरं ॥ २४ ॥ नि
वृत्तिःसंप्रतिष्ठास्याद्विद्याशांतिरनंतरं ॥ इंधिकादिपिकाचैवरेचिकामोचिकावरा ॥ २५ ॥ सू
क्ष्माऽसूक्ष्मामृताज्ञानामृताचाप्यायनीतथा ॥ व्यापिनिव्योमरूपास्युरनंताःस्वरशक्तयः ॥ २६ ॥
सदाशिवेनसंजातानादादेताःसितत्विषः ॥ अक्षस्त्रकपुस्तकगुणाःकपालवरतर्जनीः ॥ २७ ॥
तत्तत्कलाःसमावाह्यकृत्वाप्राणस्यसंयमं ॥ संपूज्यगंधपुष्पाद्यैस्तस्यांतेजलमाहरेत् ॥ २८ ॥
कुंभतेजस्त्रयकलाअष्टत्रिंशज्जपन्ततः ॥ यजेत्कालश्रवणपंचाशत्प्रणवांशसमुद्भवाः ॥ २९ ॥
ऋषपंचकंप्रजप्याथजपेन्मूलमनुंतथा ॥ चतुर्णवतिमंत्रोऽयं देवसान्निध्यकारकः ॥ ३० ॥ नव

मौ.तं.
२७

रत्नंतद्देवनिक्षिपन्मातृकाजपन् ॥ नववर्गमयीचाद्यानवरत्नंतदात्मकं ॥ ३१ ॥ वज्र
मौक्तिकपुष्परागंविद्रुमंपद्मरागकम् ॥ नीलंमरकतंचैवमाणिक्यंस्वर्णमेवच ॥ ३२ ॥ नव
रत्नमितिप्रोक्तंसर्वदेवाश्रयंमहत् ॥ स्थापयेद्दिधिनामंत्रीचपकंफलसंयुतं ॥ ३३ ॥ विष्टं
तन्मुखेदत्वाप्रदधात्पंचपल्लवं ॥ शुद्धेनक्षौमयुग्मेननिर्मलेनांशुकेनवा ॥ ३४ ॥ वेष्टयेद्दि
धिनामंत्रीसर्वाश्चर्ययथाभवेत् ॥ बहुमालांततोदधात्गंधंचसुमनोहरं ॥ हरिमावाहयेत्तत्रछा
यायांकल्पशाखिनः ॥ १३५ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६
अथपुष्पांजलिकरोमंत्रीसंयमितेन्द्रियः ॥ हृत्पद्मसंस्थितंतेजःकुंडल्यासहमेलयेत् ॥ १ ॥
चिदानंदघनंशुद्धंसर्वतेजोमयंस्मरन् ॥ षड्चक्रभेदेनैवउन्मन्यासहयोजयेत् ॥ २ ॥ जौ
वानंदमयंतत्तुप्राप्तमैश्वर्यमद्भुतं ॥ आराध्यमानसैर्द्रव्यैर्वृहन्नासापुटःक्रमात् ॥ ३ ॥ करस्थ
मातृकांभोजेचैतन्यंयोजयेच्चतत् ॥ कुंभमध्येमंत्रमूर्तिमावाह्यपरिपूजयेत् ॥ ४ ॥ 'कृष्णकृ
ष्णमहायोगीन्सर्वसत्त्वह्लादिस्थित ॥ सर्वत्रसर्वगत्रह्यन्कृपयासन्निधोभव' ॥ ५ ॥ मंत्रेणाने
नसंस्थाप्यतत्तन्मुद्राःप्रदर्शयेत् ॥ ऊर्ध्वांजलिमधःकुर्यादेवमावाहनीमता ॥ ६ ॥ सेयंतुविप
रीतास्यान्मुद्रास्थापनकर्मणि ॥ बाह्यांगुष्ठद्वयेमुष्टिमुद्रास्यात्सन्निधायिनी ॥ ७ ॥ अंगुष्ठ
गर्भिणीचैवमुद्रास्यात्सन्निधोधिनि ॥ अन्योन्यतर्जनीयुग्मभ्रमणादवगुंठिनी ॥ ८ ॥ आ

अ०
९

२७

वाह्यपंचमुद्राभिः प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ पाशांकुशपटाशक्तिस्ततो हंसमनुवदेत् ॥ ९ ॥ कृ
 ष्णप्राणा इह प्राणाः कृष्णजीवि इह स्थितः ॥ तस्य सर्वेन्द्रियाण्युक्त्वा वाङ्मनश्चक्षुरित्यथ ॥ १० ॥
 इहागत्य सुखंचिरं तिष्ठंतु स्वाहया पुनः ॥ अयं प्राणमनुप्रोक्तः सर्वजीवप्रदायकः ॥ ११ ॥
 अनेन तु विहीना ये निर्जीवा मनवः स्मृताः ॥ रहस्यं चास्य गुरुतस्तत्त्वतो ज्ञानवैभवात् ॥ १२ ॥
 किञ्च सिद्ध्यति विप्रर्षे देशिकस्य न चान्यथा ॥ मातृकां केशवाख्यां च तत्त्वसन्धेयसनेन वै ॥ १३ ॥
 करांगन्यासं तत्त्वानां न्यसनात् सन्निधिर्भवेत् ॥ सर्वात्मा सर्वगो देवो मंडलाधारधिष्ठितः ॥ १४ ॥
 शालग्रामे मणौ यंत्रं मंडले प्रतिमा सुच ॥ नित्यपूजाहरेः कार्या न तु केवलभूतले ॥ १५ ॥ शं
 डक्याश्चैकदेशे च शालग्रामस्थलं महत् ॥ पाषाणं तद्भवं यावत्तच्छालग्राममिति स्मृतं ॥ १६ ॥
 शालग्रामशिलास्पर्शात्कोटिजन्मा घनाशनं ॥ किंपुनर्यजनं तत्र हरिसान्निध्यकारकं ॥ १७ ॥
 शालग्रामैकयजनाच्छतलिंगफलं लभेत् ॥ बहुभिर्जन्माभिः पुण्यैर्यदि कृष्णाशिलां लभेत् ॥
 १८ ॥ गोष्पदेन च चिन्हेन तेन पूतो भवेन्नरः ॥ कामक्रोधादिदोषोत्थं सर्वदुःखं लयंत्रजेत् ॥
 १९ ॥ यंत्रनिर्धारणे तस्मिन् देवः प्रीणाति पूजितः ॥ पञ्चमष्टपलाशं च चतुरस्रं सुलक्षणं ॥ २० ॥
 चतुर्द्वारसमायुक्तं कामगर्भितकर्णिकं ॥ सामान्ययंत्रमुद्दिष्टमष्टादशाक्षरेशृणु ॥ २१ ॥ चतु
 रस्रं चतुर्द्वारं पञ्चमष्टदशान्वितं ॥ षट्कोणमध्यकामाख्यं सप्तदशार्णवेष्टितं ॥ २२ ॥ षडक्ष

गौ. तं.
२८

रंमनुवरं पट्टकोणो विलिखेत्ततः ॥ एतद्यन्त्रं महायन्त्रं कृपया कथितं तव ॥ २३ ॥ अस्य विज्ञानं
मात्रेण कृष्णात्मा साधको भवेत् ॥ अखंडमंडलाकारं व्याप्य विश्वं विजृम्भते ॥ २४ ॥ सर्वदे-
वमयं येन तेन मंडलमुच्यते ॥ प्रतिमा कृष्णदेवस्य यत्नतः कारयेत् सुधीः ॥ २५ ॥ शिल्पिना
कृष्णभक्तेन विश्वकर्मा कृतवर्त्मना ॥ दशपंचांगुलामुख्यामध्यमाद्वादशांगुला ॥ २६ ॥ अ-
ष्टांगुलाऽधमा सा तु न्यूनाधिक्यं न कारयेत् ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा यदि कुर्यान्नराधमः ॥ २७ ॥
प्रतिष्ठाविफला तस्य पूजनं निष्फलं भवेत् ॥ मानांगुलविहीनाया प्रतिमा यत्र तिष्ठति ॥ २८ ॥
राजानं पीडयत्तेषां गृहस्थो नरकं व्रजेत् ॥ मानांगुलेन साकार्या नान्यथा मुनिसत्तम ॥ २९ ॥
काश्मीरी ज्ञानदा प्रोक्ता स्वर्णजापिचमुक्तिदा ॥ संपत्प्रदा शिला जाता रत्नजा बहुभक्तिदा ॥
३० ॥ वैरीस्तम्भनदालौही पैतली शत्रुनाशिनी ॥ ताम्री धर्मविद्वद्धि च करोति बहुसौख्यदा ॥
३१ ॥ मृण्मयी सौख्यदा प्रोक्ता प्रतिमा शुभलक्षणा ॥ भोगदामोक्षदा सा तु प्रतिमा कथिता त-
व ॥ ३२ ॥ लेप्यालेख्याद्दिधा चापि प्रतिमा परिकीर्तिता ॥ पर्वताग्रे न दीतीरे च त्वरेण गोष्ठभू-
मिषु ॥ ३३ ॥ समुद्रकूलेऽरण्ये वा मानहीनान दूषणं ॥ कृष्णप्रतिकृतिं कुर्याद्विव्यांबरसुचिन्हि-
तां ॥ ३४ ॥ समाहितस्ततो मंत्रीपूजयेदुपचारकैः ॥ षोडशोपचारमंत्रेण मंत्री सर्वसमृद्धये ॥
॥ ३५ ॥ यस्य दर्शनमिच्छंति देवा ब्रह्महरादयः ॥ कृपया देवदेवेश मदग्रे सन्निधौ भव ॥ ३६ ॥

अ.
१०

२८

॥ ३५ ॥ यस्य दर्शनमिच्छति देवा प्रसन्नहारादयः ॥ कृपाया देवदेवस्य प्रसन्ननिधो भव ॥ ३६ ॥

तस्य ते परमेशान आगतं स्वागतं भवेत् ॥ कृतार्थोऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि सफलं जीवितं तु मे ॥ ३७ ॥
यदागतोऽसि देवेश चिदानंदमयोऽव्ययः ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा वैकल्यात्साधनस्य च ॥ ३८ ॥
यदपूर्णं भवेत्कृत्यं तत्सर्वपूर्णं तानय ॥ त्वदंशस्य ममेशानकृपयाऽभिमुखो भव ॥ ३९ ॥ पादे
श्यामा कदुर्वाद्भिर्विष्णुक्रांताद्भिरिष्यते ॥ यद्भक्तिलेशसंपर्कात्परमानंदसंप्लवं ॥ ४० ॥ तस्य
ते परमेशानपाद्यं शुद्धाय कल्पते ॥ जातीलवंगकं कोलैर्दद्यादाचमनीयकं ॥ ४१ ॥ स्वधाम
न्त्रेण मतिमान्स्मृत्वा वैदक्षिणे करे ॥ वेदानामपि वेद्याय देवानां देवतात्मने ॥ ४२ ॥ आचम
नं कल्पयामि स्वधातुशुद्धिहेतवे ॥ गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपैः ॥ ४३ ॥ दूर्वाभिर्देव
शिरसि शिरोमन्त्रेण चार्पयेत् ॥ तापत्रयहरं दिव्यं परमानंदलक्षणं ॥ ४४ ॥ तापत्रयविमो
क्षाय तवाघ्न्यं कल्पयाम्यहं ॥ घृतमधुदधियुक्तं मधुपर्कस्वधांबुना ॥ ४५ ॥ सर्वकालुष्यहीना
यपरिपूर्णस्वधात्मकं ॥ मधुपर्कमिदं देवकल्पयामि प्रसीद मे ॥ ४६ ॥ मुखे चाचमनं दद्यात्के
वलेन जलेन च ॥ उच्छिष्टोऽप्यशुचिर्वापि यस्य स्मरणमात्रतः ॥ ४७ ॥ शुद्धिमाप्नोति तस्मै ते
पुनराचमनं त्विदं ॥ चंद्रचंदनकाश्मीरजलैः स्नानं विधीयते ॥ ४८ ॥ परमानंदबोधाब्धिनिम
ग्ननिजमूर्तये ॥ सांगोपांगमिदं स्नानं कल्पयामि हर्महते ॥ ४९ ॥ पीतांबरयुगंदद्याद्यथाश
क्तिपरिष्कृतं ॥ मायां वितनुते जन्मनि जगुद्धोरुते जसे ॥ ५० ॥ निरावरणविज्ञानवासस्ते क

गौ. तं.

०९

ल्पयाम्यहं ॥ उत्तरीयंततोदद्याद्वासोर्धनियमान्वितं ॥ ५१ ॥ यमाश्रित्यमहामायाजगत्स
 मोहिनीसदा ॥ तस्मैतेपरमेशायकल्पयाम्युत्तरीयकं ॥ ५२ ॥ यज्ञसूत्रंततोदद्यादथवा
 स्वर्णनिर्मितं ॥ यस्यशक्तित्रयेणेदं संप्रोतमखिलं जगत् ॥ ५३ ॥ यज्ञसूत्राय तस्मै ते यज्ञसूत्रं
 प्रकल्पयेत् ॥ हाराद्याभरणंदद्यात्स्वर्णरत्नसमन्वितं ॥ ५४ ॥ शुभाय सुंदरांगाय सत्यसत्या
 श्रयायते ॥ भूषणानिविचित्राणिकल्पयामिसुरार्चितं ॥ ५५ ॥ अर्घ्योत्थितं जलंदद्यादुपचारांत
 रांतरे ॥ समस्तदेवदेवेश सर्वतृप्तिकरं परं ॥ ५६ ॥ अखंडानंदं संपूर्णगृहाण जलमुत्तमं ॥
 चंदनागरुकर्पूरमिश्रो गंधइहोच्यते ॥ ५७ ॥ सर्वांगलेपयेत्तेन तापत्रयप्रशांतये ॥ परमा
 नंदसौरभ्यपरिपूर्णदिगंतरं ॥ ५८ ॥ गृहाण परमंगंधं कृपया परमेश्वर ॥ पंचपुष्पांजलिंदद्या
 त्पूर्वोक्तैर्नैववर्त्मना ॥ ५९ ॥ अन्यानपि च योग्यानि पुष्पाणि वैष्णवे मनौ ॥ कमलेकरवीरे तु
 लस्यौजातिकेतके ॥ ६० ॥ कल्हारं चंपकं कुंदं सदारं नागकेसरं ॥ नद्यावर्तमल्लिकां च सयूथीं नवम
 ल्लिकां ॥ ६१ ॥ सौगंधिकोत्पले कोलकोरं डाशोकमर्जुनं ॥ वसंतीं स्वर्णयूथीं च मुनिपुष्पं सकेसरं ॥
 ॥ ६२ ॥ पत्रं चामलकं शुद्धं कर्णिकारं निवेदयेत् ॥ पलाशादियथालाभं गोविंदाय समर्पयेत् ॥ ६३ ॥
 मलिनं भूमिसंस्पृष्टं कृमिकेशादिदूषितं ॥ पर्युषितानि पुष्पाणि वर्जयेद्देवतार्चने ॥ ६४ ॥
 तिष्ठेद्दिनत्रयं शुद्धं पद्ममामलकं तथा ॥ तुलसीसर्वदा शुद्धा तथा बिल्वदलानि च ॥ ६४ ॥

अ०

१०

२९

तिष्ठेद्दिनत्रयं शुद्धं पद्ममालकतया ॥ तुलसीसर्वदा शुद्धा तया विष्वदलानि च ॥ ६४ ॥

दिनैकं करविराणियोग्यानि च तपोधन ॥ तुरीयगुणसंयुक्तं नानारससमन्वितं ॥ ६५ ॥ आनं
दसौरभं पुष्पगृह्यतामिदमुत्तमं ॥ मंत्रसंपुटितान्यसेन्मातृकां देववर्त्मनि ॥ ६६ ॥ तत्त्वन्यास
स्थलेनाम्ना गंधपुष्पाक्षतैर्यजेत् ॥ पंचात्मिकायां पूजायां गणेशादीन् क्रमाद्यजेत् ॥ ६७ ॥
यदा मध्ये तु गोविंदं आग्नेय्यांगणनायकम् ॥ नैर्ऋत्यां हंसमभ्यर्च्य ऐशान्यां शिवमर्चयेत् ॥ ६८ ॥
वायव्यामर्चयेद्देवीं भोगमोक्षसुखाप्तये ॥ गंधपुष्पादिभिर्मन्त्रैः षडंगं पूजयेत्ततः ॥ ६९ ॥ श
क्तौ तु पूजयेत्सर्वमन्यथा केवलं यजेत् ॥ अर्चयित्वा गणेशादीन् विंशत्कृत्वो जपेन्मनुं ॥ ७० ॥
विंशत्कृत्वो जपेन्मन्त्रं नमस्कृत्य समापयेत् ॥ तत्तदंगेषु षडंगानि वक्ष्यमाणेन वा यजेत् ॥ ७१ ॥
अग्नीशामुखाय व्यमध्ये दिक्षु क्रमाद्यजेत् ॥ आग्नेय्यां शिवकोणे च राक्षसे वा युकोणके ॥ ७२ ॥
मध्ये दिक्षु च पूर्वादिअंगषट्कं समर्चयेत् ॥ हारस्फटिककलापाञ्जनमुक्तावन्निरोचिषोलल
नाः ॥ अभयवरोद्यतहस्ताः प्रधानपुंसौ गदेवताः कथिताः ॥ ७३ ॥ मुखस्थं वेणुमभ्यर्च्य वेणवे
नमइत्यथ ॥ हृदये कौस्तुभं रत्नं सूर्यायुतसमप्रभम् ॥ ७४ ॥ कौस्तुभाय नमः प्रोक्त्वा पूजयेत्तं स
माहितः ॥ तदधो वनमालां च चंद्रायुतसमप्रभाम् ॥ ७५ ॥ प्रणवं वनमालायै नमस्तन्मंत्रं ई
रितः ॥ श्रीवत्सं कौस्तुभाधस्ताच्चतुर्थं तं समर्चयेत् ॥ ७६ ॥ सहस्रसूर्यसंकाशे कर्णे मकर
कुंडले ॥ मकरकुंडलाभ्यां च नमश्च मंत्रं ईरितः ॥ ७७ ॥ किरीटमर्चयेन्मौलौ सूर्यकोटिसमप्र

गौ. तं.
३०

भम् ॥ सूर्यायुतसमाभासकिरीटायनमोवदेत् ॥ ७८ ॥ प्रणवादिस्थं प्रोक्तः किरीटस्य मह
र्षिभिः ॥ प्रणवादिनमोतेनमनुनासर्वमर्चयेत् ॥ ७९ ॥ पूर्वादिदिक् समारभ्य प्रदक्षिण क्रमा
यजेत् ॥ दामसुदामसुधामर्किकणीगंधपुष्पकैः ॥ ८० ॥ अंतःकरणरूपास्ते कृष्णस्य परि
कीर्तिताः ॥ आत्माभेदेन ते पूज्या यथा कृष्णस्तथैव ते ॥ ८१ ॥ लयांगमुक्तं देवस्य भोगांगं
शृणु गौतम ॥ अष्टौ महिष्यो देवस्य पुरादि प्रपूजयेत् ॥ ८२ ॥ प्रदक्षिणक्रमेणैव रुक्मिण्या
द्यास्तुतामताः ॥ रुक्मिणीसत्यभामा च सुशिला च सुलक्षणा ॥ ८३ ॥ कालिंदी ऋक्षजा
नाम जितिश्चैव सुनंदका ॥ रुक्मिण्याद्याश्चाष्टशक्त्योऽह्यष्टौ प्रकृतयः स्मृताः ॥ ८४ ॥ शु
द्धकांचनदीप्तांगी रुक्मिणी रूढयौवना ॥ सितवस्त्रपरीधाना वराभयकरांबुजा ॥ ८५ ॥ इयं
लक्ष्मीपराशक्तिर्विश्वानुग्रहकारिणी ॥ श्रीकृष्णवदनां भोजमीलिता क्षिर्मधुव्रता ॥ ८६ ॥
कलायकुसुमश्यामा पीतांबरधरा शुभा ॥ वराभयकरोपेता भुक्तये मुक्तये नृणाम् ॥ ८७ ॥
सर्वाभरणभूषाढ्या सत्याख्याधारिणी स्मृता ॥ रत्नपूरकरावामेदक्षिणे वरदायिनी ॥ ८८ ॥
अन्याश्च गौरश्यामाभाः क्रमेण परिकीर्तिताः ॥ वराभयकराः सर्वा विचित्राभरणा न्विताः ॥ ८९ ॥
विलसत्पीतवसनाः कृष्णार्पितमनोमुखाः ॥ तद्धिर्वसुदेवं च यशोदां देवकीं पुनः ॥ ९० ॥
वसुदेवं हेमगौरश्यामवर्णा च देवकीं ॥ यशोदां हेमसंकाशां रोहिणीं च तथा यजेत् ॥ ९१ ॥ वसु

अ०

१०

३०

Digitized by eGangotri
वसुदेवं हेमगौरं श्यामवर्णं च देवकी ॥ यशोदां हेमसंकाशां सिंहिणीं च तथा यजेत् ॥ ११ ॥ वसु

देवो हेमगौरो वराभयकरां बुजः ॥ देवकी श्यामसुभगा सर्वाभरणशोभना ॥ १२ ॥ सितव
स्त्रयुगाद्या च सर्वे सितफलप्रदाः ॥ यशोदां हेमसंकाशां सितवस्त्रयुगान्विता ॥ १३ ॥ सर्वा
भरणसन्दीपाकुण्डलोद्भासितानना ॥ नन्दगोपंस्वर्णवर्णवराऽभयकरं यजेत् ॥ १४ ॥ वर
दाभयसंयुक्तं समस्तपुरुषार्थदम् ॥ तथैव बलदेवं च पूजयेत्कुन्दसन्निभं ॥ १५ ॥ हालालोलं
नीलवस्त्रमेककुण्डलिनं विभुं ॥ ततो यजेत्सुभद्रां च श्यामलारूढयौवनाम् ॥ १६ ॥ तद्वह्निर्वृ
ष्णयः सर्वे गोपगोपीः समर्चयेत् ॥ इन्द्रनीलमुकुन्दाद्यांस्तद्वह्निः परिपूजयेत् ॥ १७ ॥ इन्द्रनीलं
मुकुन्दं च तथा नन्दककच्छपौ ॥ पुष्करं शंखपद्मौ च निधयोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ १८ ॥ तद्वह्निः कृ
त्पट्टक्षांश्च इन्द्रादींस्तद्वह्निर्यजेत् ॥ इन्द्रमैरावतारूढं श्यामं वज्रधरं तथा ॥ १९ ॥ साधिपं स
परीवारं तद्दिशि परिपूजयेत् ॥ अग्निहेमसमाभासं शक्तितोमरधारिणं ॥ १०० ॥ मेषारूढं श
क्तियुक्तं तेजसां पतिमर्चयेत् ॥ दक्षिणे पितृदेवं च माहिषोपरि संस्थितं ॥ १ ॥ यजेद्दण्डधरं चैव
यमं पित्र्याधिदैवतं ॥ राक्षसाधिपतिं तद्दन्तैर्कल्याणखड्गधारिणं ॥ २ ॥ तुरगावस्थितं देवं प
रिवारैः समर्चयेत् ॥ पाश्चात्येवरुणं शुक्लं मकरारूढमुज्ज्वलं ॥ ३ ॥ अपां पतिं पाशधरं परिवारैः
सहार्चयेत् ॥ वायव्यां वायुदेवं च प्राणाधिपसमाह्वयं ॥ ४ ॥ दक्षहस्तां कुशमेणवाहनं परिपूज
येत् ॥ शरदिंदुसमाभासं कृपयाशशलां छनं ॥ ५ ॥ सोमं सोमदिगाधीशं नारारूढं समर्चयेत् ॥

मौ. तं.

३१

ईशानं पशुभारूढं चंद्रायुतसमप्रभम् ॥ ६ ॥ रुद्राधिपं शूलहस्तं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥ इन्द्रे
 शानमध्यदेशे ब्रह्माणं हंसवाहनं ॥ ७ ॥ हेमगौरं चतुर्वक्त्रं पद्महस्तं प्रपूजयेत् ॥ रक्षोवरुणयो
 र्मध्ये विष्णुं चक्रधरं शुभं ॥ ८ ॥ नागाधिपं सुपर्णचक्रविष्णुपारुषदान्यजेत् ॥ वज्रादीनायुधा
 न्भद्रान्तेषां च बहिरर्चयेत् ॥ ९ ॥ यथासिंधुसमद्भूतास्तरंगाभिन्नतां ययुः ॥ तथा कृष्णस
 मुद्भूता एते तादात्म्यतां गताः ॥ १० ॥ तद्धयानेन च ते ध्येयाः साधकेन शुभं युना ॥ एवं सप्तावृ
 त्तिमयं देशिकः कृष्णमर्चयेत् ॥ ११ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च करेतस्य सुनिश्चिताः ॥ अथवा
 गदिकपतिभिस्तदस्त्रैरपि चार्चयेत् ॥ १२ ॥ एवं वास्वर्चयन् कृष्णं काममुक्तयोः सभाजनम् ॥
 एतद्यजनाऽशक्तश्चेत्कृष्णाष्टकेन पूजयेत् ॥ १३ ॥ श्रीकृष्णो वासुदेवश्च नारायणसमावहयः ॥
 देवकीनन्दनो यद्दृष्टो वा शोभतत्परम् ॥ १४ ॥ असुराक्रांतभूभारहारी धर्मस्य स्थापकः ॥
 एवं वा पूजयन् कृष्णं यथावित्तानुसारतः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगानन्ते च हरितां व्रजेत् ॥
 अगुरूशीरगुगुलुसिताज्यमधुचन्दनैः ॥ १६ ॥ सारांगारे विनिक्षिप्तैर्वस्तुभिर्धूपमाचरेत् ॥
 वनस्पतिरसोत्पन्नो गंधाढ्यो गंधोत्तमः ॥ १७ ॥ आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ १८ ॥
 वर्त्या कर्पूरगभिण्यासर्पिषा तिलजेन वा ॥ संस्थाप्य स्वर्णपात्रादौ स्वदीप्तशिखया ततः ॥ १९ ॥
 अर्घ्योदकेन संस्कृत्य नंदजायनिवेदयेत् ॥ उत्तार्य दृष्टिपर्यंतं घंटां वामदिशि स्थितां ॥ २० ॥

अ०

१०

३१

वा दयन् वामहस्तेन दक्षहस्तेन चार्पयेत् ॥ स्वप्रकाशो महादीपः सर्वत्र मितिरापहः ॥ २१ ॥
 सवाह्याभ्यंतरं ज्योतिर्दीपोऽयं प्रतिगृह्यतां ॥ २२ ॥ स्वर्णे वाताम्रपात्रे वारौप्ये वापंकजेदले ॥
 सितोपदंशशल्यन्तं सगुडं मधुना युतं ॥ २३ ॥ दधिदुग्धघृतोपेतं कदल्यादिफलान्वितं ॥
 आनीय देवपुरतो ह्यर्घ्यतोयं विनिक्षिपेत् ॥ २४ ॥ पवनेनाथसंशोध्य वह्निना संदहेत्पुनः ॥
 वारुणेन च संप्लाव्य सुधया पूरितं स्मरेत् ॥ २५ ॥ अस्त्रमंत्रेण संप्रोक्ष्य धेनुमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ चंद्रबीजं
 चांबुसंस्थं चतुर्दशस्वरान्वितं ॥ २६ ॥ नादविंदुसमायुक्तं बीजंतदमृतात्मकं ॥ नमः पराय संप्रोच्या
 ऽनिरुद्धाय वदेत्पुनः ॥ २७ ॥ नैवेद्यं च तथेत्युक्त्वा कल्पयामिनमो वदेत् ॥ प्रोक्तो नैवेद्यमंत्रोऽयमु
 नेन च निवेदयेत् ॥ २८ ॥ अमृतोपस्तरणमसि स्वाहेति जलमर्पयेत् ॥ अन्नाहार्याय प्राणाय स्वा
 हेति प्रथमा हुतिः ॥ २९ ॥ अंगुष्ठानामिका मध्या प्राणाख्या मुद्रिका मता ॥ आहवनीयाय अपाना
 य स्वाहेति द्वितीयका ॥ ३० ॥ कनिष्ठांगुष्ठानामाभिरपानमुद्रिका मता ॥ गार्हपत्याय व्याना
 य स्वाहेति तृतीया हुतिः ॥ ३१ ॥ तर्जन्यंगुष्ठमध्याभिस्तन्मुद्राः परिकीर्तिताः ॥ आवसथ्यायोदा
 नाय स्वाहेति चतुर्थी हुतिः ॥ ३२ ॥ मध्यमानामिकांगुष्ठाचतुर्थीचकानिष्ठिका ॥ दक्षिणाय स
 मानाय स्वाहेति पंचमा हुतिः ॥ ३३ ॥ सर्वाभिरंगुलीभिस्तन्मुद्रिकाः परिकीर्तिताः ॥ प्रणवाद्यैरोभि
 रेव देववक्त्रे हुनेत गुरुः ॥ ३४ ॥ ओं निवेदयामि भवते जुषाणे दंह विहरे ॥ नैवेद्यार्पणमंत्रोऽयं सपर्या

गौ. तं.
३२

सुप्रकीर्तितः ॥ ३५ ॥ क्षणविलम्ब्यमतिमान्दद्याद्द्रव्यकृततः ॥ अमृतापिधानमासिस्वाहे
त्यमुनांबुना ॥ ३६ ॥ विष्वक्सेनायवैदद्याच्छेषनैवेद्यमुत्तमं ॥ उच्छिष्टभोजनाह्येतेतेषां नामा
वधारय ॥ ३७ ॥ गणेशेवक्रतुंडायसूर्यचंडांशवेऽर्पयेत् ॥ शिवेचंडेश्वरायेतिविष्णौविष्वक्से
नायच ॥ ३८ ॥ शक्त्युच्छिष्टशेषिकायैदद्यादर्चनसिद्धये ॥ अन्यथानैवसिद्धिः स्यादर्चकोनरकं
व्रजेत् ॥ ३९ ॥ नैवेद्यजातमुद्धृत्यस्थानशुद्धिविधायच ॥ आचमनंजलंदद्यादंतधावनमेवच ॥
॥ ४० ॥ हस्तलेपनतोदद्यात्पुनः पानीयमर्पयेत् ॥ सूक्ष्मवस्त्रहयंदत्वादद्याच्चस्वर्णपादुके ॥ ४१ ॥
पूजास्थानंसमानीयस्नमालांतथार्पयेत् ॥ दिव्यगंधंततोदद्यात्तांबूलंशशिसंयुतं ॥ ४२ ॥
स्तोत्रैःस्तुत्वाचविधिवत्कुर्यात्प्रदक्षिणंहरेः ॥ वेदविदेधरांदत्वायत्फलंलभतेनरः ॥ ४३ ॥
तत्फलंलभतेभक्त्याकृष्णेप्रदक्षिणीकृते ॥ पद्भ्यांकराभ्यांजानुभ्यामुरसाशिरसादृशा ॥ ४४ ॥
वचसामनसाचेतिप्रणमोऽष्टांगईरितः ॥ भूमौनिपत्ययः कुर्यात्कृष्णेऽष्टांगनतिसुधीः ॥ ४५ ॥
सहस्रवर्षजंपापं त्यक्त्वावैकुण्ठमाप्नुयात् ॥ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रेनारदप्रोक्तेदश
मोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ओं नमः श्रीकृष्णाय ॥ नवीननीरदश्यामं नीलं
दीवरलोचनं ॥ बल्लवीनंदनं वंदे कृष्णं गोपालरूपिणं ॥ १ ॥ स्फुरद्बृहदलोद्बद्धनीलकुंचि
तमूर्धजं ॥ कदंबकुसुमोद्भासिवनमालाविभूषितं ॥ २ ॥ गंडमंडलसंसर्गिचलत्कांचनकुण्डलं ॥

अ०
१०

३२

तमूर्धजं ॥ कदंबकुसुमोद्भासिवन्मालाविभूषितं ॥ ११ ॥ गङ्गामण्डलसंसर्गिचलत्कांचनकुण्डलं ॥

स्थूलमुक्ताफलोदारहारद्योतितवक्षसं ॥ ३ ॥ हेमांगदतुलाकोटिकिरीटोज्ज्वलविग्रहं ॥ मंदमंरु
तसंक्षोभवलितांबरसंचयं ॥ ४ ॥ रुचिरौष्ठपुटन्यस्तवंशीमधुरनिःस्वनैः ॥ लसद्रोपालिकाचे
तोमोहयंतमुहुर्मुहुः ॥ ५ ॥ बल्लवीवदनांभोजमधुपानमधुव्रतं ॥ क्षोभयंतंमनस्तासांसस्मेरा
पांगवीक्षणैः ॥ ६ ॥ यौवनोद्भिन्नदेहाभिःसंसक्ताभिःपरस्परं ॥ विचित्रांबरभूषाभिर्गोपनारीभि
रावृतं ॥ ७ ॥ प्रभिन्नांजनकालिंदीजलकेलिकलोत्सुकं ॥ कालिंदीजलसंसर्गिशीतलानिलकं
पितं ॥ ८ ॥ कदंबपादपच्छायेस्थितं वृंदावनेकचित् ॥ रत्नभूधरसल्लग्नरत्नासनपरिग्रहं ॥ ९ ॥ क
ल्पपादपमध्यस्थं हेममंडपिकागतं ॥ वसंतकुसुमामोदसुरभीकृतदिङ्मुखं ॥ १० ॥ गोवर्धन
गिरौरम्येस्थितं रासरसोत्सुकं ॥ सव्यहस्ततलन्यस्तगिरिवर्यात्तपत्रकं ॥ ११ ॥ खंडिताखंड
लोन्मुक्तमुक्तासारघनाघनं ॥ वेणुवाद्यमहोल्लासकतडुंगारनिःस्वनैः ॥ १२ ॥ सवत्सैरुन्मु
खैः शश्वद्रोपालैरभिवीक्षितं ॥ योधयंतं कचिद्रोपान्व्याहरंतं गवांगणं ॥ १३ ॥ कृष्णसे
वानुगायद्भिस्तच्चेष्टावशवर्तिभिः ॥ दंडपाणोद्यतकैर्गोपालैरुपशोभितं ॥ १४ ॥ नारदा
द्यैर्मुनिश्रेष्ठैर्वेदेवेदांगपारगैः ॥ प्रीतिसुस्निग्धयावाचास्तूयमानं परात्परं ॥ १५ ॥ य एवं चिं
तयेद्देवं भक्त्या संस्तौति मानवः ॥ त्रिसंध्यंतस्य तुष्टोऽसौ ददाति वरमीशितं ॥ १६ ॥ राजवल्ल
भतामेति भवेत्सर्वजनप्रियः ॥ अचलांभूतिमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवं ॥ १७ ॥ ततोमु

गौ. तं.

३३

द्रांप्रदर्शयाम्निसंस्कारमाचरेत् ॥ मोदनात्सर्वदेवानां द्रावणात्पापसंततेः ॥ १८ ॥ मु
 द्रास्ताः कथिताः सद्भिर्देवसानिध्यदायिकाः ॥ गौतम उवाच ॥ भगवन्मेत्वयामुद्राः सू
 चितानप्रकाशिताः ॥ कथं विरचनं तासां रूपया बूहि मे गुरो ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कनि
 ष्ठांगुष्ठकौ सक्तौ करयोरितरेतरम् ॥ तर्जनीमध्यमानामासंहताभ्युवर्जिताः ॥ २० ॥ मुद्रै
 षा गालिनी प्रोक्ता शस्ता गोपालपूजने ॥ वनमालाभिनयवत्कराभ्यामागलादधः ॥ २१ ॥
 जानुपर्यंतमित्येषामुद्रास्याह्नमालिका ॥ ओष्ठे वामकरांगुष्ठोलग्रस्तस्य कनिष्ठिका ॥ २२ ॥
 दक्षिणांगुष्ठसंयुक्ता तत्कनिष्ठाप्रसारिता ॥ तर्जनीमध्यमानामाकिंचित्संकुच्य चालिता ॥
 २३ ॥ वेणुमुद्रेह कथिता सुगुप्ता प्रेयसीहरेः ॥ अंगुलीः संहताः कृत्वा करयोर्वामदक्षयोः ॥
 २४ ॥ वामनासासमायुक्ता दक्षपाणिकनिष्ठिका ॥ दक्षनासासमायुक्ता वामपाणिकनिष्ठ
 या ॥ २५ ॥ दक्षस्य मध्यमाक्रांता वामहस्तस्य तर्जनी ॥ वाममध्यमयाक्रांता दक्षहस्तस्य
 तर्जनी ॥ २६ ॥ संहतौ कारयेद्दिहान् अंगुष्ठावुभयोरपि ॥ धेनुमुद्रानिगदिता गोपिता सा
 धकोत्तमैः ॥ २७ ॥ करौ संपुटितौ कृत्वा वामपाणिकनिष्ठया ॥ निपीड्य दक्षपाणेस्तु दक्षि
 णांगुलिभिर्दृढं ॥ २८ ॥ शिष्टवामांगुलीः कृत्वा उपरिष्ठात्समाहितः ॥ आपीड्य मध्यमांगु
 ष्ठं तेन पाणितलेन वै ॥ २९ ॥ तदग्रं पीडयित्वा तु दक्षिणांगुलिभिर्दृढं ॥ तथा वामांगुलि

अ०

११

३३

भवैरतिगाढंनिपीडयेत् ॥ ३० ॥ इतीयंबिल्वमुद्रास्यात्प्रशस्ताकृष्णपूजने ॥ कायेनमनसा
 वाचाबुद्ध्याऽबुद्ध्याचयत्कृतं ॥ ३१ ॥ इहजन्मनिपूर्वस्मिन्नथवापापसंचयं ॥ इमांज्ञात्वेवज
 नस्तन्मुच्यत्याशुनसंशयः ॥ ३२ ॥ देवाःसर्वेनमस्यंतिप्रणमंति तथाजनाः ॥ काममुच्चार्य
 विधिवानिक्षिपेद्दृढयेऽपिच ॥ ३३ ॥ कृत्वेतरंकरं वामेकृत्वासम्यक्समांगुलीः ॥ अन्योन्य
 पृष्ठकरयोर्मध्यमानामिकांगुलीः ॥ ३४ ॥ अंगुष्ठेनचवधीयात्कनिष्ठामूलसंश्रिते ॥ तर्ज
 न्यौकारयेदेषामुद्राश्रीवत्ससंज्ञका ॥ ३५ ॥ अनामापृष्ठसंलग्नादक्षिणस्यकनिष्ठिका ॥ क
 निष्ठिकांतयावध्वातर्जन्यादक्षयातथा ॥ ३६ ॥ वामानामांचवधीयाद्दक्षांगुष्ठस्यमूलके ॥
 गृहीत्वादक्षिणांगुष्ठमध्यमानामिकात्रयं ॥ ३७ ॥ मिश्रयित्वातथावामतर्जनीमध्यमेन्यसे
 त् ॥ दक्षिणेमणिबंधेचवामांगुष्ठंतुयोजयेत् ॥ ३८ ॥ मुद्रेयंकौस्तुभस्योक्तादर्शनीयाप्र
 यत्नतः ॥ कृत्वेतरंकरं वामेकृत्वासम्यक्समांगुलीः ॥ ३९ ॥ वामपृष्ठेपरिन्यसेद्दक्षंकरतलं
 ततः ॥ अंगुष्ठौचालनीयौचमत्स्यमुद्रेयमीरिता ॥ ४० ॥ करौसंपुटितौकृत्वामणिबंधौतु
 योजितौ ॥ अंगुष्ठेचकनिष्ठेचप्रविधायस्वयोजिते ॥ ४१ ॥ शेषाअंगुलयःसर्वाउभयोरपिभं
 गुराः ॥ परस्परंसंलग्नाःशून्यमध्येचकारयेत् ॥ ४२ ॥ उक्ताकलशमुद्रेयंगोपालार्चाविधौ
 शुभा ॥ कृत्वेतरेकरतलेअंतरांगुलिसंयुते ॥ ४३ ॥ अन्योन्यमभिसंलग्नेअंगुष्ठांतरमाहि

गौ. तं.

३४

ते ॥ कथिताकूमर्मुद्रेयसर्वतन्त्रेषुगोपिता ॥४४॥ आकुंचितंततःकृत्वावामांगुलिचतुष्टयं ॥
 प्रसार्यचतदंगुष्ठंदक्षहस्तेनवेष्टयेत् ॥ ४५ ॥ प्रसार्यतर्जनीदक्षांतदंगुष्ठंचगर्भितं ॥ शंखमु
 द्रेयमुदितादर्शनात्पापनाशिनी ॥४६॥ इति श्री गौतमीयतन्त्रे एकादशोऽध्यायः ॥११॥
 ॥ नारद उवाच ॥ अथाग्नियजनंकुर्यात्कृष्णमंत्रानुसारतः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांयत्कृत्वाफ
 लमश्नुते ॥ १ ॥ गोमयांभःसमालिप्यकुंडंसर्वत्रमंत्रवित् ॥ सामान्यार्घ्यंप्रकल्प्याथपंचगव्ये
 नसेचयेत् ॥ २ ॥ त्रिकोणंचतद्वहिःषट्कोणंपद्मंप्रकल्पयेत् ॥ चतुरस्रंचतुर्द्धारमेवंवावन्हि
 मंडलं ॥३॥ कुंडस्योत्तरभागेचत्रिरेखंहस्तमात्रकं ॥ दक्षिणोत्तरयोस्तद्वह्नेरवात्रयमनुत्तमं ॥
 ॥ ४ ॥ पूर्वपश्चिमतःकुर्याद्रेखात्रयमनुत्तमं ॥ अर्घ्याद्विःप्रोक्ष्यसर्वंहिपंचशुद्धिसमाचरेत् ॥५॥
 वीक्षणंमूलमंत्रेणशरेणप्रोक्षणंस्मृतं ॥ ताडनंहेतिमंत्रेणकवचेनाथलेपयेत् ॥ ६ ॥ अस्त्रे
 णरक्षितंकृत्वावन्हेःसंस्कारमाचरेत् ॥ पाषाणभवमग्निचअथवाऽरणिसंभवं ॥ ७ ॥ श्रोत्रि
 याणांगृहोत्थंवावनस्थंवासमाहरेत् ॥ यदृच्छालाभसंप्राप्तोयोग्योयागस्यकर्मणि ॥ ८ ॥
 निरग्निब्राह्मणाल्लब्धोह्यर्द्धलाभकरोभवेत् ॥ क्षत्रवंधोश्चतुर्थांशफलंदद्याद्भुताशनः ॥ ९ ॥ वै
 श्याच्छूद्राच्चविफलंजायतेहोमकर्मणि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवन्हिमुक्तंसमाहरेत् ॥ १० ॥
 आनीयताम्रपात्रस्थंक्रव्यादांशंपरित्यजेत् ॥ क्रव्यादेभ्योनमःकृत्वाप्रणवाद्योमनुर्भवेत् ॥११॥

अ.

११

३४

आनीयताम्रपात्रस्थं क्रव्यादांशं परित्यजेत् ॥ प्राग्वादेव्योनामलं वाग्रवाद्यामनुभवत् ॥ ११ ॥

पूर्वाग्राणां स्मृता देवामुक्तदेशपुरंदराः ॥ रेखाणामुदगग्राणां ब्रह्मवैवस्वतेंदवः ॥ १२ ॥ ततो व
न्हेर्योगपीठमर्चयेत्कर्णिकोपरि ॥ धर्मज्ञानचवैराग्यमैश्वर्यमादितोयजेत् ॥ १३ ॥ पूर्वादि
दिक्षु नमः पूर्वानधर्मादिकान्यजेत् ॥ मध्ये च पूजयेद्दन्हेर्नवशक्तिविधानवित् ॥ १४ ॥ पीता
श्वेतारुणाकृष्णाधूम्रातीव्रास्फुलिंगिनी ॥ रुचिराज्वालिनी प्रोक्ता कृशानोर्नवशक्तयः ॥ १५ ॥
मैवन्हिमंडलं पूज्य अं अर्कमंडलं यजेत् ॥ ऊंसोममंडलं तद्दर्चयेद्ब्रधपुष्पकैः ॥ १६ ॥ वा
गीश्वर्यमृताख्यातां नीलेंदीवरसान्निभां ॥ वागीश्वरेण सहितामुपचारैः समर्चयेत् ॥ १७ ॥
शक्तिप्रणवबीजाभ्यां तयोरर्चनमीरितं ॥ वागीश्वरीमृतुमतीं पुरुषाधिष्ठितां स्मरेत् ॥ १८ ॥
वन्हिंसं कृत्य पात्रस्थं रं बीजेन तु मंत्रयेत् ॥ चैतन्यं प्रणवेनैव योजयंस्तं प्रयोजयेत् ॥ १९ ॥
आत्मनोऽभिमुखं वन्हिं जानुस्पृष्टमहीतलः ॥ शिवबीजधिया देव्या योनावेनां विनिःक्षिपेत् ॥ २० ॥
ततो देवाय देव्यै च दद्यादाचमनीयकं ॥ गर्भनाड्या धृतं ध्यायेद्दन्हिरूपं हरिं गुरुः ॥ २१ ॥ प
श्चाद्गर्भस्य रक्षार्थं प्रदद्याद्गर्गकंकणं ॥ भूषाभिर्भूषयेद्देवीं त्रैलोक्योत्पात्तिमातृकां ॥ २२ ॥
रेफवायुषट्स्वरैश्च नानाविंदुविभूषितः ॥ सादियां ताश्च जिह्वा नानां मनवः परिकीर्तिताः ॥ २३ ॥
पायौ लिंगे तथा नाभौ हृदये कंठमूलतः ॥ लंबिकायां भ्रुवोर्मध्ये जिह्वाज्वालां च विन्यसेत् ॥
॥ २४ ॥ हिरण्यगगनारक्ताकृष्णान्यासुप्रभामताः ॥ बहुरूपातिरिक्ता च जिह्वास्युः कृष्ण

गौ. तं.

३५

वर्त्मनः ॥ २५ ॥ सहस्राचिस्वास्तिपूर्णउत्तिष्ठपुरुषस्तथा ॥ धूम्रव्यापिसप्तजिह्वोधनुर्धरइ
 तीरितः ॥ २६ ॥ षडंगमंत्रावन्हेश्चप्रणवाद्यानमोन्तकाः ॥ हृदयादिक्रमेणैव न्यस्तव्याअं
 गदेवताः ॥ २७ ॥ मूर्ध्निस्कंधेतथापार्श्वेकद्व्यंधुकटिपार्श्वके ॥ स्कंधेमूर्ध्निचविन्यसेत्प्रदाक्षि
 णक्रमेणतु ॥ २८ ॥ जातवेदाःसप्तजिह्वोहव्यवाहनसंज्ञकः ॥ अश्वोदरजसंज्ञोऽन्यःपुनर्वै
 श्वानराव्हयः ॥ २९ ॥ कौमारतेजाविश्वमुख्योऽप्येतद्देवमुखस्तथा ॥ एवंविन्यस्तदेहःसन्
 ज्वालायेन्मनुनाऽमुना ॥ ३० ॥ प्रणवंपूर्वमुद्धृत्यचिर्त्तिगलपदंततः ॥ हनद्वयंसमुच्चार्यदह
 द्वयंतथापठेत् ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञाज्ञापयस्वाहामंत्रोऽयंवन्हिज्वालने ॥ अग्निं प्रज्वालितंवंदेजा
 तवेदंहताशनं ॥ ३२ ॥ सुवर्णवर्णममलंसमिद्धंसर्वतोमुखं ॥ संसिद्धेनचमंत्रेणाग्निभिर्मैत्रै
 हुंताशनं ॥ ३३ ॥ ज्वालायेन्मतिमान्मंत्रीअन्यथाविफलंभवेत् ॥ दर्भैरगर्भ्यैःशुद्धैश्चमूलमध्याग्र
 साधितैः ॥ ३४ ॥ संस्तरोद्दिधिवन्मंत्रीप्रदक्षिणवशादथ ॥ एवंसंस्तरणंकुर्याद्दर्जयित्वात्म
 नोदेशं ॥ ३५ ॥ यज्ञदक्षोद्भवैस्तद्वत्काष्ठैश्चपरिधित्रयं ॥ मध्यस्थमेखलायांतुसंस्तरेन्मंत्र
 वित्तमः ॥ ३६ ॥ अथचेत्स्थंडिलेमन्त्रीभूमौसर्वंपरिस्तरेत् ॥ गंधादिभिःसमभ्यर्च्यवन्हिदे
 वंविभावयेत् ॥ ३७ ॥ त्रिनयनमरुणाभंबद्धमौलिजटाभिः । शुभमरुणमनेकाकल्पमंभो
 जसंस्थं ॥ अभिमतवरशक्तिस्वस्तिकाभीतिहस्तं । नमतकमलमालालंकृतांसंकृशानुं ॥ ३८ ॥

अ०

१२

३५

जसंस्थं॥ अभिमतवरशक्तिस्वरितकभीतिहस्तं । नमस्तकमलमालालंकृतांसंकुशानुं ॥ ३८ ॥

सुवर्णवर्णममलंलसत्स्वर्णोपवीतकं॥ चतुर्भुजंदिशिरसंहव्यकव्यविनायकं॥ ३९॥ कमंडलूता
लघुतंशक्तिस्वस्तिकधारिणं ॥ चतुर्भुजंस्वर्णमालालंकृतांसंसमुज्वलं ॥ ४० ॥ शब्दब्रह्मम
यंस्तोत्रंशब्दायमानमुत्तमं ॥ एवंवामनसाध्यायेच्छांतिकादौगुरुत्तमः ॥ ४१ ॥ कृष्णंकृ
ष्णगतेर्वर्णध्यायेन्मारणकर्मणि ॥ मूर्तीरष्टौसमभ्यर्च्यषट्कोणेतुषडंगकम् ॥ ४२ ॥ मध्ये
जिह्वांयजेद्दन्हेर्वन्हितन्मनुनायजेत् ॥ वैश्वानरपदंपूर्वजातवेदमनंतरं ॥ ४३ ॥ लोहिता
क्षंततश्चोक्त्वाइहावहनतःपरं ॥ सर्वकर्माणिसाधयस्वाहामनुःसमृद्धिदः ॥ ४४ ॥ आज्यस्था
र्त्तिसमानीयक्षालयेदस्त्रमंत्रतः ॥ कुंडेंगारान्समुत्तोल्यन्यसेत्तत्रास्त्रमंत्रतः ॥ ४५ ॥ तस्मा
माज्यंविनिक्षिप्यजानीयातपनाहितम् ॥ प्रज्वाल्यकुशमूलंतुआज्योक्षित्वानलंक्षिपेत्॥ ४६ ॥
अभिद्योतनमित्युक्तंसर्वदासर्वकर्मसु ॥ पुनःकुशान्समुज्वालयनिःक्षिपेदाज्यमध्यतः॥ ४७ ॥
मूलमंत्रेणमतिमानाज्यसंस्कारईरितः ॥ अभिमंत्र्यचमूलेनरक्षयेदस्त्रमुच्चरन् ॥ ४८ ॥ प्र
दर्श्यधेनुंयोनिंचआज्यंतदमृतात्मकं ॥ सुकुसुवौचसमादायविधिनानिर्मितौगुरुः ॥ ४९ ॥
त्रिशःप्रतापयेद्दन्हौपुनःप्रक्षाल्यवारिणा ॥ पुनःप्रताप्यतौमंत्रीस्थापयेत्तौस्वदक्षिणे॥ ५० ॥
कुशास्तरेचविधिनाकुशैराच्छादयेत्ततः॥ सुवमादायमतिमान्धारयंस्तुत्रिभागतः॥ ५१ ॥ दक्षा
दाज्यंसमादायअग्नयेतदनंतरं॥ स्वाहेतिजुहुयान्मंत्रीअग्नेर्दक्षिणलोचने ॥ ५२ ॥ वामतस्तद्ददा

शौ. तं.

३६

दायसोमायस्वाहयाततः ॥ मंत्रेणानेन जुहुयादग्नेर्वामविलोचने ॥ ५३ ॥ मध्यात्तद्वत्समादाय अ
 ग्नेर्भालस्थलोचने ॥ जुहुयादग्निषोमाभ्यांस्वाहेति मनुनाऽमुना ॥ ५४ ॥ नमइत्याज्यमादाय दक्षि
 णांसादथाग्नये ॥ स्विष्टकृते च स्वाहेति वन्हेः प्रजुहुयान्मुखे ॥ ५५ ॥ इत्यग्नेर्नेत्रवक्त्राणां कुर्यादु
 द्घाटनं गुरुः ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा जिह्वां गंमूर्तितो हुनेत् ॥ ५६ ॥ वैश्वानरेण मंत्रेण त्रिवारं जुहुयो
 दुरुः ॥ संस्कारार्थं ततो वन्हेर्हुनेन्नवनवाहुतीः ॥ ५७ ॥ प्रणवाद्येन मतिमान् स्वाहांतेन तदुच्चरन् ॥
 गर्भाधानं पुंसवनं सीमंतोन्नयनं तथा ॥ ५८ ॥ जातकर्म तथा नाम उपनिष्क्रमणं तथा ॥ चूडो
 पनयने भूयो वेदाध्ययनमेव च ॥ ५९ ॥ गोदानं च विवाहं च संस्कारान् शुभकर्मणि ॥ अशुभे
 मरणांतास्ते प्रयुक्तास्तत्र वेदिभिः ॥ ६० ॥ ततश्च पितरौ वन्हेः संपूज्य हृदयं नयेत् ॥ वह्नि
 मंत्रेण विधिवद्द्यादाहुतिपंचकं ॥ ६१ ॥ समिधः पंच जुहुयान्मूलाग्रघृतसंयुताः ॥ गुरुहृदय
 मंत्रेण विधिवत्स्वाहया विना ॥ ६२ ॥ महागणेशमंत्रेण हुनेदेकादशाहुतीः ॥ सामान्यं सर्व
 देवानामेतदग्निमुखं स्मृतं ॥ ६३ ॥ बहुरुपायां च जिह्वायामावाह्य परमेश्वरं ॥ गंधादिभिः
 समभ्यर्च्य जुहुयात् षोडशाहुतीः ॥ ६४ ॥ मूलमंत्रेण विधिनावक्त्रैकीकरणं त्विदं ॥ पुन
 स्तेनैव जुहुयादाहुतीः पंचविंशतिः ॥ ६५ ॥ नाडिसंधानमुद्दिष्टं वह्निदेवतयोरपि ॥ अंगा
 दिपरिवाराणामेकैकामाहुतिं हुनेत् ॥ ६६ ॥ पुनर्व्याहृतिभिर्हुत्वा होमं कुर्याद्यथाविधि ॥

अ.०

१.२

३६

तिलाज्येनैव जुहुयात्सहस्रादियथाविधि ॥ ६७ ॥ अनुक्तेचहविर्द्रव्येतिलाज्यंहविरुच्यते ॥
 जुहुयाद्रक्तपद्मं वामधुरत्रयसंयुतम् ॥ ६८ ॥ पायसं मधुरोपेतं जुहुयाद्द्वैयथामति ॥ ६८ ॥ आ
 स्यांतर्जुहुयाद्दन्हेः पंडितः सर्वकर्मसु ॥ बधिरत्वं कर्णहोमेनेत्रे त्वंधत्वमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥
 नासिकायां मनः पीडां शिरे होमो हि मृत्युदः ॥ यतः काष्ठं ततः श्रोत्रं यतो धूमोऽथ नासिका ॥ ७० ॥
 यतोऽल्पज्वलनं नेत्रं यतो भस्मततः शिरः ॥ यतः प्रज्वालितो वह्निस्तन्मुखं जातवेदसः ॥ ७१ ॥
 एवं होमं समाप्याथ मतिमान् श्रपयेच्चरुम् ॥ पात्रेताम्रमयेशुद्धे दुग्धेन कापिलेन वै ॥ ७२ ॥ शु
 द्धतंडुलसंभूतप्रसृतीर्विंशतिक्षिपेत् ॥ घृतधारांततो दद्याद्यावत्स्वनोभवेच्चरुः ॥ ७३ ॥ अ
 वतार्यततो विद्वान् भागत्रयं यथाचरेत् ॥ भागमेकं समादाय नित्यहोमं समाचरेत् ॥ ७४ ॥
 कुंडे वा स्थंडिले मंत्रीस्थले वा शोधिते तथा ॥ एकहस्तमिते देशे कुशपुष्पांबुसेचिते ॥ ७५ ॥
 वह्निं तत्र समादाय जातवेदो मनोर्जपात् ॥ व्याहृतिभिस्तथा हुत्वा कृष्णमावाह्यभक्तितः ॥
 ॥ ७६ ॥ गंधादिभिः समभ्यर्च्य मूलेन पंचविंशतिः ॥ आहुतीर्जुहुयान् मंत्रीषडंगं होममाचरेत् ॥
 ॥ ७७ ॥ लयांतं च ततो हुत्वा नमस्कृत्य च मंत्रवित् ॥ विसृजेद्द्विदुग्धाम्निनित्यहोमोऽयमीरितः ॥
 ॥ ७८ ॥ स्वगृह्योक्तविधानेन बलिं वैश्वमथाचरेत् ॥ भागद्वयमथ चरुं कृष्णाय विनिवेदयेत् ॥
 ॥ ७९ ॥ एकभागं स्वयं भुक्त्वा शिष्टं शिष्ये समर्पयेत् ॥ शयीत कुशशय्यायां कंबले वा कुशासने ॥

गौ. तं.
३७

॥८०॥ भूतेश्वरस्यमंत्रेणआशिषंवर्द्धयेद्गुरुः ॥ ततःशयीनतारात्रियतवाक्शुद्धमानसः ॥
॥८१॥ चित्तयन्कृष्णचरणमधिवासोऽयमीरितः ॥८२॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते
द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
ततःप्रातःसमुत्थायकृतनित्यक्रियोगुरुः ॥ कृतनित्योऽपिशिष्यस्तुनिषीदेद्गुरुसन्निधौ॥१॥
कथयेद्रात्रिदत्तातंशुभंवायदिवाशुभम् ॥ सुमंगलाभिर्नारीभिःसहसंभोजनंमिथः ॥२॥ गि
रिशृंगारोहणंचहस्त्यश्वरथरोहणं ॥ आरोहणंसौधगृहेदेवोत्सवनिरीक्षणं ॥ ३ ॥ मंगलंच
सुरामांसदर्शनंस्पर्शनंतथा ॥ मंत्रसिद्धेस्तुलिंगानिप्रोक्तानितवसुव्रत ॥ ४ ॥ अनुकूलानि
कथयन्शृणुनिंद्यानिसर्वतः ॥ कृष्णवर्णैर्भटैःस्वप्नेप्रहारस्तैललेपनम् ॥५॥ विप्राणारोषवाद
श्चपरस्त्राणानिषेवणम् ॥ सिद्धिविघ्नानिचोक्तानिअन्यानिनिंदितानिच ॥ ६ ॥ एवंदोषंसमा
ज्ञायक्षणात्परिहरेद्गुरुः ॥ होमंकुर्यात्सहस्राणिद्रव्यैःकल्पोक्तदर्शितैः ॥ ७ ॥ सांगंसपरि
वारंचहुत्वावलिमथाचरेत् ॥ मंडलस्यबहिर्भागेलोकेशादिवलिंहरेत् ॥ ८ ॥ नक्षत्राणांस
वाराणांसराशीनांयथाक्रमम् ॥ गंधाद्यैःसम्यगभ्यर्च्यतत्तन्मंत्रैस्तुमंत्रवित् ॥ ९ ॥ शुद्धान्नेनस
तोयेनतत्रस्थानेष्वनुक्रमात् ॥ दद्याद्बालिंगंधपुष्पैर्धूपदीपकमादरात् ॥ ताराणामश्विन्यादी
नाराशिःपादाधिकद्वयम् ॥१०॥ मेषादिमुक्त्वानक्षत्रसंज्ञांपूर्वमनंतरम्॥ देवताभ्यःपदंप्रोक्त्वा

अ०
१३

३७

दिवानक्तं वदेत्तथा ॥ ११ ॥ चरेभ्यश्चाथ सर्वेभ्यो भूतेभ्यश्च नमो वदेत् ॥ एवं राशौ तु संपूर्णे तस्मिन्
 द्वत्प्रयोजयेत् ॥ १२ ॥ अथ राश्यधिपानां च ग्रहाणां तत्र तत्र तु ॥ मीनमेषांतरालेषु कारणानां
 बलिं हरेत् ॥ १३ ॥ मेषस्य दृश्चिकस्यारः शुक्रो वृषतुलाधिपः ॥ बुधो वै कन्यकानाथश्चंद्रः कर्क
 टकाधिपः ॥ १४ ॥ सिंह राश्यधिपो भानुश्चापमीनाधिपोगुरुः ॥ मकरस्यापि कुंभस्य मंदो
 राश्यधिपा इमे ॥ १५ ॥ लमिद्राय च इत्यादि विष्णुपारिषदांस्तथा ॥ दद्याद्बलिं दिगीशेभ्यो वि
 धिनाथगुरुत्तमः ॥ १६ ॥ हरदुर्गागुहविष्णुब्रह्मलक्ष्मीधनाधिपाः ॥ वारदेवा इति प्रोक्तास्ते
 भ्यो बलिं हरेद्गुरुः ॥ १७ ॥ इत्थं बलिविधिः प्रोक्तः सर्वविधौ धनाशकः ॥ गोपुच्छमूलिकां त्य
 क्त्वा तृणैरास्तरणं भवेत् ॥ १८ ॥ जंवीरं कलिदक्षं च त्यक्त्वा चैधांसिकल्पयेत् ॥ शुद्धसिंदुर
 वाला कवर्णो बन्हेः सुशोभनः ॥ १९ ॥ भेरीवादित्रगंभीरशब्दो बन्हेः शुभप्रदः ॥ चंद्रचंदन
 कुंदाभोधुमः सर्वार्थसिद्धिदत् ॥ २० ॥ खरवायसवच्छब्दो बन्हेः सर्वविनाशकत् ॥ कृष्णः
 कृष्णगतेर्वर्णो राज्यापि विनाशयेत् ॥ २१ ॥ पूर्णाहुतिं तोदद्याद्बन्हेः श्वैव विधानवित् ॥
 ॐ भूरग्रयेष्टिभ्यै च महते स्वाहा युतः ॥ २२ ॥ भुवो वायवे तरिक्षाय दिवे च महते स्वाहा ॥
 स्वश्चंद्रमसेति दिग्भ्यो नक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥ २३ ॥ ॐ भूर्भुवस्वश्चंद्रमसेनक्षत्रेभ्यश्च स्वाहा ॥
 सुक्स्त्रुवौ च समादाय घृतेनापूर्यतौ पुनः ॥ २४ ॥ होमद्रव्याणि निक्षिप्य नाभौ संस्थाप्य तौ

गौ. तं.
३८

अ०
१४

पुनः ॥ ब्रह्मार्पणेनमनुनादयात्पूर्णाहुतिपुनः ॥ २५ ॥ इतः पूर्वप्राणमनोबुद्धिदेहधर्माधिका
रतो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु च मनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शीशनाय तस्मृतं य
त्कृतं यदुक्तं तत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा ॥ २७ ॥ ब्रह्मार्पणमनुः सोऽयं ब्रह्मार्पणविधौ स्मृतः
॥ २८ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
एवं होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थं डिलदेवताः ॥ दिक्पालदेवताश्चापि अंकुरार्पणदेवताम् ॥ १ ॥ आन
येत्कलशे चापि कृष्णैक्यं भावयेद्गुरुः ॥ कृष्णं सुधात्मतां नीत्वा शिष्यमाहूय मंत्रावित् ॥ २ ॥ वास
सान्नेत्रं वक्ष्यान्नेत्रमंत्रेण यत्नतः ॥ पाययित्वा पंचगव्यं मंत्रां स्मृतमयं शुभम् ॥ ३ ॥ स्पृष्ट्वा तत्र
मंत्रज्ञो ह्यध्वषट्के च शोधयेत् ॥ विष्णुतत्त्वानि संशोध्य अभिषेकगृहं नयेत् ॥ ४ ॥ वर्णः कलो
पदं तत्त्वं मंत्रो भुवनमेव च ॥ अध्वषट्कमिति प्रोक्तं मुनिभिस्तत्र वेदिभिः ॥ ५ ॥ वर्णाध्वाव
र्णसंघश्च कलाध्वा षड्भिरीरितः ॥ पदाध्वा पदसंघातस्तत्त्वाध्वा पंचविंशतिः ॥ षट्त्रिंशद्वै
ष्णवं तत्त्वमिति तत्त्वविदो विदुः ॥ ६ ॥ मंत्राध्वा मंत्रराशिः स्यात्ते हि वैदिकतां त्रिकाः ॥ भुव
नाध्वेति कथितो भुवनानि चतुर्दश ॥ ७ ॥ शोधयाभ्यमुमध्वानममुकस्येति पूर्ववत् ॥ वेदग
र्भो नमश्चान्ते मनुरध्वविशोधने ॥ ८ ॥ नवाहुतीर्गुरुः कुर्यादेकैकाध्वं विशोधयेत् ॥ हस्ते गृ
हीत्वा तं शिष्यमभिषेकगृहं नयेत् ॥ ९ ॥ निवेश्य मातृकायंत्रे सेचयेत्कलशामृतैः ॥ कृष्णानु

३८

भवपूर्णात्मा आचार्यश्चालयेद्दृढम् ॥ १० ॥ गोरोचनापल्लवानिकल्पवृक्षधियास्पृशन् ॥
 शिशोः शिरसि संयोज्य विलोमां मातृकां जपन् ॥ ११ ॥ मूलमंत्रं तथा जप्त्वा कुर्याद्देवाभिषेचनम् ॥
 कृष्णात्मकं तु तत्तोयं शिर आदिपदावधि ॥ १२ ॥ अभिषिञ्चेत्तेन मंत्री कृष्णात्मा भवति ध्रुवम् ॥
 रत्नौषधिकलाभिश्च जलं कृष्णात्मकं भवेत् ॥ १३ ॥ तेन तत्सेकमात्रेण शिष्यः कृष्णो न चान्य
 था ॥ एवं यः कुरुते भक्त आत्मानं विष्णुसात्कृतम् ॥ १४ ॥ इह भुक्त्वा यथाकामं देहांते सत्पदं व्र
 जेत् ॥ चंदनालेपितांगश्च द्विजाशीर्भिश्च संयुतः ॥ १५ ॥ कृष्णात्मानं देशिकं तं प्रणम्य च पु
 नः पुनः ॥ निषीदेत्सन्निधौ तस्य नियतो विनयान्वितः ॥ १६ ॥ न्यासजालं तस्य देहे गुरुः सं
 न्यस्य यत्नतः ॥ दक्षकर्णे वदेन्मंत्रं त्रिवारं पूर्णमानसः ॥ १७ ॥ गणेशादिमनुचोक्त्वा समया
 न्कथयेद्गुरुः ॥ मंत्रार्थं मंत्रबीजं च तच्छक्तिं तत्फलानि च ॥ १८ ॥ आत्मानं दर्शयेत्साक्षा
 त्स्वनाम्ना तन्मयत्वतः ॥ मंत्रकुण्डलिदेवानामेकार्थत्वं प्रकाशयेत् ॥ १९ ॥ सिद्धांतं वैष्णवं
 यत्नाद्बोधयेत्कृपया गुरुः ॥ एवं चोपदिशच्छिष्यं यथा तन्मयतां व्रजेत् ॥ २० ॥ यथा ग्राम
 गतं तोयं विष्णुमूत्रादिदूषितम् ॥ गंगायां मिलितं तत्तु गंगैव भवति ध्रुवम् ॥ २१ ॥ गुरुसंगात् तथा
 शिष्यो ज्ञानरूपो भवेद्ध्रुवम् ॥ तथा मातृमानसे यत्र यातीतो भवेद्बिभुः ॥ २२ ॥ शिष्योऽपि पूर्ण
 तांमत्वा गुरुं यत्नेन तोषयेत् ॥ गुरुवेदक्षिणां दद्याद्द्वितीयां भक्तितत्परः ॥ २३ ॥ तदर्धवात

गौ. तं.

३३

तोदद्यायथाशक्त्याथभक्तिः ॥ वित्तशाठ्यंनकुर्वीतकृतेऽनर्थसमावहेत् ॥ २४ ॥ गोभूहि
 रण्यवस्त्रादिगुरवेऽथनिवेदयेत् ॥ गुरुपुत्रेचतत्पत्न्यातच्छिष्येऽपिस्वशक्तिः ॥ २५ ॥ वस्त्रालं
 करणंदद्याद्भोज्यमिष्टंयथारुचि ॥ ऋत्विभ्योदक्षिणांदद्याद्द्वालंकारसंयुताम् ॥ २६ ॥ सात्वतांस्त
 र्पयेद्भक्त्यायथाविभवाविस्तरात् ॥ ततःप्रभृतिमंत्रज्ञोगुरुशासनसांस्थितः ॥ २७ ॥ यथामंत्रेतथा
 देवेयथादेवेतथागुरौ ॥ पश्येदभेदतामंत्रीपूर्वभक्तिक्रमोमुने ॥ २८ ॥ अभक्तिभजनाल्लोकेदेवता
 क्लेशदायकः ॥ गुरुरीश्वरएवेतिसद्भक्तिक्रमएवहि ॥ २९ ॥ त्रिदिनंनिवसेद्भक्त्यासिद्धयेगुरुसान्नि
 धौ ॥ अन्यथातद्गतंतेजोगुरुमेतिनसंशयः ॥ ३० ॥ इतिश्रीगौतमीयतंत्रे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 चैत्रेमास्यथवाकृत्वाशुभर्क्षेगुरुशासनात् ॥ द्वादश्यांशुक्लपक्षेचमाधवेमासितत्तिथौ ॥ १ ॥
 आरभेदमलायांवैपुर्श्वर्यासुसिद्धये ॥ जपहोमौतर्पणंचसेकोब्राह्मणभोजनम् ॥ २ ॥ पंचां
 गोपासनंलोकेपुर्श्वरणमुच्यते ॥ आदौपुरस्क्रियांकर्तुंकुर्याद्भूमेःपरग्रहम् ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचा
 रविहारायततऊर्ध्वंनलंघयेत् ॥ जीवहीनोयथादेहःसर्वकर्मसुनक्षमः ॥ ४ ॥ पुर्श्वरणहीनो
 ऽपितथामन्त्रःप्रकीर्तितः ॥ पर्वताग्रेनदीतीरेगोष्ठेदेवालयेतथा ॥ ५ ॥ पुण्यारण्येतथातीरे
 समुद्रस्यनिजेगृहे ॥ तुलसीकाननेरम्येबिल्वमूलेचशस्यते ॥ ६ ॥ विष्णुक्षेत्रेचविधिवत्
 सिद्धयेजपमाचरेत् ॥ पुर्श्वरणकृन्मंत्राभक्ष्याभक्ष्यंविचारयेत् ॥ ७ ॥ अन्यथाऽभक्ष्यदोरेण

अ०

१५

३९

सिद्धयेजपमाचरेत् ॥ पुरश्चरणं नम्रं निदधामि देवं विधायेत् ॥ ७ ॥ अन्यथाऽभक्ष्यदोषेण

सिद्धिहानिः प्रजायते ॥ सत्कुलस्थानजातानां शुचीनां श्रीमतां सताम् ॥ ८ ॥ गृहस्थानां वेदा
न्यानां भिक्षाशीलाग्रजन्मनाम् ॥ भुञ्जानश्च हविष्यान् शकं च विहितं तथा ॥ ९ ॥ मूलकैः मुक
कैः नूनां वर्जनं विहितं मुने ॥ पयोदधिफलवारि नारिकेलं यथोदितम् ॥ १० ॥ हविष्यं वा तथा
श्रीयात्सक्तं यवसमुद्भवम् ॥ आम्रमामलकं चैव मूलकैः सरिसंभवम् ॥ ११ ॥ रंभाफलं तित्तिडी
कंकमलानागराङ्गकम् ॥ फलान्येतानि भोज्यानि एषामन्यानि वर्जयेत् ॥ १२ ॥ ऐक्षवं वर्जयेन्मं
त्रीशर्करेक्षु विवर्जितम् ॥ लवणं क्षारमल्पं च गृज्जन्कांस्यभोजनम् ॥ १३ ॥ तावूलं चाहिभुक्त
चटुः संभाष्यं प्रमत्तताम् ॥ श्रुतिस्मृतिविरोधं च जपरात्रौ च वर्जयेत् ॥ १४ ॥ भूशय्यां ब्रह्मचारि
त्वं मौनं चाप्यनसूयताम् ॥ नित्यं त्रिषवणं स्नानं क्षुद्रकर्म विवर्जनम् ॥ १५ ॥ नित्यपूजानित्यदा
नंदेवतास्तुतिकीर्तनम् ॥ नैमित्तिकार्चनं चैव विश्वासो गुरुदेवयोः ॥ १६ ॥ जपनिष्ठाहाद
शैतेधर्मास्युर्मंत्रसिद्धिदाः ॥ नित्यं सूर्यमुपस्थाय तस्य चाभिमुखो यजेत् ॥ १७ ॥ देवताप्रति
मादौ च वह्नौ चाभ्यर्च्य तन्मुखः ॥ अनिर्वेदस्तथाव्यग्रः शास्त्रोक्ताचारपालकः ॥ १८ ॥ स्ना
नपूजाजपध्यानहोमतर्पणतत्परः ॥ निष्कामो देवतायां च सर्वकर्मनिवेदकः ॥ १९ ॥ ए
वमादींश्च नियमान् पुरश्चरणकृच्चरेत् ॥ शक्तो त्रिषवणं स्नानमन्यथा हिः स कृच्च वा ॥ २० ॥ अ
स्नातस्य फलं नास्ति न चातर्पयतः पितृन् ॥ अमेध्यसंभवं देहं जलादिद्रियशुद्धता ॥ २१ ॥

गौ. तं.
४०

तस्मान्मुख्यं जलस्नानं सर्वेषां मुनिभिः स्मृतम् ॥ नवीक्षेत्पतितं ब्राह्म्यं पिशुनं वेदनिन्दकम् ॥ २२ ॥
तथानाश्रामिणं विप्रं विश्वस्य च विनिन्दकम् ॥ ऋतुकालं विनामं त्रींस्वांस्त्रियं चापि न स्पृशेत् ॥ २३ ॥
मैथुनं तत्कथालापं तद्गोष्ठीः परिवर्जयेत् ॥ पर्वते सिंधुतीरे वा पुण्यारण्येन दीतटे ॥ २४ ॥ यदि
कुर्यात्पुरश्चर्यां तत्र कूर्मं न चिंतयेत् ॥ ग्रामे वा यदि वाराष्ट्रे गृहे वा तं च चिंतयेत् ॥ २५ ॥ दीपस्था
नं त्रिधा प्रोक्तं मुखं पृष्ठं च मध्यतः ॥ दीपस्थाने भवेत्सिद्धिर्नान्यथा कोटिजन्माभिः ॥ २६ ॥
पूर्वोत्तरविभागेन चतुःसूत्राणि पातयेत् ॥ नवकोष्ठं भवेदेतत्कूर्मदेहमनुत्तमं ॥ २७ ॥ पूर्वादि
दिशि मंत्रज्ञः प्रदक्षिणक्रमेण तु ॥ कादिवर्गांस्त्रिंशं हि द्वान्पंचपंचविभागशः ॥ २८ ॥ पादिवर्गं
शादिवर्गं लक्ष्मीशे च संहिखेत् ॥ कूर्मस्यांगं च कूर्मवत्कुर्याच्छोभं यथा भवेत् ॥ २९ ॥ स्वरा
णां योगयुग्मं च मध्ये चाष्टसु दिक्षु च ॥ एवमष्टांगवान्कूर्मः सर्वेषां सिद्धिदीपकः ॥ ३० ॥ दीप
नाथं लिखेन्मध्ये पूजयेत्तं विभावयन् ॥ यस्यादिशि ग्रामनामाद्यक्षरं दृश्यते तथा ॥ ३१ ॥ कूर्म
वक्त्रं च जानीयात्तत्र सिद्धिरनुत्तमा ॥ वक्त्रात्पार्श्वे च कोष्ठे द्वे करौ कूर्मस्य विद्विहि ॥ ३२ ॥ मध्ये कु
क्षौ उभौ ज्ञेयौ पादौ द्वौ शेषपुच्छकम् ॥ एवं कूर्मं विजानीयाद्दीपचक्रविवेचकः ॥ ३३ ॥ मुखे
सिद्धिर्भवेन्नूनं मध्ये सिद्धिश्च जायते ॥ उदासीनः करस्थश्चेत्पार्श्वस्थो दुःखमाप्नुयात् ॥ ३४ ॥
पादस्थः पीड्यते मंत्राबंधनोच्चाटनादिभिः ॥ पुच्छे स्मृत्युर्भवेन्नूनमेवं कूर्मस्य संस्थितिः ॥ ३५ ॥

अ.
१५

४०

मंत्राक्षरेणमैत्रं चेत्कर्मनाम्नोभवेद्यदि ॥ साधकस्यचनाम्नाचकिञ्चसिद्ध्यतिमंत्रिणः ॥ ३६ ॥
 पंचाशद्दर्शनरूपेणक्षेत्रेशाविश्वविग्रहाः ॥ तस्मात्समगुणक्षेत्रंसिद्ध्येस्यान्चान्यथा ॥ ३७ ॥
 विगुणंचेन्मुखस्थोऽपिकष्टेनासिद्धिमाप्नुयात् ॥ तस्माच्चक्रंविचार्यैवमित्रं चेत्सर्वसिद्धिदं ॥ ३८ ॥
 यस्मिन्देशेदीपयतेसुगुणं नाममंत्रयोः ॥ तत्रयत्नेनगंतव्यं सपीठोदुर्लभोमतः ॥ ३९ ॥ रु
 द्राक्षैरपिपद्माक्षैःपुत्रजीवकचंदनैः ॥ स्फटिकैश्चप्रवालैश्चकुशग्रंथिभवैस्तथा ॥ ४० ॥ तथा
 कमलसंभूतैस्तुलसीकाष्ठनिर्मितैः ॥ एभिश्चमालिकांकुर्यान्मतिमान्वैष्णवेमनौ ॥ ४१ ॥
 रुद्राक्षसंभवायातुअनंतफलदामता ॥ पुंडरीकभवामालागोपालमनुसिद्धिदा ॥ ४२ ॥ पुत्र
 जीवभवयातुपुत्रंवितनुतेऽचिरात् ॥ कुचंदनभवामालाराज्यभोगापवर्गदा ॥ ४३ ॥ प्रवा
 लनिर्मितायातुसर्वसत्त्ववशंकरी ॥ कुशग्रंथिभवामालाधर्मवृद्धिकरीमता ॥ ४४ ॥ आमल
 कीभवामालासर्वसिद्धिप्रदामता ॥ तुलसीसंभवायातुमोक्षंवितनुतेऽचिरात् ॥ ४५ ॥ अ
 षोत्तरशतमणिनिर्मितायातुमालिका ॥ राज्यंवितनुतेनृणांदेहांतेमोक्षदायिनी ॥ ४६ ॥ मोक्षा
 र्थंपंचविंशत्यापुत्रार्थीत्रिंशताजपेत् ॥ चत्वारिंशन्मणिभवाभिचारायकेवलं ॥ ४७ ॥ पं
 चाशन्मणिभिर्मालासर्वकर्मप्रसाधिका ॥ अकारादिक्षकारांताअक्षमालेतिकीर्तिता ॥ ४८ ॥
 क्षांतंमेरुमुखंतत्रकल्पयेन्मुनिसत्तम ॥ अनयासर्वमंत्राणांजपःसर्वसमृद्धिदः ॥ ४९ ॥ नित्यं

गौ. तं.

४१

जपंकरेकुर्यान्नतुकाम्यमबोधनात् ॥ आरभ्याऽनामिकामध्यात्परिवर्तेनवैक्रमात् ॥ ५० ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वसु ॥ गोपालतंत्रमंत्राणां करमालेयमीरिता ॥ ५१ ॥ कार्पाससंभवं सूत्रं पुण्यस्त्रीभिर्विनिर्मितम् ॥ अथवापट्सूत्रेण स्वर्णसूत्रेण वा तथा ॥ ५२ ॥ अणिमादयो मोक्षांताः सिद्धयः स्वर्णसूत्रके ॥ पदसूत्रं वश्यकरं धनपुत्रविवर्धनम् ॥ ५३ ॥ कार्पाससंभवं सूत्रं धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य ग्रंथयेच्छिल्पशास्त्रतः ॥ ५४ ॥ मुखे मुखं तु संयोज्य पुच्छे पुच्छं न योजयेत् ॥ गोपुच्छसदृशी मालायद्वा सर्पाकृतिः शुभा ॥ ५५ ॥ एवं निर्माय मालां वैशोधयेन्मुनिसत्तम ॥ अश्वत्थपत्रनवकैः पद्माकारं तु कारयेत् ॥ ५६ ॥ तन्मध्ये स्थापयेन्मालां मातृकामूलमुच्चरन् ॥ नित्यं नैमित्तिकं कृत्वा सामान्यार्घ्यनिधाय च ॥ ५७ ॥ वर्षे ये हामदेवेन प्रत्येकं मणिकां पुनः ॥ क्षालयेद्दीशसूक्तेन लेपयेत् पुरुषेण तु ॥ ५८ ॥ गंधैरनल्पैर्मतिमानघोरेण तु धूपयेत् ॥ सद्योजातोति सूक्तेन शताऽन्यूनं न मंत्रयेत् ॥ ५९ ॥ वामदेवेन सूक्तेन समीकुर्याद्दिचक्षणः ॥ एकैकं मणिमादाय ब्रह्मग्रंथिं प्रकल्पयेत् ॥ ६० ॥ एवं संग्रंथितां मालां पुनः पत्रोपरि न्यसेत् ॥ तत्रावाह्ययजेद्देवं यथाविभवविस्तरैः ॥ ६१ ॥ मंत्रयेन्मूलमंत्रेण क्रमेणोत्क्रमयोगतः ॥ तत्रैव मातृकावर्णैर्मंत्रयेन्मंत्रतत्त्ववित् ॥ ६२ ॥ क्षालयेत्पंचगव्येन पुनरीशानसूक्ततः ॥ पुनर्विलिप्य गंधेन जपेन्मंत्रं यथेच्छया ॥ ६३ ॥ नान्यं मंत्रं जपेन्मंत्रिकं परोक्षं

अ०

१५

४१

विधूयेत् ॥ कं पनात्सिद्धिहानिः स्याद्भूतनं बहुदुःखदम् ॥ ६४ ॥ शब्देजाते भवेद्रोगः कर
 भ्रष्टे विनाशकृत् ॥ छिन्ने सूत्रे भवेन्मृत्युस्तस्माद्यत्नपरो भवेत् ॥ ६५ ॥ जपांते कर्णदेशे वा
 उच्चस्थाने च विन्यसेत् ॥ त्वंमाले सर्वदेवानां सर्वसिद्धिप्रदामता ॥ ६६ ॥ तेन सत्येन मे सिद्धिं
 देहि मातर्नमोऽस्तुते ॥ इत्युक्त्वा परिपूज्याथ गोपयेद्यत्नतो यतिः ॥ ६७ ॥ मालां मुद्रां च यंत्रं च
 पशुभ्यो न प्रकाशयेत् ॥ प्रकाशने सिद्धिहानिरित्युक्तं तंत्रवित्तमैः ॥ ६८ ॥ अंगुष्ठतर्जनीभ्यां
 च जपाच्छुभशतं भवेत् ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेन शत्रून् चाटनकारकः ॥ ६९ ॥ अंगुष्ठमध्यमायो
 गान्मन्त्रसिद्धिः सुनिश्चिता ॥ अंगुष्ठानामिकायोगादुच्चाटोत्सादने मते ॥ ७० ॥ जेष्ठा क
 निष्ठायोगेन शत्रूणां नाशनं मतम् ॥ इति ते कथितो विहङ्गमालायाः परिनिर्णयः ॥ ७१ ॥ श
 क्त्या त्रिषवणं स्नानमन्यथा हिः सकृत्तथा ॥ त्रिसंध्यं प्रजपेन्मन्त्रं पूजनं तत्समं भवेत् ॥ ७२ ॥
 एकदा वा भवेत्पूजानजपेत्पूजनं विना ॥ प्रातः कालेऽथ वा पूजा जपांते वा यजेद्भरिम् ॥ ७३ ॥ प्रा
 तः कालं समारभ्य जपेन्मध्यं दिना वधि ॥ पशुभावे स्थिता मन्त्राः केवलावर्णरूपिणः ॥ ७४ ॥
 सुषुम्णा ध्वन्युच्चरिताः प्रभुत्वं प्राप्नुवन्ति ते ॥ मन्त्राक्षराणि चिच्छक्तौ प्रोतानि च विभावयेत् ॥ ७५ ॥
 तामेव परमेव्योम्नि परमा मृतवृंहिताम् ॥ दर्शयत्यात्मसद्भावं पूजाहोमादिभिर्विना ॥ ७६ ॥
 मनः संलट्य विषयात् मन्त्रार्थगतमानसः ॥ न द्रुतं न विलंबं च जपेन्मौक्तिकपंक्तिवत् ॥ ७७ ॥

गौ. तं.
४२

जपः स्यादक्षराद्यात्तिर्मानसोपांशुवाचिकैः ॥ धियायदक्षरश्रेणिं वर्णस्वरपदात्मिकाम् ॥ ७८ ॥
उच्चैरेदर्थमुद्दिश्य मानसः सजपः स्मृतः ॥ जिह्वोष्ठौ चालयेत्किंचिद्देवतागतमानसः ॥ ७९ ॥
किंचिच्छ्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचावाचिकः सजपः स्मृतः ॥
॥ ८० ॥ पश्यन्त्यादित्रिभिर्भेदैः कथितं जपलक्षणम् ॥ मानसः सिद्धिकामानामुपांशुः पुष्टिमिच्छ
ताम् ॥ ८१ ॥ वाचिको मारणशक्तः कथितं जपलक्षणम् ॥ एवं जपं पुराकृत्वा तेजोरूपं समर्पयेत्
॥ ८२ ॥ देवस्य दक्षिणे हस्ते कुशपुष्पार्घवारिभिः ॥ सफलं तद्दिभा न्यैव प्राणायामत्रयं चरेत् ॥ ८३ ॥
जपस्यादौ तथा चांते त्रितयं त्रितयं चरेत् ॥ नन्यूननाधिकं चापि जपं कुर्याद्दिने दिने ॥ ८४ ॥
यदि कुर्यात्प्रमादात्तु तदानिष्टमवाप्नुयात् ॥ न्यूनं न्यूनांगदोषः स्यादधिके चाधिकांगकम् ॥ ८५ ॥
यथाविधिकृतानीह फलं त्येता न्ययत्नतः ॥ जपांते प्रत्यहं मंत्री होमयेत्तद्दशांशतः ॥ ८६ ॥ तर्प
णं सेकमित्येवं तत्तद्दशांशतो मुने ॥ प्रत्यहं भोजयेद्दिप्रान् न्यूनाधिकप्रशांतये ॥ ८७ ॥ विप्रभो
जनमात्रेण व्यंगं सांगं भवेद्भ्रुवम् ॥ गोषु शुश्रूषणं कुर्याद्भोभ्योऽपि यवसप्रदः ॥ ८८ ॥ गोष्वपि प्रीय
माणसु गोपालोऽयं प्रसीदति ॥ कर्मांते संस्मरेत्कृष्णमंतः करणशुद्धये ॥ ८९ ॥ नामसंकीर्तनं
विष्णोः सर्वविघ्ननिर्हंतनम् ॥ अथवा लक्षपूतौ च होमादिकृत्यमाचरेत् ॥ ९० ॥ संपूर्णायां प्रति
ज्ञायां तर्पणादितथाचरेत् ॥ विष्णोर्निवेदितान्नं यद्रात्रौ भुंजेदकुत्सयन् ॥ ९१ ॥ यदन्नादेव त्राय

अ०
१५

४२

ज्ञायांतर्पणादितथाचरेत् ॥ विष्णोर्मिधेदितामंघ्रिप्रोमुंजदकुत्सपम् ॥ ९१ ॥ यदन्नादेवताय

स्यतदन्नः पुरुषो भवेत् ॥ शयीत शुभशय्यायां कंवले वा कुशास्तरे ॥ ९२ ॥ एवं प्रतिदिनं कुर्यात्
घावत्सांगं व्रतं चरेत् ॥ होमं च पूर्ववत् कुर्यात्पायसैरथ वांबुजैः ॥ ९३ ॥ होमाभावे जपं कुर्याद्द्वोम
संख्या चतुर्गुणम् ॥ षड्गुणं चाष्टगुणितं यथा संख्यं हि जातयः ॥ ९४ ॥ शूद्रस्य विप्रभृत्यस्य त
त्पत्नी सद्योजपः ॥ होमशून्यस्य विप्रस्य योजपः स तु तत्स्त्रियः ॥ ९५ ॥ दशाक्षरं मनुवरं
सिद्धये दशलक्षकम् ॥ जप्त्वा तदन्ते होमादिविधिना कर्मचाचरेत् ॥ ९६ ॥ दशाक्षरं जपन्मन्त्री स
हस्रदशकं जपेत् ॥ प्रत्यहं मुख्यकल्पोऽयमन्यन्यूनमुदाहृतम् ॥ ९७ ॥ अष्टादशार्णमनुवरं पंच
लक्षं जपेत्ततः ॥ कृत्यमेवं समुद्दिष्टमन्यत्तत्कल्पसंग्रहात् ॥ ९८ ॥ तर्पणं तु ततः कुर्यात्तीर्थादे
श्चन्द्रमिश्रितैः ॥ जले देवं समावाह्यपाद्याद्यैरुदकात्मकैः ॥ ९९ ॥ संपूज्या विधिवद्भक्त्या परिवा
रसमन्वितम् ॥ ऐकैकमंजलीं तोयं परिवारान्प्रतर्पयेत् ॥ १०० ॥ ततो होमदशांशेन तर्पयेत्पु
रुषोत्तमम् ॥ आदौ मंत्रं समुच्चार्य श्रीपूर्वकृष्णमित्यपि ॥ १ ॥ तर्पयान्यहमित्युक्त्वानमो तस्तं
र्पणे मनुः ॥ तर्पणस्य दशांशेन अभिषेकं तथाचरेत् ॥ २ ॥ न्यासानशेषान्कृत्वा वैतदभेदेन
पूजयेत् ॥ कृष्णात्मानं स्वमात्मानं ध्यात्वा रश्मिसमन्वितम् ॥ ३ ॥ कुसुमं कुशमेकं च सुगंधिप
रिमिश्रितम् ॥ जलांजलिं समादाय मूलमुच्चार्य साधकः ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णमभिषिंचामि नमइ
त्यभिषिंचयेत् ॥ अभिषेकदशांशेन ब्राह्मणान्परितर्पयेत् ॥ ५ ॥ क्षीरखंडाज्यभोज्यैश्च बहु

गौ. तं.

४३

मानपुरस्सरम् ॥ विप्रभोजनमात्रेणव्यंगंसांगंभवेद्भ्रुवम् ॥ ६ ॥ सर्वथाभोजयेद्दिप्रौस्तेवैकृष्णत
 नुर्यतः ॥ यत्रभुंक्तेहिजस्तुष्ट्यातत्रभुंक्तेहरिःस्वयम् ॥ ७ ॥ यत्रभुंक्तेश्रियःकांतस्तत्रभुंक्तेज
 गत्त्रयम् ॥ गुरवेदक्षिणांदद्यात्भोजनाच्छादनादिभिः ॥ ८ ॥ गुरुसंतोषमात्रेणमंत्रसि
 द्धिर्भवेद्भ्रुवम् ॥ गुरुमूलमिदंसर्वमित्याहुस्तत्रवेदिनः ॥ ९ ॥ मिष्टान्नं बहुशः कार्यभुंजीत
 बंधुभिः सह ॥ एवं सिद्धमनुर्मन्त्रीसाधये सकलेप्सितम् ॥ ११० ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे
 पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 नारद उवाच ॥ एवं नित्यं कर्म कृत्वानैमित्तिकमथाचरेत् ॥ कृत्तेनैमित्तिके विप्रनित्यस्या पूर्ण
 ता भवेत् ॥ १ ॥ अन्यथानैव सिद्धिः स्यादनुष्ठानशतैरपि ॥ मथुरायां महाक्षेत्रे वसन् कृष्णं सम
 र्चयेत् ॥ २ ॥ लक्षमात्रं जपेन्मंत्रं मंडलादीप्सितं भवेत् ॥ मंदारस्य महारण्ये सरलद्रुमकानने
 ॥ ३ ॥ पुष्पैर्वन्यसमुद्धूतैर्दुग्धाशीविजितैर्द्रियः ॥ लक्षमात्रं जपेद्भक्त्या कृष्णं पश्यति च क्षुषा ॥ ४ ॥
 वृंदावनगतो मन्त्री द्वात्रिंशत्स्थानमाश्रितः ॥ लक्षकृत्वो जपेद्भक्त्या आग्निमादिगुणो भवेत् ॥ ५ ॥
 समुद्रगासारिन्मध्ये कुट्टिमे निवसन् पुनिः ॥ दुग्धाहारो जपेद्भक्त्या पापं कोटिभवं द्वयम् ॥ ६ ॥
 नाशयेन्नात्र संदेहो वाक्सिद्धिं चापि विंदति ॥ पर्वताग्रे यजेत्कृष्णं शाकमूलफलाशनः ॥ ७ ॥
 लक्षंतत्रापि संजप्य खेचरीमेलकं भवेत् ॥ समुद्रे वानदीतीरे तु लसीकानने वसन् ॥ ८ ॥ लक्ष

अ-

१६

४३

मात्रं जपेत्तत्र कोटिजन्माघनाशनम् ॥ पुंडरीकवने कृष्णमासमेकं समर्चयेत् ॥ ९ ॥ धर्मार्थका
ममोक्षांश्च करस्थान् प्रलभेद् ध्रुवम् ॥ तुलास्थे भास्करे पञ्चैर्हुने दशसहस्रकम् ॥ १० ॥ लक्ष्मीस्थि
राभवेत्तस्य पुत्रपौत्रानुयायिनी ॥ श्रीपुष्पैर्जुहुयान् मंत्रीवैशाखे मासि सहस्रकम् ॥ ११ ॥ सर्व
पापक्षयकरः सर्वसिद्धिविवर्द्धकः ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति भक्त्या तं पुरुषोत्तमम् ॥ १२ ॥ शीत
लैस्तर्पयेत् कृष्णमासस्य ङीचंद्रसंयुतैः ॥ अष्टोत्तरशतं कृत्वा पुजां ते भक्ति तत्परः ॥ १३ ॥ मंड
लाल्लभतो सिद्धिं दुष्करां सुकरां तु वा ॥ यद्यत्कामयते मंत्री अनायासेन तल्लभेत् ॥ दुग्धबुध्या ज
लैर्नित्यमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ १४ ॥ तर्पयन्निखलान् कामान् लभेन्मोक्षं च विंदति ॥ कुश
पुष्पैः समभ्यर्च्य मासमात्रं निरामयः ॥ १५ ॥ यशसे धर्मवृद्धयै च ब्रह्मचारि ब्रते स्थितः ॥ हया
रिकुसुमैः शुक्लैर्मंडलाद्वा छितं भवेत् ॥ १६ ॥ तथारक्तास्य भारेण अचलां भुक्तिमाप्नुयात् ॥
तथा ह्यभ्यां स माभ्यर्च्य भुक्तिं मुक्तिं च विंदति ॥ १७ ॥ गोषु भक्तिः सदा कार्या गोषुकं दूय नंतथा ॥
गोषु नित्यं प्रसन्ना सुगोपालः संप्रसीदति ॥ १८ ॥ ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां वैश्यानां शोषजन्मनां ॥
स्त्रीणां चैव महाबाहो नैमित्तिकमिदं स्मृतं ॥ १९ ॥ एतेषां चैकमात्रं तु कृत्वा कान्यानि साधयेत् ॥
२० ॥ इति श्रीगौमीयतन्त्रे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ० ॥ त्रिकालाभ्यर्च्यं न वक्ष्ये गोविंदस्य यथाविधि ॥ मंत्रयोरुभयोः कार्यमन्येषां

गौ. तं.

४४

चतदात्मनः ॥१॥ कलायकुसुमश्यामं नीलेन्दीवरलोचनम् ॥ वार्षिकं च शिशुं मुग्धमासीनं प
 न्द्रविष्टरे ॥ २ ॥ नवविद्रुमविंवाभकरपादाधरोत्तरम् ॥ गुडालकचयाच्छन्नमुखेन्दुग्रहसंयुतम् ॥
 पूर्णेन्दुकाशसंकाशहासभावितादिङ्मुखम् ॥ राजदंतहयोद्भासनिदितानेकमौक्तिकम् ॥ ३ ॥ म
 हाश्मरश्मिसंकीर्णसुवर्णानेकभूषणम् ॥ सपुष्टंधूसरांगंचधेनुधूल्यापदोत्थया ॥ ४ ॥ गोपगो
 पीगवांवृंदैर्वीक्ष्यमाणं सुविस्मितैः ॥ ब्रह्मणा शङ्करेणापि प्रेमोत्कंठ्यात्सुवीक्षितम् ॥ ५ ॥ पुरंद
 रदरमुखैर्देवैर्मुनिभिः संस्तुतं परम् ॥ एवं ध्यात्वा जपेत् कृष्णं यजेद्भक्तिप्रधानतः ॥ ६ ॥ अंगैरि
 न्द्रादिवज्राद्यैरावृत्तित्रितयान्वितम् ॥ क्षीरखंडाज्यदुग्धंच कदलीनवनीतकम् ॥ ७ ॥ मोचारं भा
 फलं वापि अन्यद्द्वालाप्रियंचयत् ॥ जपंचाष्टसहस्रं च कृत्वा कृष्णं प्रसादयेत् ॥ ८ ॥ स्तोत्रैर्ना
 नाविधैर्भक्त्या नमस्कारप्रदाक्षिणैः ॥ दुग्धबुध्या जलैरष्टाशतं संतर्प्य मंत्रावित् ॥ ९ ॥ आत्मानं
 तत्पदांभोजे अनन्यः सन्समर्पयेत् ॥ ब्रह्मार्पणाख्यमंत्रेण तथोद्वास्य हृदं नयेत् ॥ १० ॥ य
 एवं मासमात्रं तु भक्त्या कृष्णं समर्चयेत् ॥ पूज्योलोकैः कविर्वाग्मी लक्ष्मीप्राप्या न पायिनी ॥
 ११ ॥ पुत्रैर्मित्रैश्च संनद्धः प्रयात्यंते परमं पदम् ॥ मध्यान्हे वा सुदेवं च राजमंडलमध्यगम् ॥ १२ ॥
 द्वारवत्यां सहस्रार्कदीपिते भवनांतरे ॥ कल्पवृक्षसमाकीर्णं पुण्यपक्षिनिनादिते ॥ १३ ॥ प
 त्नोत्पलादिसंकीर्णवापीभिः समलंकृते ॥ तस्मिन् सुपुलिने रम्ये छायायां कल्पशार्विनः ॥ १४ ॥

अ.

१७

४४

गौ. तं.

४५

लांबरधरं दिव्यगंधानुलेपनम् ॥ २९ ॥ ललाटे हृदये कुक्षौ कंठे बाह्वोश्च पार्श्वयोः ॥ विराजि
 तोर्ध्वपुण्ड्रे न चंदनेन विभूषितम् ॥ ३० ॥ महीभारसुरारातींस्तर्जयंतं मुहुर्मुहुः ॥ तेषां निपातनायै
 वंधर्मार्थनीतियुक्तिभिः ॥ ३१ ॥ उद्धवादिभिर्मन्त्रिवरैर्मन्त्रयंतं जगद्धितम् ॥ एवमध्यान्हसंप्राप्त
 काले ध्यायेज्जह्नु रम् ॥ ३२ ॥ आवाह्यविधिवद्भक्त्या पूजयन्नुपचारकैः ॥ अंगपूर्ववदुद्दिष्टं
 पुरादिप्रपूजयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचकालिंदीचसुलक्षणा ॥ नाग्राजितीजांबुवती
 मित्रविंदासुशीलका ॥ ३४ ॥ इत्यष्टशक्तीर्देवस्य पूज्याः कृष्णस्य वल्लभाः ॥ आग्नौ सुदंशनं
 चक्रं नैऋतेशं खं जलोद्भवम् ॥ ३५ ॥ वायव्ये च गदां दिव्यामीशाने च ततो ब्रुजम् ॥ ततो दलानां बा
 ह्ये च वसुदेवं च देवकीम् ॥ ३६ ॥ नंदगोपं यशोदां च पुरादिप्रपूजयेत् ॥ पाद्यैरर्घ्यैस्तथा पुष्पैः
 पूर्वादिदलतोऽर्चयेत् ॥ ३७ ॥ बलभद्रं सुभद्रां च रोहिणीं रेवतीं तथा ॥ सुदामं च तथा दामं वसुदा
 मं च किंकणीम् ॥ ३८ ॥ देवस्य वामपार्श्वे तु पूजयेद्गुरुपादुकाः ॥ परमं च गुरुं तत्र परापरगुरुं तथा
 ॥ ३९ ॥ पादुकांतं समभ्यर्च्य पूर्वसिद्धांस्तथा यजेत् ॥ पूर्वगणपतिं चेष्टाङ्गं द्वांदींस्तद्वहिर्यजेत्
 ॥ ४० ॥ कुमुदं कुमुदाक्षं च पुण्डरीकं च वामनम् ॥ शंकुकर्णसर्वं च सुमुखं सुप्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥ दक्षि
 णावर्ततश्चैतान् पूर्वादिदलतो यजेत् ॥ उत्तरे शानयोर्मध्ये विष्वक्सेनं समर्चयेत् ॥ ४२ ॥ संपूज्यै
 वं हरिं भक्त्या नैवेद्यं च निवेदयेत् ॥ पायसं शर्करापूपं खंडाज्यकदलीफलम् ॥ ४३ ॥ सितोपदंश

अ०

१७

४५

वंहारिभक्त्या नैवेद्यं च निवेदयेत् ॥ पायसं शर्करापूरे खंडाज्यकदस्त्रिफलम् ॥ ४३ ॥ सितोपदंश

मन्त्रं च स्वर्णपात्रे निवेदयेत् ॥ अथ वारौप्यपात्रे च ताम्रपात्रेऽथवा पुनः ॥ ४४ ॥ अभावात्पद्म
पात्रे वा अन्यथानरकं ब्रजेत् ॥ सुवर्णचषकेनाथरौप्ये वा विधिना ततः ॥ ४५ ॥ सशर्करं पक्क
दुग्धमन्त्रं व्यंजनपायसम् ॥ नानाविधोपहाराणि गोविंदाय निवेदयेत् ॥ ४६ ॥ राजोपचारान्
दत्वांते स्तुत्वान् त्वाविसर्जयेत् ॥ य एवं पूजयेद्देवं गोपालं विगतस्पृहः ॥ ४७ ॥ राजानः किंक
राः सर्वे सामात्याः सपरिच्छदाः ॥ राजपुत्राश्च पत्न्यश्च सर्वे तस्यानुवर्तिनः ॥ ४८ ॥ इह भुक्त्वा व
रान् भोगानंते विष्णोः पदं ब्रजेत् ॥ अष्टोत्तरशतं होमं कुर्यात्तत्संख्यया दत्तः ॥ ४९ ॥ होमतर्पण
योर्मन्त्री साधयेदखिलानपि ॥ प्रातर्होमं प्रकुर्वीत तथा मध्यदिनेऽथवा ॥ ५० ॥ रात्रिहोमं च
सायान्हे कुर्यादेवं विधिः स्मृतः ॥ तृतीयकालपूजायामस्तिकालविकल्पना ॥ ५१ ॥ साया
न्हे निवसेत्तत्र वदंत्येके विपश्चितः ॥ अष्टादशार्णसायान्हे रात्रौ चेद्दशवर्णकम् ॥ ५२ ॥ उभयो
रुभयै नैव वदंति ब्रह्मवादिनः ॥ सायान्हे हारवत्यां तु चित्रकोद्यानमध्यगे ॥ ५३ ॥ सौगंधि
कोत्पललसद्दीर्घिकाशतवोष्टिते ॥ नंदनोद्यानमध्ये तु कदंबवनमध्यगम् ॥ ५४ ॥ ज्वलद्रत्न
मयैः स्तंभैः सुवर्णविधिकान्विते ॥ नानारत्नमयलसत्प्रवालद्वारशोभिते ॥ ५५ ॥ महारत्न
मयं गेहं मुनिभिः परिवेष्टितम् ॥ नारदाद्यैर्मुनिवरैः शौनकैः पिप्पलादिभिः ॥ ५६ ॥ सनकादि
ब्रह्मपुत्रैः परीतं तत्त्वनिर्याये ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुकौ ॥ ५७ ॥ विष्वक्सेनं च शै

गौ. तं.

४६

नेयंरुपाद्यष्टिविलसितम् ॥ तेभ्योमुनिभ्यःस्वंधामदिशंतं परमक्षरम् ॥ ५८ ॥ चंद्रकोटिप्रतीका
 शंविम्भावकाशदीपिते ॥ नानारत्नगणाकीर्णमहामुकुटभूषितम् ॥ ५९ ॥ अनेकरत्नरश्मी
 भिल्लसन्मकरकुंडलम् ॥ तारहारावलिलसन्मुक्ताकौस्तुभवक्षसम् ॥ ६० ॥ नानारत्नगणा
 कीर्णकेयूरवलयाष्टकम् ॥ विद्रवत्कनकाभासंपीतांबरयुगाद्यतम् ॥ ६१ ॥ बंधुरोदारजठरं
 गंभीरनाभिपंकजम् ॥ उत्तुंगचरणांभोजलसत्स्वर्णागुलीयकम् ॥ ६२ ॥ प्रदीप्तरत्नकटकंतु
 लाकोटिहयान्वितम् ॥ शशरक्ताधरपुटमारक्तपदपंकजम् ॥ ६३ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारि
 णंवनमालिनम् ॥ शुद्धज्ञानस्वभावत्वात्सुशुक्लतंपरात्परम् ॥ ६४ ॥ अज्ञाननाशकामत्वान्व
 वारिदसान्निभम् ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशमविद्याध्वांतनाशनात् ॥ ६५ ॥ इत्येवंपरत्मानध्या
 यंतिब्रह्मवादिनः ॥ एवंध्यात्वा मध्यमार्चाविधानेन प्रपूजयेत् ॥ ६६ ॥ सहस्रैकंजपेन्मंत्रं होमा
 दशांशतर्पणम् ॥ रजतरचिते पात्रे खंडदुग्धं निवेदयेत् ॥ ६७ ॥ पूर्वोपचारान्दत्वा वै नमस्कृ
 त्य विसर्जयेत् ॥ गृहस्थानामयं पंथान्यासिनां हृदयां बुजे ॥ ६८ ॥ ध्यात्वा संपूज्य मुनिभि
 र्मानसैरुपचारकैः ॥ विरक्तोगृहमेधीचवनस्थोऽप्यथ वामुनिः ॥ ६९ ॥ वासुदेवं समाराध्य
 निर्वाणं पदमाप्नुयात् ॥ सायान्हेवासुदेवं च पूजयेद्दिधिनानरः ॥ ७० ॥ देवाः सर्वे नमस्यंति
 किंपुनर्नरमर्कटाः ॥ संसारसागरं चोरां विषयग्राहसंकुलम् ॥ ७१ ॥ संतीर्थविषयान्मुक्ताज्ञा

अ०

१७

४६

नीतत्पदमाप्नुयात् ॥ दुर्वासनाम्परित्यज्यकोटिजन्मसमुद्भवाम् ॥ ७२ ॥ एकेनजन्मनामु
 क्तियातिकैवल्यनिर्मिताम् ॥ 'तद्विष्णोः परमंपदंसदापश्यंतिसूरयः ॥ ७३ ॥ दिवीवचक्षुराततं'
 सर्वचविषयाततम् ॥ रात्रौचेन्मदिराक्रांतमानसं देवकीसुतम् ॥ ७४ ॥ रासगोष्ठीपरिज्ञातंगो
 पीमंडलमध्यगम् ॥ वृंदावनगतंध्यायेच्छायायांकल्पशास्विनः ॥ ७५ ॥ सुस्थिरं वेणुगायंतं
 वनमालापरिष्कृतम् ॥ संघमध्यस्थितंकृष्णंगोपिकासंघवेष्टितम् ॥ ७६ ॥ देवासुरैश्च गंधर्वैर
 प्सरोभिश्च सेवितम् ॥ यक्षैर्विद्याधरगणैर्विहंगैर्भूवियद्रतैः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मर्षिभिर्देवर्षिभिः स्तूय
 मानंसुविस्मितैः ॥ लेलिह्यमानंप्रणयाद्देवस्त्रीशतकोटिभिः ॥ ७८ ॥ इंदीवरानिभंरत्नसुं
 दरेन्दुनिभाननम् ॥ सम्फुल्लपद्मवदनंपद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ ७९ ॥ पद्मनाभिपाणिपादंपद्मरा
 गानिभाधरम् ॥ शरण्यंसर्वदेवानांगोपिकाजनवल्लभम् ॥ ८० ॥ काचित्काचित्परिमिलत्यंबु
 जोपरिसंस्थितम् ॥ कल्पितानेकदेहेन नारीणां शतकोटिभिः ॥ ८१ ॥ वेष्टितं रममाणं च गा
 यंतं दिव्यमूर्च्छनाम् ॥ हाभ्यां हाभ्यां वल्लभाभ्यां मध्ये मध्ये विराजितम् ॥ ८२ ॥ यथामरकतस्तं
 भंसुवर्णेनाभिवेष्टितम् ॥ काचिद्रोपांगनावस्त्रहारिणं हेलयान्वितम् ॥ ८३ ॥ काचिद्धसंतं हा
 सयंतं स्त्रीवृंदमुपहासकैः ॥ विस्मितैर्देवानि करैरर्चितं पुष्पवृष्टिभिः ॥ ८४ ॥ देवस्त्रीभिर्वी
 ज्यमानं कामोत्कटितचैष्टितैः ॥ एवं ध्यात्वामधुरिपुं यजेत्तं शंसितव्रतः ॥ ८५ ॥ मिथुनैर्वैषो

गौ. तं.
४७

डशकैः केशवादिभिरावृतम् ॥ महिषीभिस्तथान्वितंगोपीभिरपि सर्वतः ॥ ८६ ॥ एवमभ्य-
र्च्यविधिना कांस्येवारजतांचिते ॥ पात्रेदुग्धं निवेद्याथ मिथुनेभ्यस्तथार्चयेत् ॥ ८७ ॥ ज-
ह्वास्तुत्वानमस्कृत्य हृत्पद्मे तं विसर्जयेत् ॥ एवमभ्यर्च्य जगतां पतिं शुद्धमनीषया ॥ ८८ ॥
धर्मार्थकाममोक्षाणां दायादो भवति ध्रुवम् ॥ विप्रो देवाधिपो भूयात्साक्षाद्भुवि पुरंदरः ॥ ८९ ॥
क्षत्रियो राजवर्यश्च वैश्यो धनसमृद्धिमान् ॥ शुद्रः सुखानि सर्वाणि भुक्त्वा चांते परं व्रजेत् ॥
॥ ९० ॥ एवं ते कथितं विप्रसंसारभयनाशनम् ॥ अर्चनं त्रिविधं यत्ते मूलाविद्यानि कृतं नमः ॥ ९१ ॥
॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ गौतम उवाच ॥ ब्रूहि मे बालकृष्णस्य तत्त्वं सार्वज्ञकारणम् ॥ ब्रह्मणाय त्पुरा प्रोक्तं सेवया तप-
सा तव ॥ १ ॥ यत्प्रसादान्मुनिश्रेष्ठ त्रैलोक्येऽविदितं न ते ॥ यथाक्रमं कथय मे सर्वमे-
व समाहितः ॥ सुश्रूषामे बलवती गोपालस्यार्चनं प्रति ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ बा-
ल्यं ते कथयाम्यद्य देवस्य परमाद्भुतम् ॥ गोपनीयं न ते किंचित्त्वं हि वेदाविदां वरः ॥ ३ ॥ तपसा क-
ल्पनाहीनः कृष्णे न भक्तोऽसि निश्चयात् ॥ तारः प्रजापतिः शक्रो मायाचर्बिदुरेव च ॥ ४ ॥ एतन्मंत्र-
वरं विद्विहस्यं परमाद्भुतम् ॥ महाचमत्कारकरं विश्वक्षोभणकारकम् ॥ ५ ॥ चतुर्वर्गफलं चा-
स्य जपमात्रेण सिध्यति ॥ गोपालस्यापि ये मंत्रावक्ष्यंतेऽत्रैव मंत्रकैः ॥ ६ ॥ संदीपितमनेनैव

अ०
१८

४७

फलप्रदमवेक्ष्यताम् ॥ चूडामणिरयंप्रोक्तोदेवस्यशिशुरूपिणः ॥ ७ ॥ अहंमुनिःसमाख्यातो
 गायत्रीछंदउच्यते ॥ देवताकथितःकृष्णःसर्वकामफलप्रदः ॥ ८ ॥ समाहारोच्चारणेऽयं
 मध्यमःस्वरईरितः ॥ नेत्राब्धितर्कसूर्येन्द्रैःकलवर्णविभेदितैः ॥ ९ ॥ पंचांगानिमनोःकृत्वा
 ध्यानंकुर्यात्समाहितः ॥ मथुरायांपुरेध्यायेत्कंसस्यांतःपुराजिरे ॥ १० ॥ सूतिकागृहमध्य
 स्थंजातमात्रंजगत्पतिम् ॥ सिद्धचारणगंधर्वदेवदानवकिन्नरैः ॥ ११ ॥ यक्षराक्षसवेतालैःखे
 चरैर्भूचरैरपि ॥ विद्याधरीभिर्देवीभिःकिन्नरीभिःसमंततः ॥ १२ ॥ ब्रह्मणातनयैःसार्द्धेवी
 क्ष्यमाणंमुदान्वितैः ॥ इन्द्रादिभिश्चदिकपालैर्लसत्कुसुमवर्षिभिः ॥ १३ ॥ चतुर्भुजंशंखच
 क्रगदाशार्द्धधरंहरिम् ॥ दक्षस्योर्ध्वेकरेचक्रंगदांचतदधःकरे ॥ १४ ॥ वामस्योर्ध्वेशार्द्धधनुः
 शंखंचतदधःकरे ॥ नवीनजलदप्रख्यंपीतकौशेयवाससम् ॥ १५ ॥ विलसत्कुंतलाभोग
 भास्वरेनिजमूर्द्धनि ॥ विहिताशेषसद्रत्नशोभिकर्णकिरीटकम् ॥ १६ ॥ सुगंधिपारिजातैश्चशोभि
 ताशेषकुंतलैः ॥ ललाटतलविन्यस्तकस्तूरीतिलकोज्ज्वलम् ॥ १७ ॥ अष्टमीचंद्रशकलभा
 सिभासप्रभोज्ज्वलम् ॥ उत्फुल्लपुंडरीकश्रीनयनहयभूषितम् ॥ १८ ॥ मनोभवधनुःकल्पार्च
 छिचापविराजितम् ॥ तिलप्रसूनाविजयीवासावशाविभूषितम् ॥ १९ ॥ परार्द्धचंद्रसंकाशमुख
 चंद्राविराजितम् ॥ दाडिमीबीजकुंदाभदंतपंक्तिविराजितम् ॥ २० ॥ पक्वबिंबफलोद्भासिदं

मौ. तं.

४८

तवासोज्ज्वलंविभुम् ॥ जांबूनदानेकरत्नस्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ २१ ॥ महामरकतस्तंभभासमान
 नभुजहयम् ॥ रत्नचामीकराभोगैरंगदैर्घ्यैर्युतम् ॥ २२ ॥ कंबुग्रीवंमहोरस्कमुक्ताहारविराजितं ॥
 श्रीवत्सलाच्छनंभ्राजत्कौस्तुभोज्ज्वलवक्षसं ॥ २३ ॥ रत्नवैडूर्यघटितंकिंकणीजालमालि
 नं ॥ पट्टसूत्रेणसंनद्धमध्यदेशोपशोभितं ॥ २४ ॥ रत्नमंजीरयुगलमंजुश्रीपादवल्लभं ॥
 देवक्यावसुदेवेनहरेणविधिनातथा ॥ २५ ॥ विदिक्षुतिष्ठतास्तोतुंमुखरेणपुटांजलिम् ॥ मेरुशृं
 गप्रतीकाशगरूढोपरिसंस्थितं ॥ २६ ॥ एवंध्यात्वापरात्मानंगुरुमात्मानमेवच ॥ एका
 भावेनसंभाव्यततःपूजनमारभेत् ॥ २७ ॥ कर्पूरमिलितालोलसितचंदनचर्चितं ॥ आलि
 खेद्देवकीपुत्रयंत्रंशोभनरेखया ॥ २८ ॥ शलाकयावैद्रुमयाहैमयाराजतेनवा ॥ किंजल्करू
 पकंठत्तंततोलेख्यंचतुर्दलं ॥ २९ ॥ ततोवृत्तंचाष्टदलंवृत्तंदशदलंततः ॥ समरेखंचतुष्को
 णंचतुर्हारोपशोभितं ॥ ३० ॥ बीजशोभिचतुर्हारंचतुष्कोणविराजितं ॥ मध्येसंपूज्यदेवेशं
 पूजयेत्तच्चतुर्दले ॥ ३१ ॥ ऐशान्यामीश्वरंदेवमाग्नेय्यांचपितामहं ॥ नैऋत्यांवसुदेवंचवाय
 व्यांदेवकीमपि ॥ ३२ ॥ ततश्चाष्टसुपत्रेषुपूजयेद्देववल्लभाः ॥ रक्तांबरधरासौम्यावराभय
 करांबुजाः ॥ ३३ ॥ सर्वालंकरणैर्दीप्तालसद्यौवनविभ्रमाः ॥ श्रीमद्देवमुखांभोजन्यस्तनेत्र
 मधुव्रताः ॥ ३४ ॥ ततोदशदलेपूज्यालोकपालास्ततोवहिः ॥ गरुडं पश्चिमेद्वारेजयंपूर्वेप्रपू

अ०

४८

४८

जयेत् ॥ ३५ ॥ विजयंदक्षिणे तद्वन्नारदं च तथोत्तरे ॥ पुटांजलिकराः सर्वे सुस्तोत्रमुखरा अपि ॥ ३६ ॥ विलसद्गनमालाश्च पीतकौशेयवाससः ॥ ततः शंखं च चक्रं च गदां कौमोदकीमपि ॥ ३७ ॥ शार्ङ्गधनुश्च संपूज्य तद्बाह्ये पूजयेदपि ॥ ऐरावतादीनभ्यर्च्य गजानघ्रौ ततो बहिः ॥ ३८ ॥ कृते लक्षं जपेन्मंत्रं त्रेतायां द्विगुणं तथा ॥ त्रिलक्षं हापरे जाप्यं च तुल्लक्षं कलौ जपेत् ॥ ३९ ॥ प्रयोगानथ कुर्वीत साधकः सिद्धिलालसः ॥ लक्ष्मीप्रसूनैर्जुह्याच्छ्रूय मिच्छन्ननिदितां ॥ ४० ॥ साज्येनान्नेन जुहुयादाजन्नस्य समृद्धये ॥ आरामैः कुसुमैर्विप्रान्जातीभिः श्रुतिवीपतीन् ॥ ४१ ॥ प्रसूनैरसितैर्वैश्यान् शूद्रान् नीलोत्पलैरपि ॥ वशयेच्छ्रवणैः सर्वा नृपंकजैर्वनिताजनान् ॥ ४२ ॥ गोशालासुकृतो होमः पायसेन स सर्पिषा ॥ गवांशांतिं करोत्याशुगोविंदो गोकुलप्रियः ॥ ४३ ॥ शिशुवेषधरं देवं किंकिणीजालशोभितम् ॥ स्मृत्वा प्रतर्पयेन्मंत्रादिगन्धबुध्या शुभैर्जलैः ॥ ४४ ॥ धनधान्यांशुकादीनि प्रीतस्तस्मै ददातिसः ॥ पिंडं

१ पिंडमिति ॥ आदौ षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्ये मूलवेष्टितवक्ष्यमाणपिंडबीजं च लिखित्वा वक्ष्यमाणषड्वर्णान् षट्कोणेषु विलिख्य तदुपरि दशदलपद्मं कृत्वा तत्पत्रेषु वक्ष्यमाणदशवर्णवर्णान् लिखित्वा तत्सर्वं कामबीजेन वेष्टयेत् । तदुपरि शोडशदलपद्मं तत्त्रेसरेषु षोडशस्वरान् पत्रेषु वक्ष्यमाणषोडशवर्णमंत्रं तदुपरि द्वात्रिंशदलं तत्त्रेसरेषु कादिसांतवर्णान् लिखित्वा पत्रेषु वक्ष्यमाणं अनुष्टुप्मंत्रं लिखेत् । तत्सर्वं पाशबीजेन वेष्टयेत् । पुनरंकुशबीजेन वेष्टयित्वा तदुपरि अष्टकोणं कृत्वा तत्कोणेषु वक्ष्यमाणाष्टाक्षरमंत्रवर्णान् लिखेत् । एतच्च त्रमुक्तफलदं भवतीति तात्पर्यार्थः ।

गौ. तं.
४९

मूलेनवीतंदहनपुरयुगेकोणराजत्पडर्णं कुर्यात्पञ्चदशार्णस्फुरतिदशदलंकामबीजेनवीतम् ॥
पञ्चकिंजल्कसंस्थंस्वराविकृतिदलेप्रोच्छसत्पोडशार्णं किंजल्केव्यंजनाढ्यं प्रकृतिदलयुगेत्वापि
तानुष्टुवर्णं ॥ ४५ ॥ पाशांकुशाभ्यामावीतंक्षोणीपूरयुगान्वितम् ॥ अष्टाक्षरेणसंवी
तयंत्रंगोविंददैवतम् ॥ ४६ ॥ धर्मार्थकामफलदंसर्वरक्षाकरंस्मृतम् ॥ पंचांतकोधरासंस्थे
इंदुबिंदुविभूषितः ॥ ४७ ॥ पिंडबीजमिदंप्रोक्तंसर्वसिद्धिकरंपरं ॥ चतुर्लक्षंजपेदेतत्तद्दशां
शंहुनेत्ततः ॥ ४८ ॥ तर्पयेत्तद्दशांशंचदशांशंचाभिषेचयेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चापिदशां
शामितिचक्रमात् ॥ ४९ ॥ गणेशंभास्करंरुद्रंगौरींचपरिपूजयेत् ॥ विदिक्षुयंत्रराजस्यस्वस्व
मंत्रपुरस्सरं ॥ ५० ॥ एतद्धारणमात्रेणत्रिकालज्ञोभवेद्भुवं ॥ यद्यन्निजेप्सितंसर्वसाधये
न्नात्रसंशयः ॥ ५१ ॥ अनेनसदृशोमंत्रोयंत्रवापिनविद्यते ॥ केवलंप्रेमभावेनकथितंतव
सुव्रत ॥ ५२ ॥ इतिश्रीगौतमीयतन्त्रे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६९ ॥
॥ नारदउवाच ॥ अथप्रयोगान्वक्ष्यामिमंत्रयोरुभयोरपि ॥ यान्कृत्वासाधकवरोलोकत्र
यसुपूजितः ॥ १ ॥ तदर्थकारिमंत्रान्वैवक्ष्यामिचक्रचित्कचित् ॥ वंदेतंदेवकीपुत्रंसद्यो
जातंसुसत्प्रभम् ॥ २ ॥ शंखचक्रगदापद्मधारिणंवनमालिनम् ॥ एवंध्यात्वामनुवरंलक्षं
ब्राह्मेमुहूर्तके ॥ जह्वामंत्रीत्रिकालज्ञोबृहस्पतिसमोभवेत् ॥ ३ ॥ अथवैतत्समोमंत्रःप्रो

अ०

४९

४९

च्यतेऽष्टुतत्त्वतः ॥ श्रीमत्पदं तथा चोक्त्वा मुकुंदचरणौ पुनः ॥ ४ ॥ सदेति शरणमहं प्रपद्ये
 स्वाहयायुतम् ॥ श्यामलं कोमलं बालं क्रीडंतं मातुरं कके ॥ ५ ॥ द्विभुजं स्तनपातारं चिंतयेच्छृ
 तिधरो भवेत् ॥ लक्षं वा प्रजपेदेनं समानं लभते फलं ॥ ६ ॥ कामबीजादिमंत्रोऽयं किञ्चासिद्धय
 तिभूतले ॥ उपसंहृतं दिव्यांगं पुरावन्मातुरं कके ॥ ७ ॥ चलदोश्चरणं बालं ध्यात्वा ब्राह्मे मु
 हूर्तके ॥ जह्वामनुवरौ विहान् सर्वशास्त्रार्थविद्भवेत् ॥ ८ ॥ सर्ववेदार्थकुशलो ज्ञानवान् भव
 ति ध्रुवं ॥ नंदांगे पर्यटंतं धूलीनिचयधूसरम् ॥ ९ ॥ प्रदीप्तमणिगणोद्दीप्तं यशोदालोको नो
 त्सुकम् ॥ एवं ध्यात्वा मनुवरं जपेन्नियममास्थितः ॥ १० ॥ लक्षमेकं जपादस्य किञ्चासिद्धयति
 भूतले ॥ प्रातःप्रातःपिवेत्तोयमष्टोत्तरशतं जपन् ॥ ११ ॥ अनेन मूको मुग्धात्मा जडः पाषा
 णवत् तथा ॥ अनेन जप्यमानेन साक्षाद्वाक्पतिसंततिः ॥ १२ ॥ पद्भ्यानिःक्षिप्य शकटं रूढं
 तं प्राकृतं यथा ॥ लक्षजाप्यादिति ध्यात्वा आपद्भ्यो मुच्यते ध्रुवं ॥ १३ ॥ शत्रुभ्यो न भयंतस्य
 राजतो नापि दस्युतः ॥ न तस्य विद्यते भीतिः कदाचिदपि सुव्रत ॥ १४ ॥ अथापरं प्रवक्ष्या
 मिरहस्यं सुरपूजितम् ॥ यद्रत्नासाधकवरः प्रयोगफलमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ ब्रह्माणं सोमसंयु
 क्तमनुस्वारविभूषितं ॥ विंदुनादसमाक्रांतं कल्परजसमुद्धरेत् ॥ १६ ॥ पवनं वीतिहोत्र
 स्थं महामायासमन्वितम् ॥ विंदुनादसमाक्रांतं द्वितीयं बीजमुद्धरेत् ॥ १७ ॥ धराणैरेफसं

गौ. तं.

५०

युक्तंचतुर्थस्वरभूषितं ॥ इंदुबिंदुसमायुक्तं तृतीयं बीजमुद्धरेत् ॥ १८ ॥ थांतं शंभुसमायुक्तं
 इंदुबिंदुसमान्वितं ॥ दौर्गं बीजमिदं ख्यातं समस्तापनिवारणं ॥ १९ ॥ शंभोः पदं वह्नियुतं
 मायाबिंदुसमान्वितं ॥ अशेषजगतां बीजं महामायेति विश्रुतं ॥ २० ॥ अनया योग्यतो मंत्री
 असाध्यमपि साधयेत् ॥ वांतं वह्निसमायुक्तं चतुर्थस्वरभूषितं ॥ २१ ॥ श्रियो बीजमिदं प्रो
 क्तं नृणां सर्वसुखप्रदं ॥ विरिं चीन्द्रसमायुक्तं चतुर्थस्वरभूषितं ॥ २२ ॥ नादबिंदुसमाक्रांतं बीजं
 त्रैलोक्यमोहनं ॥ प्रोक्तं सांताक्षरं तत्तुषष्ठस्वरसमान्वितं ॥ २३ ॥ नादबिंदुसमायुक्तं कूर्चं वा
 जमिदं स्मृतं ॥ एतेषां बीजवर्गाणां ज्ञात्वा कर्माणि मंत्रवित् ॥ २४ ॥ गुरुतः शास्त्रतः सम्यक्
 सर्वकर्माणि साधयेत् ॥ अन्यथानैव सिद्धिस्स्यान्मंत्रकल्पशतैरपि ॥ २५ ॥ मेरुश्चतुर्दशस्वर
 वह्निरिंदुसमान्वितं ॥ नृसिंहबीजमित्युक्तं भूतापस्मारनाशकं ॥ २६ ॥ समाहितमना भू
 त्वा पद्माक्षैः कृतमालया ॥ अयुतैकं जपेन्मंत्रं ब्रह्मचारिव्रते रतः ॥ २७ ॥ अल्पायासेन कामाः
 स्युर्दारिद्र्यश्च न जायते ॥ सर्वे मनोरथास्तस्य सिध्यन्तीति न संशयः ॥ २८ ॥ नित्यकर्म रतः कृ
 ष्णं वनपुष्पैः समर्चयेत् ॥ वश्या भवंति राजानो न सकुर्याद्दिचारणाम् ॥ २९ ॥ तमेवरक्तपुष्पै
 स्तु वैश्या वश्या भवंति हि ॥ नीलोत्पलैस्तु शूद्राः स्युर्मांसं कृष्णं समर्चयेत् ॥ ३० ॥ जुहुयाद्रक्त
 कुसुमैर्मिश्रितैस्तिलतंडुलैः ॥ मंत्रेणाष्टसहस्रं तु जप्त्वा भस्मधरेद्यदि ॥ ३१ ॥ ललाटे विधृते त

अ०

१९

५०

स्य सर्वे वश्या भवन्ति हि ॥ अनेन च शरीरेण राजानो वशतामियुः ॥ ३२ ॥ स्त्रियो वश्या भवन्त्यस्य
पुत्रामात्याश्च सर्वदा ॥ विवाहार्थं जपेन्मंत्रं मासमष्टसहस्रकं ॥ ३३ ॥ रासमंडलमध्यस्थं कृ
ष्णं ध्यात्वा ब्रते स्थितः ॥ विवहेदुत्तमां कन्यां रम्यां सर्वकुलोज्ज्वलां ॥ ३४ ॥ पुत्रं मे कृष्णरक्षोति
द्विजेन प्रार्थितो हरिः ॥ हतं पुत्रं समाहृत्य ददौ यस्तं विचिंतयेत् ॥ ३५ ॥ पुत्रकामो लभेत्पुत्रं मा
सेनैकेन सुंदरं ॥ दीर्घायुमप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितं ॥ ३६ ॥ गंधपुष्पैः समाराध्य कृष्णं ध्या
येच्च कन्यका ॥ मासद्वयं तथा मंत्रं जपेदष्टसहस्रकं ॥ ३७ ॥ मनोरथपतिं लब्ध्वा दीर्घकालं च
क्रोडति ॥ अंजनं कुसुमं वस्त्रं तांबूलं च दनं तथा ॥ ३८ ॥ अन्यान्यप्युपभोग्यानि स्पृष्ट्वा मंत्र
शतं जपेत् ॥ दीपयेत्तस्य यस्यैव सोचिराद्वा भवेद्दृशी ॥ ३९ ॥ स्त्रियो वश्या अनेनैव भवन्ति मुनि
सत्तम ॥ पुरुषं वशयेन्नारी अनेनैव विधानतः ॥ ४० ॥ अर्थार्थकामः श्रीपुष्पैः सिततंदुल्लभि
श्रितैः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु जुहुयादर्धवान् भवेत् ॥ ४१ ॥ विश्वरूपधरं ध्यात्वा शतमष्टोत्तरं
जपेत् ॥ समाहितमना मंत्रीयशस्वी कीर्तिमान् भवेत् ॥ ४२ ॥ प्रेतभूतपिशाचैश्च स्कंदादिग्र
हपीडितः ॥ पूतनास्तनपातारं ध्यात्वा मंत्रशतं जपेत् ॥ ४३ ॥ प्रणश्यंति ग्रहादुष्टा पलायन्त
इतस्ततः ॥ सर्पमंडलदष्टांश्च मूषकाद्यैश्च दंशितान् ॥ ४४ ॥ कृष्णकालीयदमनं चिंतयित्वा
जपेन्नरः ॥ तर्जयंतं विषं घोरं हुंकारेण विनाशयेत् ॥ ४५ ॥ तत्राप्यन्यं मनुवरं हुंबीजाद्यं शृ

गौ. तं.
५२

समिद्धिः पूर्ववद्ध्यात्वामेधास्यादतिमानुषी ॥ वाचमिच्छन्लभेद्वाचं जह्वा ब्राह्मे मुहूर्तके
॥ ७४ ॥ शतं शतं च षण्मासं वाग्मीचाति सुधीर्भवेत् ॥ शत्रूणां जयकामाय पारिजातहरं हरिं
॥ ७५ ॥ गरुडारोहणं ध्यात्वा जित्वा सर्वदिवाकसाम् ॥ समिद्धिश्चापि जुहुयात् करवरिसमुद्भवैः
॥ ७६ ॥ लक्षं जह्वा तथा लक्षं जुहुयान्मन्त्रवित्तमः ॥ जित्वा शत्रुगणानेतानाक्रान्तश्च यथाविधि
॥ ७७ ॥ प्रतिष्ठां कारयेद्यस्तु भगवंतं विचिंत्य च ॥ शंखपद्मनिधीयुक्तं वसंतं द्वारकापुरि ॥ ७८ ॥
ध्यात्वा तिलाज्यचरुणा जुहुयात्सिततंडुलान् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वै प्रतिष्ठां लभते ध्रुवं ॥ ७९ ॥
सर्वान्कामान्वशीकर्तुं कामयन्पंकजासने ॥ कदंबमालयानित्यं भगवंतमलंकृतं ॥ ८० ॥
सनकाद्यैः प्रार्थ्यमानं योगिभिर्गोपवेषकं ॥ विचित्रपुष्पमालाभिर्भूषितं वनमालया ॥ ८१ ॥
कदंबमूले गायन्तं चिंतयेत् सर्वनायकं ॥ समिद्धिरप्यपामार्गैरष्टोत्तरसहस्रकं ॥ ८२ ॥ मध्वा
ज्ययुक्तैर्जुहुयात् सर्वलोको वशो भवेत् ॥ मुमुक्षुभिर्भगवंतं पुडरीकदलेक्षणं ॥ ८३ ॥ सनकाद्यै
श्चित्यमानं सिद्धैरन्यैश्च योगिभिः ॥ ब्रह्मेन्द्रशंकरमुखैर्गणैश्चापि दिवाकसाम् ॥ ८४ ॥ प्रल्हा
दप्रमुखैर्भक्तैरन्यैश्चापि महात्मभिः ॥ दत्पद्मकर्णिकोत्तुंगदिव्यसिंहासनोपरि ॥ ८५ ॥ ध्यात्वैव प
रमात्मानं यशोदानंदवर्द्धनम् ॥ पलाशतुलसीपत्रैः सौवर्णकुसुमैः शुभैः ॥ ८६ ॥ मानसैर्वाय
थाशक्त्या अर्चयेत् पुरुषोत्तमम् ॥ आत्मानं देवकीपुत्रं लीलायष्टिधरं स्मरेत् ॥ ८७ ॥ यद्य

अ.
१३

५२

त्कामयते मन्त्री तत्तदा प्रोत्य यत्नतः ॥ अनेन विधिना सर्वधारयेत्प्रियमात्मनः ॥ ८८ ॥ यो यजे
 च चतुर्थेन विष्णोश्चैव तु बुद्धिमान् ॥ तृतीयेनार्चनं विद्यात्ब्रह्मणा विष्णुना सह ॥ ८९ ॥
 इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नारदप्रोक्ते एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७३ ॥
 अथापरान् प्रवक्ष्यामि प्रयोगान् भुवि दुर्लभान् ॥ यान् कृत्वा मानवः सम्यक् सद्यो देवत्वमृच्छति
 ॥ १ ॥ नासाध्यं विद्यते तस्य स्वर्गो मर्त्यैरसातले ॥ निशातशरनिर्भिन्नभीष्मतापहरं हरिम् ॥ २ ॥
 दृष्ट्वा पीयूषवर्षिण्या कारुण्यात्तं विलोकयन् ॥ एवं ध्यात्वा युतजपादसाध्यज्वरनाशनं ॥ ३ ॥
 मूर्च्छादाहगदस्फोटविषकीटसमुद्भवं ॥ नाशयेद्वाहमाचिरादमृतादशशतं हुनेत् ॥ ४ ॥ का.
 शिराजेन प्राहितां कृत्यां तांश्चरकापुरीं ॥ निजाऽरिणा तांश्चित्वा शुतपुर्णिचक्रतेजसा ॥ ५ ॥ प्र
 दहंतं हरिं स्मृत्वा जपेद्युतमादरात् ॥ सुस्नेहाक्तैः सर्षपैश्च हुनेद्रात्रौ तथा युतं ॥ ६ ॥ कृत्याप
 रे रितास्तं तु न ग्रसंतिकदाचन ॥ डाकिनीपूतना कृत्या पिशाचा यक्षराक्षसाः ॥ ७ ॥ अन्यैव
 क्रूरसत्वाश्च प्रयोगाज्जपहोमयोः ॥ देशादेशांतरं यांति न समर्थाश्च हिंसितुं ॥ ८ ॥ ध्यात्वा विश्वे
 श्वरं देवं व्याप्तविश्वावकाशकं ॥ सूर्यकोटिप्रतीकासंचंद्रकोटिसुशीतलं ॥ ९ ॥ एवं ध्यात्वा
 च मातिमौल्लक्षमेकं जपेन्मनुं ॥ जुहुयाद्युतं भक्त्या शतवीर्याकुरत्रिकैः ॥ १० ॥ अकालमृत्यु
 नाशाय सत्यमेतत्परंपदं ॥ मृत्यंजयं हरिं ध्यात्वा सर्वपापैर्विमुच्यते ॥ ११ ॥ आसीनमाश्र

गौ. तं.

५३

मेदिव्येवदरीखंडमंडिते ॥ स्पृशन्बृहद्भ्यांहस्ताभ्यांघंटाकर्णकलेवरं ॥ १२ ॥ एवंध्यात्वाज
 पेन्मासमष्टोत्तरसहस्रकं ॥ समस्तविपदांमंत्रिप्रशमायशमायच ॥ १३ ॥ समतासर्वभूतेषु
 आशुनिर्वाणदायिनी ॥ निशथिरेथमारूढंतर्जयंतंमुहुर्मुहुः ॥ १४ ॥ धावमानंरिपुगणमनु
 धावंतमच्युतं ॥ विसृजद्वाणसंघेननयंतंदूरदेशतः ॥ १५ ॥ उच्चाटनंभवेत्सद्योरिपुणालक्षजाप
 तः ॥ द्वेषयंतरुक्मिवलंपांड्यमध्यस्थितंहरिं ॥ १६ ॥ ध्यात्वालक्षंमनुवरंनिंबखेहविमिश्रि
 ताम् ॥ तदंतंजुहुयान्मंत्रिगुलिकांगोमयद्भवां ॥ १७ ॥ एवंप्रयोगमात्रेणवैरस्यंजायतेमिथः ॥
 अन्योन्यकलहेनैवदेशाद्देशांतरंव्रजेत् ॥ १८ ॥ विहिष्टस्तत्रतत्रापिकाकवत्पर्यटन्महीं ॥
 पार्थेदिशंतंगीतार्थस्यस्यंमधुसूदनम् ॥ १९ ॥ राजमंडलमध्यस्थंसूर्यचंद्रायुतप्रभम् ॥ ध्या
 त्वायुतंमनुवरंशमायप्रजपेत्सुधीः ॥ २० ॥ अनेनजपमात्रेणकिञ्चिद्व्यतिभूतले ॥ “स्थाने
 ळ्षीकेशतवे”त्यादिसूक्तंवाचार्जुनर्षिकं ॥ गायत्रीछंदोवलितंविश्वात्माकृष्णदैवतं ॥ २१ ॥ स
 पर्यापूर्ववत्प्रोक्तासाधयेत्सकलेप्सितं ॥ श्रीबीजाद्यैर्जपेन्मंत्रंवरौध्यात्वाचपूर्ववत् ॥ २२ ॥
 लक्षैकजपमात्रेणकुबेरइवमोदते ॥ अन्नदैवतगोपालंवक्ष्येऽन्यंशृणुतत्त्वतः ॥ २३ ॥ अन्नरूपं
 रसरूपंतुष्टिरूपंपदोपरि ॥ अन्नाधिपतयेस्वाहासोऽयमन्नाधिपोमनुः ॥ २४ ॥ श्रीबीजाद्यो
 मनुःप्रोक्तोऽप्यन्नरत्नसमृद्धिदः ॥ आचक्राद्यंगच्छतिःस्यान्नारदोऽस्यमुनिःस्मृतः ॥ २५ ॥ गा

अ०

२१

५३

मनुःप्रोक्तोऽप्यनरत्नसमृद्धिदः ॥ आचक्राद्यंगलातिःस्यान्नासदोऽस्यगुनिःस्मृतः ॥ २५ ॥ गा

यत्रीछंदइत्युक्तंदेवोऽनस्यप्रदोहरिः ॥ ध्यानार्चनादिकंसर्वमस्यपूर्ववदाचरेत् ॥ २६ ॥ एवं
संपूजयेन्मंत्रांसतुसर्वसमृद्धिमान् ॥ आढत्यस्वर्णपात्रंचक्षालितं शुद्धवारिणा ॥ २७ ॥ वि
लिप्यगंधपंकेनलिखेदष्टदलांबुजं ॥ कर्णिकायांलिखेद्दन्हेःपुटितंमंडलद्वयं ॥ २८ ॥ तन्म
ध्येविलिखेत्कामंसाध्याख्यकर्मसंयुतं ॥ ततःशिष्टैर्मनोवर्णैस्तत्कामंवेष्टयेत्सुधीः ॥ २९ ॥
श्रियंषट्कोणकोणानामैद्रनैऋतवायुषु ॥ आलिख्यचालिखेन्मायांवन्हिवारुणशूलिषु ॥ ३० ॥
अक्षरैःकामगायत्र्यावेष्टयेत्केशरेषुच ॥ मारमालामनोवर्णैर्दलेष्वष्टसुमन्त्रवित् ॥ ३१ ॥ लिखे
द्ब्रह्मान्तरेवर्णैर्मातृकांतद्वहिलिखेत् ॥ भूर्विंवंचलिखेद्वाह्ये श्रीमायेदिग्विदिक्ष्वपि ॥ ३२ ॥
यंत्रमेवंसमालिख्यजातरूपमयेपटे ॥ राजतेताम्रपात्रवाभूर्जैःक्षौमयेऽपिवा ॥ ३३ ॥ सूक्ष्म
तंतुमयेवापिप्रतिष्ठाप्यसमीरिणं ॥ आकर्षणंसुरस्त्रीणांनागलोकसुवासिनां ॥ ३४ ॥ पिशा
चयक्षरक्षांसितथाक्रूरग्रहाश्रये ॥ दुष्टसत्वाश्रयेसर्वेपरिसर्पतिभूतले ॥ ३५ ॥ यंत्रराजधरं
दृष्ट्वाविद्रवंतिव्रजंतिच ॥ बहुनाकिमिहोक्तेनसर्वलोकसुखावहं ॥ ३६ ॥ स्त्रीणामाकर्षणं
राज्ञांलोकवश्यकरंभुवि ॥ योगसिद्धिकरंतावद्भवसागरतारकं ॥ ३७ ॥ भुक्तिमुक्तिकरंय
त्रमितिप्रोक्तंस्वयंभुवा ॥ वांतयांतसमारूढंमायाविंदुविभूषितं ॥ ३८ ॥ श्रियोबीजमिति
प्रोक्तंनृणांसद्यःसुखप्रदं ॥ आदौर्छोकारमुक्त्वाचकामदेवपदंततः ॥ ३९ ॥ चतुर्थ्यंतंवि

गौ. तं.
५४

अहेचपुष्पवाणायतत्परं ॥ धीमहीतिपदंप्रोक्तंतनोऽनंगःप्रचोदयात् ॥ ४० ॥ एषामन्मथगा
यत्राप्रोक्तामन्मथदीपिनी ॥ कामरंतिचसंभाष्यततः कामपदंवदेत् ॥ ४१ ॥ देवायेतिपदं
ब्रूयात्तथासर्वपदंततः ॥ प्रियायेतिपदांतेचवदेत्सर्वजनंपुनः ॥ ४२ ॥ ब्रूयात्संमोहनायेति
ज्वलशब्दंचवीप्सयेत् ॥ प्रज्वलेतिपदंसर्वजनस्यहृदयंतथा ॥ ४३ ॥ उक्त्वाममवशंपश्चा
त्कुरुशब्दंचवीप्सयेत् ॥ वह्निजायांतथेत्युक्तामालाख्योमन्मथोमनुः ॥ ४४ ॥ भूगृहं
चतुरस्रंस्यादृष्टवज्जयुतंमुने ॥ अस्मिन्मंत्रेसमाराध्यवासुदेवंजगद्गुरुम् ॥ ४५ ॥ किञ्चसि
द्ध्यतिमंत्रज्ञोऽप्यकथ्यंकथितंचते ॥ एवंतेकथितंयंत्रंप्रयोगांतरमुच्यते ॥ ४६ ॥ लक्षंजघ्वा
पलाशानांकुसुमैस्तत्समंहुनेत् ॥ व्याख्यातासर्वशास्त्रणामचिरादेवजायते ॥ ४७ ॥ स
योगीसत्यविज्ञानीविष्णुयोगीतथात्मवित् ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभायशुक्लादिपुष्पमाहरेत् ॥ ४८ ॥
अष्टोत्तरशतंजघ्वाराजतोवान्यतोलभेत् ॥ मुंचंतंपितरौकृष्णंमथुरानिगडार्दितौ ॥ ४९ ॥
ध्यात्वायुतंजपांतेचतावत्संख्यंचहोमयेत् ॥ निगडाममुच्यतेसद्योयमुद्दिश्यकृताक्रिया ॥ ५० ॥
पुंदरमुखैर्देवैःस्थितंचंदावनेहरिं ॥ सुरभ्याःपयसातोयैरभिषिच्यचसंस्तुतं ॥ ५१ ॥ राज
राजेश्वरंकृत्वामंगलाचारपूर्वकं ॥ उर्वशीप्रमुखाभिस्तुस्वर्गवेश्याभिरावृतम् ॥ ५२ ॥ एवं
ध्यात्वाजपेक्षुषंपंकजैरयुतंहुनेत् ॥ सार्वभौमोभवेत्सोऽपियेनेयंविहिताक्रिया ॥ ५३ ॥ आत्मा

अ०
५४

५४

ध्यात्वाजपेष्टक्षपंकजैरयुतं हुनेत् ॥ सार्वभौमो भवेत्सोऽपि मे पयि हिता क्रिया ॥ ५३ ॥ आत्मा

नंकंसमथनंरिपुंकंसात्मकंस्मरेत् ॥ निशीथेप्रजपेन्मन्त्रीदक्षिणामुखसंस्थितः ॥ ५४ ॥ लक्ष
मेकंजपांतेतुवानीरतरुपत्रकैः ॥ अयुतंहोममात्रेणम्रियेताऽरिर्नचान्यथा ॥ ५५ ॥ अरिष्टप
त्रलक्षंतत्पादपांशुजलोक्षितं ॥ जुहुयान्म्रियतेशत्रुः शंकरेणापिरक्षितः ॥ ५६ ॥ अरिष्टदल
कार्पासव्योषास्थिकरसंयुतं ॥ हवनाल्लक्षमात्रेणयदिदूरस्थितोभवेत् ॥ ५७ ॥ अपिपीयूषसं
सेवीम्रियतेऽरिर्नचान्यथा ॥ हरिद्राग्रंथिहोमेनस्तंभयेदरिवाहिनीं ॥ ५८ ॥ नशस्तंमारणंक
र्मकदाचिद्वैष्णवेमनौ ॥ क्रूरंकष्टाशयंकष्टदायिनंचसतामपि ॥ ५९ ॥ ईदृग्विधंजनंप्राप्य
अभिचाराययोजयेत् ॥ प्रायश्चित्तायगायत्रीलक्षंजह्वाचसाधकः ॥ ६० ॥ तदंतेपायसैर्म
न्त्रीअयुतंहोममाचरेत् ॥ अभिप्रयोगकर्तृणांशांतिःस्यान्नैवचान्यथा ॥ ६१ ॥ इतिश्रीगौत
मीयतन्त्रे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
श्रीनारद उवाच ॥ कर्मांतरमथोवक्ष्येश्रृणुष्ववहितोऽनघ ॥ यत्कृत्वा मंदभाग्योऽपि लभेन्मन्त्रफ
लानिवै ॥ १ ॥ प्रणवद्वयमध्यस्थं जपेद्युतसंख्यया ॥ त्रिरात्रजपमात्रेण बृहस्पतिसमो भवेत्
॥ २ ॥ व्याख्याता सर्वशास्त्राणां विद्वानामपि जायते ॥ रविवारेऽश्वत्थमूले मासाद्यष्टोत्तरं शतं ॥ ३ ॥
भूयो भूयो भवेच्छक्तिर्जीवेदष्टोत्तरं शतं ॥ तस्य शांतिर्भवेन्नित्यं यमुद्दिश्य कृता क्रिया ॥ ४ ॥ अं
शुकैरर्चयेत्कृष्णं मासमात्रं तु निर्मलैः ॥ मुच्यते मालिनैः कृच्छ्रैः पापैर्घोरतरैरपि ॥ ५ ॥ पटव

गौ. तं.
५५

सौर्यजेत्भक्त्यासंपत्तिमतुलालभेत् ॥ विद्रुमैः पूजयेत्कृष्णं त्रैलोक्यं वंशमानयेत् ॥ ६ ॥ मा
णिक्यैः पूजयेद्भक्त्या सार्वभौमसमो भवेत् ॥ पद्मरागैर्यजन् कृष्णं राजा भवति निश्चितं ॥ ७ ॥
क्षत्रियः सार्वभौमः स्यात्साधयेद्यः समाहितः ॥ गारुत्मतमयैरत्नैः पूजयन् ज्ञानवान् भवेत् ॥ ८ ॥
अपि हीरकरत्नेन पूजयन् किं न साधयेत् ॥ सुवर्णपुष्पैरभ्यर्च्य मासं भक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ कु
बेरसमसंपत्तिं संप्राप्य मोदते चिरात् ॥ देहांते हरितां प्राप्य निर्वाणपदमृच्छति ॥ १० ॥ रवि
वारे ऽरुणां भोजैः कल्हारैः सोमवासरे ॥ मङ्गले रक्तपुष्पैश्च बुधेतगरसंभवैः ॥ ११ ॥ चम्पकै
र्गुरुवारे च शुक्रकुंदसमुद्भवैः ॥ शनिवारे शमीपुष्पैः पूजयेद्भक्तितोयतिः ॥ १२ ॥ रविवारे घृता
न्तुपयो भक्तं निवेदयेत् ॥ सोमवारे पिष्टकानि सितया सह योजयेत् ॥ १३ ॥ मंगले गुडसं
मिश्रमन्त्रं बहुगुणान्वितं ॥ बुधवारे यावकैश्च गुरौ पूपसमुद्भवैः ॥ १४ ॥ मुद्गान् शुक्रवारे च
शनौ सघृतपायसं ॥ वैशाखे मासि विधिवत्तर्पयेद्दिमलैर्जलैः ॥ १५ ॥ ज्येष्ठे मासि प्रयत्नेन
फलैः संपूजयेद्धारिं ॥ आषाढे मासि विधिवत्पवित्रैः पूजयेद्धारिं ॥ १६ ॥ एकैकं स्वर्णसूत्राणि
ग्रंथियुक्तानि कारयेत् ॥ अथ वा पट्टसूत्राणि पद्मसूत्राणि वा पुनः ॥ १७ ॥ पूजांते देवदेवाय
महिषीभ्यो निवेदयेत् ॥ मिथुनेभ्यस्तथा दत्वामहांतमुत्सवं चरेत् ॥ १८ ॥ तोषयेद्भक्ष्यभोज्या
द्यैर्ब्राह्मणान् शांसितव्रतान् ॥ एवं संवत्सरं मंत्रीकृत्वा भीष्टमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ न चैवर्षकृता

अ०
२१

५५

Digitized by eGangotri Sangeetha Sanstha, Varanasi
चैत्राह्वणान्शंसितव्रतान् ॥ एवंसंवत्सरंमंत्रीकृत्वाभीष्टमवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ नचेद्वर्षकृता

पूजावार्स्ताभेक्षायकल्पते ॥ श्रावणेमासिकृष्णंतंपुष्पैःकेतकिसंभवैः ॥ २० ॥ चंद्रचंदन
कस्तूरीकुंकुमादिसुवासितैः ॥ एलालवंगकंकोलफलानिबहुधार्पयेत् ॥ २१ ॥ भाद्रेमासिय
जेहिष्णुंभक्ष्यैर्बहुगुणान्वितैः ॥ इषेमासियजेद्भक्त्याभक्ष्यैर्भोज्यैश्चविस्तरैः ॥ २२ ॥ कार्पास
निर्मितैर्वस्त्रैर्नानाभरणसंयुतैः ॥ तुलास्थेभास्करेकृष्णंपूजयेन्मासमात्रकं ॥ २३ ॥ रात्रौप्र
दीपैर्होमैस्तुदुग्धपिष्टादिसंयुतैः ॥ घृतदीपमवाच्छिन्नंदद्यान्मासमहोज्ज्वलं ॥ २४ ॥ एकाद
श्यामुषौष्यैवहादश्यांपारणादिने ॥ शुक्लायांविष्णुमभ्यर्च्यवस्त्रालंकारभूषणैः ॥ २५ ॥ अ
स्यांतिथौतुमतिमान्वार्षिकोत्सवमाचरेत् ॥ भोज्यानिबहुभक्ष्याणिब्राह्मणेभ्योनिवेदयेत्
॥ २६ ॥ एवंकृतेदेवतास्यतुष्टाचेष्टंप्रयच्छति ॥ सत्यलोकमवाप्नोतिपुनरावृत्तिवर्जितं
॥ २७ ॥ मार्गशिर्षेयजेद्देवंनवान्नैर्व्यजनैःशुभैः ॥ नारिकेलफलक्षीरमिश्रितंगुडजीरकैः ॥ २८ ॥
सुपक्वंदेवदेवायभक्त्यातस्मैनिवेदयेत् ॥ पौष्येमासिचमाषंवैघृतापूपैःप्रपूजयेत् ॥ २९ ॥ अ
हदोपंनिवृत्त्याशुभूयान्नृपतिसन्निभः ॥ माघेमासियजेत्कृष्णंअक्षतैःसुशुभैःसितैः ॥ ३० ॥
दुग्धानंशर्करायुक्तमिष्टान्नंचनिवेदयेत् ॥ अस्मिन्मासिशुभेकालेवस्त्रेणाच्छादयेद्दिभुं ॥ ३१ ॥
फाल्गुनेदेवकीपुत्रंपूजयेत्स्वर्णचंपकैः ॥ चूतसौगंधकुसुमैर्धूपैर्गंधसमान्वितैः ॥ ३२ ॥ चै
त्रेमासिवासुदेवंसर्वपुष्पैःसमर्चयेत् ॥ पौर्णिमायांजपेद्भक्त्यादमनैश्चसगुच्छकैः ॥ ३३ ॥

गौ. तं.
५६

आस्मिन्दिनेरतिकामं पूजयेद्भक्तितत्परः ॥ ३४ ॥ न चेत्सांवत्सरी पूजा तथा भवति निश्चितं ॥ भ
स्मीभूतं स्मरं दृष्ट्वा रुदिता सारतिः सती ॥ ३५ ॥ तां दृष्ट्वा कृपया विष्टो वरं दातुं स्वयं शिवः ॥ प्रत्यु
वाच पतिं त्वं हि सुभगत्वमवाप्नुहि ॥ ३६ ॥ सुंदरी सर्वलोकेषु क्रीडार्थं ब्रज सुंदरि ॥ ततो भ
वक्रंदनजलात्पुष्पं दमनकं शुभं ॥ ३७ ॥ तेन पूजनमात्रेण संवत्सरफलं भवेत् ॥ होमयेच्छ
मात्रं यः पिष्टकैर्घृतभार्जितैः ॥ ३८ ॥ तावत्संख्यं मनुजप्त्वा कृष्णं पश्यति मंत्रवित् ॥ इति ते क
थितं सम्यक् पूजनं वर्षिकोद्भवैः ॥ ३९ ॥ कृत्वानेन विधानेन किञ्च सिद्ध्यति भूतले ॥ पुण्य
स्त्रियोगृहस्थाश्च मुनयो ब्रह्मचारिणः ॥ ४० ॥ वनस्थाश्च तथा कृत्वा वांछितार्थमवाप्नुयुः ॥
स्त्रियः शूद्राश्च विधिवत्कृत्वा तत्फलमाप्नुयुः ॥ ४१ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् भूयो भव संभं
वः ॥ एवं कृष्णं यजन् भक्त्या यत्कृतं कोटिजन्माभिः ॥ ४२ ॥ स तु पापैर्न लिप्येत पद्मपत्रमि
वांभसा ॥ इति श्रीगौतमीयतंत्रे एकाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७३ ॥
गौतम उवाच ॥ विस्तरेण महाब्रह्मन् कृष्णमंत्रान् ब्रवीहि च ॥ भक्तोऽहं तवाशिष्योऽहं योग्योऽस्मि
श्रवणे गुरो ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु ब्रह्मन् कृष्णमंत्रान् सर्ववेदैकसम्मतान् ॥ यदेक
ज्ञानमात्रेण पुनर्जन्मन विद्यते ॥ २ ॥ ग्रणवं पूर्वमुद्धृत्य नमस्तदनु उच्चरेत् ॥ कौस्तुभाह्वाय
संप्रोक्तो मनुरष्टाक्षरः परः ॥ ३ ॥ एतद्भिज्ञानमात्रेण साक्षाद्दिष्णुर्भवेद्यतिः ॥ षट्दीर्घस्वरसं

अ०
२२

५६

भेद्यकामेनांगक्रियामता ॥ ४ ॥ कलापकुसुमश्यामंशखचक्रगदांबुजम् ॥ अनेकरत्नसंछि
 नंकौस्तुभोद्भासिवक्षसं ॥ ५ ॥ तालहारावलीरन्ध्रगुरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ध्यात्वैवंपरमात्मानं
 दशलक्षं जपेन्मनुम् ॥ ६ ॥ होमयेत्तद्दशांशेन साधितैर्घृतपायसैः ॥ पुरश्चरणमंगं यच्छेषमन्य
 त्समापयेत् ॥ ७ ॥ य एवं भजते मंत्री भोगमोक्षैककारणं ॥ करप्रचेया सर्वार्था अन्ते च परमं
 व्रजेत् ॥ ८ ॥ दशाक्षरसमानं हि पूजनं समुदीरितं ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि षड्गणमंत्रनायकं
 ॥ ९ ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण जीवन्मुक्तो महीं चरेत् ॥ त्रिमात्रं नमसा युक्तं चतुर्थ्या कृष्ण इत्यपि
 ॥ १० ॥ षडक्षरो मनुः प्रोक्तो दृष्टा दृष्टफलप्रदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्री छंद उच्यते ॥ ११ ॥
 श्रीकृष्णो देवता साक्षात् दुर्गाधिष्ठानदेवता ॥ त्रिमात्रं बीजमित्युक्तं नमः शक्तिरुदाहृता ॥ १२ ॥
 कृष्णाय कीलकं चास्य मंत्रराजस्य कीर्तितं ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये ॥ १३ ॥ पंचा
 गानिमनोरस्य आचक्राद्यैरुदीर्यते ॥ नीलजीमुतसंकाशां किंकिणीजालमालिनं ॥ १४ ॥ सर्वाभ
 रणसंदीप्तं रक्तपद्मोपरिस्थितं ॥ सनकाद्यैर्मुनिवैरैः स्तुतं ध्यायेन्मनुवंरम् ॥ १५ ॥ आलोलकुंत
 लोद्भासिमुखचंद्रविराजितम् ॥ शशरक्ताधरोष्ठश्वपाणिपादविराजितम् ॥ १६ ॥ कंश
 भ्यां पायसं श्लक्ष्णं सद्यो हैह्यंगवीनकम् ॥ दधंतं चितयेद्देवं भोगमोक्षफलप्रदम् ॥ १७ ॥ ध्या
 त्वैवंपरमात्मानं दशलक्षं जपेन्मनुम् ॥ जपांते पायसैः शुद्धैर्होमं कुर्यात्स शकैः ॥ १८ ॥ तर्पयेत्तद्

गौ. तं.

५७

शांशोनजलैःकर्पूरवासितैः ॥ अभिषेकं दशांशोनदशांशौर्विप्रभोजनं ॥ १९ ॥ तदंतेदक्षिणां द
 त्वासाधयेद्विज्ञातमात्मनः ॥ भिक्षाहारोजपेन्मंत्रं वर्षमेकं व्रते स्थितः ॥ २० ॥ कविर्वाग्मीसमृ
 द्धश्च सर्वज्ञो जायते ध्रुवं ॥ नवनीताशनंदेवं ध्यात्वा लक्षं जपेत्सुधीः ॥ २१ ॥ दिव्यज्ञानम
 वाप्नोति त्रिलोकीं प्राप्य मोदते ॥ य एवं मंत्रराजं तु भजते भक्ति तत्परः ॥ २२ ॥ इह भुक्त्वा
 वरान् भोगान् देहांते परमं विशेत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि षोडशार्णमहामनु ॥ २३ ॥ यस्य
 विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मा परमं विशेत् ॥ प्रणवं नमसा युक्तं कृष्णगोविंदकौ तथा ॥ २४ ॥
 श्रीपूर्वोदंता उच्चार्य हुंफट्स्वाहेति कीर्तितः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदोऽनुष्टुप्पुदाद्धतं ॥
 २५ ॥ परमात्मा हविर्देवो भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ दशोर्णकवदेवास्य जपहोमौ प्रकीर्तितौ ॥ २६ ॥
 प्रयोगस्तत्समः प्रोक्तो बीजं शक्तिश्च तत्समे ॥ य एवं प्रजपेन्मंत्रं सोऽधीते श्रुतिचतुष्टयं ॥ २७ ॥
 अनेन सदृशो मंत्रो जगत्स्वपिन विद्यते ॥ अनेन राधितः कृष्णः प्रसीदत्येव तत्क्षणात् ॥ २८ ॥
 अथ संतानासिद्धयै च वक्ष्येऽहं मंत्रनायकं ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वे सिद्धयंति मंत्रिणः ॥ २९ ॥
 देवकीपुत्रशब्दांते गोविंदपदमीरयेत् ॥ वासुदेवपदांते तु ततो ब्रूयाज्जगद्गुरो ॥ ३० ॥ देहि मे
 तनयं देवत्वामहं पदमीरयेत् ॥ शरणं गत इत्युक्तो मंत्रश्चानुष्टुबोध्ययः ॥ ३१ ॥ नारदोऽस्य
 ऋषिश्छंदोगायत्रं कथितं बुधैः ॥ संतानदो हरिः साक्षाद्देवता च प्रकीर्तितः ॥ ३२ ॥ व्यरतैः

अ०

२२

५७

समस्तैरंगानिकृत्वादेवंविचिंतयेत् ॥ निलोत्पलदलश्यामंपीतांबरयुगावृतम् ॥ ३३ ॥
चतुर्भुजंशंखचक्रमूर्ध्वपाणिद्वयेधृतम् ॥ अधःपाणिद्वयेवेणुंवादयंतंमुदान्वितं ॥ ३४ ॥
अनेकरत्नसंनद्धकिरीटोज्ज्वलविग्रहम् ॥ नानालंकारसुभगंगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ३५ ॥
वेदस्तोत्रपरैर्नित्यंमुनिभिःपरिवेष्टितम् ॥ एवंध्यात्वाचर्चयेत्कृष्णपंचांगैःप्रथमावृतिः ॥ ३६ ॥
इंद्रादिभिर्हितीयास्यात्तृतीयातुतदायुधैः ॥ एवमभ्यर्च्यदेवेशंलक्षमात्रंजपेन्मनुं ॥ ३७ ॥ पुत्रं
पौत्रंलभेच्चेहदेहांतेपरमंव्रजेत् ॥ पुत्रजीवेधनचितेतत्फलैरयुतंहुनेत् ॥ ३८ ॥ अनंतरंदशा
शेनतर्पणादिनिचाचरेत् ॥ यएनंप्रभजेन्मंत्रीसंतानाख्यंमहामनुं ॥ ३९ ॥ अविच्छिन्नो
भवेद्दंशोयावदाभूतसंप्लवः ॥ दशम्यांशुक्लपक्षेतुनिशीथेस्वस्तिमंडले ॥ ४० ॥ हरिमावाह्य
विधिवत्पूजयेदुपचारकैः ॥ एवमर्चनमात्रेणवत्सरात्पुत्रवान्गृही ॥ ४१ ॥ दीर्घमायुरप्र
तिहतबलवीर्यसमान्वितं ॥ वत्सराल्लभतेपुत्रंसत्यंसत्यंमयोदितं ॥ ४२ ॥ यस्यार्थेकुरुतेमं
त्रीप्रयोगात्सतुपुत्रवान् ॥ वंध्यापिलभतेपुत्रान्शतहायनजीवितान् ॥ ४३ ॥ प्रातर्वाचं
यमानारीबोधीद्रुमदलेजलं ॥ मंत्रयित्वाष्टोत्तरशतंपिबेत्पुत्रीयतिध्रुवं ॥ ४४ ॥ एवंप्रयोगां
न्मासमात्रात्तनयंलभतेध्रुवं ॥ अनेनमंत्रितंत्वाज्यंपुत्रसिद्धिकरंपरं ॥ ४५ ॥ अनेनजलपा
नेनबंध्यावर्षाल्लभेत्प्रजां ॥ ४६ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे ह्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

गौ. तं.
५८

गौतम उवाच ॥ सर्वजानासित्वं विद्वान्स्वयं भूषदशः प्रभो ॥ त्वदुदीरितमाकर्ण्य कृतार्थोऽहं न
चान्यथा ॥ १ ॥ तपस्तप्त्वा पुरा ब्रह्मन् प्रार्थितो हरिरीश्वरः ॥ तेनैवोक्तं न चेदेवं कथितं व्यमखं
डितं ॥ २ ॥ तदारभ्य सदब्रह्मन् तव दर्शनं लालसः ॥ गंगा प्रवाहं मंत्रं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥
श्रवणे यदि योग्योऽस्मि कृपया कथय प्रभो ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ बहवः कथिता मंत्रा मया ते मुनि
सत्तम ॥ तं मंत्रं कथयाम्यद्येन ज्ञानं प्रसीदति ॥ ५ ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण भक्तिः स्यात् प्रेमल
क्षणा ॥ चतुर्विधं तु पांडित्यं ज्ञानमात्रेण सिद्ध्यति ॥ ६ ॥ मंदभाग्यो दरिद्रोऽपिशठो मूढोऽपि पा
तकी ॥ उपास्य मंत्रं राजंतु वागीश समतां व्रजेत् ॥ ७ ॥ मयाप्येवं पुरा पृष्टः पद्मयोनिर्यथा वद
त् ॥ तथा ते कथयिष्यामि गुह्याद्गुह्यं परं मुने ॥ ८ ॥ हा विंशत्यक्षरो मंत्रो वागीश त्वप्रवर्तकः ॥
सर्वतंत्रेषु गुह्योऽयं गोपनीयश्च गौतम ॥ ९ ॥ वेदः प्रादुर्भूदास्ये मंत्रेणानेन वेधसः ॥ कवीन्द्र
त्वं भार्गवश्च वागीश त्वंबृहस्पतिः ॥ १० ॥ श्रियमिन्द्रादयो देवा ज्ञानं च स न कादयः ॥ सौभाग्यं
च द्रमा प्राप कुबेरोऽपि धने शतां ॥ ११ ॥ इमं मंत्रं वरं जप्त्वा सर्वज्ञो भवति ध्रुवं ॥ अदृष्टां श्रुत
शास्त्रस्य व्याख्याता शिल्पगो भवत् ॥ १२ ॥ महाकविर्महाप्राज्ञो वाक्पतेः समतां व्रजेत् ॥
ज्ञानं तु परमं लब्ध्वा विष्णोः सायुज्यं तालमेत् ॥ १३ ॥ यं यं काममभिध्यायन् मनुष्यो भजते मनुं
॥ तं तं काममवाप्नोति भुवि स्वर्गो रसातले ॥ १४ ॥ तस्योद्धारमहं वक्ष्ये मम सर्वज्ञकारणम् ॥

अ०
२३

५८

॥ तंतंकाममवाप्रोतिभुविस्वर्गैरसातले ॥ १४ ॥ सस्योद्धारमहवदयेममसार्वज्ञकारणम् ॥

कृष्णगोविंदकौडेतौतथागोपीजनंततः ॥ १५ ॥ वल्लभायप्रियावन्धेश्वन्द्रसर्गामनुस्वरः ॥
 नाम्नामादौक्रमात्काममायालक्ष्मीर्नियोजयेत् ॥ १६ ॥ हार्विशत्यक्षरोमंत्रोवाग्भवाद्यःप्रकी
 र्तिः ॥ अहमस्यमुनिश्छन्दोगायत्रीदेवतामनोः ॥ १७ ॥ गंगाप्रवाहणःकृष्णःसर्वदेवन
 मस्कृतः ॥ गंगाप्रवाहवहाणीजायतेतेनतत्तथा ॥ १८ ॥ गंगाप्रवाहणोनामकीर्त्यतेपरमा
 र्थतः ॥ बीजंतुमान्मथंप्रोक्तंशक्तिःपत्नीहविर्भुजः ॥ १९ ॥ कृष्णायकामबीजाद्यंलदयंप
 रिकीर्तितं ॥ गोविंदायशिरस्तद्वन्मायोद्योच्चारणेनच ॥ २० ॥ गोपीजनशिखांतद्वच्छ्रीबी
 जाद्येनविन्यसेत् ॥ वल्लभायेतिकवचंअस्त्रजायाहविर्भुजः ॥ २१ ॥ शेषबीजेनसहिताः
 पंचागमनवःस्मृताः ॥ मूर्ध्निलाभेभ्रुवोर्मध्येनेत्रेकर्णेतथानसि ॥ २२ ॥ आस्येकंठेचदोर्मूले
 लदयोदरनाभिषु ॥ लिंगमूलेतथाधारेऊर्वोर्जान्वोश्चगुल्फयोः ॥ २३ ॥ समस्तेनतुमंत्रेण
 व्यापकंन्यस्यचितयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामंपूर्णचंद्रनिभाननं ॥ २४ ॥ बर्हिबर्हकृतोत्तंसं
 वनमालिनमीश्वरं ॥ किरीटहारकेयूररत्नमंडलमंडितं ॥ २५ ॥ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तु
 भोद्भासितोरसं ॥ युवतीवेषलावण्यरमणीयतनुंहरिं ॥ २६ ॥ दिव्यपीतांबरधरंतरहारवि
 भूषितम् ॥ स्मेरारुणाधरन्यस्तवेणुंत्रैलोक्यमोहनं ॥ २७ ॥ सर्ववेदमयंवेणुंवादयंतंचतुर्भु

१ वल्लभोऽभिप्रियासर्वसर्गापूर्वमनुस्वरः ॥ वल्लभोऽभिप्रियासर्गाहपूर्वमनुस्वरः ॥ इति पाठांतरे

गौ. तं.

५९

जम् ॥ स्फाटिकीमक्षमालाचविद्यामूर्ध्वकरद्वये ॥ २८ ॥ दधंतं पुंडरीकाक्षं दिव्यगानपरा
यणं ॥ अनुत्थानरूपसौंदर्यैर्मोहयंतं जगत्रयम् ॥ २९ ॥ तपनीयलसत्कांत्यावीणाकमलह
स्तया ॥ निरोक्ष्यमाणचरणं वामपार्श्वस्थया श्रिया ॥ ३० ॥ हेमसिंहासने रम्ये सर्वरत्नो
पशोभिते ॥ रुक्मिण्यादिमाहिषीभिर्निरंतरनिषेवितं ॥ ३१ ॥ चंद्रमंडलसंकाशं श्वेतच्छत्रो
पशोभितं ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैर्ज्ञानार्थिभिरुपासितं ॥ ३२ ॥ इंद्रादिदेवताष्टदैः प्रणतं पर
मेश्वरं ॥ सर्वज्ञं जगदीशानंध्यात्वा लदयपंकजे ॥ ३३ ॥ जपे देवं मनुवरंध्यात्वा लक्षचतुष्टयं ॥
आरक्तकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैर्होममाचरेत् ॥ ३४ ॥ दशांशकेन मंत्रोऽयं सिद्धो भवति नान्यथा ॥
पूजादशाक्षरे पीठे अंगावृत्तिरनंतरं ॥ माहिषीभिर्द्वितीयास्यात्तृतीयादिगधीश्वरैः ॥ चतुर्थी त
त्प्रहरणैश्च तुरावृत्तिरीरिताः ॥ ३६ ॥ प्रातःप्रातःपिबेत्तोयं मंत्रेणानेन मंत्रितं ॥ वागीश्वर
समोभूत्वा काव्यकर्ता महान् भवेत् ॥ ३७ ॥ अनेन मंत्रितं नित्यं ब्राह्मीपत्रं प्रभक्षयेत् ॥ मंड
लादेव मतिमान् महाश्रुतिधरो भवेत् ॥ ३८ ॥ ब्राह्मीकुष्ठवचाकल्पं घृतेन द्विगुणेन च ॥ च
तुर्गुणं भवेद्दुग्धं पाचितं घृतमुत्तमं ॥ ३९ ॥ अवतार्य जपेदेन मयुतं मंत्रमादरात् ॥ कर्षमात्रं
प्रातरेव भक्षयेन्मौनमास्थितः ॥ ४० ॥ एतद्भक्षणमात्रेण बृहस्पतिसमो भवेत् ॥ हस्तमारो
प्यजिह्वायां जपेदयुतमादरात् ॥ ४१ ॥ प्रतिभाजायते दिव्या सर्वलोकैकभाविता ॥ धवले

अ०

२३

५९

प्यजिन्हायां जपे द्युतमादरात् ॥ ४१ ॥ प्रतिभा जायते दिव्या सर्वलोके कभाविता ॥ ध्वले

रूपचारैस्तु यादि देवं प्रपूजयेत् ॥ ४२ ॥ दिव्यज्ञानमवाप्नोति प्रतिभा विश्वजित्वरी ॥ श्रीबी
जाद्यं यदा जाप्यं तदालक्ष्मीरचंचला ॥ ४३ ॥ कामाद्यजपनादेव सर्वलोकं वशं नयेत् ॥ वागा
दिजपनादेव वाक्सिद्धिर्जायतेऽचिरात् ॥ ४४ ॥ शक्तिबीजादिकोमंत्रो निर्वाणमचिराद्दि
शेत् ॥ पुटनात्प्रणवाभ्यां तु मोक्षमाप्नोति निश्चितम् ॥ ४५ ॥ एवं मन्त्रवरं यस्तु भजते भक्ति
तत्परः ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् समस्त ऋद्धि संयुतान् ॥ ४६ ॥ संपत्तिं परमां लब्ध्वा याया
दंते परंपदं ॥ कामेन्द्राद्यापराशक्तिर्नादविंदु समन्विता ॥ ४७ ॥ कथितः कृष्णमंत्राणां सर्वे
षां मन्त्रनायकः ॥ ऋषिर्ब्रह्मा समाख्यातो विराट्छंद उदीरितं ॥ ४८ ॥ त्रैलोक्यमोहनो देवः
श्रीकृष्णः परिकीर्तितः ॥ कलपट्दीर्घबीजेन षडंगं परिकीर्तितं ॥ ४९ ॥ अंसालंबितवामकुण्डल
धरं मंदोच्छसद्भूषणं किंचित्कुंचितकोमलाधरपुटसाचिप्रसारेक्षणं ॥ अलोलांगुलिपल्लवैर्मुरालि
कामापुरयंतं मुदामूले कल्पतरोस्त्रिभंगललितं ध्यायेज्जगन्मोहनं ॥ ५० ॥ एवं ध्यात्वा जपेनं
त्रं श्रद्धया दशलक्षकं ॥ तद्दशांशेन जुहुयात्पायसैरथ वांबुजैः ॥ ५१ ॥ दशाक्षरोदिते पीठे पूज
येत्तद्विधानतः ॥ प्रयोगानपि सर्वत्र तदुक्तानपि कारयेत् ॥ ५२ ॥ अथवा बालकृष्णं च नीलं दी
वरसन्निभं ॥ रत्नाभरणसंदीप्तद्विभुजं रत्नकुण्डलं ॥ ५३ ॥ पायसं नवनीतं च कराभ्यां दध
तं स्मरेत् ॥ लक्षमेकं जपेनं त्रं होमयेत्पायसैः शुभैः ॥ ५४ ॥ दशांशं जुहुयाद्भक्त्या पुजां गेन्द्रादि

गौ. तं.
६०

आयुधैः ॥ होमयेदयुतं मंत्रीघृतभर्जितपिष्टकैः ॥ ५५ ॥ अलक्ष्मीर्नश्यति क्षिप्रं कांतिं तेजश्च
विंदति ॥ पलाशकुसुमैर्हुत्वा वाक्सिद्धिं लभते ध्रुवं ॥ ५६ ॥ पंकजैर्जुहुयान्मंत्रीघृतभर्जित
पिष्टकैः ॥ अलक्ष्मीर्नश्यति क्षिप्रं कांतिं तेजश्च विंदति ॥ ५७ ॥ पंकजैर्जुहुयान्मंत्रीअयुतं
श्रियमाप्नुयात् ॥ नवनीतस्य होमेन कविर्वाग्मी प्रजायते ॥ ५८ ॥ वसुदेवपदं चोक्त्वा निगड
च्छेदनाय च ॥ वासुदेवपदं चोक्त्वा स्वाहेति तन्मनुर्मतः ॥ ५९ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्त
श्छंदोऽनुष्टुबुदीरितं ॥ निगडच्छेदनो लक्ष्मीवासुदेवस्य देवता ॥ ६० ॥ पंचागादि मनोरस्य आ
चक्राद्यैः प्रकल्पयेत् ॥ रंगमंडलमध्ये तु कंसं निपात्य लीलया ॥ ६१ ॥ ज्ञातीनां वर्धयन्ह
र्षं आनीय पितरौ स्वयम् ॥ निगडान्मोक्षितो भक्त्या प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ ६२ ॥ राज्ये संस्था
प्यविधिवद्देवकं वीक्षितैर्नृपैः ॥ एवं ध्यात्वा जपेच्छक्षं जुहुयात्तद्दशांशतः ॥ ६३ ॥ अंगैराशा
धिपैः सम्यक्तदस्तैरर्चनोदितैः ॥ यएनंचिंतयेन्मंत्रीससम्पदसंपदां पदं ॥ ६४ ॥ राजदुर्गभया
दिभ्यो मुच्यते स्मरणात् क्षणात् ॥ निर्गुंडीमूलहोमेन मुच्यते बंधनार्दितः ॥ ६५ ॥ राजद्वारे भ
ये घोरे स्मरणात् मुच्यते भयात् ॥ ६६ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
नारद उवाच ॥ गोपालं पिंडं संज्ञांतं कथयामि मुने शृणु ॥ यदा कर्ण्यगुरोर्भक्त्या परब्रेहचमो
दते ॥ १ ॥ अनेन सदृशो मंत्री जगत्स्वपिन दृश्यते ॥ पंचांतको धरासंस्थ ईराचतुर्दशस्वरैः

अ०
२४

६०

दत्ते ॥ १ ॥ अनेन सदृशो मंत्रो जास्वपि न दृश्यते ॥ पंचांतको परासंस्थ ईराचतुर्दशस्वरैः

॥ २ ॥ कथितो मंत्रराजोऽयं भुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ऋषिर्ब्रह्मास्य गायत्री छंदः श्रीकृष्णदेवतं
॥ ३ ॥ गालाभ्यं निजशक्ती तु कीलकं और्वमुच्यते ॥ षट् दीर्घभाजा बीजेन षडंगानि प्रकल्प
येत् ॥ ४ ॥ वृंदावनगतं कृष्णरत्नसिंहासने स्थितं ॥ कदंबमूलदेशे तु गोपिकाजनवेष्टितं
॥ ५ ॥ नारदाद्यैर्मुनिवैरैर्दिव्यज्ञानपरात्मकैः ॥ सहितं परयाभक्त्या वनमालिनमीश्वरम्
॥ ६ ॥ रत्नालंकारसंदीप्तं शंखचक्रलसत्करं ॥ शब्दब्रह्ममयं वेणुमधःपाणिह्येरितं ॥ ७ ॥
एवं ध्यात्वा मनुवं लक्ष्मात्रं जपेद्दृशी ॥ सितान्वितैः पायसैस्तु अयुतं होममाचरेत् ॥ ८ ॥ य
एनं भजते मंत्री सिद्धयस्तस्य हस्तगाः ॥ धवलैः कुसुमैर्होमाद्वाक्सिद्धिं लभतेऽचिरात् ॥ ९ ॥
कर्णिकारस्य होमेन लक्ष्मीः सर्वविधा भवेत् ॥ अनेन मंत्रितं तोयं प्रातः प्रातः पिबेन्नरः ॥ १० ॥ क
विर्वाग्मी श्रुतिधरः सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ अस्योपासनमात्रेण किञ्च सिद्धयति मंत्रिणः ॥ ११ ॥
इह भोगान् वरान् भुक्त्वा पुत्रपौत्रैः समन्वितः ॥ अंततत्परमं धाम मंत्री याति निरामयं ॥ १२ ॥ अ
थ वक्ष्ये महायंत्रं सर्वेप्सितफलप्रदं ॥ यस्य धारणमात्रेण किञ्च सिद्धयति भूतले ॥ १३ ॥ बीजं
त्रिकोणमालिख्य षट्पैणंतं द्वहिलिखेत् ॥ षडक्षरं लिखेत् तत्र वृत्तं चाष्टदलं लिखेत् ॥ १४ ॥
अष्टाक्षरेण संयुक्तं द्वहिः षोडशच्छदं ॥ षोडशार्णं कृष्णमनुबहिर्दशदलान्वितं ॥ १५ ॥
दशाक्षरेण संयुक्तं अष्टादशदलेततः ॥ अष्टादशार्णं तन्मध्ये बहिर्द्वात्रिंशदंबुजं ॥ १६ ॥ अनुष्टु

गौ. तं.

६१

बाख्यंतत्रेवतद्वहिर्दत्तमालिखेत् ॥ विलिखेत्पिंडबीजंतुवेष्टयित्वातुसर्वतः ॥ १७ ॥ तद्वहि
 र्दत्तनिष्पाद्यमातृकांतत्रवेष्टयेत् ॥ दत्तद्वयंपुनःकृत्वापाशांकुशेनवेष्टयेत् ॥ १८ ॥ तद्वहिर्द
 त्तमेकंतुचतुरस्रसंवज्रकं ॥ एतदुक्तमहायंत्रंरूपयामुनिसत्तम ॥ १९ ॥ स्वर्णपत्रेऽथभूर्जेवा
 लिखित्वायन्त्रराजकं ॥ अष्टगंधैर्मणिकृत्वाल्लिखेत्स्वर्णशलाकया ॥ २० ॥ प्राणान्संस्था
 प्यविधिवत्सहस्रहोममाचरेत् ॥ तदंतेऽयुतसंख्यंचजह्वायंत्रंचधारयेत् ॥ २१ ॥ अस्यधारण
 मात्रेणसाक्षाद्भूमिपुरंदरः ॥ मुच्यतेमलिनैःकृद्भैरुःसैर्धोरितैरपि ॥ २२ ॥ शान्तिचशाश्वतींल
 ङ्घ्यायातितत्परमंपदं ॥ स्त्रीणांवामभुजेचास्यधारणात्किन्नसिद्ध्यति ॥ २३ ॥ वंध्यापिलभ
 तेपुत्रान्शतहायनजीविनः ॥ दीर्घायुरप्रतिहतबलवीर्यसमान्वितान् ॥ २४ ॥ राशिचक्रंवि
 लिख्याथकुंभसंस्थाप्यपूर्ववत् ॥ निक्षिप्ययंत्रतन्मध्येसेकात्सर्वहिसाधयेत् ॥ २५ ॥ तत्त्व
 दर्शीभवेद्दिप्रोमर्हीशास्तिमहीपतिः ॥ वैश्यःसमृद्धिमान्भूयाल्लभेच्छूद्रोयथेप्सितं ॥ २६ ॥ एतत्ते
 कथितंयंत्रंपुरुषार्थैकसाधनं ॥ केवलंत्वंस्वयत्नेनगोपायस्वमुनेस्वयं ॥ २७ ॥ इतिश्रीगौत
 मीयतन्त्रे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥
 श्रीनारद उवाच ॥ अथवक्ष्येमनुवरंसमस्तपुरुषार्थदं ॥ यज्ज्ञात्वासिद्धयःसर्वाभवंतिकरसं
 स्थिताः ॥ १ ॥ लक्ष्मीमायाकामबीजंङ्कणपदंतथा ॥ स्वाहेतिमंत्रराजोऽयंभुक्तिमुक्ति

अ०

२५

६१

स्थिताः ॥ १ ॥ लक्ष्मीमायाकामबीजदन्तकृष्णपदतथा ॥ स्वाहातिमन्त्रराजोऽयंभुक्तिमुक्ति

फलप्रदः ॥ २ ॥ नारदोऽस्यमुनिःख्यातश्छंदोनुष्टुबुदीरितं ॥ देवतारुष्णइत्युक्तासमस्तपुरुषा
 र्थदः ॥ ३ ॥ षडंगकामबीजेनषट्दीर्घभेदितेनच ॥ कलापकुसुमश्यामं वृंदावनगतंहरिं
 ॥ ४ ॥ गोपगोपीगवावीतंपीतवस्त्रयुगावृतं ॥ नानालंकारसुभगंकौस्तुभोज्ञासिवक्षसं
 ॥ ५ ॥ सनकाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैःसंस्तुतं परमयामुदा ॥ शंखचक्रलसद्बाहुंवेणुं हस्तद्वयेरितं ॥ ६ ॥
 ध्यात्वैवंपरमात्मानंचतुर्लक्षं जपेन्मनुं ॥ दशांशैर्जुहुयान्मन्त्रीकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ७ ॥ भक्त्या
 त्रिसंध्यंप्रजपेदंगैरिंद्रादिभिस्ततः ॥ यथाप्रयोगान्कुर्वीतधर्मार्थकाममुक्तये ॥ ८ ॥ पाय
 सैरयुतंहुत्वाज्ञानं दिव्यमवाप्नुयात् ॥ तद्वच्चलवणैर्हुत्वा लोकानाकर्षयेद्भुवं ॥ ९ ॥ पलाश
 पुष्पैर्जुहुयात्कविर्वर्गमीचजायते ॥ मत्स्यंडीकदलीर्दुग्धागुडपायसतद्विया ॥ १० ॥ तर्प
 येदयुतंमन्त्रीगांगेयेनजलेनवै ॥ मंडलाहिहितासिद्धिर्भवेन्नैवात्रसंशयः ॥ ११ ॥ वाग्मी
 हयेनजप्येनवागीशसमतांब्रजेत् ॥ व्याघ्रीजकुसुमैर्हुत्वा निधिमाप्नोत्ययत्नतः ॥ १२ ॥
 श्रीवृक्षफलहोमेनराज्यैश्वर्यमवाप्नुयात् ॥ एवंतैकथितोविप्रदुर्लभोमन्त्रनायकः ॥ १३ ॥ त
 त्संप्रदायसंप्राप्तः किंचसिद्ध्यतिमन्त्रिणः ॥ अष्टादशाणोमारांतोमन्त्रः सुतधनप्रदः ॥ १४ ॥
 नारदोऽस्यमुनिश्छंदोगायत्रं कथितंबुधैः ॥ बाळकृष्णो देवतास्यसमस्तार्थफलप्रदः ॥ १५ ॥
 षट्दीर्घभाजाकामेनबीजेनांगक्रियामता ॥ इंदीवरसमाभासंबालंब्रैलोक्यमोहनं ॥ १६ ॥

गौ. तं.
६२

लसद्रत्नमयैर्दासैर्मण्डितं बहुभूषणैः ॥ नानारत्नमयोद्भासिवैयाघ्रनखभूषणं ॥ १७ ॥ कुंत
लांतसमुद्भासिस्फुरन्मकरकुण्डलं ॥ हस्तिहस्तकराभ्यांचनवनीतंचपायसं ॥ १८ ॥ दधंतं देवदं
दैश्वेष्टितं गोपबालकैः ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं द्वाविंशल्लक्षमानतः ॥ १९ ॥ जपांते जुहुयाद्
घ्नौपायसैस्तद्दशांशतः ॥ तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ २० ॥ साधयेत्सर्वकर्मा
णिसिद्धे नानेनमंत्रवित् ॥ रक्तपद्मायुतं हुत्वा द्विजो ज्ञानमवाप्नुयात् ॥ २१ ॥ सर्वलोकैकशा
स्ताचक्षत्रियो नात्र संशयः ॥ अन्येषां यद्यदिष्टं तत्साधयेन्मनुना मुना ॥ २२ ॥ रक्तपद्मोपरि
ध्यात्वा शर्करापृथुलाजकैः ॥ कदलीगुडबुध्याचजलैः संतर्प्य केशवं ॥ २३ ॥ वत्सराल्लभते
पुत्रं सर्वलोकनमस्कृतं ॥ अनेनैव यदुद्दिष्टं जपमात्रेण साधयेत् ॥ २४ ॥ मायारमाकामबीजं
त्रयाद्योदशवर्णकैः ॥ त्रयोदशाक्षरो मंत्रो दृष्ट्वा दृष्टफलप्रदः ॥ २५ ॥ ऋषिरस्य स्वयं ब्रह्मालं
दो नुष्टुबुदाहृतं ॥ श्रीकृष्णो देवताभक्तो महदैश्वर्यदायकः ॥ २६ ॥ कुर्यादस्य मनोर्मन्त्री का
माद्यैरंगपंचकं ॥ शंखचक्रगदापद्मपाशांकुशलसत्करं ॥ २७ ॥ कराभ्यां वेणुमादाय धमंतं
सर्वमोहनं ॥ सूर्यायुतसमाभासं पीतांबरयुगावृतं ॥ २८ ॥ नानालंकारसुभंगरविमंडलसं
स्थितं ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं चतुर्लक्षमनन्यधीः ॥ २९ ॥ जपांते तद्दशांशेन पायसैर्होमये
द्विज ॥ पूजयेद्यंत्राजे च वक्ष्यमाणेन वर्त्मना ॥ ३० ॥ मध्ये कृष्णं समावाह्य षडंगविधिना

अ०
२५

६२

र्चयेत् ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ ३१ ॥ दिग्दलेषु समभ्यर्च्य बहिरर्चेद्दिग्दले ॥
 सरस्वतीं तथा लक्ष्मीं रतिं प्रीतिमन्तरं ॥ ३२ ॥ स्वदिक्षु लोकपालांश्च तदस्त्राणि च तद्बहिः ॥
 एतदभ्यर्च्य विधिवत्साधयेत्सयथोप्सितं ॥ ३३ ॥ विंशत्यर्णोदितान् सर्वान् प्रयोगानपि साधये
 त् ॥ य एवं भजते मंत्री भक्त्या च परिपूजयेत् ॥ ३४ ॥ राजैश्वर्यमवाप्यान्ते भूयान्तत्परममहः ॥
 काममायारमा पूर्वादशार्णो मनुनायकः ॥ ३५ ॥ रमामाया कामपूर्वादशार्णः सप्रकीर्तितः ॥
 अनयोर्मित्रयोर्मंत्री आचक्राद्यैः षडंगकं ॥ ३६ ॥ कृत्वादशार्णवत्सम्यक् ध्यानपूजादिकं
 सुधीः ॥ सपर्याचरेत्सुतुमंत्रयोरेकमाश्रितः ॥ ३७ ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् महैश्वर्यसम
 न्वितान् ॥ पुत्रैः पौत्रैः प्रपौत्रैश्च देहांते हरितां व्रजेत् ॥ ३८ ॥ अथ वक्ष्ये शृणु मुने प्रतिपत्तिं ज
 गद्गुरोः ॥ इन्द्रादिप्रमुखैर्देवैः सुगुप्ता क्रियते तु या ॥ ३९ ॥ कुबेरोऽपि च यां ज्ञात्वा उपास्य ब्रह्म
 णो मुखात् ॥ महेशसखितां प्राप्य धने शत्वमवाप्तवान् ॥ ४० ॥ इन्द्रोऽपि यामुपास्यैव देवराज
 त्वमाप्तवान् ॥ त्रैलोक्यविजयी देवो देवदैत्यैकशासनः ॥ ४१ ॥ मायारमादिगश्चाऽष्टादशा
 र्णो विंशदर्णकः ॥ अनेन सदृशो मंत्रस्त्रिषु लोकेषु दुर्लभः ॥ ४२ ॥ ऋषिर्ब्रह्मा समादिष्टो गाय
 त्री छन्द एव च ॥ देवता देवता ददं वंद्यः श्रीकृष्ण ईरितः ॥ ४३ ॥ अष्टादशार्णवत्कुर्यान्मंत्रा
 णैरंगकल्पनं ॥ द्वारवत्यां महोद्याने दीर्घिकाशतमंडिते ॥ ४४ ॥ पारिजातवने रम्ये सुवर्णभू

गौ. तं.

६३

मिमध्यतः ॥ सर्वरत्नमयेचित्रेसुमेरुनिभमंडपे ॥ ४५ ॥ सिंहासनेसमासीनंसूर्यकोटिसम
 प्रभं ॥ रक्तोत्पलसमाभासपाणिपादांबुजंस्मरेत् ॥ ४६ ॥ शंखचक्रगदापद्मलसद्बाहुचतु
 ष्ठयं ॥ सर्वांगसुंदरं देवं सर्वाभरणभूषितं ॥ ४७ ॥ रत्ननद्याः समुद्धृत्य सर्वरत्नैश्च वेष्टितं ॥ रु
 किमणीसत्यभामाचवामदक्षेचतिष्ठतः ॥ ४८ ॥ रत्नकुंभेन रत्नेन सिंचित्यौपरयामुदा ॥
 कालिंदीकक्षजातत्रदिशंत्यौ कलशौ तयोः ॥ ४९ ॥ नागजितिसुनंदाचमित्रविंदासुलक्षणा ॥
 आनीयरत्नकलशं रत्ननद्याः समुद्धृतं ॥ ५० ॥ दिशंत्यः सर्वमांगल्यसंपन्नामहिषीर्हरेः ॥ ततः
 षोडशसाहस्रं सिंचत्यः परितः प्रियाः ॥ ५१ ॥ गीतैर्नृत्यैश्च वाद्यैश्च मुमुहुः सर्वदेवताः ॥ एवं हरिं स्म
 रन्मंत्रीचतुर्लक्षं जपेन्मनुं ॥ ५२ ॥ जपांते पायसैर्दिव्यैर्जुहुयात्तद्दशांशतः ॥ तर्प्यते तद्दशांशे
 न भक्तितश्चंदुमज्जलैः ॥ ५३ ॥ अभिषिच्य दशांशेन ब्राह्मणानपि भोजयेत् ॥ कार्णिकायां लि
 खेद्वीजं स्वसाध्यंतद्बहिर्लिखेत् ॥ ५४ ॥ शेषसप्तदशार्णेन वन्हेर्गेहयुगंततः ॥ वृत्ताद्वहिरष्ट
 दलंचतुरस्रं सवज्रकं ॥ ५५ ॥ चतुर्हारसमायुक्तं यंत्रमेतत्सुलक्षणं ॥ पूर्वदक्षिणपाश्चात्य
 कोणे मायां विलिख्य तु ॥ ५६ ॥ श्रीबीजमन्यतो लेख्यं षडर्णकोणगंतथा ॥ पत्रेतु कामगा
 यत्रीं त्रिंशस्त्रिंशो विभागशः ॥ ५७ ॥ कामदेवाय संप्रोच्य विद्महे तदनंतरं ॥ पुष्पबाणाय
 धीमहितोऽनंगः प्रचोदयात् ॥ ५८ ॥ इत्युक्ता कामगायत्री समस्तजनमोहिनी ॥ कामाय

अ०

२५

६३

धीमहितनोऽनंगः प्रचोदयात् ॥ ५७ ॥ इत्युक्तान्गवामयवीसमस्तजनमाहना ॥ कामाद्य

जपादस्यास्तु सर्वकामान् प्रसाधयेत् ॥ ५८ ॥ दलमध्ये लिखेत् काममनुषट्कमेण तु ॥ न
मैते कामदेवाय सर्वजनप्रियाय च ॥ ५९ ॥ सर्वसंमोहनायेति ज्वलयुक् प्रज्वलेति च ॥ सर्व
जनस्य शब्दांति हृदयं मोततो वदेत् ॥ ६० ॥ वशंकुरु ह्यं प्रोक्त्वा स्वाहांतो मनुरीरितः ॥ प्रो
क्तो गोपालमंत्रोऽयं कामाद्यः सिद्धिदोमनुः ॥ ६१ ॥ हाटकैरचिते पात्रे भूर्जे वा प्रविलिख्य च ॥
धारयेत् साधितं यंत्रं जपसेकसमन्वयात् ॥ ६२ ॥ अस्य धारणमात्रेण किञ्च सिद्ध्यति भूतले ॥
राजानो वशातां यांति दासवच्छात्रवंकुलं ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यमोहनो मंत्रः सर्वलोकैकपूजि
तः ॥ अस्मिन् यंत्रे समावाह्यराजराजेश्वरं हरिं ॥ ६४ ॥ पूजयेच्छक्तितो मंत्रं सर्वराजोपचारकैः ॥
कोणषट्कुण्डं गंतुं तद्बहिर्वा विदिदिशि ॥ ६५ ॥ वासुदेवं संकर्षणं प्रद्युम्नं चानिरुद्धकं ॥ सर
स्वतीं तथा लक्ष्मीं रतिं प्रीतिं विदिग्दले ॥ ६६ ॥ तद्बहिरष्टमहिषीरुक्मिण्याद्याः प्रपूजयेत् ॥
इन्द्रनीलमुकुंदाख्यानमकरानंदकच्छपान् ॥ ६७ ॥ शंखपद्मनिधींश्चापितद्बहिः पूजयेत्
तः ॥ इन्द्रादीन् स्वस्वदिक्ष्वेव वज्रादींस्तदनंतरं ॥ ६८ ॥ इति षष्ठावृत्तियुतमच्युतं भाक्तितोऽर्च
येत् ॥ संसारसागरं घोरं वासनानक्रसंकुलं ॥ ६९ ॥ संतीर्य परमं धाम मंत्रीयाति न चान्यथा ॥
चतुर्लक्षं जपेन्मंत्रं दशांशैः पायसैर्हुनेत् ॥ ७० ॥ अथ वापंकजैः फुल्लैः शेषमन्यत्समापयेत् ॥
उद्वास्य हृदये विष्णुं न्यस्य न्यासान्यथोदितान् ॥ ७१ ॥ तन्मयः प्रजपेन्मन्त्रमष्टोत्तरशतम्पु

गौ. तं.

६४

नः ॥ तन्मयोविहरेन्मन्त्रीतीर्णः संसारसागरं ॥ ७२ ॥ अयुतं रक्तपद्मैस्तु हुत्वा विभवं शनं
 येत् ॥ तद्भस्मधारयेद्भाले संस्पृशेद्यं निरीक्षयेत् ॥ ७३ ॥ संस्पृष्टो वीक्ष्यते यैर्वति भवं त्यस्य
 किंकराः ॥ आरक्तहयमरैस्तुराजानो दासवद्दशेत् ॥ ७४ ॥ शुक्लादिवस्त्रलाभाय शुक्ला
 दि कुसुमैर्हुनेत् ॥ हुनेद्धान्यसमृद्धयै च आरक्ता धान्यमंजरीः ॥ ७५ ॥ श्रीवृक्षकुसुमैर्होमात्
 सद्योलक्ष्मीः प्रसीदति ॥ बिल्वपत्रैश्च जुहुयात्पुत्रपौत्रानुयायिनीं ॥ ७६ ॥ लभेद्धर्मी न संदेह
 स्तत्फलैराज्यमाप्नुयात् ॥ केवलं घृतहोमेन ब्राह्मं तेजश्च जायते ॥ ७७ ॥ आयुर्वृद्धिं यशोल
 क्ष्मं विंश्यातां सर्वयोषितां ॥ लभते नात्र संदेहः सुखं सर्वातिशायिनं ॥ ७८ ॥ घृततंदुलहोमेन
 बलवान् जायतेऽचिरात् ॥ भक्ष्यभोज्यादिकं हुत्वा भोगी स्याद्यावदायुषम् ॥ ७९ ॥ अष्टाद
 शार्णदशयोः प्रयोगांस्तत्र चाचरेत् ॥ अत्रे रितान् प्रयोगांस्तुताभ्यामेव च कारयेत् ॥ ८० ॥
 रत्नाभिषेकगोपालं योऽनेन विधिना भजेत् ॥ सर्वैश्वर्यसमृद्धौऽसौ सर्वभुक् सर्वकारकः ॥ ८१ ॥
 देहत्यागे हरिं प्रायादित्येवं मुनयोजगुः ॥ ८२ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे पंचविंशोऽध्यायः ॥
 नारद उवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामिरुक्मिणीवल्लभं मनुं ॥ यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो
 भुवि जायते ॥ १ ॥ नमो ते भगवन् देतो रुतो रुक्मिणीवल्लभा ॥ स्वाहांतस्तारसंयुक्तः षोड
 शार्णो महामनुः ॥ २ ॥ अस्य ज्ञानात्तथामन्त्री ज्ञानवान् जायतेऽचिरात् ॥ ध्यानादष्टांगयोग

अ०

२६

६४

स्यफलमाप्नोतिनिश्चितं ॥ ३ ॥ स्मरणादस्यमन्त्रस्यसर्वतीर्थफलंलभेत् ॥ नारदोऽस्यमुनिः
 प्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाहृतं ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णोदेवताचास्यरुक्मिणीवल्लभाह्वयः ॥ व्यस्तैःसम
 स्तैरंगानिपदैःकुर्यात्षडंगवित् ॥ ५ ॥ अतसीकुसुमश्यामंपीतवस्त्रयुगावृतं ॥ नानालंका
 रसुभगंकौस्तुभैर्युक्तवक्षसं ॥ ६ ॥ श्रीवत्सलाञ्छनंश्रीमन्नानाभरणभूषितं ॥ द्वारकावरगे
 हस्थरत्नसिंहासनेशुभे ॥ ७ ॥ रुक्मिण्यालापमधुरंशंखचक्रगदांबुजं ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं
 लक्षमेकंजपेन्मनुं ॥ ८ ॥ तदंतेजुहुयान्मन्त्रीतिलैर्मधुरसंयुतैः ॥ पूजयेद्द्वैष्णवेपीठेदशाक्षर
 विधानतः ॥ ९ ॥ पालाशैःकुसुमैर्हुत्वादिव्यंज्ञानमवाप्नुयात् ॥ पूर्ववत्तर्पणंकुर्यात्सर्वाभी
 ष्टानिसाधयेत् ॥ १० ॥ पुंडरीकायुतंहुत्वाश्रियमाप्नोत्ययत्नतः ॥ केवलंघृतहोमेनजीवेह
 र्षशतंसुधीः ॥ ११ ॥ इत्येवंरुक्मिणीनाथविधानंमुनिपूजितं ॥ भोगमोक्षकरंयस्मान्मुनेत्वं
 मपिगोपय ॥ १२ ॥ प्रणवंनमनस्यांतेवदेद्भगवतेपदं ॥ नंदपुत्रपदंढेंतंवदेन्नंदवपुस्तथा ॥ १३ ॥
 भूत्यन्तेदशवर्णश्चमनुःसर्वार्थसाधकः ॥ नारदोऽस्यमुनिराख्यातश्छंदउक्तंविराडापि ॥ १४ ॥
 श्रीकृष्णोदेवताचात्रचतुर्वर्गफलप्रदः ॥ पंचांगानिमनोरस्यआचक्राद्यैःप्रकल्पयेत् ॥ १५ ॥
 ध्यायेद्दंदावनेरम्येगोपगोपीगणावृतं ॥ नानालंकारसुभगंपीतांबरयुगावृतम् ॥ १६ ॥ सर्व
 प्रियकरंदेवंकिशोरंश्यामविग्रहं ॥ दोर्भ्यांवेणुंवादयंतंभुवनैकगुरुंपरं ॥ १७ ॥ एवंध्यात्वाम

गौ. तं.
६५

नुवरं लक्ष्ममेकं जपेत्तथा ॥ तिलैश्च स्वादुयुक्तैश्च जुहुयात्तद्दशांशतः ॥ १८ ॥ दशाक्षरोदिते पी
ठे पूजयेत्तद्दिधानतः ॥ य एवं भजते मंत्री भोगमुक्त्योः सभाजनं ॥ १९ ॥ बिल्वपत्रायुतं हुत्वा
सर्वकामान् प्रसाधयेत् ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा सभायां विजयी भवेत् ॥ २० ॥ सर्वलोकैकसु
भगस्सर्वैश्वर्यसमान्वितः ॥ देहांते तत्पदं याति यद्गत्वा नानि वर्तते ॥ २१ ॥ नंदपुत्रपदं डेतं
श्यामलांगपदं तथा ॥ अमृतं मुखवृत्तं च मांसं चैव वपुस्तथा ॥ २२ ॥ दशाक्षरांतः प्रोक्तोऽयं म
नुः सर्वसमृद्धिदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदो नुष्टुबुदाद्धतं ॥ २३ ॥ देवतावालकृष्णोऽस्य मु
निभिः परिकीर्तितः ॥ कल्पयेत्पूर्ववन्मन्त्री चक्राद्यैरंगकल्पनां ॥ २४ ॥ अतसीकुसुमश्यामं शं
खचक्रलसत्करं ॥ दोर्भ्यां विष्णुं वादयंतं पीतांबरयुगावृतं ॥ २५ ॥ नानालंकारसु भगंतारहा
रविराजितं ॥ एवं ध्यात्वा यजेद्देवं पंचांगैश्चादिशाधिपैः ॥ २६ ॥ तदस्त्रैरपि संपूज्य जपेच्छक्षत्र
ते स्थितः ॥ दशांशं जुहुयान्मन्त्री पायसैर्मधुरावृतैः ॥ २७ ॥ एवं संसिद्धमंत्रस्तु सर्वकर्माणि
साधयेत् ॥ तिलाज्यैरयुतं हुत्वा ग्रहरोगान्विनाशयेत् ॥ २८ ॥ पलाशकुसुमैर्हुत्वा वागीश
समतां व्रजेत् ॥ प्रणवं श्रीकाममायानमो भगवते पदं ॥ २९ ॥ नंदपुत्रपदं डेतं भूधरो मुखवृत्त
युक् ॥ मांसवपुः पदं डेतं मनुर्विंशतिवर्णकः ॥ ३० ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छंद उदी
रितं ॥ देवतानंदतनयः सर्वलोकैकनंदनः ॥ ३१ ॥ पंचागानि मनोरस्य चक्राद्यैः परिकल्पये

अ०
२६

६५

त् ॥ नवीननारदश्यामपन्नपत्रनिभेक्षणं ॥ ३२ ॥ मुक्तादामलसत्कंठकेयुरांगदभूषणं ॥
 अनेकरत्नसंबद्धस्फुरन्मकरकुंडलं ॥ ३३ ॥ उदारकौस्तुभोद्भासिवक्षःश्रीवत्सलाञ्छनं ॥ ब
 र्हिबर्हकृतोत्तंसंगोपगोपीगवावृतं ॥ ३४ ॥ ध्यात्वैवंपरमानंदं जपेन्मनुवरंततः ॥ चतुर्लक्ष
 जपांतेतुदशांशं रक्तपंकजैः ॥ ३५ ॥ होमयेच्छेषमन्यत्तु पूर्ववत्समुपाचरेत् ॥ दशार्णयंत्रे वि
 श्वेशं समावाह्यप्रपूजयेत् ॥ ३६ ॥ प्रथमावृत्तिरंगैस्स्यान्महिषीभिर्हितीयका ॥ तृतीयादिग
 धीशैस्तुवज्राद्यैस्तु चतुर्थिका ॥ ३७ ॥ एवं यः पूजयेत्कृष्णं चतुरावृत्तिसंयुतं ॥ धर्मार्थकाममो
 क्षाणां संपूर्णं लभते फलं ॥ ३८ ॥ पायसैर्युतं हुत्वा महाधनपतिर्भवेत् ॥ पूर्णायुर्लभते मंत्रोच्चा
 युतं घृतहोमतः ॥ ३९ ॥ दूर्वाया लक्षहोमेन जीवेद्द्विर्दशतं सुधीः ॥ इत्येष कथितो मन्त्रस्सर्वेषां सर्व
 सिद्धिदः ॥ ४० ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि मनु सर्वसमृद्धिदं ॥ यं ज्ञात्वा मुनयः सर्वभोगमोक्षैकभू
 मयः ॥ ४१ ॥ लीलादंडधरं चोक्त्वा गोपीजनपदंततः ॥ संसक्तदोर्दंडपदं मेघश्यामपदंततः
 ॥ ४२ ॥ विष्णोस्वाहेति मंत्रोऽयं समस्तपुरुषार्थदः ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तश्छंदो नुष्टुबुदाह
 तं ॥ ४३ ॥ देवताश्रीकृष्णोऽस्य सर्वविश्वार्थसाधकः ॥ यदैः पंचांगकलृप्तिः स्यात्ततो ध्यायेदथा
 च्युतं ॥ ४४ ॥ तापिच्छकुसुमश्यामंसदा षोडशवार्षिकम् ॥ गोपीमध्यस्थितं ताभ्यां लि
 गितं कामलिप्सया ॥ ४५ ॥ सर्वालंकारसुभगं पीतांबरधरं परम् ॥ भुवनैकगुरुं ध्यात्वा लक्ष

गौ. तं.

६६

मेकंजपेन्मनुं ॥ ४६ ॥ दशांशंकमलैर्हुत्वाशेषमन्यत्समापयेत् ॥ तर्पयेन्नित्यशोदेवंदुग्धबु
 द्धयाशुभैर्जलैः ॥ ४७ ॥ मंडलाद्वांछितासिद्धिर्भवेद्धनपतिस्तथा ॥ यद्भ्रमंभजतेमंत्रंज
 पहोमादितत्परः ॥ ४८ ॥ वांछितानीहिताल्लब्ध्वादेहांतेतत्पदं व्रजेत् ॥ वेदादिकमलामाया
 कामबीजादथोवदेत् ॥ ४९ ॥ श्रीकृष्णं च पदं डेंतगोविंदं च तथा वदेत् ॥ गोपीजनपदस्यांतेवल्लभं
 डेंतमीरयेत् ॥ ५० ॥ कामांतं च रमाबीजं संप्रोक्तो मंत्रनायकः ॥ सिद्धिगोपालमंत्रोऽयं सर्वसि
 द्धिप्रदो नृणां ॥ ५१ ॥ बीजैः पदैश्च पंचांगं कृत्वा ध्यायेदथाच्युतं ॥ पक्षिराजकृतच्छायौ सुर
 द्रुमलतासिनौ ॥ ५२ ॥ शंखमरकताभ्यासौ दध्युत्थपायसाशिनौ ॥ अलकैरावृतमुखौ ग्र
 हयुक्तौ यथाविधू ॥ ५३ ॥ नानालंकारसुभगौ कौस्तुभामुक्तकंधरौ ॥ तारहारावलीरम्यौ
 सर्वाश्चर्यमयौ शिशू ॥ ५४ ॥ त्रैलोक्यशरणौ श्रीमद्रामकृष्णौ स्मरन् जपेत् ॥ दशाक्षरोदिते
 पीठे वक्ष्यमाणेन पूजयेत् ॥ ५५ ॥ षडंगकेशरेयज्वादिगीशान् प्रहणान्यपि ॥ एवं त्रयावृत्ति
 मयं संपूज्य पुरुषोत्तमं ॥ ५६ ॥ दुग्धबुध्या जलैर्नित्यं तर्पयेदिष्टसिद्धिदं ॥ मुखे करं समायो
 ज्य जपेद्वाग्मीकविर्भवेत् ॥ ५७ ॥ नवनीतायुतं हुत्वा धनपतिः समो भवेत् ॥ रविवारेऽथ
 मूले अष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ ५८ ॥ पुत्रैर्मित्रैश्च संपन्नो भ्रियतेनापमृत्युना ॥ अथापरं मनुवरं कथया
 मिसमृद्धिदं ॥ ५९ ॥ लक्ष्मीमायाकामबीजैर्दशांशं पुटयेत् क्रमात् ॥ षोडशांशं मनुस्साक्षा

अ०

२६

६६

मिसृष्टिदं ॥ ५९ ॥ लक्ष्मीमया कामधीर्दशार्णपुष्टयेत्क्रमात् ॥ षोडशार्णोमनुस्साक्षा

न्महालक्ष्मीं प्रयच्छति ॥ ६० ॥ ब्रह्माक्षपिस्समुद्दिष्टो गायत्रीछंद ईरितं ॥ महासंपत्प्रदः श्री
मान् देवताकृष्ण ईरिता ॥ ६१ ॥ दशार्णवदंगकलृप्तिः ध्यायेदेवमनन्यधीः ॥ कालाभनिच
यप्रख्यं पाणिपादांबुजारुणं ॥ ६२ ॥ तारहारावलीरम्यं कौस्तुभामुक्तवक्षसं ॥ किरीटांग
दग्रैवेयकङ्कुणोर्मिविराजितं ॥ ६३ ॥ ध्यायेद्ब्रह्मगृहांतस्थं रक्तपंकजमध्यगं ॥ चतुर्लक्षं ज
पेन्मंत्रं पायसैरयुतं हुनेत् ॥ तर्पणादीनि सर्वाणि पूर्वोक्तविधिना चरेत् ॥ ६४ ॥ य एवं भजते
मंत्रीलक्ष्मीगोपालविग्रहम् ॥ स सर्वसंपदं लब्ध्वा पात्यन्तमयंततः ॥ ६५ ॥ इति श्रीगौ
तमीयतन्त्रे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मंत्रराजं सुदुर्लभं ॥ अवापुर्येन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनिश्वराः
॥ १ ॥ भ्रष्टराज्यं सुरश्रेष्ठमवापुर्यदुपासनात् ॥ अन्येऽपि बहवो देवाः स्वाधिकारित्वतांगताः
॥ २ ॥ त्रिमात्रं ह्यगवते श्रीगोविंदायेति तन्मनुः ॥ द्वादशाक्षर इत्युक्तो मंत्रः सर्वार्थसिद्धिदः
॥ ३ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो विराट्छंद उदीरितम् ॥ श्रीकृष्णो देवता प्रोक्तः सर्वलोकनमस्कृ
तः ॥ ४ ॥ विनियोगोऽस्य मंत्रस्य पुरुषार्थचतुष्टये ॥ व्यस्तैः पदैः समस्तैश्च पंचांगानि प्रकल्पयेत्
॥ ५ ॥ सृष्टिसंहतिस्थित्या च करशोधनमाचरेत् ॥ स्थित्यंतं दशतत्वं च मातृकां मनुसंपुटाम्
॥ ६ ॥ तत्त्वन्यासं तथा कृत्वा केशवादिपुरःसरं ॥ जनिपालनसंहारविधानैकविशारदं ॥ ७ ॥

गौ. तं.

६७

कलापकुसुमश्यामनीलेंदीवरलोचनं ॥ अनेकरत्नाभरणंदीप्ताविश्वावकाशकं ॥ ८ ॥ तथै
 वासनसंस्थंचपीतवस्त्रयुगावृतं ॥ श्रीवत्सलान्नंदेवंकौस्तुभोज्ञासिवक्षसं ॥ ९ ॥ वेणुवाद्य
 निनादेनमोहयंतंचराचरं ॥ मुनिवृंदैर्देववृंदैर्ऋषिवृंदैस्तुसंस्तुतं ॥ १० ॥ आवृतंमाहिषीवृंदै
 र्निधिभिःपरिसेवितं ॥ अथवातप्तहेमामंकांल्याक्रान्तजगत्रयम् ॥ ११ ॥ कल्पद्रुमलतासीनं
 रत्नसिंहासनोपरि ॥ ध्यात्वाजपेन्मनुवरंलक्षद्वादशमादरात् ॥ १२ ॥ वार्ताकर्णनमात्रंहि
 स्त्रीणांत्यक्त्वाव्रतेस्थितः ॥ पयोमूलफलाशीचपूर्वोक्ताचारपालकः ॥ १३ ॥ दशांशंजुहुयाद्भ
 क्त्याकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ ततःपूर्वोक्तविधिनाशेषमन्यत्समापयेत् ॥ १४ ॥ गोष्ठेप्रतिष्ठितं
 देवंपुण्यारण्येऽथवापुनः ॥ प्रासादेवाप्रतिष्ठाप्यपूजयेत्भोगमोक्षभाक् ॥ १५ ॥ वृंदावन
 गतंध्यायेन्महामाणिक्यमंडपे ॥ सामान्यार्घ्यविशोऽध्याथपूजयेत्हारपालकान् ॥ १६ ॥ हा
 राग्रेवलिपीठेचपक्षीद्रंपरिपूजयेत् ॥ जयंचविजयंचैवबलप्रबलसंज्ञकौ ॥ १७ ॥ चंडप्रचं
 डमथवाधातारंचविधातृकम् ॥ हारेषुपूर्वादिषुतान्प्रादक्षिण्येनपूजयेत् ॥ १८ ॥ हाराद्धेहा
 रश्रियंयष्टादेहल्यांदेहलीयजेत् ॥ हारपार्श्वयोस्तद्द्वग्गांचयमुनांतथा ॥ १९ ॥ विमेशंक्षेत्र
 पालंचतयोःपार्श्वेप्रपूजयेत् ॥ दूर्वाक्षतान्समादायविघ्नमुत्सार्यवाग्यतः ॥ २० ॥ पादाघा
 ततलस्फोटसमुदांचितवक्त्रकैः ॥ विघ्नत्रिविधमुत्सार्यअस्त्रमंत्रेणमंत्रवित् ॥ २१ ॥ कोणेषु

अ०

२७

६७

विमदुर्गाचवार्णोक्षेत्रेसमर्चयेत् ॥ अर्चयेद्वास्तुपुरुषं गृहमध्येसमाहितः ॥ २२ ॥ तारंशार्ङ्गं
पदं उतंसपूर्वचशरासनं ॥ हंफुट्ममइत्युक्त्वामुद्रयाग्रेस्थितोहरेः ॥ २३ ॥ विधेयमेतत्सर्वत्र
स्थापितेतुविशेषतः ॥ आसनेसूपाविष्टस्तुतन्मंत्रेणविधानवित् ॥ २४ ॥ न्यासाज्यस्यस्वदे
हेचआत्मयागावसानकं ॥ दशाक्षरोक्तविधिनापीठं संपाद्यपूजयेत् ॥ २५ ॥ नारदादिगुरुन्
स्तुत्वाशिष्टान्भागवतान्यजेत् ॥ गुकारस्तुमलंविद्याद्गुकारस्तस्यशोधकः ॥ २६ ॥ गुरुरित्ये
वमुनिभिः प्रोक्तः कृष्णैकयोगतः ॥ नारदं पर्वतं जिष्णुं निशठोद्धवदारुकान् ॥ २७ ॥ विष्व
क्सेनंचशैनेयंब्राह्मादीशान्तमर्चयेत् ॥ गुरुंपरंगुरुंचापिपरमेष्विगुरुंतथा ॥ २८ ॥ परात्परगु
रुन्तद्वत्पूर्वसिद्धानन्तरं ॥ सनकश्चसनंदनः सनत्कुमारसंज्ञकः ॥ २९ ॥ सनातनश्चइत्या
दिपरान्भागावतांस्तथा ॥ गुरुनामप्रगृह्यैवपादुकाभ्योनमोवदेत् ॥ ३० ॥ अपायात्पातिनि
यतंदुस्संगादुर्निमित्तकात् ॥ कामितार्थप्रदानाच्चपादुकापरिकीर्तिता ॥ ३१ ॥ गत्यर्थेच
रधातुस्तुणश्चाप्यानंदउच्यते ॥ आनंदंप्रापयेद्यस्मात्तस्माच्चरणउच्यते ॥ ३२ ॥ पिठपूजां
विधायथतत्रावाह्यहरिंजपेत् ॥ सर्वोपचारान्कृत्वाहिषडंगाद्यतिमर्चयेत् ॥ ३३ ॥ रुक्मि
णीसत्यभामांचदक्षवामेप्रपूजयेत् ॥ वासुदेवंसंकर्षणंप्रद्युम्नंचानिरुद्धकं ॥ ३४ ॥ कालीं
दीनाम्रजित्याख्यासुशीलाचसुनंदका ॥ ऋक्षजालक्ष्मणांचैवइत्यष्टौमहिषीः स्मृताः ॥ ३५ ॥

गौ. तं.
६८

कौमोदकीपांचजन्यवसुदेवचंदेवकी ॥ नंदगोपयशोदांचसंपूज्यतदनंतरं ॥ ३६ ॥ किंकि
णींचतथाभ्यर्च्यदामादीनथपूजयेत् ॥ दिगधीशान्स्वस्वदिक्षुगजानष्टौतार्चयेत् ॥ ३७ ॥ कुमु
दःकुमुदाख्यश्चपुंडरिकोऽथवामनः ॥ शंकुकर्णःसर्वनेत्रःसुमुखःसुप्रतिष्ठितः ॥ ३८ ॥ एक
कालंहिकालंवात्रिकालंश्रद्धयान्वितः ॥ मंत्रवित्कृष्णमभ्यर्च्यभोगमुक्तयोःसभाजनं ॥ ३९ ॥
गोष्ठेवाशैलशृंगेवापुण्यारण्येनदीतटे ॥ प्रासादेस्थापयन्कृष्णंतीर्थकोटिफलंलभेत् ॥ ४० ॥
कोटिकोटिमहादानात्कोटितीर्थपरिभ्रमात् ॥ तत्फलंलभतेभक्त्यासंप्रतिष्ठाप्यकेशवं ॥
॥ ४१ ॥ यद्दामंत्रकोटिजपात्पुण्यत्फलंपुरुषोलभेत् ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिसंस्थाप्यपुरुषोत्त
मं ॥ ४२ ॥ कोटियज्ञेनयत्पुण्यंपुण्यारण्यनिषेवणात् ॥ तत्फलंलभतेमर्त्यस्तद्वत्संस्थाप्यके
शवम् ॥ ४३ ॥ यावज्जन्महरेर्नामग्रहणेयत्फलंभवेत् ॥ तत्फलंसमवाप्नोतिसंस्थाप्यपुरु
षोत्तमम् ॥ ४४ ॥ कुरुक्षेत्रेसूर्यग्रहेगोदानायुतजंफलम् ॥ तत्फलंलभतेभक्त्यासंस्थाप्यपुरुषो
त्तमम् ॥ ४५ ॥ यद्यसांसंगिसंयुक्तःकामःपंचसमन्वितः ॥ मासांतेव्रजनाथायनमौतोमंत्रईरितः
॥ ४६ ॥ नारदोऽस्यमुनिःप्रोक्तश्छंदोनुष्टुबुदाढ्यतं ॥ गोवल्लभश्चश्रीकृष्णोदेवतापरिकीर्ति
तः ॥ ४७ ॥ पंचांगादिमनोरस्यआचक्रादिनिकल्पयेत् ॥ ध्यायेद्दृढावनेकृष्णंगोपंशिशुगवा
वृतं ॥ ४८ ॥ हस्ताभ्यांवेत्रशृंगंचश्यामलंविश्वमोहनं ॥ बहुरत्नसमाबद्धकिंकिणीहारनूपुरं

अ०

२७

६८

॥ ४९ ॥ एवंध्यात्वाजपेन्मंत्रलक्ष्मीमंत्रसमाहितः ॥ होमयेत्तद्दशांशेनपायसैर्मधरान्वितैः

॥ ४९ ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं लक्ष्मात्रं समाहितः ॥ होमयेत्तद्दशांशेन पायसैर्मधुरान्वितैः
 ॥ ५० ॥ अंगेन्द्रवज्रादिमुखैरित्यर्चनविधिः स्मृतः ॥ य एवं पूजयेन्मंत्राभक्त्या गोबल्लभं हरिं
 ॥ ५१ ॥ स गोगणवरैर्युक्तः सर्वैश्वर्यसमृद्धिमान् ॥ देहांते भगवद्धामप्राप्नुयात्त्रयसंशयः
 ॥ ५२ ॥ उर्ध्वदंतयुतः स्वांतो तांते मास ह्यंतथा ॥ भीषणा मुखवृत्तेन वीतिहोत्रसखान्वितः
 ॥ ५३ ॥ सर्वार्थसाधकः प्रोक्तो नमो तोऽष्टाक्षरो मनुः ॥ कामबीजं मुखे दद्यात्सर्वार्थानां प्रसाधकः
 ॥ ५४ ॥ लुप्तबीजाश्च ये मंत्रा गोपालस्य क्वचित् क्वचित् ॥ कामबीजं मुखे दद्यात्सर्वकामार्थ
 सिद्धये ॥ ५५ ॥ नारदोऽस्य मुनिः प्रोक्तो गायत्रं छंद ईरितं ॥ देवता च श्रीकृष्णोऽस्य समस्तपुरुषार्थ
 दः ॥ ५६ ॥ पंचांगादि मनोरेस्य आचक्राचैः प्रकल्पयेत् ॥ कलापकुसुमश्यामनीलैर्दीवर
 लोचनं ॥ ५७ ॥ नानालंकारसुभगं बालकं पंचहायनं ॥ दध्युत्थं पायसं स्फीतं कराभ्यां दध
 तं हरिं ॥ ५८ ॥ तारहारावलीरम्यं गोपगोपीगणावृतं ॥ ध्यात्वैवं परमानंदं सृष्टिस्थित्यंतका
 रणं ॥ ५९ ॥ अर्कलक्षं जपेन्मंत्रं दशांशं पायसैर्हुनेत् ॥ अथवा पंकजैर्हुत्वा सिद्धमंत्रो भवेत्सु
 धीः ॥ ६० ॥ दशाक्षरो दिते पीठे तद्दिधाने प्रपूजयेत् ॥ अथ चांगेन्द्रवज्राचैः पूजाचास्य स
 मीरिता ॥ ६१ ॥ नवनीतायुतं हुत्वा सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ पुत्राप्तिश्चम्पकैर्होमात् पाटलै
 राजवश्यता ॥ ६२ ॥ अनाद्यैर्होमतो नित्यं लक्ष्मीस्तस्य गृहे स्थिरा ॥ पूर्वोक्ततर्पणेनैव सर्वा

गौ. तं.
६९

भीष्टानिसाधयेत् ॥ ६३ ॥ इति श्रीगौतमयितन्त्रे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥
नारद उवाच ॥ कामश्चाष्टस्वरारूढः सर्गवान्मंत्रनायकः ॥ कृष्णेति ह्यक्षरः प्रोक्तः कामपू
र्वोगुणाक्षरः ॥ १ ॥ कामाद्यान्तश्चतुर्वर्णश्चतुर्वर्गफलप्रदः ॥ डैन्तः कृष्णेन मौतश्च पञ्चवर्णो
महामनुः ॥ २ ॥ स एव कामपूर्वश्चेत्षडक्षरमनुः स्मृतः ॥ एवं जह्वात्रिकालज्ञः शांताजपमु
निश्चरः ॥ ३ ॥ अस्य संस्मरणादेव सार्वज्ञं कथितं परं ॥ लभते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं हिमद्वयः
॥ ४ ॥ कृष्णगोविन्दकौडैन्तौ कामाद्याष्टाक्षरो मनुः ॥ आद्यन्ते कामबीजश्चेन्नवाक्षरमनुः स्मृतः
॥ ५ ॥ सुप्रसन्नात्मने वह्निवल्गुभाचाष्टवर्णकं ॥ कामबीजं धराबीजं पुनः कामं समाचरेत्
॥ ६ ॥ श्यामलांगपदं डैन्तं मौतौऽयं दशाक्षरः ॥ एतेषां मनुर्वर्याणां नारदो मुनिरीरितः ॥ ७ ॥
उक्तं छंदस्तु गायत्रीबालकृष्णोऽस्य देवता ॥ षड्दीर्घभाजा कामेन षडंगानि समाचरेत् ॥ ८ ॥
नीलपद्मसमानाक्षं बालं श्यामलविग्रहं ॥ नानारत्नसमाबद्धसुवस्त्राभरणान्वितं ॥ ९ ॥ रक्त
पद्मसमासीनं दध्युत्थपायसंवरं ॥ दधतं करपद्माभ्यां गोपालं शिशुसंवृतं ॥ १० ॥ एवं विचिं
त्य प्रजपेच्छक्षमेकं यथाविधि ॥ अन्ते जुहुयाद्द्विधिवद्दशांशं श्रीफलैर्हुनेत् ॥ ११ ॥ दशाक्षरो दि
ते पीठे विधिना पूजयेद्भरिं ॥ षडंगानि तिराद्या स्याद्वितीयादिगधीश्वरैः ॥ १२ ॥ तृतीया तत्प्र
हरणैः सपर्यासं सर्वकामदा ॥ अयुतं बिल्वपत्रैस्तु हवनाल्लभते नरः ॥ १३ ॥ तेजोवीर्ये तथा कां

अ०
२८

६९

तिलक्ष्मीसर्वातिशायिनी ॥ १४ ॥ विल्वपत्रैस्तु

तिलक्ष्मीसर्वातिशायिनी ॥ रक्तपद्मायुतहोमैराजानश्चास्यकिंकराः ॥ १४ ॥ विव्वपत्रैस्त
थाहुत्वालभेद्राज्यमकंठकं ॥ एतेषामनुवर्याणामेकं यो भजते सुधीः ॥ १५ ॥ इह भुक्त्वा वरा
न् भोगान् देहांते तत्पदं व्रजेत् ॥ अथापरं नुवरं वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदं ॥ १६ ॥ स्मरणाद्यस्य मंत्र
ज्ञो वागीश समतां व्रजेत् ॥ देवानामिश्वरः शक्रो धनदो धननायकः ॥ १७ ॥ स्मरणाद्यस्य मं
त्रस्य किञ्च सिद्ध्यति भूतले ॥ वाग्भवं कामबीजं च माया लक्ष्मीमनंतरं ॥ १८ ॥ दशार्णो मनु
वर्यश्च भवेच्छक्ताक्षरो मनुः ॥ वाग्भवाद्यो यदा चायं मंत्री वाक्पतिसन्निभः ॥ १९ ॥ वेदवे
दांगवेदांतसिद्धान्तमतिरुज्ज्वलः ॥ अमृतस्यंदिनी वाचः कविता सर्वजित्वरी ॥ २० ॥ सर्व
वाङ्मयवेत्ता च सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ संविदाद्यं यदा मंत्रसाधको यदिवाभ्यसेत् ॥ २१ ॥
अचिरात् सर्वसिद्धिनामधिपो जायते सुधीः ॥ राजानो वश्यतां यांति सामात्यैः सपरिच्छदैः ॥ २२ ॥
देवाः सर्वे नमस्यंति किंपुनः कथ्यते परं ॥ श्रीबीजाद्यं यदा जप्याद्भक्तितो मंत्रनायकं ॥ २३ ॥
अनन्यगारमातस्य मंदिरे संपदावहा ॥ तस्य वंशे स्थिरालक्ष्मीर्यावदाभूतसंल्लवं ॥ २४ ॥ का
मपुर्वो यदा मंत्रो जप्यते साधकोत्तमैः ॥ त्रैलोक्यं वश्यतामेति मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ २५ ॥
स्त्रीणां कंदर्पसदृशो दर्शनादेव मोहकृत् ॥ चमत्कारकरो लोके जीवे हर्षशतं सुखी ॥ २६ ॥
ऋषिर्ब्रह्मास्य मंत्रस्य गायत्री छंद ईरितं ॥ देवता सर्वजगतां मोहनः कृष्ण ईरिता ॥ २७ ॥

गौ. तं.
७०

पंचागानिमनोरस्य आचक्राद्यैः प्रकल्पयेत् ॥ सृष्टिसंहारास्थितिभिर्दशवर्णान् करेन्यसेत् ॥ २८ ॥
 तारसंपुटितान् कृत्वानमोमध्यगतान्मुने ॥ दशवर्णान्यसेत्स्थाने दशवर्णविधानतः ॥ २९ ॥
 केशवादितथा तत्वं दशतत्वं क्रमात्क्रमात् ॥ ऋष्यादिन्यासमासाद्य पंचांगन्यासमाचरेत् ॥
 ३० ॥ कामाक्षरं परं बीजं स्वाहा प्रकृतिरीश्वरी ॥ केवलं चित्कलाशक्तिर्मन्त्राधिष्ठातृदेवता ॥
 ३१ ॥ ध्यायेद्दृढावनेरम्येकां च नीभूमिमध्यगे ॥ नाना पुष्पलताकीर्णैश्च खंडैश्च मंडिते ॥
 ३२ ॥ कल्पाटवीतले सम्यक् श्रीमन्माणिक्यमंडपे ॥ देवकिंनरगंधर्वमुनिभिः परिसेविते ॥
 ३३ ॥ नारदाद्यैर्मुनिश्रेष्ठैः स्तुतिभिः समुपस्थिते ॥ रत्नसिंहासने ध्यायेदुपविष्टं पंकजो
 परि ॥ ३४ ॥ सजलजलदश्यामं रक्तपद्मनिभेक्षणं ॥ रत्नपद्मनिभं श्रीमत्पाणिपादैः सुमं
 डितं ॥ ३५ ॥ नवरत्नसमाबद्धं भूषणैः परिसेवितं ॥ आभुक्तवक्षसं श्रीमत्कौस्तुभेन सुवास
 सं ॥ ३६ ॥ तारहारावलीरम्यं श्रीवत्सांकितवक्षसं ॥ रोचनातिलकप्रांते कुंतलालिसमा
 वृतं ॥ ३७ ॥ कंदर्पचापसदृशं चिल्लीमालाविराजितं ॥ अनेकरत्नसंनद्धस्फुरन्मकरकुंडलं ॥
 ३८ ॥ बर्हिर्बर्हकृतोत्तंसं सर्वज्ञं सर्ववेदिभिः ॥ उपासितं मुनिगणैरुपतिष्ठेद्धरिं सुधीः ॥ ३९ ॥
 एवं ध्यात्वा मनुवरं दशलक्षं व्रते स्थितः ॥ दशाक्षरीविधानेन जपेत्सिद्धो भवेन्मनुः ॥ ४० ॥
 सिद्धेनानेन मनुना सर्वाभिष्टानि साधयेत् ॥ दशाक्षरोदिते पीठे तद्दिधानेन पूजयेत् ॥ ४१ ॥

अ०
२८

७०

अयुतं जुहुयान्मन्त्रीकुसुमैर्ब्रह्मवृक्षजैः ॥ महाकविर्महाविज्ञो भवेन्मन्त्रीनसंशयः ॥ ४२ ॥
मालतीकुसुमैर्होमाहाक्सिद्धिमतुलालभेत् ॥ तगरैर्क्षरिसिक्तैश्च होमात्सर्वज्ञतां व्रजेत् ॥ ४३ ॥
वकुलकुसुमैर्होमाच्छ्रियमाप्नोति यथेप्सिताम् ॥ भक्ष्यभोज्यादिहोमेन समृद्धिमतुलालभेत् ॥
४४ ॥ केवलं घृतहोमेन ब्राह्मं तेजः प्रजायते ॥ श्रीफलस्य दलैर्हुत्वा राज्यमाप्नोत्ययत्नतः ॥
४५ ॥ तत्फलैर्मन्त्रसिद्धिः स्यात्तु दुर्वाभिरयुतं हुनेत् ॥ तर्पणं पूर्वाविहितं कृत्वा सर्वप्रसाधये
त् ॥ ४६ ॥ दशाक्षरोक्तवत्सर्वप्रयोगमनुनाचरेत् ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रं सर्वार्थसाधकं ॥
४७ ॥ कृष्णेति ह्यक्षरं मन्त्रं मध्यस्थं कामबीजयोः ॥ सद्यः फलप्रदं मन्त्रं प्रजपेद्भक्तितत्परः ॥
४८ ॥ अस्याराधनतः शक्रो देवेश त्वमवात्पवान् ॥ ऋषिर्ब्रह्मास्य मन्त्रस्य गायत्रं छंद ईरितं ॥
४९ ॥ एवमंगविधिं कृत्वा मन्त्री ध्यायेद्यथाच्युतं ॥ कलापकुसुमश्यामं हुतं हेमनिभाम्बरं ॥
५० ॥ पारिजातवने रम्ये रत्नसिंहासनोपरि ॥ देहोत्थसुप्रभाभिश्च भासयंतं दिगंतरं ॥ ५१ ॥
शिशुवेषधरं देवं वासुदेवं जगन्मयं ॥ नानालंकारसु भगंगोपीभिः परिवीक्षितं ॥ ५२ ॥ कल्पवृक्ष
विनिष्क्रान्तरत्नाद्यैः परिवेष्टितं ॥ तारहारावलीरम्यं पीतांबरयुगावृतं ॥ ५३ ॥ चतुर्लक्षं जपेन्मन्त्रं
व्रतस्थः साधकोत्तमः ॥ दशांशं जुहुयादं ते श्रीफलैः सर्वसिद्धये ॥ ५४ ॥ अष्टच्छंदां बुजे देव
मावाह्यपरिपूजयेत् ॥ अंगषट्कावृते रंते पूजयेद्दिग्धीश्वरान् ॥ ५५ ॥ तदह्वाण्यपि चांते च सपर्यै

गौ. तं.
७१

पसमीरिता ॥ नवनीतायुतं हुत्वा श्रियमाप्नोत्यनिंदितां ॥ ५६ ॥ श्रीफलायुतहोमेन राज्यासि
र्मन्निणो भवेत् ॥ धान्यमंजरीभिर्हुत्वा धान्यवान् जायतेऽचिरात् ॥ ५७ ॥ अन्नवान्नहोमेन घृतहो
माच्छ्रियंलभेत् ॥ वासनाहोममात्रेण ज्ञानचंद्रः प्रकाशते ॥ ५८ ॥ य एवं भजते मंत्रीजपहोमादित
त्परः ॥ स तु सम्यक् श्रियंलब्ध्वा देहांते तत्पदं व्रजेत् ॥ ५९ ॥ चूडामणिमथो वक्ष्ये मंत्रराजं सुदुर्लभं ॥
यज्ज्ञानान्मुनयः सर्वे भूस्थालौक्यदर्शिनः ॥ ६० ॥ चतुर्वर्णस्य मंत्रस्य कामाद्यावन्हियोग
तः ॥ अयं शिखामणिः प्रोक्तः त्रैलोक्यदर्शनक्षमः ॥ ६१ ॥ नारदोऽस्य ऋषिः प्रोक्तो विराट्छंद
उदाहृतं ॥ देवता श्रीकृष्णोऽस्य मुनिभिः परिकीर्तितः ॥ ६२ ॥ षड्दीर्घयुक्तबीजेन कामेनां
गक्रियामता ॥ मंत्रसंपुटितं कृत्वा वर्णन्यासं तथा चरेत् ॥ ६३ ॥ दशतत्वं ततो न्यस्य करांग
न्यासमाचरेत् ॥ वृंदावनगतं ध्यायेत्कल्पकोद्यानमध्यगं ॥ ६४ ॥ दोलायमानं गोपीभिः
सुवर्णदोलिकांगतं ॥ सूर्यायुतसमाभासं लसन्मकरकुंडलं ॥ ६५ ॥ नानारत्नपरिभ्राजन्ना
नालंकारमंडितं ॥ पंचवर्षावधिं बालं कुतलोद्भासिसन्मुखं ॥ ६६ ॥ हसितोदारकांल्याचभा
सयंतं दिगंतरं ॥ इति ध्यात्वा चतुर्लक्षं जपेन्मंत्रशिखामणिं ॥ ६७ ॥ तद्दशांशेन जुहुयात्पा
यसैरथ वांबुजैः ॥ अंगेन्द्रवज्रावृत्तिभिस्त्रिभिः पूजनमीरितम् ॥ ६८ ॥ ब्रह्मवृक्षोत्थकुसुमैर्हुने
दयुतमादरात् ॥ त्रिकालज्ञो भवेन्मंत्रीनवनीतहुतादपि ॥ ६९ ॥ श्रीफलस्य फलैर्होमाद्रा

अ०
२८

७१

ज्यमाप्नोत्यसंशयः ॥ लक्ष्मीपूजिता मंत्रीजपहुतलक्ष्मीमिदानीयात् ॥ ७० ॥ मूलत्रिकोणम

ज्यमाप्रोत्यसंशयः ॥ लक्ष्मिपुष्पहुतान्मन्त्रीबहुलक्ष्मीमवाप्नुयात् ॥ ७० ॥ मूलत्रिकोणम
ध्येतुज्योतीरूपांविचिंतयेत् ॥ लक्षजपान्मनोरस्यत्रिकालज्ञोभवेत्पुं ॥ ७१ ॥ करस्था
मलकन्यायादिश्ववृत्तंचपश्यति ॥ त्रिदिस्थितंहरिं कृत्वासर्वपश्यतिचक्षुषा ॥ ७२ ॥ रविवा
रेऽश्वत्थमूले शतमष्टोत्तरं जपेत् ॥ एवंचनियतं कृत्वा म्रियतेनापमृत्युतः ॥ ७३ ॥
वसंस्तत्रलक्षजपात्सर्वज्ञो जायतेऽचिरात् ॥ ७४ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे अष्टाविंशति
तमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७
गौतम उवाच ॥ एकाक्षरं मनुवरं विष्णोर्लोक्यमोहनं ॥ श्रवणेयदियोग्योऽस्मिन्नेव ब्रूहि च त
त्त्वतः ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ समस्तकृष्णमन्त्राणामुद्दीपनकरं पर ॥ केवलं त्वत्प्रसादेन
कथयामि मुने शृणु ॥ २ ॥ कामाक्षरं धरासंस्थं शक्तिविन्दुविभूषितम् ॥ त्रैलोक्यमोहनं बी
जं कथितं तव यत्नतः ॥ ३ ॥ आनंदनारदश्चास्य ऋषिश्छंदो विराडपि ॥ त्रैलोक्यमोहनः प्रो
क्तो देवताविष्णुरीरितः ॥ ४ ॥ सर्वेषु कृष्णमन्त्रेषु मन्त्रोऽयं मन्त्रनायकः ॥ सृष्टिस्थितिदशतत्वं
मातृकां मनुसंपुटां ॥ ५ ॥ षट्दीर्घभाजा बीजेन न्यासः करांगयोरपि ॥ मूर्ध्नि भाले हृदि गुह्ये
पादयोश्च यथाक्रमं ॥ ६ ॥ पंचबाणस्य बीजानि न्यसेद्ध्यायेद्यथाच्युतं ॥ थांतोरेफसमारूढो
अनंतशांतिभूषितौ ॥ ७ ॥ बिंदुनादकलायुक्तौ बीजौ त्रैलोक्यमोहनौ ॥ कामबीजं ततः प

गौ. तं.
७२

श्वाज्जलंधरासमन्वितं ॥ ८ ॥ पंचमस्वरसंयुक्तं बिंदुनादसमन्वितं ॥ बीजान्येतानि चांते च
चन्द्रः सर्गसमन्वितः ॥ ९ ॥ शोषणमोहनं सदीपनोन्मादनस्तथा ॥ नामानुरूपफलदा
निश्चिताविद्धिगौतम ॥ १० ॥ भंगविद्रुमसंकाशं सर्वतेजोमयं वपुः ॥ किरीटिनं कुंडलिनं के
यूरवलयान्वितं ॥ ११ ॥ मुक्तावलीरत्नसंबद्धतुलाकोटिगुणान्वितं ॥ नानालंकारसुभगं
पीतांबरयुगावृतं ॥ १२ ॥ गरुडोपरिसंनद्धं रत्नपंकजमध्यगं ॥ उत्तमहेमसंकाशं लक्ष्मीं वा
मोरुसंस्थितां ॥ १३ ॥ सर्वालंकारसुभगां पीतांबरयुगावृतां ॥ सकामलीलया देवं मोहयंतीं पुनः
पुनः ॥ १४ ॥ शंखचक्रगदापद्मपाशां कुशधनुःशरान् ॥ दधंतं च जगन्नाथं रक्तपद्मारुणेक्ष
णं ॥ १५ ॥ लक्ष्मीपद्मकरां वामे दक्षिणालिङ्गितं पतिं ॥ संस्थितां चितयेन्मन्त्रीमोहनीं विश्वमा
तरं ॥ १६ ॥ एवं ध्यात्वा जगन्नाथं विशंत्य क्षरपीठके ॥ समावाह्यजपेन्मन्त्री उपचारैरशोष
तः ॥ १७ ॥ न्यासक्रमेण विधिवद्रंध्रपुष्पादिभिर्यजेत् लक्ष्मीस्तुल्याततः पूज्या श्रीबीजेन वि
धानवित् ॥ १८ ॥ कौस्तुभंगलदेशे च किरीटं कुंडलद्वयं ॥ श्रीवत्सं वक्षसो देशे वनमालांग
लोपरि ॥ १९ ॥ सर्वतेजोमया येति किरीटाय नमस्तथा ॥ नितं वेपीतवसनं पूजयेत्क्रमशः
सुधीः ॥ २० ॥ नाममंत्रेण विधिवत्कौस्तुभादीन् प्रपूजयेत् ॥ लयांगमेवमभ्यर्च्य भोगांगमथ
पूजयेत् ॥ २१ ॥ पक्षीन्द्रमग्रे संपूज्य कुर्वतस्तुतिमादरात् ॥ केसरेषु षडंगानि कोणमध्ये च

अ०
२९

७२

दिक्षु च ॥ २२ ॥ अग्न्यादिदलमलचक्राणां दिशो विधीः ॥ २३ ॥ दिक्षु दलाग्रेषु प्रदक्षिणं क्र

दिक्षु च ॥ २२ ॥ अग्न्यादिदलमूले च वाणादिपुरतो विभोः ॥ पूर्वादिदिक्षु दलाग्रेषु प्रदक्षिणक्र
माद्यजेत् ॥ २३ ॥ लक्ष्मीं सरस्वतीं चैवरतिं प्रीतिमन्तरं ॥ कीर्तिकांतितुष्टिं पुष्टिं तथा स्वा
णिदलाग्रतः ॥ २४ ॥ वह्निरिन्द्रादयः पूज्यास्तदस्त्राणि च तद्वहिः ॥ एवं यः पूजयेन्मन्त्री भ
क्त्या श्रीपुरुषोत्तमं ॥ २५ ॥ करप्रचेयाः सर्वार्थास्तस्य स्युस्तत्पदं व्रजेत् ॥ रविलक्षं जपेन्म
त्रं जुहुयात्तद्दशांशतः ॥ २६ ॥ अमृतत्रयसिक्तेन पायसेन विधानवित् ॥ अथ वारविसाहस्रं
हुनेत्तावत्प्रतर्पयेत् ॥ २७ ॥ रक्तपद्मायुतं हुत्वा त्रैलोक्यं वशमानयेत् ॥ केवलं घृतहोमेन
जीवे हर्षशतं सुखी ॥ २८ ॥ पालाशलक्षहोमेन भवेद्वाक्पतिसन्निभः ॥ व्रतस्थकोटिजा
पेनैकैवल्यं लभते ध्रुवं ॥ २९ ॥ दशाष्टादशवर्णोक्तं कर्म चानेन साधयेत् ॥ अनेन सदृशो मन्त्रः
कृष्णमंत्रेण विद्यते ॥ ३० ॥ असौ समस्तमन्त्राणां जीवनं कथितं मुने ॥ निर्वोजाये च मन्त्रा वै शक्ति
हीनाश्च कुंठिताः ॥ ३१ ॥ अरिपक्षे स्थिता ये च केवला वर्णरूपिणः ॥ एतदाद्येन जाप्येन जीवं
ति च पुनंति च ॥ ३२ ॥ ळ्पी केशपदं डेन्तं नमो तः कामपूर्वकः ॥ अष्टाक्षरो मनुः प्रोक्तः समस्त
पुरुषार्थदः ॥ ३३ ॥ ऋषिच्छंदोदैवतानि पूजाप्रयोगकर्म च ॥ एकाक्षरविष्णुवच्च कुर्यात्स
र्वार्थसिद्धये ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यमोहनं डेन्तं विद्महे तदनंतरं ॥ कामदेवाय धीमाहितो विष्णुः प्र
चोदयात् ॥ ३५ ॥ कथिता विष्णुगायत्री समस्तजनरंजनी ॥ कामादिजपमात्रेण त्रैलोक्य

गौ. तं.
७३

वश्यकारिणी ॥ ३६ ॥ सर्वपापप्रशमनीसर्वापत्परिमोचनी ॥ मंत्रसिद्धिकरीपुसांप्रायश्चित्त
विशोधिनी ॥ ३७ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे नवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६९ ॥
नारद उवाच ॥ अथापरंमंत्रवरंवक्ष्येसर्वसमृद्धिदं ॥ यमुपास्यसुराणांतुपालकोभूच्छतक्रतुः
॥ १ ॥ सत्यसौरीछांतजांतौक्रमेणशिखिसंयुताः ॥ शांतिबिंदुसमारूढाःप्रोक्तंबीजचतुष्ट
यं ॥ २ ॥ जयकृष्णादिधाप्रोक्तवानित्यांतेक्रीडासंसक्तंततः ॥ प्रमुदितचेतसेनृत्यप्रियप्रोक्तं
वैकृष्णङ्गेन्तंततोवदेत्कामांतेदशवर्णकः ॥ ३ ॥ वाङ्मायाकमलाबीजैःसंपुटोमंत्रनायकः ॥ स
र्वेषांकृष्णमंत्राणामयंमंत्रःशिखामणिः ॥ ४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणामालयःसंप्रदायतः ॥ सं
प्रदायविहीनायेमंत्रास्तेनिष्फलामताः ॥ ५ ॥ आनंदनारदऋषिर्विराट्छंदउदीरितं ॥ श्रीकृष्णो
देवताचभुक्तिमुक्तिफलप्रदः ॥ ६ ॥ पदषट्केनमतिमान्बीजाद्येनांगकल्पना ॥ पूर्ववन्न्यास
जालंचकृत्वाकरांगशोधनं ॥ ७ ॥ ततश्चविधिवन्न्यसेन्मातृकामनुसंपुटां ॥ ऋषिछंदोदैवतानि
मूर्ध्निमुखेहृदिन्यसेत् ॥ ८ ॥ ध्यायेत्स्थिरमनामंत्रीचराचरगुरुंहरिं ॥ क्षीरांभोनिधिमध्य
स्थकनकाचलमध्यतः ॥ ९ ॥ ध्यायेत्स्वर्णमयींभूमितन्मध्येरत्नमंडपं ॥ अनेकयोजनोत्तुं
गविस्तीर्णबहुयोजनं ॥ १० ॥ नानारत्नमयस्तंभमुक्तादामविराजितं ॥ लसत्फेननिभैर्वस्त्रै
श्वद्रातपविचित्रितं ॥ ११ ॥ हंसकारंडवाकीर्णपंकजोत्पलशोभितम् ॥ मंडितंदीर्घिकशतैर्म

अ०
३०

७३

हावाटीपरिष्कृते ॥ १२ ॥ स्वर्णप्राकारविष्टोऽसौरत्नोत्पलशोभितम् ॥ तत्ररत्नासनेरन्येसंस्थि

हावाटीपरिष्कृते ॥ १२ ॥ स्वर्णप्राकारनिर्दत्तेरत्नतोरणचित्रिते ॥ तत्ररत्नासनेरम्येसंस्थि
तंपरमेश्वरं ॥ १३ ॥ रुक्मिणीसत्यभामाचपार्श्वयोर्धृतचामरे ॥ नानालंकारसुभगेवीजतःप
रयामुदा ॥ १४ ॥ कालिंदीऋक्षतनयेष्टुतोद्धृतबर्हके ॥ महामेघप्रभाश्यामंपद्मपत्रारुणेश
णं ॥ १५ ॥ पीतांबरलसच्छ्रीमत्श्रीवत्सकौस्तुभान्वितं ॥ नानालंकारसुभगंतारहारविराजि
तम् ॥ १६ ॥ दीप्तरत्नकिरीटंचरफुरन्मकरकुंडलं ॥ गोरोचनाभालतिलकं नीलकुंतल
शोभितं ॥ १७ ॥ नारदाद्यैर्मुनिगणैरावृतंस्निग्धलोचनैः ॥ दृष्टपुष्टजनाकीर्णनगरैर्बहुवि
स्तरैः ॥ १८ ॥ सौधैर्गृहैःसमुत्कीर्णपताकैःपरिमंडितैः ॥ ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैश्चाकीर्णरथप
त्तिभिः ॥ १९ ॥ रथवाजिद्विपवरैःसर्वतःपरिमंडितैः ॥ कामिनीभिःसुभव्याभिःसर्वतःपरि
मंडितं ॥ २० ॥ नानाविचित्ररत्नैश्चमंडिताभिःसमन्वितं ॥ एवंध्यात्वामुनिश्रेष्ठलक्षमेकंज
पेन्मनुम् ॥ २१ ॥ बैल्वैःफलैस्त्रिमध्वाक्तैर्जुहुयात्तद्दशांशकं ॥ तर्पयेत्तद्दशांशेनतद्दशांशेनमा
र्जनम् ॥ २२ ॥ तद्दशांशेनमंत्रज्ञोविप्रमुख्यान्प्रतर्पयेत् ॥ रत्नाभिषेकगोपालपीठेदेवंप्रपू
जयेत् ॥ २३ ॥ षडंगावृत्तिबाह्येतुमहिषीपत्रगायजेत् ॥ रुक्मिण्याद्यामहारत्नभूषिताकृ
तयःशुभाः ॥ २४ ॥ तद्बहिरिंद्रवज्राद्याजात्याधिपास्त्रवाहनं ॥ यएवमर्चनंकृत्वासिद्धमंत्रो
द्विजोत्तमः ॥ २५ ॥ प्रयोगान्साधयेद्यस्तुकर्ताहर्ताचसर्वतः ॥ श्रीपुष्पैर्लक्षमात्रेणमोहाद्भू

गौ. तं.
७४

मिपुरन्दरः ॥ २६ ॥ पालाशैर्लक्षमात्रेण होमाद्वागीशतां ब्रजेत् ॥ हयारिरक्तकुसुमैर्जगद्रंज
नकारकः ॥ २७ ॥ केवलं घृतहोमेन जीवेद्दर्शितं सुखी ॥ अन्नहोमेन धनवान् पशुमान् दुग्ध
होमतः ॥ २८ ॥ कारस्करफलैर्होमाच्छत्रुमुच्चाटयेत्क्षणात् ॥ मरीचहोमाच्चरितं मारयेद्रिपुमात्म
नः ॥ २९ ॥ पुंडरीकायुतं हुत्वा मुच्यते सर्वपातकैः ॥ तल्लक्षमात्रहोमेन राज्ञ्यैश्वर्यमवाप्नुया
त् ॥ ३० ॥ आत्मानं कंसमथ नरिपुं कं सात्मकं स्मरन् ॥ दक्षिणाभिमुखो भूत्वा दशसाहस्र
जापतः ॥ ३१ ॥ क्रुद्धाशयस्तथामंत्रीमालिनो मारयेद्रिपुं ॥ अप्यमृताशनो नित्यं शत्रुर्वैवस्व
तातिथिः ॥ ३२ ॥ तस्य संवात्सकृत्कश्चिन्नास्त्येव भुवनत्रये ॥ नशस्तं मारणं कर्म यदि स्याद्द्वै
ष्णवे मनौ ॥ ३३ ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मास्त्रमादाय शशकादौ न मोचयेत् ॥ नायं मुक्तिकरो मंत्रो मारणा
दौ न योजयेत् ॥ ३४ ॥ यदि कुर्यात्प्रमादेन एषु स्थानेषु संभवेत् ॥ पापिने हैतुकाया पिशठा
य जनतापिने ॥ ३५ ॥ आत्मवित्तगृहक्षेत्रकलत्राद्यपहारिणे ॥ अभिचारेणाभिचरेत्तदादो
षैर्न लिप्यते ॥ ३६ ॥ दुष्टानां दमनं शस्तं कथितं त्वायि गौतम ॥ अतः स्वयं प्रयत्नेन तदुत्थानं
विनिग्रहे ॥ ३७ ॥ लक्ष्मेकं जपेन्मंत्रं प्रायश्चित्ताय देशिकः ॥ तेन पापैर्विमुक्तोऽसौ भवेत्क
ल्याणसंयुतः ॥ ३८ ॥ साध्यं संदृत्य कृत्या च साधकं भोक्तुमिच्छति ॥ तेनात्मानं सदारक्षेत्क
त्येनानेन देशिकः ॥ ३९ ॥ मृत्युं जयं वा प्रजपेन्नादौ गुरुवक्त्रतः ॥ सर्वत्र कर्मणि परंगुरुरेव

अ०
३०

७४

हिकारणं ॥ ४० ॥ गरुरेन ज्ञानमादाय सर्वकर्मणि साधयेत् ॥ अथ शत्रुप्रवक्ष्यामि मंत्रं श्रीपु

हिकारणं ॥ ४० ॥ गुरोरनुज्ञामादायसर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ अथशृणुप्रवक्ष्यामिमंत्रंश्रीपु
रुषोत्तमं ॥ ४१ ॥ यज्ज्ञानात्साधकवरोभक्तिमुक्तयोश्चभाजनम् ॥ समस्तसिद्धिसंयुक्तो
जीवन्मुक्तोमर्हीचरेत् ॥ ४२ ॥ देहांतेकेवलंधामयातितत्परमंपदम् ॥ सर्वेषुकृष्णमंत्रेषुश्रे
ष्ठःश्रीपुरुषोत्तमः ॥ ४३ ॥ भुक्तिमुक्तिकरःसाक्षात्स्मरणादेववैनृणां ॥ प्रणवंमारवीजंचर
मांतेनमइत्यथ ॥ ४४ ॥ पुरुषोत्तमपदंचोक्त्वातथाप्रतिहतरूपतः ॥ ततोऽलक्ष्मीनिवासांते
केवलांतेजगत्तथा ॥ ४५ ॥ क्षोभणेतिपदंचोक्त्वासमाहितमनाभवेत् ॥ सर्वस्त्रीहृदयोपे
तंविदारणपदंतथा ॥ ४६ ॥ उक्त्वाततस्त्रिभुवनमहोन्मादकरौपुनः ॥ सुरासुरांतेमनुजसुं
दरीजनवल्लभ ॥ ४७ ॥ मनांसितापयद्वंद्वंदीपयद्वितयंपुनः ॥ शोषयद्वितयंभूयोमारयद्वित
यंपरम् ॥ ४८ ॥ स्तंभयद्वितयंपश्चान्मोहयद्वितयंपुनः ॥ द्रावयद्वितयंपश्चादाकर्षययुगंत
तः ॥ ४९ ॥ समस्तपरमोपेतसुभगेनचसंयुतं ॥ सर्वसौभाग्यशब्दांतेकरेतिपदसंयुतं ॥ ५० ॥
सर्वकामप्रदपदंअमुकंहनयुग्मकं ॥ चक्रेणगदयापश्चात्खड्गेनतदनंतरं ॥ ५१ ॥ सर्वबाणै
र्भिदियुगंपाशेनेतिपदंततः ॥ कटह्यांतेंऽकुशेनताडयद्वितयंपुनः ॥ ५२ ॥ तुरुशब्दद्वयम
थोर्किंतिष्ठसिपदंपुनः ॥ तावद्यावत्पदस्यांतेसमीहीतमनंतरं ॥ ५३ ॥ ततोमेसिद्धिमाभा
ष्यभवत्वंतेचवर्मफट् ॥ नत्यन्तोऽयंमनुःप्रोक्तोद्दिशताक्षरसंयुतः ॥ ५४ ॥ जैमिनिर्मुनिरा

गौ. तं.
७५

ख्यातच्छंदोविराट्समीरितम् ॥ समस्तजगतामादिदेवतापुरुषोत्तमः ॥ ५५ ॥ पुरुषोत्तम
शब्दांतेवदेच्चिभुवनंततः ॥ मदोन्मादकरांतेचल्लदयंसकलंततः ॥ ५६ ॥ जगत्क्षोभणशब्दां
तेलक्ष्मीपदमापिहुंशिरः ॥ मन्मथोत्तमसंयुक्तमंगजेकामदायिनी ॥ ५७ ॥ हुंशिखापरमोपेता
सुभगाक्षरसंयुतं ॥ सर्वसौभाग्यकरहुंकवचंपरिकीर्तितं ॥ ५८ ॥ उक्त्वासुरासुरोपेतमनुजा
न्वितसुंदरी ॥ ततःपरस्तात्लदयविदारणपदंवदेत् ॥ ५९ ॥ सर्वप्रहरणधरंसर्वकामिकतत्प
रं ॥ हनहयंचल्लदयबंधनानिततःपरं ॥ ६० ॥ आकर्षयपदहंहंमहाबलहुमस्त्रकं ॥ त्रिभु
वनेश्वरपदंचोक्त्वाततःसर्वजनांतकं ॥ ६१ ॥ मनांसिहरयुग्मंतेदारयद्वितयंचमे ॥ वशमानयहुंने
त्रंताराद्याःफट्न्मौतकाः ॥ ६२ ॥ षडंगमंत्राःसंदिष्टानेत्रांतामंत्रवादिभिः ॥ त्रैलोक्यमो
हनांतेतुल्लषीकेशपदंततः ॥ ६३ ॥ अप्रतिहतरूपादिमन्मथानंतरंपुनः ॥ सर्वादिल्लीपदंचो
क्त्वाल्लदयाकर्षणंततः ॥ ६४ ॥ आगल्लगल्लमंत्रोऽयंताराद्योनमसान्वितः ॥ अनेनमनुनाकृ
त्वाव्यापकंन्यस्यबाहुषु ॥ ६५ ॥ अष्टायुधानिमुद्राभिर्मंत्रैःसार्द्धविचिंतयेत् ॥ क्षीरांभोनिधि
मध्यस्थंनिरंतरसुरद्रुमं ॥ ६६ ॥ उद्यदकेंदुकिरणदूरीकृततमोमयं ॥ कालमेघसमालोकनृ
त्यद्वार्हिकदंबकं ॥ ६७ ॥ उत्फुल्लकुसुमामोदप्रलप्यद्भंगसंकुलं ॥ कुजत्कोकिलसंधेनवाचा
लितदिगंतरं ॥ ६८ ॥ नानाकुसुमसौरभ्यवाहिगंधवहान्वितं ॥ कल्पवल्लीनिकुंजेषुक्रीड

अ०
३०

७५

त्सिद्धकदंबकं ॥ ६९ ॥ ~~देवगंधर्वनारीभिर्जास्यलीलिप्रलंकारं~~ अनेकदीर्घिकायुक्तमुद्यानं

त्सिद्धकदंबकं ॥ ६९ ॥ देवगंधर्वनारीभिर्गायंतीभिरलंकृतं ॥ अनेकदीधिकायुक्तमुद्यानं
 सुमहाद्भुतं ॥ ७० ॥ तस्यमध्येमणिमयेमंडपेतोरणान्विते ॥ ऋतुभिःषड्भिरनिशंसेवितंच
 महीयसम् ॥ ७१ ॥ सुरद्रुमस्यमूलस्थेमहासिंहासनेशुभे ॥ रक्तारविंदमध्यस्थंगरुडोपरि
 संस्थितं ॥ ७२ ॥ ध्यायेद्ब्रह्मभयासार्द्धजगन्नाथंजगन्मयं ॥ देवंश्रीपुरुषोत्तमंकमलयास्वां
 कस्थयापंकजं । बिभ्रन्त्यापरिव्युम्बुजरुचातस्यांनिरुद्धेक्षणं ॥ ध्यायेच्चेतसिशंखपाशमुस
 लांश्चापारिखड्गान्गदां । हस्तैरंकुशमुद्वहंतमरुणंस्मेरारविंदाननम् ॥ ७३ ॥ एवंध्यात्वाश्रियः
 कांतंमंत्रंलक्षचतुष्टयं ॥ जपेद्दशीविधायाथकुंडमर्द्धदुसन्निभम् ॥ ७४ ॥ जुहुयाद्द्वैष्णवेव
 न्हौपन्नैर्जातिसमुद्भवैः ॥ पुष्पैःसर्वैःक्रमात्पश्चाद्वाह्मणानपिभोजयेत् ॥ ७५ ॥ अर्चयिष्य
 न्जगन्नाथंगायत्र्यापरिशोधयेत् ॥ आत्मानंयागवस्तूनियागभूमिंचदेशिकः ॥ ७६ ॥ त्रै
 लोक्ष्यमोहनायेतिविग्रहेपदमरियेत् ॥ स्मरायधीमहिपश्चात्तन्नोविष्णुःप्रचोदयात् ॥ ७७ ॥
 गायत्र्येषासमाख्यातावैष्णवीसर्वसिद्धिदा ॥ प्राक्प्रोक्तवैष्णवेपीठेकल्पयेदासनंततः ॥ ७८ ॥
 पक्षिराजायठद्वंद्वमस्यमंत्रःप्रकीर्तितः ॥ कल्पितायांतुमूलेनमूर्तौदेवमनन्यधीः ॥ ७९ ॥ आ
 वाह्यमनुनाविद्वान्व्यापकेनसमर्चयेत् ॥ भृगुर्लीतयुतःसेन्दुर्बीजंदेव्याःप्रकीर्तितम् ॥ ८० ॥
 कर्णिकायांयजेदादौविधानेनांगदेवताः ॥ दलमूलेषुताःपूज्यालक्ष्म्याद्याधृतचामराः ॥ ८१ ॥

गौ. सं.
७६

मुक्ताहारलसत्कांतपयोधरभरालसाः ॥ यवाकुसुमसंकाशामदविभ्रममंथराः ॥ ८२ ॥ हुंस्व
त्रयं ह्रीं विसर्गरहितस्वरशोभितं ॥ देवीबीजं क्रमादासं मंत्रमाहुर्मनीषिणः ॥ ८३ ॥ दलाग्रे
पुयजेच्छंखं शार्ङ्गं चक्रमसिंगदां ॥ अंकुशं मुसलं पाशं एतान्यस्त्राणि शार्ङ्गिणः ॥ ८४ ॥ स्वमु
द्राभिः स्वमनुभिः कथ्यंते मनवः क्रमात् ॥ आद्ये जलचरायां ते ठहयं मनुरीरितः ॥ ८५ ॥ शा
ङ्गाय सशरायां ते स्वाहांतः परमो मनुः ॥ सुदर्शनमहाचक्रराजां ते स्याद्दहयं ॥ ८६ ॥ सर्वदुष्ट
जयं पश्चात्कुरु छिंधियुगं पृथक् ॥ विदारय पदद्वंद्वं परमंत्रात् ग्रसग्रस ॥ ८७ ॥ भक्षयद्रावयद्वंद्वं
प्रत्येकं वर्मफट्दहयं ॥ चक्राय नम इत्येष तृतीयमनुरीरितः ॥ ८८ ॥ खड्गतीक्ष्णपदस्यां ते छिं
धिरखड्गयुगं पृथक् ॥ चतुर्थोऽयं मनुः प्रोक्तः कौमोदकिमहाबले ॥ ८९ ॥ सर्वासुरांतके पदं प्रसी
दयुगवर्मफट् ॥ स्वाहांतोऽयं मनुः प्रोक्तः साद्भिः कौमोदकीपरः ॥ ९० ॥ अंकुशांतके ठयुगं प
ष्ठोऽयं मनुरीरितः ॥ संवर्तकांते मुसलपोथयद्वितयं पुनः ॥ ९१ ॥ हुंफट्द्विठांतमंत्रोऽयं सप्तमः प
रिकीर्तितः ॥ पाशबंधद्वयं पश्चादाकर्षय पदद्वयं ॥ ९२ ॥ वन्हिजायावधिः सद्भिरष्टमो मनुरी
रितः ॥ लोकेशान् पूजयेत्पश्चाद्वाचाद्यैश्चायुधैः सह ॥ ९३ ॥ इत्थमभ्यर्चयन्नित्यं यथावत्पुरु
षोत्तमं ॥ प्राप्नोति महतीं लक्ष्मीं सौभाग्यमतुलं यशः ॥ ९४ ॥ आयुरारोग्यमन्यानि मनोभी
ष्टानि विंदति ॥ हयारिकुसुमैर्देवमर्चयित्वा यथाविधि ॥ ९५ ॥ शशिप्रसूनैर्गुह्यादष्टोत्तरस

अ०
३०

७६

हस्रकं ॥ मासमात्रेण वशमास्तस्य सक्तलान्तराः ॥ ९६ ॥ हुत्वा बिल्वफलैः पक्वैः श्रियं वि

हस्रकं ॥ मासमात्रेणवशगास्तस्यस्युःसकलानृपाः ॥ ९६ ॥ हुत्वाबिल्वफलैःपक्वैःश्रियंवि
 देदनिंदितां ॥ प्रफुल्लैरुणांभोजैस्तामेवलभतेनरः ॥ ९७ ॥ हुत्वाज्योतिष्मतीतैलंसहस्रं
 सुसंख्यकं ॥ सुभगोजायतेसम्यक्सर्वेषांनात्रसंशयः ॥ ९८ ॥ विधानेनामुनामंत्रीमहारो
 गात्प्रमुच्यते ॥ अश्वत्थसमिधाहोमःपराहृतधनावहः ॥ ९९ ॥ आज्याक्तदूर्वाहोमेनमुच्य
 तेमृत्युतोभयात् ॥ यस्यनाम्नायुतंमंत्रंजपेद्युतसंख्यया ॥ १०० ॥ सभवेद्दासवत्तस्यनात्र
 कार्याविचारणा ॥ बहुनाकिमिहोक्तेनमनुनासाधकोत्तमः ॥ १ ॥ साधयेत्सकलान्कामान्सा
 क्षाहिष्णुरिवापरः ॥ अथयंत्रंप्रवक्ष्यामिदृष्टादृष्टफलप्रदं ॥ २ ॥ पूर्वोत्तरभुवंभूत्वासूत्रंनवनव
 न्यसेत् ॥ जायंतेतत्रकोष्ठानिचतुःषष्टिप्रभेदतः ॥ ३ ॥ ईशानाद्राक्षसंयावद्राक्षसाद्यायुको
 णकं ॥ विलिखेन्मंत्रवर्णानिअनुष्टुप्संभवानिच ॥ ४ ॥ यंत्रमेतत्समाख्यातंसर्वतोभद्रसं
 ज्ञकं ॥ सर्वरोगप्रशमनंसमस्तपुरुषार्थदं ॥ ५ ॥ लिखितंभूर्जपत्राद्यैर्यंत्रमेतद्यथाविधि ॥
 विधृतंबाहुनानित्यंसर्वकामफलप्रदं ॥ ६ ॥ फलकेखादिरेकलसंगवांगोष्ठेनिवेशितं ॥ रक्ष
 णंचोरमारिघ्नंसवत्सानांगवांहितं ॥ ७ ॥ क्षीरगोपयगोरक्षीरक्षमाक्षक्षमाक्षर ॥ गोमानोगग
 नोमागोयक्षगक्षक्षगक्षयः ॥ ८ ॥ इत्येवंयंत्रतत्वंचकथितंतवसुव्रत ॥ केवलंत्वत्प्रयत्नेन
 किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इतिश्रीगोतमीयतन्त्रे त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥

गौ. तं.

७७

गौतम उवाच ॥ सर्वज्ञसर्वशास्त्रज्ञसर्वतत्त्वार्थपारग ॥ स्वायंभुवनमस्तुभ्यंरूपांकुरुकृपा
 कर ॥ १ ॥ तवनाविदितं किंचित्त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ ऋषिदेवमुनीनां च प्रधानस्त्वं पुरातनः
 ॥ २ ॥ रूपांकुरु महाभाग कृपयामयि सुव्रत ॥ संसारे दुःखभूयिष्ठे रागशोकभयाकुले ॥ ३ ॥
 भवार्णवे निमग्नमांस्त्वमुद्धर्तुमिहार्हसि ॥ तवावतारोलोकानां क्षेमाय च भवाय च ॥ ४ ॥ इदा
 नीं कथय ब्रह्मन्मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ सिद्ध्युपायं कतिविधं कथय स्वानुकंपया ॥ ५ ॥ श्रीनार
 द उवाच ॥ मनोरथानामक्लेशंसिद्धेरुत्तमलक्षणं ॥ मृत्यूनां हरणं तद्देवतादर्शनं तथा ॥ ६ ॥
 प्रयोगाणामल्पक्लेशंतत्सिद्धेस्तुलक्षणं परं ॥ परकायप्रवेशश्च पुरप्रवेशनं तथा ॥ ७ ॥ ऊर्ध्वा
 क्रमणमेवां हि चराचरपुरे गतिः ॥ खेचरीमेलनं चैव तत्कथाश्रवणं तथा ॥ ८ ॥ भूमिच्छिद्राणि
 पश्यतः पातालादिषु संगमः ॥ आकर्षणं सुरस्त्रीणां नागस्त्रीणां विशेषतः ॥ ९ ॥ पादुकागुटि
 का तद्दंजनीं विवरं तथा ॥ अणिमाद्यश्च संप्राप्य केवलं मोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ इत्येवं कथितं
 ब्रह्मन् प्रधानसिद्धिलक्षणं ॥ इदानीं ते प्रवक्ष्यामि मध्यमस्य तुलक्षणम् ॥ ११ ॥ ख्यातिवाहन
 भूषादिलाभः सुचिरजीवितम् ॥ नृपाणामवलानां च वशीकरणमुत्तमम् ॥ १२ ॥ सर्वत्र सर्व
 लोकेषु च मत्कारकरं महत् ॥ रोगापहरणं चैव विषापहरणं तथा ॥ १३ ॥ पांडित्यं लभते मंत्रा
 चतुर्विधमयत्नतः ॥ वैराग्यं च मुमुक्षुत्वं त्यागिता सर्ववश्यता ॥ १४ ॥ अष्टांगयोगाभ्यसनं भो

गेच्छापारिवर्जनं ॥ सर्वभूतसुखं प्राप्तुं सर्वज्ञादिषु लोक्यग्रांथेषु ॥ इत्यादिगुणसंपत्तिर्भ

गेच्छापारिवर्जनं ॥ सर्वभूतानुकंपाचसर्वज्ञादिगुणोदयः ॥ १५ ॥ इत्यादिगुणसंपत्तिर्म
ध्यासिद्धेस्तुलक्षणं ॥ महैश्वर्यधनित्वंचपुत्रदारादिसंपदः ॥ १६ ॥ अधमाःसिद्धयःप्रोक्तामं
त्रिप्रथमभूमिकाः ॥ सिद्धमंत्रस्तुयःसाक्षात्सशिवोनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ सिद्धिलक्षणमित्यु
क्तंतदुपायमिहोच्यते ॥ पितृमातृविशुद्धायेशुद्धाचाराजितेन्द्रियाः ॥ १८ ॥ सत्संप्रदायोपदि
ष्टास्तेषांसिद्धिर्द्रुतंभवेत् ॥ मलिनामलसंछन्नाःपापिनस्तरलाशयाः ॥ १९ ॥ देवतार्चना
दिविमुखागुरवेशठवृत्तयः ॥ तेषांकृतैर्नसिद्ध्यतिमंत्राजपहुतादिभिः ॥ २० ॥ येमंत्रामल
संछन्नाःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ निर्बीजाःसत्वहीनायेकुंठिताश्चितिरस्कृताः ॥ २१ ॥ अरि
पक्षेस्थितायेचशापादिसंयुतास्तथा ॥ येमंत्राअविधिप्राप्तायेचसिद्धांतवर्जिताः ॥ २२ ॥
इत्यादिदोषदुष्टाश्चासिद्धिदानाल्पयोगतः ॥ पशुभावेस्थितामंत्राःकेवलंवर्णरूपिणः ॥ २३ ॥
सुषुम्णाध्वन्युच्चरिताःप्रभुत्वंप्राप्नुवंतिते ॥ वक्ष्यामिचरमेध्यायेतदुपायान्तवानघ ॥ २४ ॥
संस्कारादशकथ्यंतेयेनमंत्रस्यसिद्धयः ॥ अल्पयोगेनविधिवत्तांश्चवक्ष्यामितत्वतः ॥ २५ ॥
जननंजीवनंपश्चात्ताडनंबोधनंतथा ॥ अथाभिषेकोविमलीकरणाप्यायनेतथा ॥ २६ ॥
तर्पणंदीपनंगुप्तिर्दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ स्वर्णादिपात्रेसंलिख्यमातृकायंत्रमुत्तमं ॥ २७ ॥
काश्मीरिचन्दनेनाथभस्मनावाथसुव्रतः ॥ काश्मीरंशाक्तसंस्कारेचंदनंवैष्णवेमनौ ॥ २८ ॥

गौ. तं.

७८

शैवे भस्मसमाख्यातं मातृकायंत्रलेखने ॥ मंत्राणां मातृकामध्यादुद्धारोजननं स्मृतम् ॥ २९ ॥
 पंक्तिक्रमेण विधिना मुनिभिस्तंत्रनिश्चयैः ॥ प्रणवांतरितान्कृत्वामंत्रवर्णान्जपेत्सुधीः ॥ ३० ॥
 प्रत्येकं शतवारं तु जीवन्तदुदाहृतं ॥ मंत्रवर्णान्समालिख्य ताडयेच्चंदनांभसा ॥ ३१ ॥ प्र
 त्येकं वायुबीजेन पूर्वादिताडनं मतं ॥ भस्मना कुंकुमेनाथ चंदनेनाथवापुनः ॥ ३२ ॥ शैवादिमं
 त्रभेदेन प्रोक्तं द्रव्यत्रयं शुभं ॥ विलिख्य मंत्रपिंडं तु प्रसूनैः करवीरजैः ॥ ३३ ॥ तन्मंत्रवर्णसं
 ख्यातैर्हन्याद्रेफेनबोधनं ॥ ततस्तंत्रोक्तविधिना तर्पणं तर्पणं मतं ॥ ३४ ॥ मधुना शक्तिमंत्रे
 च वैष्णवे चेन्दुमज्जलैः ॥ शैवे घृतेन दुग्धेन एतैश्च तर्पणं मतं ॥ ३५ ॥ अन्यमंत्रे विहितेन तर्पणं
 सम्यगीरितं ॥ जलेन सर्वतन्त्रेषु अभिषेकः प्रकीर्तितः ॥ ३६ ॥ अश्वत्थपल्लवैः सिंचेन्मंत्रो
 मंत्रार्णसंख्यया ॥ संचित्य मनसामन्त्रं सुषुम्णामूलमध्यतः ॥ ३७ ॥ ज्योतिर्मन्त्रेण विधिव
 द्दहेन्मलत्रयं यतिः ॥ तारव्योमाग्निमनुयुग्दंडज्योतिर्मनुर्मतः ॥ ३८ ॥ विमलीकरणमेतद्धि
 मन्त्रसिद्धिकरं परम् ॥ अनेन कुशतोयेन पुष्पतोयेन वा तथा ॥ ३९ ॥ तेन मन्त्रेण विधिवदा
 प्यायनविधिः स्मृतः ॥ दीपयेत्सर्वमंत्राणि संयोगस्तारकामयोः ॥ ४० ॥ आप्यमानं च मंत्रं च
 गोपयेत्सर्वासिद्धये ॥ दीप्यमानस्य मंत्रस्य दशैतामंत्रसंस्क्रियाः ॥ ४१ ॥ यान्कृत्वा संप्रदायेन मं
 त्रीवांचितमश्रुते ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि मंत्राणां सिद्धिलक्षणं ॥ ४२ ॥ यत्कृत्वामंत्रवि

अ०

३१

७८

गोपयत्सवासिद्धय ॥ दासमानस्वमन्त्रस्य दशतामससंज्ञकः ॥ ४३ ॥ यत्कृत्वासप्रदायनम
त्रीवाञ्छितमश्रुते ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिमंत्राणांसिद्धिलक्षणं ॥ ४२ ॥ यत्कृत्वामंत्रवि

त्सम्यक्सिद्धिमाप्नोत्ययत्नतः ॥ निर्बीजामनवोयेचतेषु बीजान्नियोजयेत् ॥ ४३ ॥ कामश्री
शक्तिबीजं वाजपनात्सिद्धिदोमनुः ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामिसिद्ध्युपायं मुनेशृणु ॥ ४४ ॥
स्थानस्थावरदामंत्राध्यानस्थाश्च फलप्रदाः ॥ ध्यानस्थानविहीना ये कोटिजापात्फलं न हि ॥
४५ ॥ अथ सुषुम्णाधारेषु ध्यायेज्ज्योतिर्मयं मनुम् ॥ अथ तेऽन्यत्प्रवक्ष्यामियंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं
॥ ४६ ॥ मातृकापुटितं कृत्वा स्वमंत्रं प्रजपेत्सुधीः ॥ क्रमोक्तामाच्छतावृत्या तदंते केवलं मनुं
॥ ४७ ॥ एवं तु प्रत्यहं जाप्यायावल्लक्षं समाप्यते ॥ निश्चितं मंत्रसिद्धिः स्यादित्युक्तं तंत्रवेदिभिः
॥ ४८ ॥ अथ संक्षेपतो वक्ष्ये पुरश्चरणमुत्तमं ॥ चंद्रसूर्यग्रहे चैव शुचिः पूर्वमुपोषितः ॥ ४९ ॥
नद्यांसमुद्रगामिन्यांनाभिमात्रोदके स्थितः ॥ ग्रहणादिविमोक्षांतं जपेन्मंत्रं समाहितः ॥ ५० ॥
होमयेत्तद्दशांशेन तद्दशांशेन तर्पयेत् ॥ अभिषिचेद्दशांशेन दशांशे विप्रभोजनं ॥ ५१ ॥ इ
त्येवं पंचकृत्येन सिद्धमन्त्रो भवेन्नरः ॥ अथ वामूर्ध्वदेशे च गुरुं संचित्य वाग्यतः ॥ ५२ ॥ गुर्व
ग्रे निवसन्मंत्रीयथोक्तं जपमाचरेत् ॥ अनंतरं दशांशेन क्रमाद्धोमादिकं चरेत् ॥ ५३ ॥ एवं कृ
त्वासिद्धमन्त्रो भवेन्मंत्री न चान्यथा ॥ गुरवे दक्षणां दद्याद्भूषणाच्छादनादिभिः ॥ ५४ ॥ गु
रोः संतोषमात्रेण सिद्धिः स्यादपवर्गदा ॥ नाजप्तः सिद्धिदो मंत्रो नाहुतश्च कदाचन ॥ ५५ ॥
ना पूजितश्च विधिवन्नातर्पितो न भोजितः ॥ पंचकृत्ययुते मंत्रे कालसंख्यानविद्यते ॥ ५६ ॥

गौ. तं.
७९

कृतेचोक्तजपात्सिद्धिस्त्रेतायां द्विगुणोजपः ॥ ह्यपरेत्रिगुणश्चैव कलौ संख्याचतुर्गुणं ॥ ५७ ॥
 कृष्णमन्त्रेषु विप्रर्षेयुगसंख्यानविद्यते ॥ जपहोमतर्पणाद्यैः सिद्ध्यते कृतसंख्यया ॥ ५८ ॥ सिद्ध
 मंत्रतयानात्रयुगसेवापरिश्रमः ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामि सिद्ध्युपायं महाद्भूतम् ॥ ५९ ॥ येन
 सिद्धेन मनुविस्मृष्टिस्थित्यंतकारकः ॥ तत्तत्कर्मानुरूपेण तत्तद्योगं प्रयोजयेत् ॥ ६० ॥ ग्र
 थनादिप्रभेदश्च मंत्राणां वक्ष्यते ऽधुना ॥ ग्रथितं संपुटं ग्रस्तं समस्तं च विदर्भितं ॥ ६१ ॥ तथा
 चाक्रांतमाद्यंतं गर्भस्थं सर्वतो वृतं ॥ तथामुक्तिविदर्भं च विदर्भिर्ग्रथितं तथा ॥ ६२ ॥ इत्ये
 कादशधामंत्राः प्रयुक्ताः कार्यसिद्धिदाः ॥ साध्यनामार्णमेकैकं मंत्रांते संप्रयोजितं ॥ ६३ ॥ ग्रथि
 तं तत्समाख्यातं वश्याकृष्टिकरं परं ॥ मंत्रमादौ वदेत् सर्वसाध्यसंज्ञामनंतरं ॥ ६४ ॥ विपरीतं
 पुनश्चांते मंत्रं तत्संपुटं स्मृतं ॥ शान्तिपुष्टिकरं ज्ञेयं त्रैलोक्यैश्वर्यदायकं ॥ ६५ ॥ अर्द्धमर्द्धं तथा
 द्यंतं मंत्रं कुर्याद् द्विचक्षणः ॥ मध्येचास्य भवेत्साध्यं ग्रस्तमित्यभिधीयते ॥ ६६ ॥ अभिचारे
 षु सर्वेषु योजयेन्मार्गेषु च ॥ अभिधानं वदेत् पूर्वपश्चान्मंत्रं तथा वदेत् ॥ ६७ ॥ एतत्समस्त
 मित्युक्तं शत्रूच्चाटनकारकं ॥ द्वौ द्वौ मंत्राक्षरौ यत्र एकैकं साध्यवर्णकं ॥ ६८ ॥ विदर्भितं च तं
 प्रोक्तं दुष्टघ्नं वश्यलक्षणं ॥ मंत्राणीतरितं साध्यं स मंत्रो तिष्ठते यदि ॥ ६९ ॥ आक्रांतं तद् द्विजा
 नीयात्सद्यः सर्वार्थदायकः ॥ स्तेनस्तं भसमावेशवश्योच्चाटनकर्मसु ॥ ७० ॥ सकृत्पूर्ववदे

अ०
३१

७९

प्राक्तदुष्टप्रवश्यलक्षणं ॥ मन्त्राणां तत्तत्प्रकारं सम्यक्प्रवक्ष्यामि ॥ ७१ ॥ आक्रांततादृजं
नीयात्सद्यःसर्वार्थदायकः ॥ स्तेनस्तंभसमावेशवश्योच्चाटनकर्मसु ॥ ७० ॥ सकृत्पूर्ववदे

न्मंत्रमंतेचैव तथापुनः ॥ मध्येचास्यभवेत्साध्यमाद्यंतमितितद्दिदुः ॥ ७१ ॥ अन्योन्यप्रीति
युक्तानां विद्देषणकरं परं ॥ आदौ चांते तथा मंत्रं द्विवारं संप्रयोजयेत् ॥ ७२ ॥ साध्यनामसकृ
न्मध्ये गर्भस्थं तु तदुच्यते ॥ मारणोच्चाटनं वश्यं प्रयुक्तं कारयेन्नृणां ॥ ७३ ॥ हेतिनौ सेनिधी
गर्भस्तंभनंच गते तथा ॥ त्रिधामंत्रं वदेत्पूर्वतथैवांते पुनस्त्रिधा ॥ ७४ ॥ सकृत्साध्यं भवेन्म
ध्ये तं विद्यात्सर्वतो वृत्तं ॥ सर्वोपसर्गशमनं महामृत्युनिवारणं ॥ ७५ ॥ सर्वसौभाग्यजननं भू
तानाममृतप्रदं ॥ आदौ मंत्रं ततो नाम पुनर्मंत्रं समालिखेत् ॥ ७६ ॥ एवमेव त्रिधा कृत्वा भवे
न्मुक्तिविदं भितं ॥ सर्वव्याधिहरं प्रोक्तं भूतापस्मारमर्दनं ॥ ७७ ॥ एकैकं साध्यवर्णं तु कृत्वा
मंत्रविदं भितं ॥ पूर्ववत्कथितं चान्यत्तस्याद्यं च प्रकल्पयेत् ॥ ७८ ॥ विदं भग्नयितं नाम मंत्रं ल
क्षणमुत्तमं ॥ सर्वकर्मकरं प्रोक्तं सर्वैश्वर्यफलप्रदं ॥ ७९ ॥ एवमेते प्रयोगाश्च सिद्धमंत्रस्य सि
द्धिदाः ॥ अथापरं प्रवक्ष्यामि मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ ८० ॥ यज्ज्ञात्वा साधकश्चेष्टामं
त्रसिद्धिं लभेद्भुवं ॥ सम्यगनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८१ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं त
तः सिद्धिर्भवेद्भुवं ॥ पुनश्चानुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८२ ॥ पुनस्तथैव कर्तव्यं ततः सि
द्धौ न संशयः ॥ पुनः सोऽनुष्ठितो मंत्रो यदि सिद्धिर्न जायते ॥ ८३ ॥ उपायास्तत्र कर्तव्याः सप्त
शंकरभाषिताः ॥ आमणं बोधनं वश्यं पीडनं शोषणं पणं ॥ ८४ ॥ दहनांतं क्रमात्कुर्यात्ततः

गौ. तं.

८०

सिद्धो भवेद् ध्रुवं ॥ आमणं वारुणे बीजे ग्रथनं क्रमयोगतः ॥ ८५ ॥ तन्मंत्रं यंत्रमालिख्य शिला
 कर्पूरकुंकुमैः ॥ उशीरचंदनाभ्यां तु मंत्रं संग्रथितं लिखेत् ॥ ८६ ॥ क्षीराज्यमधुतोयानां मध्ये त
 लिखितं क्षिपेत् ॥ पूजनाज्जपनाद्धोमात्सिद्धिदोभ्रमणं भवेत् ॥ ८७ ॥ आमितो यदि नो सिद्धो बो
 धनंतस्य कारयेत् ॥ सारस्वतेन बीजेन संपुटीकृत्य तं जपेत् ॥ ८८ ॥ एवं मंत्रो भवेत्सिद्धो न चेदे
 तद्दशंकुरु ॥ अलक्तं चंदनं कुण्डं हरिद्रामदनं शिला ॥ ८९ ॥ एतैस्तु मंत्रमालिख्य भूर्जपत्रे सु
 शोभने ॥ धार्यं कंठेन चेत्सिद्धः पीडनं चास्य कारयत् ॥ ९० ॥ अधरोत्तरयोगेन पदानि परिज
 प्य वै ॥ ध्यायीत देवतां तद्दधरोत्तररूपिणीम् ॥ ९१ ॥ विद्यामादित्यदुग्धेनालिखित्वा क्रम्य चां
 घ्रिणा ॥ तथा भूतेन मन्त्रेण होमः कार्यो दिने दिने ॥ ९२ ॥ पीडितो लज्जया विष्टः सिद्धः स्याद
 थपोषयत् ॥ वालायास्तृतीयं बीजमाद्यं ते तस्य योजयेत् ॥ ९३ ॥ गोक्षीरमधुना लिख्य वि
 द्यां पाणौ विधारयेत् ॥ पोषितोऽयं भवेत्सिद्धो न चेत्कुर्वीत शोषणं ॥ ९४ ॥ द्वाभ्यां च वायुबीजा
 भ्यां मंत्रं कुर्याद्दिदभितं ॥ एषा विद्या गले धार्या लिखित्वा वरभस्मना ॥ ९५ ॥ शोषितोऽपि न
 सिद्धश्चेद्दहनीयोऽग्निबीजतः ॥ आग्नेयेन तु बीजेन मंत्रस्यैकैकमक्षरं ॥ ९६ ॥ आद्यं तमध्यमुद्धृ
 त्य योजयेद्वाहकर्मणि ॥ ब्रह्मवृक्षस्य तैलेन मंत्रमालिख्य धारयेत् ॥ ९७ ॥ कंठदेशे ततो मंत्रसि
 द्धिः स्याच्छं करोदितं ॥ इत्येतत्कथितं सम्यक्केवलं तव भक्तितः ॥ ९८ ॥ एकेन तु कृतार्थः

अ०

३१

८०

Digitized by eGangotri, Equipment Heritage Foundation, Jaipur
त्ययाजयद्वाहकमाण ॥ १४ ॥ कठदशततामत्रास
द्धिःस्याच्छं करोदितं ॥ इत्येतत्कथितं सम्यक्केवलंतवभक्तितः ॥ ९८ ॥ एकेनतुकृतार्थः

स्याद्बहुभिः किमुसुव्रत ॥ अथापरंप्रवक्ष्यामिमंत्रौषधं महाद्भुतं ॥ ९९ ॥ यत्प्रयोगविधाने
न सद्यः सिद्धो भवेन्मनुः ॥ सुवर्णापुष्पमूलेन पिष्टेन निजवारिणा ॥ १०० ॥ तल्लिप्तस्य वांग
लृत्कंठो मनुः सद्यः प्रसीदति ॥ विमुक्तः सर्वपापौघैः कृष्णं पश्यति चक्षुषा ॥ १ ॥ जीवन्मु
क्तो भवेन्मन्त्री सत्यं सत्यं मयोदितं ॥ यत्र वा कुत्रचिद्देशो गंतुं कामयते नरः ॥ २ ॥ स्वर्गे वा भूत
ले मन्त्री पाताले वाथ कौतुकात् ॥ तत्क्षणात्तत्र यात्येव सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ३ ॥ इत्येवं कथि
तं सम्यक् मंत्रसिद्धेस्तुलक्षणं ॥ तदुपायश्चाथ ब्रह्मन्केवलंतव भाग्यतः ॥ ४ ॥ अनेकतंत्रसं
प्रोक्तमनेकमनुसमतं ॥ इदानीं तु पुनर्ब्रह्मन्किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०४ ॥ इति श्रीगौत
मीयतन्त्रे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥
गौतम उवाच ॥ देवर्षे सर्वतंत्रज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ कृष्णानुभवसंदर्शिन् विद्याग्रंथिभेद
क ॥ १ ॥ सर्वजानासि सर्वज्ञ विशेषात्कृष्णतत्त्ववित् ॥ इदानीं कथय ब्रह्मन् मंत्राचारानि दर्श
नं ॥ २ ॥ वैष्णवं पीठममलंतदा वा सफलंतथा ॥ विस्तरेण मम ब्रह्मन्नुक्तमपि कथयतां
॥ ३ ॥ नागोप्यंतदुरोशिष्यो यदियोग्योऽस्ति भाग्यतः ॥ नारद उवाच ॥ दीक्षया लब्धमंत्रस्य
सदाचारं शृणुष्व मे ॥ ४ ॥ अनायासेन सिद्धिः स्यात्सदाचारेण येन वै ॥ आचाराल्लभते कामा
नाचाराल्लभते यशः ॥ ५ ॥ आचाराद्धनमाप्नोति दीर्घमायुस्वाप्नुयात् ॥ सदाचारेण मनुविज्ज

गौ. तं.

८१

यीलोकहयेखलु ॥६॥ अनाचारोहिलोकेषुनिंदितःसर्वकर्मसु ॥ सर्वभूताऽनुकंपाचदानंचा
 तिथिपूजनं ॥ ७ ॥ पंचयज्ञस्तीर्थसेवास्वाध्यायोगुरुसेवनं ॥ सामान्यं सर्वलोकानामेषधर्मः
 सनातनः ॥ ८ ॥ ब्रह्मचारीदीक्षितश्चेत्त्रिसंध्यंदेवमर्चयेत् ॥ स्नानं त्रिषवणंतद्देदाध्ययनमे
 वच ॥ ९ ॥ भैक्ष्यंसंप्रार्थयेन्नित्यंध्यायेद्देवंनिरंतरं ॥ पर्यटेहिष्णुक्षेत्रेषुनप्रतिग्रहमाचरेत् ॥ १० ॥
 गृहस्थोदीक्षयायुक्तःसर्वकर्माणिसाधयेत् ॥ नजापोनार्चनंचैवध्यानेनैवविधिक्रमः ॥ ११ ॥
 केवलंसततं कृष्णचरणांभोजसेवनं ॥ सन्यासिनांमुमुक्षूणांमानसोपरतिःपरं ॥ १२ ॥ परि
 ब्राडविरक्तश्चविरक्तश्चतथागृही ॥ उभौतौनरकेघोरेपच्येतेभूतसंप्लवं ॥ १३ ॥ गृहस्थोध
 र्मपत्नीभिःपूजयेद्देवमन्वहं ॥ दद्याद्दानंमहार्हंचयेनकृष्णःप्रसीदति ॥ १४ ॥ सन्यासिनां
 व्यदानेनाधिकारोऽस्ति सुव्रत ॥ वर्णिनांचवनस्थानांकोदद्यात्तदपेक्षितं ॥ १५ ॥ किंतुवैष्ण
 वधर्मेषुविरलाअधिकारिणः ॥ संसारवासनारज्जुबद्धलोलंमनोनृणां ॥ १६ ॥ ततोयदिवि
 मुक्तःस्याद्बद्धःस्याद्देवपादयोः ॥ तत्रैवान्योविशेषोऽस्तिश्रूयतांचावधार्यतां ॥ १७ ॥ सर्वसं
 सारदोषोहिनारीमूलंततोयदि ॥ शक्यतेरक्षितुंचेतस्तदावैकृष्णसाधकः ॥ १८ ॥ अचंच
 लंमनोयस्ययोषित्संगविवर्जितं ॥ योषितांध्याननिर्मुक्ततच्छब्दश्रुतिवर्जितं ॥ १९ ॥ त
 न्नैवसाधकःकुर्यात्साधनंसुसमाहितः ॥ वलयध्वनयोनैवश्रूयंतेयत्रयोषितां ॥ २० ॥ नल्ली

अ०

३.२

८१

लमनायस्ययापत्सगाववाजत ॥ यापताप्यानामसुक्तसुद्धश्रुतिवाजत ॥ १९ ॥ त
त्रैवसाधकः कुर्यात्साधनं सुसमाहितः ॥ बलयध्वनयोनैव श्रूयंते यत्र योषितां ॥ २० ॥ नस्त्री

मुखं निरीक्षेत न स्त्रियं मनसा स्मरेत् ॥ ब्रह्मचारी मिताहारी हविष्याशीजितेन्द्रियः ॥ २१ ॥ साधकः
साधनं कुर्यात्त्यागी योगपरायणः ॥ कदाचिदादितच्चेतस्खलनं वाथ जायते ॥ २२ ॥ प्राणायामं
विशेषणसमभ्यस्येत्तु साधकः ॥ साहिपातकदारूणां दहनः परिकीर्तितः ॥ २३ ॥ एककालं
त्रिसंध्यं वा चतुःकालं समभ्यसेत् ॥ समस्तपापराशीनां मनोवाक्कायकर्मणाम् ॥ २४ ॥ प्राणसंय
ममात्रं हि प्रायश्चित्तं सुनिश्चितं ॥ पुण्यतीर्थे च पुलिने सरितां देवसम्पानि ॥ २५ ॥ नद्यास्तटेऽथ
विजने विपिने तु लसीवने ॥ गोष्ठे तथा वीपवने तथा हि गिरिकानने ॥ २६ ॥ विशेषतो हारवत्यां
तथा गोवर्द्धने गिरौ ॥ यद्वा कलिंदकन्यायाः कानने पुलिने तथा ॥ २७ ॥ वृंदावने गोकुले वा
मथुरायामथवापि वा ॥ मथनातिपापराशियद्वा तितत्परमं पदम् ॥ २८ ॥ उत्तमो हिनरो यत्र तेन
सामथुरा स्मृता ॥ बदरी खंडविपिने गंगाहारेऽथवा पुनः ॥ २९ ॥ व्यंकटेऽद्रौ श्रीरंगे वा क्षेत्रे श्रीपु
रुषोत्तमे ॥ उत्तमः पुरुषो यत्र तत्क्षेत्रं पुरुषोत्तमं ॥ ३० ॥ एषु स्थानेषु विप्रर्षेणित्यं सन्निहितो
हरिः ॥ अतएव साधकेन्द्रो निवसेत्तदपेक्षया ॥ ३१ ॥ हरिसंदर्शनं यावत् निवसेत्सुखानिःस्पृहः ॥
स्थानान्येतानि शुद्धानि कृत्यं किंचिन्निगद्यते ॥ ३२ ॥ विशेषतः पशुजनैर्नास्ति कैर्न समागमः ॥
निंदितैर्नासहासीत तदालापं च वर्जयेत् ॥ ३३ ॥ स्त्रीसंगिनं वर्जयेच्च तत्कथाकथनं तथा ॥
जन्मासाद्य मनुष्येषु शुद्धे च पितृमातरी ॥ ३४ ॥ वर्तमाने च सुकृते तथैवेन्द्रियपाटवे ॥ ब्रह्म

गौ. तं
८२

नृब्रह्मणि गोपालेरतिर्जायेत भाग्यतः ॥ ३५ ॥ त्रिवर्गफलदेकिं वा बहुनात्मफलप्रदे ॥ यो
नार्चयति कल्पस्स न तस्मात्पापतरोहिकः ॥ ३६ ॥ असारे घोरसंसारसारं कृष्णपदार्चनं ॥
तत्पदं नार्चितं येन पापिना पापकर्मणा ॥ ३७ ॥ शरीरभारवहनं जन्मास्यापि निरर्थकं ॥ गो
पालं पूजयेद्यस्तु निन्दयेदन्यदेवतां ॥ ३८ ॥ अस्तु तस्य परोधर्मः पूर्वो धर्मो विनश्यति ॥ प्रत्यहं
क्षालयेच्छयामेकाकी निर्भयः स्वपेत् ॥ ३९ ॥ नाधिरोहेत पर्यंकरक्तवासो न धारयेत् ॥ नर
क्तचंदनं गात्रे गृह्णीयाद्रक्तपुष्पकं ॥ ४० ॥ बिल्वपत्रैस्तत्प्रसूनैर्नार्चयेद्देवकीसुतं ॥ नैव हिर
शनं कुर्यात्पर्ववर्जं मृतौ तथा ॥ ४१ ॥ तथानिषेवयेद्धर्मपत्नीं धर्मरिरक्षया ॥ ततः परदिने कृत्यं
कुर्यात्स्नानोत्तरं सुधीः ॥ ४२ ॥ शरीरोद्धर्तनं कृत्वा स्नात्वा नद्यादिवारिणा ॥ नियतेयागकाले
तु न कुर्यादन्यवेक्षणं ॥ ४३ ॥ नैवाश्लीलं वचो ब्रूयादालापं च निरर्थकं ॥ न तथा गमयेत्कालं
केवलं ध्यानतत्परः ॥ ४४ ॥ केवलं श्रीपदांभोजन्यस्तचेता भवेत्सुधीः ॥ यद्यत्कर्मणि वैगु
ण्यं नित्ये नौमित्तिकेऽपि वा ॥ ४५ ॥ सहस्रं प्रजपेन्मूलमनुवाऽयुतमेव वा ॥ नित्ये सहस्रं प्रजपेन्मै
मित्तिके तथाऽयुतं ॥ ४६ ॥ सर्वेषामेव पापानां शोधनं मंत्रजापतः ॥ सुवर्णं वह्निना ध्मातं यथा भ
वति निर्मलं ॥ ४७ ॥ तथा सर्वगतं पापं प्रायश्चित्ताग्निना दहेत् ॥ तथैव तु लसीपत्रैर्मालतीकु
सुमैरपि ॥ ४८ ॥ चंपकैः केसरैश्चापि अशोकैः किंशुकैरपि ॥ अन्यैश्च विविधैः पुष्पैर्दर्शनी

अ०
३२

८२

वातानमल ॥ ४७ ॥ तथासकृन्तपोप्रायश्चित्तानुनादहत ॥ तयवनुलसोपत्रमालताकु
सुमैरपि ॥ ४८ ॥ चंपकैःकेसरैश्चापिअशोकैःकिंशुकैरपि ॥ अन्यैश्चविविधैःपुष्पैर्दर्शनी

यैःसुगंधिभिः ॥ ४९ ॥ आरामजैर्विपिनजैर्निषिद्धपरिवर्जितैः ॥ इत्येवंकथितंपुष्पविधानं
हरिपूजने ॥ ५० ॥ पशूनांहिसननैवकुर्यात्कस्यापिपीडनं ॥ कटुवाक्यंवर्जयेच्चब्रूयान्मधुर
भाषणं ॥ ५१ ॥ संस्कृतेनैवकथयेन्नान्यांभाषांवदेत्सुधीः ॥ आत्मदैवतयोरैक्यंगुरुदैवत
योरापि ॥ ५२ ॥ ऐक्यंसंभावयेद्बुद्धानगुरोःशासनंन्यजेत् ॥ एकग्रामेगुरुनित्यंगत्वावंदेत
भक्तितः॥५३॥ योजनानंतरेभक्त्यामासंमासंचंदयेत् ॥ अतःपरंतस्यांदिशिनमस्कुर्याच्चभ
क्तितः ॥ ५४ ॥ अथवामानसींपूजांप्रकुर्यान्निजमूर्धनि ॥ पितृवंशेमातृवंशेशुद्धःसत्यपरा
यणः ॥ ५५ ॥ नजारजोनकानीनोनराक्षसविवाहजः ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियश्चैववैश्यःशूद्रस्तथै
वच ॥ ५६ ॥ निरपेक्षोहरिंजप्त्वाहरिर्भवतिनापरः ॥ गृणहंस्तस्यचनामानितत्कथाश्रवणो
त्सुकः ॥ ५७ ॥ नमस्यंस्तत्पदांभोजंभक्तोऽयंप्रेमलक्षणः ॥ पक्षहयेऽपिमतिमानलंघेद्धरिवा
सरं ॥ ५८ ॥ अपिचांडालगेहान्नमातृणांगमनंवरं ॥ नलंघेन्मतिमान्कापिसंप्राप्तंहरिवासरं
॥ ५९ ॥ वैष्णवोयदिभुंजीतएकादश्यांप्रमादतः ॥ विष्णुवर्चनंवृथातस्यनरकंधोरमाप्नुयात्
॥ ६० ॥ शुक्लोपचारसंभारैर्नित्यशोहरिमर्चयेत् ॥ निवेद्यकृष्णायविधिवदन्नंभुंजीततत्स्व
यं ॥ ६१ ॥ अथवासात्वतेदद्याद्यदिलभ्येतभक्तितः ॥ निवेदयेदुत्तमान्नंकदन्नंकदाचना ॥
६२ ॥ उत्तमंविधिनाप्रोक्तंकदन्नंमुनिदूषितं ॥ शिलोच्छविधिनाप्राप्तमथवायदयाचितं ॥

गौ. तं.

८३

६३ ॥ स्ववित्तोपचितं वापि कृष्णाय परिकल्पयेत् ॥ शूद्रा लब्धं छला लब्धं मथवा दूषिकाचितं
 ॥ ६४ ॥ इत्याद्यन्नं कदन्तु दानान्नरकमावहेत् ॥ रात्रौ हविष्यं भुंजीत चांद्रायणफलार्थिभिः ॥
 ६५ ॥ हरिभक्तस्य युक्तस्य विरुद्धं दिवसाशनं ॥ कार्तिके मासि विधिवदर्चयेत् कृष्णमन्वहं ॥ ६६
 रात्रौ जागरणं कुर्याद्वैष्णवैर्हरिकीर्तनं ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय निर्वर्त्य सकलाः क्रियाः ॥ ६७ ॥ यजे
 त्सुशोभने स्थाने पशुदृष्टि विवर्जिते ॥ सर्वोपचारैराध्यप्रदीपान्घृतपूरितान् ॥ ६८ ॥ अष्टो
 त्तरशतं दद्यादथ वा शक्तितो मुने ॥ सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं होमं दशांशतो हुनेत् ॥ ६९ ॥ एवं नित्यं क्र
 मं कुर्याद्दिवा मौनं समाचरेत् ॥ इत्थं विधिवदाराध्ययावन्मासं प्रपूजयेत् ॥ ७० ॥ सत्यलोकमवा
 प्रोति पुनरावृत्तिवर्जितं ॥ इह लोके वरान्भोगान्भुक्त्वामनोरथातिगान् ॥ ७१ ॥ देहांते साधक
 श्रेष्ठो वैकुण्ठं निश्चितं व्रजेत् ॥ अस्मिन्मासि चामलायां द्वादश्यां हरितोषणं ॥ ७२ ॥ सर्वोप
 चारैः कुर्वीत वित्तशाब्द विवर्जितं ॥ अनेनार्चनमात्रेण भवबंधात्प्रमुच्यते ॥ ७३ ॥ एतदर्च
 नमात्रं हि हरितोषणकारणं ॥ मार्गशीर्षे तथा प्रातः स्नात्वा चैव नरोत्तमः ॥ ७४ ॥ क्रमपूजां
 समासाद्य जपहोमौ तथाचरेत् ॥ पायसं गुडमिश्रं च प्रत्यहं विनिवेदयेत् ॥ ७५ ॥ एवं मासा
 र्चनं कृत्वा भवेद्भाग्यालयः पुमान् ॥ देहांते मोक्षमाप्नोति प्रसादाच्छार्ङ्गधन्वनः ॥ ७६ ॥ अ
 थ भाद्रसिताष्टभ्यां प्रादुरासीत्स्वयं हरिः ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितः पूर्वदेवक्यां कृपया प्रभुः ॥ ७७ ॥

अ०

३२

८३

चनं कृत्वा भवद्वाग्यालस्य पुमान् ॥ दहति माक्षमा प्रातः पसादच्छादयन् नः ॥ ७६ ॥ अ
थ भाद्रसिताष्टभ्यां प्रादुरासीत्स्वयं हरिः ॥ ब्रह्मणा प्रार्थितः पूर्वदेवक्यां कृपया प्रभुः ॥ ७७ ॥

रोहिण्यर्क्षे शुभतिथौ दैत्यानां नाशहेतवे ॥ महोत्सवं प्रकुर्वीत यत्नतस्तद्दिने शुभे ॥ ७८ ॥
राजभिर्बाह्मणैर्वैश्यैः शुद्धैश्चैव स्वशक्तितः ॥ उपवासं प्रकुर्वीत न भोक्तव्यं कदाचन ॥ ७९ ॥
कृष्णजन्मदिने यस्तु भुंक्ते स तु नराधमः ॥ निवसेन्न रेके घोरे यावदाभूतसंप्लवं ॥ ८० ॥ अष्ट
मीरोहणी युक्ता चार्धरात्रे यदा भवेत् ॥ उपोष्यतां तिथिं विद्वान्कोटियज्ञफलं लभेत् ॥ ८१ ॥
सोमान्हिबुधवारं वा अष्टमीरोहणी युता ॥ जयंती सा समाख्याता तां लभेत् पुण्यसंचयैः ॥ ८२ ॥
तस्यामुपोष्यत्पापं लोककोटिभवं द्वयं ॥ विमुच्य निवसेद्दिप्रवैकुण्ठे विरजेपुरे ॥ ८३ ॥
अष्टमी नवमी विद्धा उमामाहेश्वरी तिथिः ॥ सैवोपोष्या सदा पुण्यकांक्षिभीरोहिणीं विना ॥
८४ ॥ परविद्धा सदा कार्या पूर्वविद्धा तु वर्जयेत् ॥ अष्टमी सप्तमी विद्धा हन्यात् पुण्यं पुराकृतं
॥ ८५ ॥ ब्रह्महत्याफलं दद्याद्भिरिवै मुख्यकारणात् ॥ केवलमृक्षयोगेन उपवासस्तिथिं विना
॥ ८६ ॥ नशस्तं शुभकार्यं तु मुनिभिः परिनिश्चितं ॥ परेऽन्हि पारणं कुर्यात्तिथ्यं ते वाथ ऋक्ष
तः ८७ ॥ यदृक्षं वा तिथिर्वापि रात्रिं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ दिवसे पारणं कुर्यादन्यथापतनं भ
वेत् ॥ ८८ ॥ गवां ग्रासं प्रदद्याच्च गवां कंडूतिमाचरेत् ॥ विप्राय वेदविदुषे गां च दद्यात्पय
स्विनीं ॥ ८९ ॥ सवत्सां युवतीं रम्यां सगुणां समलंकृतां ॥ रुक्मशृंगीरौ प्यखुरां वस्त्रेणाच्छा
द्य यत्नतः ॥ ९० ॥ ददाति विप्रवर्याय कृष्णप्रीत्यर्थं मुत्तमं ॥ इत्युक्त्वा विप्रवर्येभ्यो दद्याद्वा

गौ. तं.

८४

श्वसदक्षिणाः ॥ ९१ ॥ रात्रौ जागरणं कुर्यादर्चयेत्तत्समावृतिः ॥ स्वर्णप्रतिकृतिं कृत्वा तस्यां कृ-
 ष्णं समर्चयेत् ॥ ९२ ॥ वसुदेवं देवकीं च पूर्ववत् कारयेत्तथा ॥ सुवर्णनियमश्चात्र श्रूयतां मुनि-
 सत्तम ॥ ९३ ॥ पलैश्चतुर्भिर्गोपालं तदर्धेन च देवकीं ॥ वसुदेवं तथा कुर्यादथवा विभवा-
 वधि ॥ ९४ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय कृत्वा वश्यं प्रसन्नधीः ॥ स्नात्वा पूर्ववदाराध्य आहूय वेदपार-
 गं ॥ ९५ ॥ कुटुंबिनंदरिद्रं च विप्रं बहुगुणान्वितं ॥ दत्त्वा तस्मै सुशीलाय दक्षिणामुक्तलक्ष-
 णां ॥ ९६ ॥ प्रीयतां कृष्ण इत्युक्त्वा संपूज्य कृष्णमानसः ॥ घृतखंडादिभोज्यानि ब्राह्मणेभ्यो
 निवेदयेत् ॥ ९७ ॥ महांतमुत्सवं कृत्वा प्रीतये शार्ङ्गधन्वनः ॥ पारणं च प्रकुर्वीत बंधुभिः सह
 कृष्णवित् ॥ ९८ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या शक्त्या च हरितोषणं ॥ इह भुक्त्वा वरान् भोगान् क्षा-
 क्षाद्भूमिपुरंदरः ॥ ९९ ॥ एवमाराधना देवभक्तिः स्यात्प्रेमलक्षणा ॥ देहांते विहरेल्लोके वैकुं-
 ठे हरि वच्चेत् ॥ १०० ॥ इति ते कथितं किंचिदाराधनविधिं हरेः ॥ केवलं तव यत्नेन किमन्य-
 च्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०१ ॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥
 गौतम उवाच ॥ देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानुभवदर्शकं ॥ सांख्ययोगविशेषज्ञकर्मयोगनि-
 षेवकं ॥ १ ॥ विना योगं न सिद्ध्येत कुंडलीचक्रमः प्रभो ॥ मूलपद्मे कुंडलिनीयावन्निद्राति-
 हे प्रभो ॥ २ ॥ तावत्किंचिन्न सिद्ध्येत मंत्रतंत्रार्चनादिकं ॥ जागर्तियदिसा देवी बहुभिः पु-

अ०

३३

८४

वैवर्क ॥ १ ॥ विनायोगनासिद्धयेतमंत्रतंत्रार्चनादिकं ॥ जागर्तियदिसादेवीबहुभिःपु
हेप्रभो ॥ २ ॥ तावत्किंचिन्नसिद्धयेतमंत्रतंत्रार्चनादिकं ॥

प्यसंचयैः ॥ ३ ॥ तदाप्रसादमायांतिमंत्रयंत्रार्चनानिच ॥ वत्सरादिहरेल्लोकेअष्टैश्वर्यसम
न्वितः ॥ ४ ॥ योगयोगाद्भवेन्मुक्तिर्मंत्रसिद्धिरखंडिता ॥ सिद्धेमनौपरावाप्तिरितिशास्त्रार्थ
निश्चयः ॥ ५ ॥ तस्मात्कार्णपरंयोगंकथयस्वमुनीश्वर ॥ मुक्तात्मायेनविहरेत्स्वर्गेमर्त्येरसा
तले ॥ ६ ॥ जीवन्मुक्तश्चदेहांतेपरंनिर्वाणमावहेत् ॥ नारद उवाच ॥ कथयामितवस्त्रेहाद्यो
गयोग्योऽसिगौतम ॥ संसारोद्धारमुक्तिश्चयोगशब्देनकथ्यते ॥ ७ ॥ योगोहिनंदतनयोनिश्चि
तंविद्विगौतम ॥ नयोगोनभसःपृष्ठेनभूमौनरसातले ॥ ८ ॥ ऐक्यंजीवात्मनोराहुर्योगयोग
विशारदाः ॥ तत्प्रत्यूहाःषडाख्यातायोगविघ्नकरामुने ॥ ९ ॥ कामक्रोधलोभमोहमदमात्स
र्यसंज्ञकाः ॥ योगांगैरेभिर्जित्वैतान्योगिनोयोगमाप्नुयुः ॥ १० ॥ यमनियममासनंप्राणाय
मस्ततःपरं ॥ प्रत्याहारंधारणास्थं ध्यानंसार्धसमाधिना ॥ ११ ॥ अष्टांगान्याहुरेतानियोगि
नांयोगसाधने ॥ अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दयार्जनं ॥ १२ ॥ क्षमाधृतिर्मिताहारःशौचं
चेतियमादश ॥ तपःसंतोषमास्तिक्यंदानंदेवस्यपूजनं ॥ १३ ॥ सिद्धांतश्रवणंचैवहीर्मति
श्चजपोहुतं ॥ दशैतेनियमाःप्रोक्तायोगशास्त्रविशारदैः ॥ १४ ॥ पश्चासनंस्वास्तिकास्थं
भद्रं वज्रासनंतथा ॥ वीरासनमितिप्रोक्तंक्रमादासनपंचकं ॥ १५ ॥ ऊर्वोरुपरिविन्यस्यस
न्यक्पादतलेउभे ॥ अंगुष्ठौचनिबध्नीयाद्धस्ताभ्यांन्युत्क्रमात्ततः ॥ १६ ॥ पश्चासनमिति

गौ. तं.

८५

प्रोक्तयोगिनां हृदयंगमं ॥ जानूर्वोरंतरे सम्यक् कृत्वा पादतले उभे ॥ १७ ॥ ऋजुकायो विशेषो
 गीस्वास्तिकं तत्प्रवक्ष्यते ॥ सीमन्याः पार्श्वयोर्न्यस्य गुल्फयुग्मं सुनिश्चितं ॥ १८ ॥ वृषणाधः
 पादपाष्णीपाणिभ्यां परिवन्धयेत् ॥ भद्रासनं समुद्दिष्टं योगिभिः परिपूजितं ॥ १९ ॥ ऊर्वोः पादौ
 क्रमान्यस्य जान्वोः प्रत्यङ्मुखं गुलीः ॥ करौ विदध्या दाख्यातं वज्रासनमनुत्तमं ॥ २० ॥
 एकपादमधः कृत्वा विन्यस्योरौ तथोत्तरं ॥ ऋजुकायो विशेषो गीवीरासनमितीरितं ॥ २१ ॥
 इडया कर्षयेद्वायुं बाह्यं षोडशमात्रया ॥ धारयेत्पूरितं योगी चतुःषष्ठ्या तु मात्रया ॥ २२ ॥ सु
 पुष्णामध्यगं सम्यक् द्वात्रिंशन्मात्रयाशनैः ॥ नाड्यापिंगलया चैनं रचयेद्योगवित्तमः ॥ २३ ॥
 प्राणायाममिमं प्राहुर्योगशास्त्रविशारदाः ॥ भूयो भूयः क्रमात्तस्य बाह्यमेवं समाचरेत् ॥ २४ ॥
 मात्रावृद्धिक्रमेणैव सम्यग् द्वादश षोडश ॥ जपध्यानादिभिः सार्द्धं सगर्भं तं विदुर्बुधाः ॥ २५ ॥
 तदपेतं विगर्भं च प्राणायामं परे विदुः ॥ क्रमादभ्यासतः पुंसां देहे स्वेदोद्गमोऽधमः ॥ २६ ॥ म
 ध्यमः कंपसंयुक्तो भूमित्यागः पुरोमतः ॥ उत्तमस्य गुणावाप्तिर्यावच्छीलनमीष्यते ॥ २७ ॥
 इंद्रियाणां विचरतां विषयेषु निरर्गलं ॥ बलादाहरणं तेभ्यः प्रत्याहारोऽभिधीयते ॥ २८ ॥ अंगुष्ठ
 गुल्फजान्वंयु मूलाधारलिंगनाभिषु ॥ हृद्ग्रीवाकंठदेशेषु लंबिकायां ततो नसि ॥ २९ ॥
 भूमध्ये मस्तके मूर्ध्नि हृदयांते तथा विधिः ॥ धारणाप्राणमरुतोर्धारणेति निगद्यते ॥ ३० ॥

अ०

३३

८५

गुल्फजान्वंधुमूलाधारलिंगनाभिषु ॥ लक्ष्मीधाकंठदेशेपुलंजिकायांततो नसि ॥ २९ ॥
भूमध्येमस्तकेमूर्ध्निहादशांतेयथाविधि ॥ धारणाप्राणमस्तोर्धारणेतिनिगद्यते ॥ ३० ॥

समाहितेनमनसाचैतन्यांतरवर्तिना ॥ आत्मन्यभीष्टदेवानांध्यानंध्यानमिहोच्यते ॥ ३१ ॥
समत्वंभावनानित्यंजीवात्मपरमात्मनोः ॥ समाधिमाहुर्मुनयःप्रोक्तमष्टांगलक्षणं ॥ ३२ ॥
इत्यादिकथितंविप्रकामादिषट्कनाशनं ॥ इदानींकथयेतेऽहमंत्रयोगमनुत्तमं ॥ ३३ ॥ वि
श्वंशरीरमित्युक्तंपंचभूतात्मकंमुने ॥ चंद्रसूर्याग्नितेजोभिर्जीवब्रह्मैकरूपतां ॥ ३४ ॥ तिस्रः
कोट्यस्तदर्धेनशरीरेनाडयोमताः ॥ तासुमुख्यादशप्रोक्तास्ताभ्यस्तिस्त्रोव्यवस्थिताः ॥ ३५ ॥
प्रधानामेरुदंडेनचंद्रसूर्याग्निरूपिणी ॥ इडावामेस्थितानाडीशुभ्रातुचंद्ररूपिणी ॥ ३६ ॥
शक्तिरूपातुसानाडीसाक्षादमृतविग्रहा ॥ दक्षिणेयापिंगलाख्यापुंरूपासूर्यविग्रहा ॥ ३७ ॥
दाडिमीकेशरप्रख्याविद्याख्यामुनिभिःस्मृता ॥ मेरुमुखेस्थितायातुमूलादारंध्रविग्रहा ॥ ३८ ॥
सर्वतेजोमयीसातुसुषुम्णावन्हिरूपिणी ॥ तस्यामध्येविचित्राख्यायाऽमृतस्राविणीशुभा ॥
३९ ॥ सर्वदेवमयीसातुयोगिनांलदयंगमा ॥ विसर्गादिंदपर्यंतंव्याप्यतिष्ठतितत्त्वतः ॥
४० ॥ मूलाधारेत्रिकोणाख्येइच्छादानक्रियात्मिके ॥ मध्यंस्वयंभूलिंगंतुकोटिसूर्यसमप्रभं
४१ ॥ तदूर्ध्वेकामबीजंतुकलातिविंदुनादकं ॥ तदूर्ध्वेऽग्निशिखाकाराकुंडलीश्यामविग्रहा
॥ ४२ ॥ कृष्णात्मिकापरासातुकृष्णस्तंभेऽन्यतो नहि ॥ तद्वाह्येहेमरूपाभंवशषसचतुर्दलं
॥ ४३ ॥ द्रुतहेमसमप्रख्यंपद्मंतच्चविभावयेत् ॥ तदूर्ध्वेत्वनलप्रख्यंषट्दलंहीरकप्रभं ॥ ४४ ॥

गौ. तं.

८६

वादिलांतषडर्णेनस्वाधिष्ठानमनुत्तमं ॥ मूलमाधारषट्कानामूलाधारंततोविदुः ॥ ४५ ॥
 स्वशब्देनपरंलिङ्गंस्वाधिष्ठानंततोविदुः ॥ तदूर्ध्वेनाभिदेशेतुमणिपूरंमहाप्रभं ॥ ४६ ॥ मे
 घाभंविद्युदाभंचबहुतेजोमयंततः ॥ मणेरभिन्नंतत्पद्ममणिपूरंतदुच्यते ॥ ४७ ॥ दशभि
 श्वदलैर्युक्तंधूम्रवर्णैर्महाप्रभं ॥ विशुद्धंतनुतेयस्माज्जीवस्येहसलोकनात् ॥ ४८ ॥ विशुद्धंपद्म
 माख्यातमाकाशाख्यंमहाद्भुतं ॥ तद्विष्णवाधिष्ठितंपद्मंविष्णवालोकनकारणं ॥ ४९ ॥ तदूर्ध्वे
 ऽनाहतंपद्ममुद्यदादित्यसन्निभं ॥ कादिठांतदलैर्युक्तमर्कपत्रेणाधिष्ठितं ॥ ५० ॥ तन्मध्ये
 बाणलिङ्गंतुसूर्यायुतसमप्रभं ॥ शब्दब्रह्ममयंशब्दानाहतंतत्रदृश्यते ॥ ५१ ॥ तेनाहताख्यं
 तत्पद्ममुनिभिःपरिकीर्तितं ॥ आनंदसदनंतत्तुपुरुषाधिष्ठितंपरं ॥ ५२ ॥ तदूर्ध्वेतुविशुद्धा
 ख्यंदलषोडशपंकजं ॥ आज्ञाचक्रंतदूर्ध्वेतुआत्मनाधिष्ठितंपरं ॥ ५३ ॥ आज्ञासंक्रमणं
 तत्रतेनाज्ञेतिप्रकीर्तितं ॥ कैलासाख्यंतदूर्ध्वेतुबोधिनीतुतदूर्ध्वतः ॥ ५४ ॥ एवंपुष्टकच
 क्राणिप्रोक्तानितवसुव्रत ॥ सहस्रारयुतंविदुस्थानंतदूर्ध्वमीरितं ॥ ५५ ॥ इत्येवंकथितंसर्व
 योगमार्गमनुत्तमं ॥ आदौपूरकयोगेनआधारेयोजयेन्मनः ॥ ५६ ॥ गुदमेढ्रांतरेशक्तिस्ता
 माकुंच्यप्रबंधयेत् ॥ लिङ्गभेदक्रमेणैवविदुचक्रंचप्रापयेत् ॥ ५७ ॥ शंभुनातांपरांशक्तिमोकि
 भावंविचिंतयेत् ॥ तत्रोत्थितामृतंयत्तुद्भुतलाक्षारसोपमं ॥ ५८ ॥ पाययित्वातुतांशक्तिंकृ

अ०

३३

८६

माकुच्यप्रबंधयेत् ॥ लिङ्गप्रवर्धनमपि विदुषां संप्रापयेत् ॥ ५४ ॥ शंभुना तां परां शक्तिमोकि
भावं विचिंतयेत् ॥ तत्रोत्थितामृतं यत्तु द्रुतं लाक्षारसोपमं ॥ ५८ ॥ पाययित्वा तु तां शक्तिं क

ष्णारूपां योगसिद्धिदां ॥ षट्चक्रदेवतास्तत्र संतर्प्यामृतधारया ॥ ५९ ॥ आनयेत्तेन मार्गेण
मूलाधारं ततः सुधीः ॥ पुनस्तेनैव मार्गेण नयेत् शंभवीं सुधीः ॥ ६० ॥ एवमभ्यस्य मानस्य अ
हन्यहनि निश्चितं ॥ जरामरणदुःखाद्यैर्मुच्यते भवं बंधनात् ॥ ६१ ॥ पूर्वोक्तदूषितामंत्राः सर्वे
शुद्ध्यंति नान्यथा ॥ ये गुणाः संति देवस्य पंचकृत्य विधायिनः ॥ ६२ ॥ ते गुणाः साधकवरे भ
वंत्येव न चान्यथा ॥ इत्येवं कथितं विप्रत्रायुधारणमुत्तमं ॥ ६३ ॥ इदानीं धारणाख्यं तु शृणुष्व
वहितो मया ॥ दिक्कालाद्यनवाच्छिन्ने कृष्णे चेतो निधाय च ॥ ६४ ॥ तन्मयो भवति क्षिप्रं जीव
ब्रह्मैक्ययोजनात् ॥ अथ वा समलं चेतो यदि क्षिप्रं न सिद्ध्यति ॥ ६५ ॥ तदा वयवियोगेन योगी
योगान्संमभ्यसेत् ॥ पादांभोजेमनोदद्यान्नखकिंजल्कचित्रिते ॥ ६६ ॥ जंघायुग्मे तथाऽऽरा
मकदलीकांडशोभिते ॥ ऊरुह्रये मत्तहस्ति करदंडसमप्रभे ॥ ६७ ॥ गंगावर्तगभीरे तु नाभौ
सिद्धिविलेततः ॥ उदरे वक्षसि तथा हारे श्रीवत्सकौस्तुभे ॥ ६८ ॥ पूर्णचंद्रायुतमुखेललाटे
चारुकुंतले ॥ शंखचक्रगदांभोजदोर्दंडपरिमंडिते ॥ ६९ ॥ सहस्रादित्यसंकाशकिरीटे कु
डलह्रये ॥ स्थानं स्थानं जपेन्मंत्रां विशुद्धः शुद्धचेतसा ॥ ७० ॥ मनो निवेश्य कृष्णे वै तन्मयो
भवति ध्रुवं ॥ यावन्मनो लयं याति कृष्णे स्वात्मनि चिंतयेत् ॥ ७१ ॥ तावदिष्टमनुमंत्रं जप
होमैः समभ्यसेत् ॥ अतः परं न किंचित् तत्कृत्य मस्ति यतो हरौ ॥ ७२ ॥ विदिते परतत्वे तु सम

गौ. त.

८७

स्तैर्नियमरैलं ॥ तालद्वंतेनकिंकार्यलब्धेमलयमारुते ॥ ७३ ॥ मंत्राभ्यासेनयोगोहिब्रह्मज्ञा
 नायकल्पते ॥ नयोगेनाविनामंत्रो नमंत्रेणविनाहिसः ॥ ७४ ॥ द्वयोर्भ्यासयोगोहिब्रह्मसं
 द्विकारणं ॥ तमःपरिवृतेगेहेघटोदीपेनदृश्यते ॥ ७५ ॥ एवंमायादृतोह्यात्मानुनागोचरी
 कृतः ॥ एवंतेकथितं ब्रह्मन्मंत्रयोगंमहाद्भुतं ॥ ७६ ॥ दुर्लभंविषयासक्तैःसुलभंतादृशामपि ॥
 अथापरंप्रवक्ष्यामिसमाधिंभवनाशनम् ॥ ७७ ॥ समाधिःसंविदुत्पत्तिःपरजीवैकतांप्रति ॥
 यदिजीवःपराद्विचःकार्यतामेतिसुव्रत ॥ ७८ ॥ अचित्यत्वंप्रसज्येतघटवर्तिपंडितोजनः ॥
 विनाशित्वंभयत्वंचद्वितीयत्वादितिश्रुतिः ॥ ७९ ॥ नित्यःसर्वगतोह्यात्माकूटस्थोदोषवार्जि
 तः ॥ एकःसंभिद्यतेश्रांत्यामाययानस्वरूपतः ॥ ८० ॥ तस्माद्वैतंनामनास्तिनप्रपंचोनसं
 हतिः ॥ मठाकाशोघटाकाशोमहाकाशइतीरितः ॥ ८१ ॥ तथाभ्रांतौर्हिधाप्रोक्तोह्यात्मा
 जीवेश्वरात्मना ॥ नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणितथैवच ॥ ८२ ॥ नमनोऽहंनबुद्धिश्चनैवाचि
 त्तमहंकृतिः ॥ नाहंपृथ्वीनसलिलंनचवन्हिस्तथानिलः ॥ ८३ ॥ नचाकाशोनशब्दश्चनच
 स्पर्शस्तथारसाः ॥ नाहंगंधोनरूपोऽहंनमायाहंनसंस्पृतिः ॥ ८४ ॥ सदासाक्षिस्वरूपत्वात्कृ
 ष्णएवास्मिकेवलं ॥ इतिध्यानंमुनिश्रेष्ठसमाधिरिहचोच्यते ॥ ८५ ॥ अथवापंचभूतेभ्योजा
 तमंडंमहामुने ॥ भूतमाश्रितयादग्ध्वाविवेकेनैवान्हिना ॥ ८६ ॥ पुनःस्थूलानिभूतानिसुक्ष्म

अ०

२३

८७

पुणएवास्मिकेवलं ॥ इति ध्यानं पुनश्च श्रेष्ठं समाधिं हि होच्यते ॥ ८५ ॥ अथवापंचभूतेभ्योजा
तमंडं महामुने ॥ भूतमाश्रितयादग्ध्वाविवेकेनैव न्हिना ॥ ८६ ॥ पुनःस्थूलानिभूतानिसुक्ष्म

भूतात्मना तथा ॥ विनाश्यैवंविवेकेन ततस्तान्यपि बुद्धिमान् ॥ ८७ ॥ मायामात्रंतथाद
ग्ध्वामायार्थं प्रत्यगात्मना ॥ सोऽहं कृष्णो न संसारी न मत्तोऽन्यत्कदाचन ॥ ८८ ॥ इति विद्यात्स्व
मात्मानं संसमाधिः प्रकीर्तितः ॥ अथवा योगिनां श्रेष्ठः कृष्णं प्रणवमीक्षयेत् ॥ ८९ ॥ पंचव
र्णात्मना विद्यात्कारादिक्रमेण तु ॥ अनिरुद्धः ककारस्तु विश्वाख्यो मूलविग्रहः ॥ ९० ॥
प्रद्युम्नाख्यो लकारेण अंतःकरणवृत्तिकः ॥ अंतःकरणवृत्त्या तु प्रद्युम्नस्तैजसात्मकः ॥ ९१ ॥
संकर्षणो लयाख्यस्तु निर्विकल्पस्वरूपकः ॥ समाधौ सुखरूपोऽसौ तुरीयः स्वरएव हि ॥ ९२ ॥
तुरीयाख्यो वासुदेवो विंहात्मा ब्रह्मकेवलं ॥ प्राज्ञात्मानं वदं त्येके एकं चिद्ब्रह्मकेवलं ॥ ९३ ॥
जीवमीश्वरभावेन विंद्यात्सोऽहमिति ध्रुवं ॥ एषा तु बुद्धिर्विद्वद्भिः समाधिरिति कीर्तिता ॥ ९४ ॥
यथा फेनतरंगादिसमुद्रादुत्थितं पुनः ॥ समुद्रे लीयते तद्वज्जगदात्मनिलीयते ॥ ९५ ॥ तस्मा
न्मत्तः पृथङ्नास्ति जगन्माया च सर्वदा ॥ इति बुद्धिसमाधानात्समाधिरिहोच्यते ॥ ९६ ॥
यस्यैवं परमात्मा च पृथक् भूतः प्रकाशितः ॥ यस्यातिपरमं भावं स्वयं साक्षात्परां मृतं ॥ ९७ ॥
यदा मनसि चैतन्यं भाति सर्वत्र गंसदा ॥ योगिनोऽव्यवधानेन तदा संपद्यते स्वयं ॥ ९८ ॥ तदा
सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येवाहि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते स्वयं ॥ ९९ ॥ यदा
सर्वाणि भूतानि स्वात्मन्येवाहि पश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ १०० ॥ य

गौ. तं.

८८

दासर्वाणिभूतानिसमाधिस्थोनपश्यति ॥ एकीभूतःपरेणासौतदाभवतिकेवलं ॥ १ ॥ यदा
 जन्मजरादुःखव्याधीनामेकभेषजं ॥ केवलं ब्रह्मविज्ञानं जायतेऽसौ तदा हरिः ॥ २ ॥ तस्मा
 हि ज्ञानतो मुक्तिर्नान्यथाभवकोटिभिः ॥ कर्मसाध्यस्य नित्यत्वं केचिदिच्छंति तां त्रिकाः ॥ ३ ॥
 ज्ञानं वेदांता विज्ञानमज्ञानमितरं मुने ॥ अहो ज्ञानस्य माहात्म्यं मया वक्तुं न शक्यते ॥ ४ ॥ यथा
 वह्निर्महादीप्तः शुष्ककाष्ठं विनिर्दहेत् ॥ तथा शुभाशुभं कर्मज्ञानाग्निर्दहति क्षणात् ॥ ५ ॥
 पद्मपत्रं यथा तोयैः स्वल्पैरपि न लिप्यते ॥ तथा शब्दादिभिर्ज्ञानी विषयैर्न विलिप्यते ॥ ६ ॥ मं
 त्रौषधिवलैर्यद्दृज्जीर्यते भक्षितं विषं ॥ तद्वत्सर्वाणि पापानि जीर्यंति ज्ञानिनः क्षणात् ॥ ७ ॥
 बहुनोक्तेन किं सर्वसंग्रहेणोपपादितं ॥ श्रद्धया गुरुभक्त्या तु विद्विक्कैवल्यसंग्रहं ॥ ८ ॥ देहा
 भिमाने गालिते विदिते परमात्मानि ॥ यत्र यत्र मनो याति तत्र तत्र समाधयः ॥ ९ ॥ अहं कृष्णो
 न चान्योऽस्मि मुक्तोऽहमिति भावयेत् ॥ सच्चिदानंदरूपोऽहं नित्यमुक्तस्वभाववान् ॥ १० ॥
 त्वमेवाहमहंत्वं च सच्चिन्मात्रवपुर्भवान् ॥ आवयोरंतरं कृष्ण नश्यत्वा ज्ञावलात्तव ॥ ११ ॥ ए
 वं समाधियुक्तो यः समाधानाय कल्पते ॥ सदा कृष्णोऽहमित्युक्तवास्वेच्छया विहरेद्यतिः ॥ १२ ॥
 लिप्यते न स पापेन बध्यते न च कर्मणा ॥ यथाग्निना द्रुतं स्वर्णं मालिन्यं दहति क्षणात् ॥ १३ ॥ तथा
 कृष्णार्पितात्मा सौ कर्मभिर्न च बध्यते ॥ आत्मस्थां देवतां त्यक्त्वा बहिर्देवं विचिन्वते ॥ १४ ॥

अ०

३३

८८

लिप्यतेन स पापेन बध्यते न च कर्मणा ॥ यथा भूतं दुःस्वप्नमात्मलिन्यदहाते क्षणात् ॥ १३ ॥ तथा
कृष्णार्पितात्मा सौकर्मभिर्न च बध्यते ॥ आत्मस्थान् देवतां त्यक्त्वा बहिर्देवं विचिन्वते ॥ १४ ॥

करस्थं कौस्तुभं त्यक्त्वा भ्रमते काचचेष्टया ॥ एवं ते कथितं ब्रह्मन् ब्रह्मप्राप्तिनिदर्शनं ॥ १५ ॥ वि
ज्ञाय गुरुतो भक्त्या संसारसागरंतरेत् ॥ यत्र यत्र मृतश्चायं स्मशानेष्वपचालये ॥ १६ ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्म
भूयाय कल्पते नान्यथामुने ॥ इति विज्ञानविधिना ज्ञानविज्ञानलोचनः ॥ १७ ॥ आनंदोन्मेषसंद
र्शा विहरेत्काश्यपीमिमं ॥ अपक्वयोगी यदि चेन्म्रियते ज्ञानवर्जितः ॥ १८ ॥ मंत्रेण तस्य तत्कुर्याद्य
त्तस्य सांपरायिकं ॥ प्रतिमां तस्य यत्नेन कल्पयेद्धटनेन च ॥ १९ ॥ त्रिरात्रं दशरात्रं वा कृष्णं सर्वोप
चारकैः ॥ विधिज्ञः पूजयेद्भक्त्या तन्मंत्रेण च साधकः ॥ २० ॥ गुरुतश्चैकतां नीत्वा कृष्णं चैकात्म
तां नयेत् ॥ जीवन्मुक्तिक्रियाह्येषा प्रेतत्वादिविमोक्षणे ॥ २१ ॥ ततश्च कृष्णभूतोऽसौ ज्ञायते नान्य
थामुने ॥ अन्नं दद्यात्साधकेभ्यो बहुमानपुरःसरं ॥ २२ ॥ श्रीखंडाज्यभोज्यैश्च वस्त्रालंकारणादि
भिः ॥ एतत्ते कथितं विप्रसर्वतंत्रोत्तमोत्तमं ॥ २३ ॥ अस्य विज्ञानमात्रेण कृष्णात्मैक्यं समश्नुते ॥
न प्रकाश्यमिदं तंत्रं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ २४ ॥ मंत्राः पराङ्मुखा यांति आपदश्च पदे पदे ॥ इह
लोके च दारिद्र्यं परत्र पशुतां नयेत् ॥ २५ ॥ यद्वेहे विद्यते ग्रंथो लिखितस्तत्र वेश्मनि ॥ कमलापि स्थि
रा भूत्वा कृष्णेन सह मोदते ॥ २६ ॥ इत्येवं कथितो ग्रंथो मया ते मुनि सत्तम ॥ अस्या लोकं न तश्चित्ते
कृष्णात्मा सुप्रसीदति ॥ २७ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते गौतमीयतन्त्रे त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

पुस्तकमिदं इस्लामपुरकारोपाभिषेन वामनशास्त्रिशर्मणा संशोध्य मुंबय्यां कर्णाटकाख्यमुद्रायन्त्रालये मुद्रापितम् । शकाब्दाः १८११.
आश्वीनशुक्लप्रतिपदि मुद्रणकार्यं समाप्तिमगमत् । अस्य पुनर्मुद्रणादिकस्य सर्वेऽधिकाराः राजशासनानुसारेण स्वायत्तीकृताः ।

॥ इति श्रीगौतमीयतन्त्रं समाप्तम् ॥

Printed at the press of
L. W. G. & Co.

